

www.burmeseclassic.com

အာရှသမိုင်း

အာရှသမိုင်းတစ်ရာ

ပ + ဒ
နှစ်အုပ်တွဲ

BURMESE
CLASSIC
.COM

www.burmeseclassic.com

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး ဒို့ အရေး
 တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ဒို့ အရေး
 အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့ အရေး
 နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
 ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏
 ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

BURMESE
CLASSIC
.com

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုရင့်သုခအပြစ်သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

ပျောက်ဆုံးနေသောသတို့သမီး

လှရန်မြို့....

လှရန်မြို့သည် နှစ်မည်ကျော်ကြာသော်လည်း မြို့ကြီးဖြစ်သည်။

နေရာညပါ ကြက်ပျံမကျ စည်ကား၍နေသည်။
အကယ်၍....

သင်သည် လှရန်မြို့သို့ရောက်ရှိလာမည်ဆိုပါလျှင် ချွန်တေဟာအား အလွန်ပင်နှစ်သက်သဘောကျသွားမည်ဖြစ်သည်။
ချွန်တေဟာ၏ခမ်းနားကြီးကျယ်မှုကိုလည်း ရင်သပ်ရှုမော၍မဆုံးခအောင် ရှိလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ချန်လောဟာပိုင်ရှင် သူဌေးကြီးချန်ရှုံးသည် ခရိုင်ငါးခရိုင်
တွင် အချမ်းသာဆုံးသူဌေးကြီးအဖြစ် လူတိုင်းသိကြသည်။

ထို့ကြောင့်...

ချန်ရှုံး၏သား သူဌေးသားလေး ချန်ဖိုး၏မင်္ဂလာပွဲသည်
အလွန်စည်ကားသိုက်မြိုက်လိမ့်မည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွှဲ
ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်...

သူဌေးသားလေးချန်ဖိုး၏မင်္ဂလာပွဲသည် စည်ကားသိုက်
မြိုက်မှုအလျဉ်းကင်းမဲ့ခဲ့လေသည်။

လူတိုင်းလူတိုင်း ပြောမဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်ကို
အထင်နှင့်အမြင် ကွာခြားသွားခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဆန့်ကျင်ဘက်အသွင် ပြောင်းလဲသွားခဲ့ရသည်မှာ
မင်္ဂလာပွဲကျင်းပရန် တစ်ရက်အလိုတွင် သတ္တိသမီးပျောက်ဆုံး
သွားခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ယဉ်ယဉ်...

ယဉ်ယဉ်မှာ အေးဆရာယဉ်ကျန်း၏သမီး ဖြစ်လေသည်။

ယဉ်ကျန်းသည် သမားတော်ကောင်းပီသသူဖြစ်သည်။

ဝေကြွေးတိုခေးမသားဘဲ ရောဂါဒဏ်ခံရမှုများအား
မေတ္တာဖြင့် အခမဲ့ ကုသပေးသူဖြစ်သည်။

သမားတော်ယဉ်ကျန်းအား လူများက ချစ်ခင်လေးစား
ကြသည်။ ကြည်ညိုကြလေသည်။

သမားတော်ယဉ်ကျန်းသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ ဖြစ်လေ
သည်။

သို့တိုင်...

သမီးဖြစ်သူ ယဉ်ယဉ်သည် အလွန်ချမ်းသာကြည်စရာ
သူဌေးသား ချန်ဖိုး၏သတ္တိသမီးအဖို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေ
သည်။

သမား မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သော ယဉ်ယဉ်နှင့်
သူဌေးသားချန်ဖိုးတို့သည် မည်သို့မည်ပုံ ဘာကြားပုံ ချစ်
ရသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဖြစ်ကပ် ရသစရာသဘာဝ
ဒွိဗ္ဗင်္ဂလေးဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။

www.burmeseclassic.com

၆ နန်း ဝဏ္ဏ်အောင်

သူမ၏အလှသည် လူတိုင်းပါးစပ်ဖျား၌ ပြောစမှတ် တွင်
ရလေအောင် ရှိလေသောအခါ ထင်ပေါ်၍စပ်တော်ကောက်
ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

ယဉ်ယဉ်နှင့်သူဌေးသားချန်ဖုံးတို့၏ မေတ္တာလမ်းခရီးသည်
သာသာယာယာဖြောင့်ဖြူးနေခဲ့လေသည်။

သို့ပါလျက်....

မင်္ဂလာပွဲကျင်းပရန်တစ်ရက်အလိုတွင် ယဉ်ယဉ်ပျောက်ဆုံး
သွားသည်မှာ အတယ်ကြောင့်ပါနည်း။

အသွန်ထူးခြားသောကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်ပေတော့သည်။

* * *

မင်္ဂလာပွဲကျင်းပရန် တစ်ရက်အလို....

ဆေးဆရာယဉ်ကျေး၏အိမ်ကလေးမှာ ထိုက်သင့်သလိုပြင်
ဆင်ထားပါသော်လည်း ထည်ဝါမှုကင်းမဲ့နေသည်။

သားမက်လောင်း ချန်ဖုံးသည် ဆေးဆရာ ယဉ်ကျေး၏
နှုမ်းပန်းသော အခြေအနေကို မသိမဟုတ်သိနေသည်။

သို့သော်....

ထိုအိမ်ကလေးမှာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ပြင်ဆင်စရာမလို၍
ဖြစ်လေသည်။

အကျဉ်းတန်အမျက်(ပ) နန်း

သတ္တိသမီးဖြစ်သော ယဉ်ယဉ်အတွက် အထူးတလည် ပြု
ဆင်ထားသောအိမ်ကြီးတစ်လုံးနှင့် အခြေအနေများကို ချန်
ဖုံးက စိစဉ်ပေးထားခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။

မင်္ဂလာပွဲကျင်းပရန် ရက်ရွေးပြီးကတည်းက ယဉ်ယဉ်အား
ထိုအိမ်ကြီးဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

မင်္ဂလာပွဲကျင်းပရန်တစ်ရက်အလိုတွင် သတ္တိသားသတ္တိသမီး
တို့သည် မြို့လယ်ရှိ ကွမ်းယင်စန်းဘုံကျောင်းသို့ သွားရောက်
ဂါရဝပြုရမည်ဖြစ်သည်။

သတ္တိသမီးယဉ်ယဉ်သည် သတ္တိသားချန်ဖုံးစီစဉ်ပေးထား
သော အိမ်ကြီးမှနေ၍ ကွမ်းယင်စန်းဘုံကျောင်းသို့အလာ
လမ်းခရီး၌ ပျောက်ဆုံးသွားခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

* * *

ယဉ်ယဉ်၏မျက်နှာ ပြုံး၍နေ၏။

သူမပြုံးလိုက်သောအခါ ဖို၍လှပလာသည်။

အလှပြင်ပေးနေသောစုစုက ကြေးမုံမွန်ပြင်၌သင်ဟပ်နေ
သော ယဉ်ယဉ်၏အသွင်သဏ္ဌာန်ကိုတစ်လှည့် ပြင်ပမှအသွင်
သဏ္ဌာန်ကိုတစ်လှည့် ကြည့်လိုက်သည်။

‘သိပ်ချောတာပဲ သင်ခလေးရယ်၊ နတ်မိမယ်လေးလို့
တောင်ထင်ရတယ်’

၈ နှိပ်စက်ခံရသူ

ဟု ချီးကျူးလိုက်လေသည်။

ယဉ်ယဉ် ရှက်စနိုးလေးဖြစ်သွားသည်။

စုံစုက...

‘အင်း...လခပ်မလေးက ဒီလောက်ဘာပဲချောမောလှပနေတာကြောင့်လဲ သူ့ရင်းသားလေးချစ်ဖုံးက တမ်းတမ်းစွဲဖြစ်နေတာပေါ့၊ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ သူ့ဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံကလေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတာပေါ့၊ ဒီကြားထဲမှာ သခင်မလေးဟာ အားလုံးကိုကျော်ဖြတ်ပြီး ပထမဦးဆုံးတာပဲ’

ယဉ်ယဉ်က တိတ်တခိုးလေး သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘စုစုရယ်၊ ငါ့ ချစ်ခင်မလေးလုပ်လို့လိုချင်တာထက် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ စစ်နဲ့ ချစ်မြတ်နိုးတာပဲလိုချင်ပါတယ်၊ လူတွေက ငါ့ကို ကံကောင်းတယ်လို့ ချီးကျူးကြကယ်၊ ဒါပေမယ့် ကချိုက ငါ့ကို ဝေဖန်တဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက်လို့ ဝေဖန်ပြောဆိုနေကြတယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်’

ထိုစကားကြားလျှင် စုစုစိတ်မပူပန်းဖြစ်သွားလေသည်။

အပြစ်ဘက်တွင် ယဉ်ယဉ်ပြောသကဲ့သို့ မလိုသူများက ဝေဖန်ပြောဆိုနေကြကြောင်း သူ့အသိသားလေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ...

အကျဉ်းတန်ခိုးမကုန်(ပ)

ယဉ်ယဉ်ကား နှစ်သိမ့်ဖွဲ့ဝင်းဖွဲ့လိုက်လေသည်။

‘ဆို...ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး၊ သခင်မလေးဟာ စိတ်ရှုပ်စကားကို ဘာလဲဝေဖန်နိုင်နေတာလဲ သခင်မလေးကလေးကလေးလို့ ဖြစ်ပါတယ်’

ယဉ်ယဉ်က...

‘အင်းလေ...မေမေ စိတ်ချမ်းသာဖို့အရေးကြီးပါတယ်၊ မေမေဟာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခဲ့တဲ့ ငါ့ခွဲတစ်ခု ခြင်္သေ့လေးတစ်ကောင်နဲ့ ဒီလိုစိတ်နဲ့ ငါ့သိပါတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သခင်မလေးချစ်ဖုံးကလဲ ငါ့အပေါ် အသက်ကိုကောင်းရှာပါတယ်’

စုစုက...

‘ကတိပါတယ်၊ သခင်မလေးတို့ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ သာယာလှပတဲ့အခန်းကဏ္ဍပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံနေမှာပေါ့’

ယဉ်ယဉ်ကလည်း ထိုသို့ပင် မျှော်သင့်ထားလေသည်။

ထို့နဲ့ အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့ဝင်ရောက်လာပြီး...

‘သခင်မလေးချစ်၊ ကျေးဇူးတင်သွားဖို့ အချိန်သင့်နေပါပြီ၊ ခင်မလေးလဲ အိမ်ထဲမှာရောက်နေပါပြီ’

ဟု အချိန်အသားပေးကာ ပြောသွားလေသည်။

စုံစုက...

၁၀ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

‘ကောင်းပြီ၊ သင်မလေးလဲ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ၊ အခုဦးလာခဲ့မယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

* * *

အိမ်ရှေ့တွင် အနီရောင်ဝေါဟာရတစ်ခုရှိနေ၏။

သန်မာထွားကျိုင်းပြီး ဝတ်ကောင်းစားလှဝတ်ဆင်ထားသူလေးယောက်က ဝေါဟာရကို ထမ်းကြမည်ဖြစ်သည်။

ယဉ်ယဉ်သည် စုစုံနှင့်အတူ အိမ်ထဲမှထွက်လာကာ ဝေါဟာရပေါ်သို့တက်လိုက်လေသည်။

လူသန်ကြီးလေးယောက်က ဝေါဟာရကို ချက်ချင်းထမ်းလိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက် ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လှမ်းထွက်သွားကြလေသည်။

စုစုက အိမ်တံခါးပေါက်ဝ၌ရပ်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ထူမသည် တရွေ့ရွေ့ဝေးသွားသော ဝေါဟာရကိုကြည့်ကာ...

‘ဘယ်လိုမှန်းလဲမသိဘူး’

အကျဉ်းတန်အမျက်(ပ) ၁၁

ဟု တီးတိုးရေရွတ်လိုက်လေသည်။

သူမ၏အသွင်မှာ တွေ့တွေ့ကလေးဖြစ်နေသည်။

မှန်ပေသည်။

အစောအရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့နေသည့် ယဉ်ယဉ်၏ မင်္ဂလာကိစ္စတွင် ယနေ့ ကွမ်းယင်စန်းဘုံကျောင်းသို့ သွားရောက်ကန်တော့မည်ကိစ္စသည် တစ်စုံတစ်ခု မှားယွင်းသလိုရှိနေပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဟူသည်ကို စုစု မစဉ်းစားတတ်ပါ။

ဝေါဟာရတစ်ခုနှင့် အတမ်းသမားလေးယောက်ကို လွှတ်လိုက်ခြင်းထက် ထိုထက်ပို၍များပြားသော အခြေအရံများကို စေလွှတ်သင့်သည်ဟု ယူဆမိသည်။

အမှန်တကယ်လည်း ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှု၏ ပြယုဂ်ဖြစ်သော သူဌေးသားလေးချန်ဖုန်းသည် လူပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်ပါဝင်သော ယဉ်ယဉ်အား ကြိုဆိုမည့်အဖွဲ့ကို စေလွှတ်ခဲ့ပါသည်။

စုစု တွေးထင်မိသလို တစ်စုံတစ်ခုမှားယွင်းနေခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

* * *

၁၂ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

ကုမ်းယင်စန်းတု ကျောင်း....

ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသော ကုမ်းယင်စန်းတု ကျောင်းတော်
သုဌေးကြီးချစ်ရှု၏သား ချန်ပိုးနှင့် အခြေအရာများ စုရုံး
ဆောက်ရှိနေကြပါသည်။

သတို့သမီး၏မိခင် ဆေးဆရာယဉ်ကျိန်းလည်း ရောက်နေ
သည်။

သူတို့သည် သတို့သမီးအား စောင့်မျှော်နေကြသည်။

သို့သော်....

အချိန်မျှား၊ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားသည့်တိုင် ယဉ်ယဉ်
ကား ရောက်မလာပါ။

မျိုးနိုးကန်တော့ရမည့် အချိန်ကို တစ်ထက်တစ်စ ကျော်
လွန်လာလျှင် အားဆုံးစိတ်ပူလာကြကုန်သည်။

‘သတို့သမီးက ခုထိ ရောက်မလာသေးပါဘူး’

‘သားများ ဖြစ်နေပါလိမ့်’

တီးတိုးဝေဖန်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သုဌေးသား ချန်ပိုး ကိုယ်တိုင်လည်း လုပ်ကိုင်ရှားရှား
ဖြစ်လာ၏။

ဖခင်ဖြစ်သူကလည်း စိတ်ပူသောအကြည့်ဖြင့် သူ့အားလှမ်း
ကြည့်သွားလေသျှင် ဖခင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားလိုက်ပြီး....

အကျည်းတန်အမျက်(၁) ၁၃

‘ဖေဖေ...သူ့ကို သွားကြိုခိုင်းလိုက်တာ- ကြားပြီ၊ ဘာ
ကြောင့် ခုထိရောက်မလာသေးတာလဲမသိဘူး’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သုဌေးကြီး ချန်ပိုးက....

‘တစ်ယောက်ယောက်ကို လွှတ်လိုက်ပါလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ’

ချန်ပိုးသည် ချက်ချင်းပင် လူယုံတော် တစ်ယောက်အား
စေလွှတ်လိုက်လေသည်။

မကြာပါခဏ။

လွတ်လိုက်သော လူယုံတော်သည် အမောတကော ပြန်
လည်ကုန်ရှိလာလေသည်။

ချန်ပိုးက....

‘သယ်လိုလှေဟေ့’

ဟု မေးလိုက်လျှင် ထိုလူက....

‘သတို့သမီး ဒီကိုထွက်လာတာကြာပြီလို့ ပြောပါတယ်’

‘ဟေ့’

သတို့သမီးသည် အိမ်မှထွက်သွားခဲ့သော်လည်း ကုမ်းယင်
စန်း တု ကျောင်းသို့ ရောက်မလာခဲ့ပါ။

သူဌေးကြီးချန်ချင်းတို့သားအဖနှင့် သတို့သမီးဖခင် ဆေး
ဆရာ ယဉ်ကျိန်းတို့ ခေါင်းချင်းရှိကာ တီဆိုးတိုင်ပင်နေကြ
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အချိန်တန်ပြီ ဖြစ်သော်လည်း သတို့
သမီးရောက်မလာသေးသဖြင့်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အခြေ
အရံများနှင့် ရောက်ရှိနေကြသော ညွှတ်ပရိသတ်များတို့က
သို့လောသို့လော ဖြစ်လာကြလေသည်။

မေးမြန်းစုံစမ်းရင်း ဝေဖန်ပြောဆို ကြရင်းဖြင့် များ
မကြာမီ သတို့သမီး ပျောက်ဆုံးနေကြောင်း အားလုံး သိရှိ
သွားကြလေတော့သည်။

ထိုသတင်းသည် ကွမ်းယင်စန်း၊ ဘုံကျောင်းမှ တစ်ဆင့်
တစ်မြို့လုံးသို့ တစ်မဟုတ်ချင်း ပျံ့နှံ့သွားတော့သည်။

သတို့သမီး ပျောက်ဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

သတို့သမီး မည်သည့်နေရာ၌ ရောက်ရှိနေပါသနည်း။

* * *

သတို့သမီးသည် လမ်းကြားတစ်ခုအတွင်း၌ ရောက်ရှိနေ
ပါသည်။

ဝေါယာဉ်တမ်းထားသော လူသန်ကြီး လေးယောက်က
လမ်းကြားအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာကြသည်။

ထိုလမ်းကြားသည် ကွမ်းယင်စန်း၊ ဘုံကျောင်းသို့ သွား
သော လမ်းမဟုတ်ပါချေ။

ရုတ်တရက်....

လမ်းကြားကလေး၏ ဝဲဘက်ရှိ အိမ်တစ်လုံးမှ တံခါးပွင့်
လာသည်။

လူတစ်ယောက်ထွက်ပေါ်လာပြီးပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်ကန်း
တောင်းမွောက် ကြည့်ကာ...

‘မြန်မြန်ဝင်ကြဟေ့’

ဝေါယာဉ် တမ်းထားသူများအား လှမ်းခေါ်လိုက်လေ
သည်။

ဝေါယာဉ်တမ်းထားသူလေးယောက်သည် အိမ်ထဲသို့ ခပ်
သွက်သွက် ဝင်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုလူများအိမ်ထဲ ရောက်သည်နှင့်....

‘ရိုမ်း’

အိမ်တံခါးပြန်ပိတ်သွားလေတော့သည်။

* * *

ဝေါယာဉ် ငြိမ်ခနဲ လှုပ်ရှားသွားခြင်းကြောင့် အဝတ်း
လွန်နေသော ယဉ်ယဉ် ပြန်လည်သတိဝင်လာလေသည်။

‘ရောက်ပြီ တင်တယ်’

ဟု စိတ်ထဲတွေးလိုက်သည်။

ဝေါယာဉ်၌ ကာရံထားသော ယင်းကာကြားမှ အပြင်
ဘက်သို့ တိတ်တဆိတ်ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

စည်ကားသိုက်မြိုက်မှုကင်းမဲ့ ကာဖုန်များ၊ ပင်ကူအိမ်များ၊
ပြည့်နှက်နေသော အခန်းကျယ်ကြီးတစ်ခုအတွင်း၌ ရောက်ရှိ
နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

‘ဟင်...ကွမ်းယပ်စန်းတု’ ကျောင်းလဲ မဟုတ်ပါလား၊’

သူမ ရစ်ထိတ်သွားလေသည်။

ထိုစဉ်...

‘ဆင်းစမ်း’

ခက်ထန်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဝေါယာဉ်၌ ကာရံထားသော အဝတ်များကို ခပ်ကြမ်း
ကြမ်းလက်ကြီးတစ်ဖက်က ဆွဲဖယ်ပစ်လိုက်သည်။

ယဉ်ယဉ်လည်း ယောင်ယမ်းပြီး အပြင်ဘက် လှမ်းထွက်
လေသည်။

ထိုအခါ...

ဝေါစင်ထမ်းသော လူကြမ်းကြီးလေးယောက်သည်သူတို့၏
ဖိုးကြီးသောအဝတ်အစားများအား ကုပ္ပာကယာချွတ်နေ
စဉ်ကို တွေ့ရ၏။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားကြသူ
အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားလေသည်။

အိမ်ထဲ၌ ကြိုတင်စောင့်ဆိုင်းနေသူနှင့် ပေါင်းလျှင် ငါး
ယောက်တိတိ ဖြစ်လေသည်။

ယဉ်ယဉ်သည် ကျိုးပဲ့လဲပြီနေသောအိမ်ထောင်ပရိသေ
များ၊ ဖုန်များ၊ ပင်ကူအိမ်များကိုကြည့်ကာ လူသူနေ
ခြင်းမရှိဘဲ စွန့်ပစ်ထားသော အိမ်ကြီးတစ်လုံးအတွင်း၌
ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သူမသည် အဖြစ်အပျက်ကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေ
သည်။

လူကြမ်းကြီးနှစ်ယောက်က သူမ၏ အနီးသို့ ရောက်ရှိလာ
လေသည်။

တစ်ယောက်က ယဉ်ယဉ်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်
ပြီး...

‘တော်တော်လှတဲ့ မိန်းကလေးပဲ’

ဟု ရေမွှက်လွှမ်းပေးသလေသဖြင့် ပြောလေသည်။

ကျွန်တစ်ယောက်က ထိုလူအား တွန်းဖယ်လိုက်ပြီး...

‘ဟေ့ ကေအိ... အပွဲခွာလုပ်နေနဲ့ အချိန်မရှိဘူး၊ သွားကြမယ်’

ဟု ခေါက်ကာ ယဉ်ယဉ်အသက်မောင်းကို လှမ်းဆွဲလိုက်လေသည်။

ယဉ်ယဉ် ကဗျာကယာနောက်ဆုတ်လိုက်သည်။

‘ဒါကလုပ်ကလေး၊ ရှင်တို့က ဘယ်သူတွေလဲ’

အလန်တကြား ငြိမ်းမေးလိုက်လေသည်။

ထိုလူက...

‘ပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း၊ နှင့်ကိုင်တို့ ဖမ်းခေါ်လာတာ အေးအေးဆေးဆေးလိုက်ခဲ့၊ ငြင်းမယ်ထွက်ပြေးမယ်ဆိုရင်သေဖို့သာ ပြင်ထား’

ရိုင်းစိုင်းကြမ်းကမ်းစွာ အော်ခေါက်လာလေသည်။

ယဉ်ယဉ် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

ကျောချမှ ခေးပြမှန်းသိလိုက်ရပြီဖြစ်သည်။

လူဆိုးများက သူမအား ပြန်ပေးဆွဲသကဲ့သို့မဟုတ်ပါ။

သူမ၏အသားများပင် ဘဆတ်ဆတ်တုန်ယှက်လာပြီး...

‘ကျွန်... ကျွန်မတောင်းပန်ပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မကို ပြန်ပေးကြပါ’

လူကြမ်းကြီးက...

‘နှင့်ကိုဖမ်းလာတာ ပြန်လွှတ်ပေးဖို့မှ မဟုတ်ဘဲ၊ လာနဲ့’

အတင်းပင်ဆွဲခေါ်သွားလေတော့သည်။

ယဉ်ယဉ် မရုန်းဝံ့ပါ။

လူဆိုးခေးပြများသည် လူ့အသက်အစ်ချောင်းကို ဖက်ကပ်မာ သဘောထားကြောင်း သူမ ကြားဖူးထားသည်မဟုတ်ပါသေး။

လူကြမ်းကြီးငါးယောက် ခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ လိုက်သွားရလေသည်။

ထိုလူကြမ်းကြီးများသည် အိမ်အနောက်ဘက် တံခါးကို ဝင်ကာ နောက်ဖေးလမ်းကြားထဲမှ ခေါ်ထုတ်သွားကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘ငါ့ကို ဘယ်ခေါ်သွားကြမလို့ပါလိမ့်’

ယဉ်ယဉ်မှာ ခြေလက်ပင် မသယ်နိုင်အောင် ဖြစ်လာလေသည်။

ထိုစဉ်....

လမ်းကြားအတွင်း၌ အလဲလဲအပြုပြု ဖြစ်နေသော ဝေါစင်တင်ခုံနှင့် အတုအရိုးလဲကျနေကြသော ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်ဆင်ထားသူများအား တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူများမှာ ယဉ်ယဉ်အား ကြိုဆိုရန် သူဌေးသား ချန်ဖိုးလွတ်လိုက်သော အကြွေတော်များဖြစ်လေသည်။

ထိုအကြွေတော်များအား လူဆိုးများက တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီးနောက် လူစားထိုး ဟန်ဆောင်ပြီး မိမိအားလာရောက် ကြိုဆိုခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ယဉ်ယဉ် ဆင်ခြင်လိုက်ပြန်လေသည်။

‘မြန်မြန်သွားစမ်း’

သူမတွေ့တော့နေ၍ ခြေလှမ်းနှေးကွေးသွားရာ လူကြမ်းကြီး တစ်ယောက်က ခပ်ကြမ်းကြမ်း တွန်းလိုက်လေသည်။

ယဉ်ယဉ်လည်း ငိုငိုမနေနိုင်ဘဲ လိုက်သွားရတော့သည်။

မကြာပါချေ။

နောက်ပေးလမ်းကြားအဆုံးတွင် မြင်းလည်းတစ်စီး ရပ်ထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

လူကြမ်းကြီးတစ်ယောက်က မြင်းလည်းတံခါးဖွင့်ပေးပြီး....

‘မြန်မြန်တက်’

ယဉ်ယဉ်အား မြင်းလည်းပေါ် တက်ခိုင်းလိုက်သည်။

‘ဟုတ်....ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်’

ယဉ်ယဉ်က ကြောက်ကြောက် ရွံ့ရွံ့ဖြင့် မြင်းလည်းပေါ် မြင်းတက်လိုက်လေသည်။

‘ဂျိမ်း’

လူကြမ်းကြီးက မြင်းလည်းတံခါးကိုဆောင့်ပိတ်လိုက်၏။

ထိုစဉ်....

‘ဂလုံး’

နောက်ပေးလမ်းကြားထဲမှ အသံတစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာ၏။

မြင်းလည်းအား မောင်းနှင်ထွက်သွားရန်ဟန်ပြင်နေသော လူကြမ်းကြီးငါးယောက် လှည့်ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအခါ....

လဲပြိုကျနေသော ဝေါစင်မှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လာသည်။

ဝေါစင်အောက်မှလူတစ်ယောက် ကုန်းရုန်းသွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သို့လူမှာ သွေးအလုံးလုံး ပေကျံနေ၏။

ယဉ်ယဉ်အား ကြိုဆိုရန် ချန်စူးလွှတ်လိုက်သော လူမျှာ အနက် ကပ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။

လမ်းကြားတစ်ဖက်ထိပ်၌ ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်သော လူကြမ်းကြီးတို့အား လမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးသွားရန် ဟန်ပြန်လေသည်။

လူကြမ်းကြီးငါးယောက် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။

‘ဟေ့ ကောင်... ဟိုမှာတစ်ယောက်ထွက်ခွာသွားပြီ’

‘မင်းတို့လုပ်တာမှ မသေချာဘာ’

‘ဒီကောင်ကို အသွတ်ပေးလို့ မဖြစ်ဘူး’

‘လိုက်ပြီးရှောင်ပစ်မှ’

‘ပြောနေကြတာဟယ်၊ သွားစို့’

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက်...

နောက်ဖမ်းကြားအတွင်းသို့တစ်ဟုန်ထိုးပြေးဝင်သွားလေသည်။

သွေးများပေကျံနေသူသည် ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစား၏။

သို့သော်...

လူကြမ်းကြီး ငါးယောက်၏ လက်ထဲမှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်နိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါချေ။

လူကြမ်းကြီးငါးယောက်သည် ထိုလူအနီးသို့ရောက်ရှိသွားပြီး ဝိုင်းဝန်း ထိုးကြိတ် ချိတ်နှက်သိုက်ကြလျှင်...

‘အမယ်လေးဗျ’

ယေသံပါအောင် ညည်းတွားရင်း မြေပေါ်လဲကျကာ အသက်ပျောက်သွားလေတော့သည်။

လူကြမ်းကြီးတစ်ယောက်က...

‘တော်တော်အသက်ပြင်းတဲ့ ခွေးကောင်’

ဟု ဒေါသတကြီးပြောကာ ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ကျောက်လိုက်သေသည်။

ထို့နောက်...

‘အချိန်မရှိဘူး၊ သွေးကြမယ်ဟေ့’

ဟု လောဆော်ကာ မြင်းလည်းရှိရာသို့ ပြေးလွှားသွား၏။

ကျန်လူများကလည်း လိုက်ပါသွားကြလေသည်။

မကြာပါချေ။

‘ဟ...ဟ...ဟ...’

‘ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်’

မြင်းဟံ့သံ၊ မြင်းခွာသံများထွက်ပေါ်လာသည်။

မြင်းလည်းသည် မြို့ပြင်သို့ဦးတည်ကာ အချိန်ပြင်းစွာ မောင်းနှင်ထွက်ခွာသွားလေသော့သည်။

* * *

‘ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်’

မြင်းခွာသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်နေ၏။

မြင်းလည်းတစ်စီးသည် မြို့ပြင်သို့ ဒုန်းစိုင်းမောင်နှင်လာသည်။

ထိုမြင်းလည်းသည် အရေးကြီးသော ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် အလျင်အမြန်မောင်းနှင်လာခြင်းဖြစ်သလို အခြားမြင်းလည်းများနှင့် မတူသောမြင်းလည်းတစ်စီးဖြစ်ကြောင်းလည်း မြင်ရုံဖြင့် သိနိုင်လေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်....

မြင်းလည်းအား လူကြမ်းကြီးတစ်ယောက်က မောင်းနှင်နေပြီး ကျန်လူကြမ်းကြီးလေးယောက်က မြင်းလည်းအိမ်နီးဝေးတစ်ဖက်တစ်ချက်၌ နစ်ယောက်စီ တဲ့လို့ခိုကာ စီးနင်းလိုက်ပါလာကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထိုမြင်းလည်းနှင့် လူကြမ်းကြီးငါးယောက်မှာ သတို့သမီးယဉ်ယဉ်အား ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာကြသူများပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

လူကြမ်းကြီးများသည် ယဉ်ယဉ်ကိုခေါ်လာကြပြီး မြို့ပြင်သို့ရောက်လျှင် လမ်းမကြီးပေါ်မှ ဖဲဆင်းကာ တောအုပ်အတွင်းသို့ မောင်းနှင်ဝင်ရောက်သွားကြလေသည်။

တောအုပ်ထဲရောက်လာသည်တိုင် မြင်းလည်းကို အချိန်မလျော့ပါချေ။

သို့ဖြင့်....

များမကြာမီ တောအုပ်ကို ဖြတ်သန်းစီးဆင်းနေသော စမ်းချောင်းလေးဘစ်ခုရွှေ့သို့ ရောက်လာကြသော့သည်။

‘ဟေး...ဟေး’

လူကြမ်းကြီးက မြင်းများကိုအော်ငေါက်ကာ မြင်းလည်းကို ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်....

လူကြမ်းကြီးငါးယောက်စလုံး မြင်းလည်းပေါ်မှ ဒုန်းဆင်းလိုက်ကြပြီး စမ်းချောင်းတစ်ဖက်ကမ်းသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

၂၆ နိဗ္ဗာန် ဝတ္ထုအောင်

စမ်းချောင်းတစ်ဖက်၌ လှပသောမြင်းလည်းကောင်း၊ ရပ်
တန့်ထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

လူကြမ်းကြီးငါးယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သောလူကြမ်းကြီးက ရှေ့သို့လှမ်းထွက်
လိုက်၏။

စမ်းချောင်းတစ်ဖက်၌ မြင်းလည်းဆီသို့ မျက်နှာမူပြီး
ဦးညွှတ်လိုက်၏။

‘မိတ်ဆွေ ကျုပ်တို့က သတို့သမီးကိုပေါ်လာခဲ့ပါပြီ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သုခအသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မရွေးမနှောင်းမနာပင်...

‘ဟူး...ဟူး...ဟူး’

အဝတ်အစား လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လူရိပ်တစ်ခုသည် စမ်းချောင်းလေးတစ်ဖက်မှနေပြီး လူ
ကြမ်းကြီး ငါးယောက်ရှေ့သို့ရောက်ရှိလာလေသည်။

ရောက်လာသည့် အရှိန်အဟုန်ကြောင့် လူကြမ်းကြီးငါး
ယောက် ကပျောက်ယာ နောက်ဆုတ်လိုက်ကြလေသည်။

အကျည်းတန်အမျက်(၁) ၂၇

ရောက်လာသူအား စိုးရွံ့စွာ ကြည့်လိုက်ကြ၏။

ထိုလူမှာ ငွေရောင်ဝတ်ဆင်ထားသောအမျိုးသမီးကြီးတစ်
ယောက် ဖြစ်လေသည်။

အမျိုးသမီးကြီး၏မျက်နှာမှာ မပြုံးသော်လည်း ပြုံးနေ
သည်ဟု ထင်၏။

သူမ၏ မျက်လုံးများက အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပ
နေ၏။

လူကြမ်းကြီးငါးယောက်အား တစ်ချက်ခဝ.ကြည့်လိုက်
ပြီး ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်ကာ...

‘ချွန်ကျွန်းခွေးဘီလူးငါးဖော်က လူဘော်တွေပဲ’

ဟု ချီးကျူးလိုက်လေသည်။

လူကြမ်းကြီးငါးယောက်မကျေနပ်သဘောကြလေသည်။

ခေါင်းဆောင်လူကြမ်းကြီး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ခင်ဗျားက...ထိုက်ထိုက်တန်တန်’ ပေးမယ်
ဆိုတော့လဲ ကျုပ်တို့က အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ကြရ
တာပေါ့ဗျာ’

ငွေရောင်အမျိုးသမီးကြီးက...

‘စိတ်ချ၊ မင်းတို့ကို ငွေတစ်သောင်းပေးမယ်လို့ပြောတာ
တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မလျော့စရာဘူး’

၂၀ နှစ် ဝဏ္ဏအောင်

ပြောရင်း လက်ငွေ့ယမ်းလိုက်လေသည်။
'ဝိုး'

ငွေထုပ်ကလေး ပစ်လွှင့်လာသည်။

ခေါင်းဆောင်လူကြမ်းကြီးက အသာအယာပင် ဖမ်းယူထားလိုက်သည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက....

'စေ့မစေ့ ရေတွက်ကြည့်လိုက်ဦး'

ဟု ပြောလျှင် လူကြမ်းကြီးကအသာအယာပင် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

'ရေတွက်စရာ မလိုပါဘူးဗျာ'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ကျုပ်တို့ကို ဒီဆက်မကတပ်ပြီးချီးမြှင့်မယ်ဆိုတာ သိထားလို့ပါ'

'ဪ'

ငွေရောင်အမျိုးသမီးကြီး၏မျက်နှာ ပိုပြီး ပြုံးချင်လာလေသည်။

ခေါင်းဆောင် လူကြမ်းကြီးကလည်း ပြုံးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားက ဆေးဆရာတစ်ယောက်ရဲ့သမီးကို ဖမ်းခိုင်းခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူဟာ ကျိကျိတက်ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့သူဌေးကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ချွေးမှ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ပြောပြခဲ့ဘူး'

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက....

'ဆေးဆရာရဲ့သမီးလို့ ကျွန်မကပြောခဲ့တာမှားနေလို့လား'

ခေါင်းဆောင်လူကြမ်းကြီးက....

'မမှားပါဘူးဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ဆေးဆရာဆိုတဲ့ လူဟာ ဆင်းရဲတယ်၊ ယောက္ခမ လုပ်သူကတော့ ချမ်းသာတယ်၊ တကယ်လို့သာ ကျုပ်တို့သဘောနှံ့ကျုပ်တို့ သတို့သမီးကို ဖမ်းခေါ်ထားလိုက်မယ်ဆိုရင် သူဌေးကြီးဆီက ကြိုက်သလောက်ငွေညှင်လို့ ရတာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက လက်ဝါးဖြန့်လိုက်သည်။

'ကျွန်မရဲ့ငွေ ပြန်ပေးပါ'

'ဘာဗျ'

'ငွေပြန်ပေးပြီးရင် သတို့သမီးကို ပြန်ခေါ်သွားနိုင်ပါပြီ'

လူကြမ်းကြီးက....

'ခင်ဗျား မလိုချင်တော့ဘူးပေါ့၊ ဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက...

‘ကျွန်မကို အကျပ်အတည်း မကြိုက်ဘူး’

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလေသည်။

လူကြမ်းကြီးက ရယ်မောလိုက်၏။

‘နေပါဦးလေ၊ ကျုပ်ပြောတဲ့ စကားဆိုးအောင် နားထောင်ဦး’

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက မျက်မှောင်ကုတ်ကာ ကြည့်နေလိုက်၏။

လူကြမ်းကြီးက ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်တို့ ချန်ကျန်းခွေးတိလူး ငါးဖော်ဟာ ပြောရင် ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်တတ်ကြပါတယ်။ ဆေးစာရာယဉ်ကျိန်းရဲ့ သမီးကို ဖမ်းပေးရင် ငွေတစ်သောင်းပေးမယ်လို့ ခပ်များပြောတော့ ကျုပ်တို့ သဘောတူလက်ခံခဲ့ကြတယ်။ ခုသော့ သူဟာ ကျိတက်ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်နေတာကိုထိရတယ်။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် သူ့ကို ပြန်ပေးဆွဲထားလိုက်ရင် ငွေအမြောက်အမြား ရနိုင်တာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့က ကတိအတိုင်း ခပ်များ လက်ထဲကို ထည့်လိုက်မှာပါ။ ခပ်များအနေနဲ့လဲ ကျုပ်တို့အပေါ် သိတတ်ပြီး ဆုခွေဆင်ချီးမြှင့်မယ်ဆို ယုံကြည် ပြောနေတာပါဗျာ’

ငွေရောင်အမျိုးသမီး သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

လူကြမ်းကြီးတို့အား အဆိုးမဆိုသင့်ကြောင်း နားလည်သဘောပေး ကြံသွားပုံလေသည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ရှစ်တို့ ကတိတည်တမ်းဆိုးတော့ ကျွန်မကလဲ သိတတ်ရမှာပေါ့’

စကားဆိုးလျှင် နောက်ထပ် ငွေထုပ်တစ်ထုပ် ပစ်ပေးလိုက်လေသည်။

ခေါင်းဆောင်လူကြမ်းကြီးက ဖမ်းယူပြီး ငွေများကို စစ်ဆေးရေတွက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက...

‘ရှင်တို့အတွက် အပိုဆူငွေတစ်သောင်းထပ်ပေးလိုက်တယ်၊ ရှင်ကျေးဇူးခံလား’

လူကြမ်းကြီး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ကျေနပ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့က ငွေထက်ကတိကို ပိုပြီး တန်ဖိုးထားပါတယ်။ သတို့သမီးဟာ မြင်းလည်းတဲမှာရှိနေပါတယ်ဗျာ’

‘ကောင်းပြီ’

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက ခန္ဓာကိုယ်ဘစ်ချက် လှုပ်ရှားလိုက်သည်နှင့် မြင်းလည်းအနီးသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

သူမသည် လက်တစ်ဖက်ဆန့်ထုတ်ကာ မြင်းလည်းတံခါး
ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။

‘ဝန်း’

မြင်းလည်းတံခါးပွင့်သွားလေသည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးသည် မြင်းလည်းအိပ်ထဲ၌ လူသူ
တစ်ယောက်မှမရှိသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကြောင်အမ်းအမ်း
ဖြစ်သွားလေသည်။

ချက်ချင်းပင် လူကြမ်းကြီးများတက်သို့လှည့်ကာ....

‘ဘယ်သူမှလဲ မရှိကြပါလား’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဘာဗျ’

လူကြမ်းကြီးများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

ချက်ချင်းပင် မြင်းလည်းအနီးသို့ ခိုင်းအံ့ရောက်ရှိလာကြ
လေတော့သည်။

‘ကြည့်စမ်းပါဦး’

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက လက်ဝှေ့ယမ်းပြကာ ပြောလေ
သည်။

လူကြမ်းကြီးများသည် ဟောင်းလောင်း ဖြစ်နေသော
မြင်းလည်းအိမ်ကိုကြည့်ကာ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေကြ
သည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက....

‘ရှင်တို့ ဘာပြောချင်သလဲ’

ဟု မေးလာလေသည်။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက....

‘ဘာပြောရမလဲ၊ ကျုပ်တို့က သတို့သမီးကို ဖမ်းလာ
တာပဲ’

‘ဟင်း....ဟင်း....ဟင်း’

အမျိုးသမီးက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ချန်ကျန်းခွေးဘီလူးငါးပတ်ခွဲ အကြံက ဒါပဲလား’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက....

‘ခင်ဗျား ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ’

အမျိုးသမီးက....

၃၄ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

‘ကျွန်မဆီကနေယူပြီး သတို့သမီးကိုမခပေးတာ ဘာသဘောလဲ၊ သူ့ကိုပြန်ပေးဆွဲပြီး သူ့ဌေးကြီးဆီကနေညှစ်ရင် ပိုပြီး ရနိုင်တယ်လို့ စောစောကပဲ ရှင်ပြောခဲ့သေးတယ်မဟုတ်လား’

ခေါင်းဆောင်က....

‘ကျုပ်....’

သူ့ပြောခဲ့သောစကားကြောင့် မည်သို့ပြန်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

အမျိုးသမီးက....

‘သတို့သမီးဘယ်မှာလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ခေါင်းဆောင်က သူ၏လူများကိုကြည့်လိုက်၏။

သူ၏လူများသည် ချက်ချင်းပင် ပခုံးတုန်ပြကြလေသည်။

သူတို့သည် အတူတူသတို့သမီးကိုဖမ်းကာ အတူတူလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ပါလျက်....

သတို့သမီး ထူးဆန်းစွာပျောက်ဆုံးသွားခြင်းကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေကြပါတော့သည်။

ခေါင်းဆောင်သည် အမျိုးသမီးကိုကြည့်ပြီး....

‘ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ ဒီကိစ္စကို ကျုပ်တို့လဲ သာမှ မလည်နိုင်တော့ပါဘူး’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

‘တော်တော်ရယ်စရာကောင်းပါလား၊ ရှင်တို့က ကျွန်မကို ချစ်လိုလူစားမျိုးများထင်နေသလဲ’

ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက....

‘အပိုတွေပြောမနေနဲ့၊ ခင်ဗျားခိုင်းသလို ကျုပ်တို့လုပ်ခဲ့ယ်၊ ဒါပေမယ့် လက်တွေ့ဖြစ်မလာခဲ့ဘူး၊ ဒါကြောင့် ဗျားငွေကို ခင်ဗျား ပြန်ယူပေးတော့’

ငွေထုပ်လေးနှစ်ထုပ်ကိုထုတ်ယူကာ ပစ်ပေးလိုက်လေသည်။

အမျိုးသမီးက ဖမ်းယူခြင်းမရှိသဖြင့်....

‘ဖုတ်....ဖုတ်’

ငွေထုပ်လေးနှစ်ထုပ်သည် မြေပေါ်ကျသွားတော့သည်။

အမျိုးသမီးက....

‘ချန်ကျန်းခွေးဘီလူးငါးဖော်၊ သတို့သမီးကိုမရရင်ကျွန်မ ကျန်ပိုင်ဘူး’

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူမှာ စိတ်ရှုပ်လာလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့်....

‘ခင်ဗျားတွေ ခင်ဗျားယူပြီးပြန်တာကောင်းမယ်၊ ကျုပ်တို့
တာမှလုပ်မပေးနိုင်တော့ဘူး၊ သတ္တိသမီး ဘာကြောင့်ပျောက်
သွားရတယ်ဆိုတာ လိုက်စုံစမ်းရဦးမယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ထွက်သွားရန်ဟန်ပြန်လိုက်၏။

ကျန်လူများလည်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာကြ
သည်။

အမျိုးသမီးက....

‘ခွေ့ဘီလူးတွေဟာ အတော်ကိုကြောက်စရာကောင်း
ကြေးစားတွေလို့ လူတွေကပြောနေကြတယ်၊ ဒါပေမယ့်
ကျွန်မကတော့ သတ္တိမရှိဘဲ လူလိမ်လူကောက်တွေပဲလို့ ယ
ပါတယ်’

‘ဘာ’

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ခင်ဗျား စကားကြည့်ပြောရင်ကောင်းမယ်’

အမျိုးသမီးက....

‘ရှင်တို့ဟာ အချောင်သမားတွေလဲဖြစ်တယ်’

ခေါင်းဆောင်က....

‘ဒီလောက်တောင်ဖြစ်လှတာ ခင်ဗျားကို ဆုံးမပေးရသေး
ပေါ့’

ချက်ချင်းပင် ထိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြန်လိုက်လေသည်။

အမှန်တော့....

ခွေ့ဘီလူးငါးဖော်သည် ကြေးစားလူဆိုးများ ဖြစ်ကြ
လေသည်။

သူတို့သည် အဆက်အသွယ်မှတစ်ဆင့် ဝှေ့ရောင်ဝတ်အမျိုး
သမီးနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးသည် ဆေးဆရာတစ်ယောက်၏သမီးအား
ရှင်ဖမ်းပေးရန် ခွေ့ပေးကာခိုင်းစေခဲ့သည်။

ခွေ့ဘီလူးများသည် အလုပ်လက်ခံပြီးမှ ယဉ်ယဉ်၏
ကြောင်းကို သိလာရခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော်....

ယဉ်ယဉ်အားပြန်ပေးခဲ့တာ သူ့ဌေးကြီးအားအကျပ်ကိုင်
ပျက် ဝှေ့အများအပြား ရနိုင်သည်ဖြစ်သော်လည်း သူတို့၏
စိတ်အတိုင်း အမျိုးသမီးထံသို့ ခေါ်ဆောင်ပေးခဲ့ကြသည်။

သတ္တိသမီး ပျောက်ဆုံးသွားရသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်
ရှိသည်ကိုမူ သူတို့မစဉ်းစားတတ်ကြတော့ချေ။

အမျိုးသမီးက သူတို့အား စွပ်စွဲစော်ကားလာသည် ယူဆလာသောအခါ တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်ကြခြင်းဖြင့် ပေတော့သည်။

အမျိုးသမီးက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ဪ... ကျွန်မကိုတောင် တိုက်ခိုက်ကြတော့မယ်လေလေ၊ ကောင်းပြီ၊ ရှင်တို့ငါးယောက်စလုံး တစ်ခါတစ်ရံ ဝင်လာခဲ့ကြပါ’

ဟု စိန်ခေါ်လိုက်လေသည်။

ခွေးဘီလူးငါးဖော်သည်လည်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစား မနေတော့ဘဲ....

‘ယား’

ခြာလံပေးကာ အမျိုးသမီးထံ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက် ကြလေတော့သည်။

* * *

ခွေးဘီလူးငါးဖော်မှာ လူဆိုးများဖြစ်ကြသည့်အလျောက် ပြဿနာတစ်ခုအား တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းလိုက်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးအားဆုံးမပြီးလျှင် ပျောက်ဆုံးသွားသော ထိုအမျိုးသမီးအား လိုက်လံရှာဖွေရန် စိတ်ကူးထားကြလေသည်။

သို့သော်....

ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ကြသောအခါ သူတို့မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာနိုင်သည်ကို သိရှိလိုက်ကြလေတော့သည်။

အမျိုးသမီးက....

‘ရှင်တို့နှောင်တရစေမယ်’

ဟု ပြောကာလက်ဝှေ့ ယမ်းလိုက်လျှင် လင်းလက်တောက် ပသောအလင်းရောင်များ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဝှေ့ရောင် အပ်ကလေးများသည် ခွေးဘီလူးငါးဖော်၏ မျက်နှာဆီသို့ တိုးဝင်သွားလေသည်။

ခွေးဘီလူးငါးဖော် ရင်ထိတ်သွားပြီး ကပျာကယာရှောင် စိမ်းလိုက်ကြလေသည်။

သို့သော်....

ပစ်လွှင့်လာသော ဝှေ့အပ်ကလေးများသည် ခွေးဘီလူး ငါးဖော်၏ မျက်လုံးများကို ထိမှန်သွားလေတော့သည်။

‘အား’

‘အမယ်လေး’

၄၀ နန္ဒာ ဝဏ္ဏအောင်

‘သေပါပြီဗျ’

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ခွေးတိလူးငါးဖေဒ် ဒယ်ဒယ်ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွား၏။

သူတို့၏မျက်နှာမှာ ဆွေးခြင်းခြင်း နီရဲနေသည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက....

‘ရှင်တို့ကို အသက်ချမ်းသာပေးလိုက်တာပဲ၊ ကံကောင်းပြီ မှတ်သားကြပေတော့’

စကားဆုံးလျှင် မြေပေါ်ခြေးဆာငုံကာ ခုန်ထွက်သွားလေသည်။

စမ်းချောင်းပေး၏တစ်ဖက်သို့ ရိပ်ခနဲရောက်ရှိသွားတော့သည်။

ခွေးတိလူးငါးယောက်မှာ မြေပေါ်တွင် လူးလှိမ့်ညည်းတွားရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သေးတော့သည်။

* * *

ယဉ်ယဉ်....

သတို့သမီးယဉ်ယဉ်အား ငွေရောင်အမျိုးသမီးက အဘယ်ကြောင့် ဖမ်းဆီးလိုရပါသနည်း။

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) ၃၁

ယဉ်ယဉ် မည်သို့ပျောက်ဆုံးသွားရပါသနည်း။

အလွန်ထူးခြားသော ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်လေသည်။

* * *

ယဉ်ယဉ်သည် မြင်းလည်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ စိတ်ထဲ၌ အားငယ်ကာလေသည်။

‘ဘယ်ကိုများ ခေါ်သွားကြမလို့ပါလိမ့်’

ဟု တွေးရင်း ထွက်ပြေးလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သို့သော်....

လူကြမ်းကြီးတစ်ယောက်က မြင်းလည်းတံခါးကိုဆော့စိုပိတ်လိုက်၍ သူမ၏အကြံပြုချက်များသွားရလေသည်။

‘ထွက်ပြေးရင် ငါ့ကို သတ်ပစ်ကြလိမ့်မယ်၊ အေးအေးဆေးဆေးနေမှဖြစ်မယ်’

သူမစိတ်လျော့ချလိုက်စဉ် အပြင်ဘက်မှ ဆူဆူညူညူအသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေတော့သည်။

ယဉ်ယဉ် ကြောက်လန့်သွားသည်။

၄၂ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

ခြေဖျားလက်ဖျားများ ဆေးစက်လာသည်အထိ ဖြစ်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

‘ကျွ’

မြည်သံသီသံနှင့်အတူ မြင်းလည်းတံခါး ပွင့်သွားလေသည်။

‘ဟင်’

ယဉ်ယဉ်အံ့သြသွားလေသည်။

သူမသည် အပြင်ဘက်သို့ကြည့်လိုက်စဉ် လက်တစ်ဖက်ပေါ်လာပြီး သူမ၏ပခုံးကို ထောက်လိုက်လေသည်။

ယဉ်ယဉ်မှာ သွေးကြောပိတ်ခံလိုက်ရလျှင်....

‘အင့်’

မသဲမကွဲညည်းတွားလိုက်မိသည်။

ထို့နောက်....

ဘာဆိုတာမှ သတိမရတော့ဘဲ လဲကျသွားတော့သည်။

အကျဉ်းတန်အမျက်(ပ) ၄၃

လူတစ်ယောက်က သူမအားအသာအယာဆွဲယူကာ ပခုံးပေါ်ထမ်းလိုက်ပြီး လျှင်မြန်စွာ ပြေးလွှားသွားလေတော့သည်။

* * *

အချိန်မည်မျှကြာသွားမှန်းမသိ။

ယဉ်ယဉ်သတိရလာသောအခါမှောင်မည်းနေသောအခန်းတစ်ခုအတွင်း၌ ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သူမသည် အေးစက်နေသော ကြမ်းပြင်ပေါ်၌လဲလျောင်းနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကပ္ပာကယာလူးလိမ့်ထရမ်း....

‘ဝါ ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်’

သူမသည် စင်းတဝါးဝါးဖြင့် ထရပ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

မီးရောင်များထွက်ပေါ်လာသည်။

လူတစ်ယောက်က မီးအိမ်တစ်လုံးဆွဲကာ အခန်းတွင်းသို့ဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

၄၄ နတ် ဝဏ္ဏအောင်

မီးရောင် ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် အခန်းတိုင်း၌ လင်းလင်း ကျင်းကျင်း ဖြစ်သွားလေသည်။

ယဉ်ယဉ်က....

‘ရှင်...ရှင်ဘယ်သူလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဆိုလူထံမှ ခပ်အုပ်အုပ်ရယ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ယဉ်ယဉ်ထံသို့ တစ်လှမ်းချင်းလှမ်းလာသည်။

ယဉ်ယဉ်က နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

လူမ၏ကျောပြင်မှာ အခန်းနံရံနှင့် ထိတွေ့မိပြီး နောက် ဆုတ်၍မရတော့မှ ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

ထိုလူသည်လည်း တလှမ်းချင်းလှမ်းလာပြီး ယဉ်ယဉ်နှင့် ခြေနှစ်လှမ်းစာမျှ အကွာတွင် ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

ယခု....

ထိုလူအား ယဉ်ယဉ် သေသေချာချာ တွေ့မြင်လိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုလူမှာ အစိမ်းရောင်အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထား သည်။

သူ၏မျက်နှာသည် ဖြူဆွတ်ကာ သွေးရောင်ကင်းမဲ့သော လူ့အလောင်းတစ်လောင်း၏ မျက်နှာမျိုး ဖြစ်သည်။ အလွန်အရပ်ဆိုးလှသည်။

မကောင်းဆိုးဝါး တစ်ကောင်နှင့် တွေ့လိုက်ရသည်ဟု ယဉ်ယဉ်ထွေးမိကာ....

‘အမယ်လေး’

အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

ထိုလူက...

‘ဪ...မင်းက ကြောက်တယ် ဟုတ်လား’

‘ရှင်...ရှင်သရဲ၊ မကောင်းဆိုးဝါးကြီး၊ ကျွန်မအနားက ဝေးဝေးကို ထွက်သွား’

ယဉ်ယဉ်၏ အော်သံသည် ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာ ၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ထိုလူက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ယဉ်ယဉ်က....

‘သွား...သွား’

သူမမောင်းထုတ်လိုက်သော်လည်း ထွက်သွားခြင်း မရှိ
သည့်အပြင် ရှေ့တိုးလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသော အခါ
ယဉ်ယဉ် ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် ထိုလူအား ကုတ်ဆွဲ တိုက်
ခိုက်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်လေသည်။

ထိုလူက....

‘သွားစမ်း’

‘အမယ်လေး’

ယဉ်ယဉ် ခွေးခွကလေး လဲကျသွားတော့သည်။

ထိုလူသည် ယဉ်ယဉ်၏ဆံပင်ကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်သည်။

‘အမယ်လေး’

ယဉ်ယဉ် အဆိတ်တလန့် အော်လိုက်ပြန်လေသည်။

ထိုလူသည် ယဉ်ယဉ်၏ပါးစပ်ကို လက်ဖြင့်မိညှစ်ရင်း....

‘ပါးစပ်ဟလိုက်စမ်း’

ဟု အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

‘နာတယ်...နာတယ်’

ယဉ်ယဉ်သည် ဝူးဝူးဝါးဝါး အော်ရင်း ပါးစပ်ဟလိုက်
ရ၏။

ထိုလူက အနက်ရောင်ဆေးလုံးလေးတစ်လုံးအား ယဉ်ယဉ်
၏ ပါးစပ်ထဲ ပစ်သွင်းလိုက်သည်။

ထိုဆေးလုံးလေးသည် ပါးစပ်ထဲရောက်လျှင် ချက်ချင်း
အရည်ပျော်သွားပြီး ဝမ်းဗိုက်ထဲ စီးဝင်သွားတော့၏။

ထိုလူက ယဉ်ယဉ်အား တွန်းထုတ်လိုက်သည်။

တစ်ဖန်...

‘မင်းဟာ သိပ်လှတဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ယဉ်ယဉ်က ထိုလူအား မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်နေသည်။

ထိုလူက....

‘ငါက သိပ်လှတဲ့ မိန်းကလေးတွေဆိုရင် သိပ်မုန်းတယ်’

ဟု သွားကြားလေသဖြင့် ပြောလာလေသည်။

ယဉ်ယဉ်က....

‘ရှင်...ရှင်ဘယ်သူလဲ’

ထိုလူက....

‘ငါက နတ်ဆိုး’

‘ရှင်’

‘မိန်းမလှတွေကိုမုန်းတဲ့ နတ်ဆိုးလေးပေါ့’

‘ရှင်...ရှင် ဘာကြောင့် ကျွန်မကို ဖမ်းခေါ်လာရတာလဲ
ရှင်၊ ရှင်ကို ကျွန်မ မသိဘူး၊ ကျွန်မကို ဒုက္ခမပေးပါနဲ့ရှင်
ယဉ်ယဉ်က တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ထိုလူက....

‘စိတ်ချ မင်းကိုလွှတ်ပေးမယ်၊ ဒါပေမယ့်’

ထိုလူသည် စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့်ရပ်ကာ ခားမြှောင်
တစ်ချောင်း ဆွဲထုတ်လိုက်လေသည်။

‘အမယ်လေး’

ယဉ်ယဉ် ကြောက်လန့်ဘဲကြား အော်လိုက်၏။

ထိုလူသည် ယဉ်ယဉ်၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။

တစ်ဖန် ခားမြှောင်ကိုဝှံထားသောလက်ကို ဝှေ့ယမ်း
လိုက်လေတော့သည်။

* * *

လမ်းပေါ်တွင်....

အဝတ်အစားမလုံမလဲ ဆံပင်ဖားလျား ချထားသော
မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ဦးတည်ရာမဲ့ လျှောက်သွားနေ၏။

မင်း မျက်နှာမှာ ဒဏ်ရာအမာရွတ်များ ပြည့်နေကာ
ကံရှင်ထိတ်လန့်စရာ ကောင်းလောက်အောင်ပင် အရုပ်
သည်။

မင်းမျက်လုံးများ ကြောင်စီစီဖြစ်ကာ ပါးစပ်မှလည်း
ငိုစဉ်ရေမရ တတုတ်တုတ်ရေရွတ်နေသည်။

အကျဉ်းတန်လှသော အရူးမလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ပေ
သည်။

အရူးမလေးအား မည်သူကမှ ဂရုမစိုက်ကြပါ။

အရူးမလေးကယည်း မည်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်ပါ။

အရူးမလေးရယ်သည်။ ငိုချင်ငိုသည်။

ပြာချင်ရာပြာသည်။

အားချင်ရာသွားသည်။

အပ်ချင်ရာ ဆိပ်သည်။

အတူတူ ကောက်စားသည်။

အကယ်၍....

အရူးမလေး မင်္ဂလာဆောင်ကနီး ပျောက်ဆုံးသွားသော
အထိ ယဉ်ယဉ်ဖြင့်သည်ကိုသာ ဆီနှိုင်းကြမည်ဆိုပါလျှင်...

သတို့သမီးဟပ်သည် ပျောက်ဆုံးသွားပြီး အစအနပျောက်
ကွယ်သွားကာ အချိန်ကြာလာသောအခါ လူတိုင်းမသိသော
ကြလေသကဲ့သို့သည်။

အတူ....
တို့နားပေါ်တွင် မှတ်ရာအမာရွတ်များ ပြည့်နှက်နေပြီး
ရန်ကုန်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် အရပ်ဆိုး အကျဉ်းတန်
သား အရှုံးမလေး တစ်နေ့တခြား များပြားလာသည်
သား မည်သူမျှ သတိမထားမိခဲ့ကြပေ။

* * *

အလွန်ထူးဆန်းသော ကိစ္စတစ်ခုသည် အမှန်တကယ်ပင်
ပျက်ခဲ့လေသည်။

ချောမောလှပသည်ဟု သတင်းကြီးသော မိန်းမလူလေး
များသည် ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးသွားတတ်ကြလေသည်။

ထိုမိန်းကလေးများ အလောင်းကိုပင် ရှာမရပါ။

မိန်းမလူလေးများ ပျောက်ဆုံးသွားခြင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး
ရန်ငြိုးရန်စသောကြောင့်ဟု လည်းကောင်း၊ ဝေခကြေးကြောင့်ဟု
လည်းကောင်း၊ အချစ်ရေးကြောင့်ဟု လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်
ချေရှိသည်များကို ဝေဖန်ပြောဆိုလေ့ရှိကြပေသည်။

သို့သော်....

ပျောက်ဆုံးသွားရသည့် အကြောင်းရင်း အစစ်အမှန်ကိုမူ
မည်သူမျှ ပြောဆိုနိုင်ကြခြင်း မရှိချေ။

အပြစ်မှန်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

မောင်နှမ

ချူးပြည်နယ်....

ချူးပြည်နယ်သည် နေပြည်တော်နှင့် အလှမ်းကွာဝေးလှသော ပြည်နယ်တစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

ချူးပြည်နယ်၏ အရှေ့ဘက် အစွန်ဆုံးအရပ်၌ ချူးလိန်မြို့ရှိသည်။

ချူးလိန်မြို့စားကြီးမှာ ပေ့ထမ်း ဆိုသူ ဖြစ်လေသည်။ မြို့စားကြီးပေ့ထမ်းတွင် သားပေ့လိနှင့် သမီးပေ့ပေ့ ဟူ၍ သားသမီးနှစ်ယောက် ရှိလေသည်။

မြို့စားကြီးပေ့ထမ်းသည် သားသမီးနှစ်ယောက်နှင့်အတူ နေထိုင်ရင်း မြို့ရွာအေးချမ်းသာယာရေး ဆောင်ရွက်သလို တရားနှင့်အညီ အုပ်ချုပ်ခဲ့လေသည်။

ချူးလိန်မြို့နှင့်အနီး ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသကျေးရွာများမှာ ပေါင်းများစွာ အေးချမ်းသာယာ နေခဲ့ကြသော်လည်း မြို့မိကမူ အန္တရာယ်ဆိုးတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လေသည်။

ချူးပြည်နယ်အစွန်ပိုင်း တောင်တန်းများတွင် ခိုအောင်း ကြံစားလျက်ရှိနေကြသော လူဆိုးခားပြုများက သောင်း နှီးလာကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မြို့စားကြီးသည် လူဆိုးခားပြုများအား သွားဆောက်နိုင် ရန် တပ်ဖွဲ့များအား စေလွှတ်လိုက်သည်။

သို့သော်....

သူ၏ တပ်ဖွဲ့များသည် လူဆိုးခားပြုများ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ကာ မရှုမလှ အရေးနိမ့်သွားခဲ့ကြလေသည်။

တစ်ကြိမ်....

နှစ်ကြိမ်....

သုံးကြိမ်....

မြို့စားကြီးသည် တပ်ဖွဲ့များအား 'သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် စေ တ်ခဲ့သည်။

သုံးကြိမ်စလုံး သူ၏တပ်ဖွဲ့များ အရေးနိမ့်သွားခဲ့သည်။

လူဆိုးခားပြုများကား ပို၍ အဘင့်ရဲလာသည်။

နောက်ဆုံး ချူးလိန်မြို့ကိုပင် ခြိမ်းခြောက်လာသည်။

မြို့စားကြီးက နယ်စားကြီးအား သွားရောက် အကူအညီ
ကောင်းခဲ့သည်။

နယ်စားကြီးကလည်း တပ်ဖွဲ့များ စေလွှတ်ပေးသည်။

ဤတွင်....

မယုံနိုင်စရာကောင်းအောင် လူဆိုးစားပြုများအား ရှာ
မတွေ့တော့ချေ။

နယ်စားကြီး၏ တပ်ဖွဲ့များ ပြန်သွားသောအခါ လူဆိုး
များက သောင်းကျန်းလာကြပြန်သည်။

မြို့စားကြီးက နယ်စားကြီးထံအကူအညီတောင်းပြန်သည်။
နယ်စားကြီးကလည်း တပ်ဖွဲ့များစေလွှတ်ခဲ့ပြန်သည်။

လူဆိုးများ ပျောက်ကွယ်သွားကြပြန်သည်။

နယ်စားကြီး၏ တပ်ဖွဲ့များ ပြန်လည်ရှုပ်ထိန်းသွားတော့
ပြန်လည်သောင်းကျန်းလာကြပြန်သည်။

သို့ဖြင့်....

အကြိမ်များသောအခါ မြို့စားကြီးက အကူအညီ
ကောင်းသော်လည်း နယ်စားကြီးသတ် တပ်ဖွဲ့များစေလွှတ်
ခြင်းမပြုတော့ဘဲ လျစ်လျူရှုသွားလိုက်လေတော့သည်။

လူဆိုးစားပြုများအား ကိုယ့်ဘာသာဖော်ထုတ်နှိမ်နင်းပစ်
လည်း အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

မြို့စားကြီးအခက်ကြုံရတော့သည်။

လူဆိုးများအကြောင်းကိုစစ်မ်းရင်း မည်သို့မည်ပုံ နှိမ်နင်း
မည်ကို အကြံထုတ်ရလေတော့သည်။

* * *

ဤ....

ကောင်းကင်ပေါ်၌ လဝန်းထိန်ထိန်သာနေ၏။

လရောင်အောက်တွင် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပ
နေသည်။

လူဆိုးများ၏အန္တရာယ်ကြောင့် ချူးလိန်မြို့သည် တိတ်ဆိတ်
ငြိမ်သက်နေလေသည်။

အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းလိုလို တံခါးပိတ် မီးမှိတ်ကာ အိပ်စက်
နေကြပြီဖြစ်လေသည်။

သို့သော်....

မြို့စားဧကရာဇ်ကား မီးရောင်များ ထိန်ထိန်လင်းနေပါ
သည်။

လက်နက်ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ထားကြသော အစောင့်အကြပ်
များသည် သတိဝီရိယဖြင့် စောင့်ကြပ်နေကြလေသည်။

လူဆိုးများသည် မြို့စားဂေဟာကိုပင် ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်လာနိုင်သည့်အန္တရာယ် ရှိနေသည်မဟုတ်ပါလား။

မြို့စားကြီးပေ့ထင်းသည်လည်း အိပ်မပျော်နိုင်ပါသေးချေ။

အိပ်မပျော်သည့်အပြင် စာဖတ်ခန်းအတွင်း၌ရှိနေပြီး အားကိုးအားထားပြုရသော လူယုံတော်များနှင့် လူဆိုးများအကြောင်း တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနေပါတော့သည်။

* * *

မြို့စားဂေဟာ၏ဝဲဘက်တွင် ပန်းဥယျာဉ်တစ်ခုရှိလေသည်။

ပန်းဥယျာဉ်အတွင်း၌ ရောင်စုံပန်းများ၊ ငှက်ငှက်၊ စွင့်စွင့်၊ ဖူးပွင့်နေကြလေသည်။

လေပြည့်လေညှင်း၊ ဝေ့ယမ်းတိုက်ခတ်လာသောအခါ မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့သောပန်းရနံ့များ လွင့်ပျံ့လာလေသည်။

လှပချောမောသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် ပန်းဥယျာဉ်အတွင်း၌ရှိနေပါ၏။

သူမသည် သာယာလှပသောညချမ်းတွင် ပန်းဥယျာဉ်ထဲသို့ လာရောက်ကာ အနားယူနေခြင်းဟုထင်ရ၏။

သို့သော်....

ထိုမိန်းကလေးက လာရောက်အပန်းဖြေနေခြင်းမဟုတ်ကြောင်း သူမ၏မျက်လုံးများက ဖော်ပြနေလေသည်။

သူမ၏မျက်လုံးများသည် မြို့စားကြီးရှိနေသည့် စာဖတ်ခန်းဆီသို့ စိုက်ကြည့်နေသည်။

မြို့စားကြီးသည် စာဖတ်ခန်းအတွင်း၌ လူယုံတော်များနှင့်အတူ အရေးကြီးသောကိစ္စများ ဆွေးနွေးနေကြသည်ကို သိရှိထားပုံရလေသည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ အခြားသူမဟုတ်ပါ။

မြို့စားကြီး၏သမီးငယ် ပေ့ပေ့ဖြစ်လေသည်။

ပေ့ပေ့သည် အသက်ဆယ်နှစ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်လေသည်။

မြို့စားကြီး၏ချစ်မြတ်နိုးမှုနှင့် အလိုလိုက်ခြင်းကို ခံထားရပါသော်လည်း ဆိုးသွမ်းခြင်းမရှိ၊ လိမ္မာရေးခြားရှိသူလေး ဖြစ်လေသည်။

သူတစ်ပါးအား ကူညီလိုစိတ်ရှိသည်။

သဘာမနော့ကောင်းသည်။

မြို့စားကြီးသမီးဟူ၍ မာန်မာနမထားချေ။

တစ်မြို့လုံးက လူအားချစ်ခင်ကြလေသည်။

၁၀ နိဗ္ဗာန် အာရုံ

ပေ့ ပေ့ သည် ချိုးပြည်နယ်တို့ အချောဆုံးအလှဆုံး မိန်းကလေးအဖြစ်လည်း ကျော်ကြားလေသည်။

ယခု...

အပြစ်ကင်းစင်ကာ ချောမောလှပသည့် ပေ့ ပေ့ ၏မျက်နှာ ပေါ်တွင် စိုးရိမ်ပူပန်သည့်အရိပ်အယောင်များ ဖြစ်ပေါ်နေ လေသည်။

လပြည့်ညတွင် မြို့အကြီးသည် ချိုးပြည်နယ်၌ ဆိုးသွမ်း နေသည့် လူဆိုးများအား ပြတ်ပြတ်သားသားအရေးယူဆောင် ရွက်ရန် တစ်စုံတစ်ရာ ဆောင်ရွက် တော့မည် ဖြစ်ကြောင်း ပေ့ ပေ့ သိရှိထားပါသောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

ပေ့ ပေ့ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် နောက်ကျောဘက်မှ ခြေသံ များလွှတ်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပေ့ ပေ့ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

လူငယ်တစ်ယောက်ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူငယ်မှာ ပေ့ ပေ့ ထက် အသက်နှစ်နှစ်ခန့်ပိုကြီးသော ပေ့ လိလိ ဖြစ်လေသည်။

ဆစ်ကိုဖြစ်သူ ပေ့ လိမုန်းသိလိုက်၍ ပေ့ ပေ့ ဘက်ပြင်း ချလိုက်လေသည်။

အကျည်းတန်အမျက်(၁) ၁၉

ကင်ကိုဖြစ်သူပေ့ လိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ရှိပြီး ချောမော နေ့ညားသော လူငယ်လေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ညီမငယ်ပေ့ ပေ့ ကဲ့သို့ပင် သဘောမနာကောင်းပြီး ဖေဖ် ရှေ့သူလည်း ဖြစ်လေသည်။

ပေ့ လိက....

‘ညီမလေး... ညဉ့်နက်ပြီ၊ ပန်းဥယျာဉ်ထဲမှာ ဘာလုပ်နေ တာလဲ’

ဟု မေးသလေသည်။

ပေ့ ပေ့ က ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ကျွန်မက ဖေဖေတို့ ဘာတွေတိုင်ပင်နေကြသလဲလို့ စဉ်း စားနေတာလေ’

‘ဟာ... ညီမလေးကလဲ’

ပေ့ လိက စိတ်ပျက်သောလေသံဖြင့် ရေရွတ်လိုက်လေ သည်။

ပေ့ ပေ့ က ပြုံးလိုက်၏။

‘အစ်ကိုက ဘာပြောချင်လို့လဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ပေ့ လိက....

၆၀ ❀ ဝဏ္ဏအောင်

‘ညီမလေးရယ်၊ ဖေဖေ ဘယ်လောက်စိတ်ရှုပ်နေတယ်ဆိုတာ ညီမလေးသိပါတယ်၊ တော်ကြာညီမလေးကြောင့် ဖေဖေ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေပါဦးမယ်’

‘ဟုတ်စားချင်ချင်သောလေသံဖြင့် ပြောလေသည်။
ပေ့ပေ့က ရယ်မောလိုက်လေသည်။’

‘အစ်ကိုရယ်၊ ကျွန်မက ဖေဖေ့ကို အနှောင့်အယှက်ပေးခဲ့တဲ့လား၊ ဖေဖေ့ကို ကူညီမယ့်သူပါ’

ပေ့လိက....

‘ညီမလေး၊ ဖေဖေက သဘောကျမှာ မဟုတ်ဘူးနော်’

ပေ့ပေ့က....

‘ကျွန်မသိပါတယ်အစ်ကို၊ ကျွန်မဘစ်ခုပြောပါရခေ’

‘ညီမလေး၊ တာပြောချင်လို့လဲ’

‘ကျွန်မတို့ဟာ ဘစ်သက်လုံးဖေဖေ့ဆီက အကူအညီခံယူနေကြတော့မှာလား၊ ဖေဖေ့ကို ဘစ်လှည့်ပြန်ပြီး ကူညီမကြိုးစားနိုင်ကြတော့ဘူးလား’

ပေ့ပေ့က တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ပြောလေသည်။

သူမ၏စကား အဓိပ္ပာယ်လေးနက်လှပေသည်။

မိဘများသည် သားသမီးများအား ငယ်စဉ်ကပင် ကျေးဇူးပြုစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြရလေသည်။

သားသမီးများ၏ လိုအပ်ချက်အဝဝကို ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ကြသည်။

အစစအရာရာအနှစ်နာခံကာ မိဘမေတ္တာကို ဖော်ကျူးခဲ့ကြပေသည်။

သားသမီးများ အရွယ်ရောက်လာသောအခါ မိဘများ၏ ကျေးဇူးကိုသိတတ်ပြီး ကျေးဇူးဆင်သင့်သည်မဟုတ်ပါလား။

ပေ့ပေ့၏ စိတ်ထားမှာ လေးစားစရာ ကောင်းလှပေတော့သည်။

ပေ့ပေ့က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘အစ်ကိုကော ဖေဖေ့မှာ အခက်အခဲကြုံနေတာကို ဦးဆုံးလုပ်ပိုက်ကြည့်နေတော့မှာလား၊ ကူညီမဖြစ်နိုင်စဉ်းစားဘူးလားဟင်’

ပေ့လိသက်ပြင်းချလိုက်မိပြန်သည်။

ညီမလေးရယ်၊ ဘယ်လိုပြောလိုက်တာပါလိမ့်၊ ဖေဖေ့စိတ်သောကရောက်နေတာကို အစ်ကိုလဲ ဘယ်ကြည့်ရက်ပါလဲ’

ပေ့ပေ့ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘ဒါဖြင့် ကျွန်မတို့မောင်နှမနှစ်ယောက် ဖေဖေ့ကို ကူညီ နိုင်မယ့်နည်းလမ်းကို ပူးပေါင်းရှာဖွေကြတာ မကောင်းဘူး လား’

ပေ့လိ လက်ခံလိုက်ရလေသတဲ့သည်။

‘အစ်ကို လက်ခံပါတယ်ကွယ်’

ပေ့ပေ့က ဆက်သွက်လက်လက်ရှိသလောက် ပေ့လိက ချီးရီးအေးအေး ဖြစ်သလည်း။

ညီမဖြစ်သူကို အလွန်ချစ်ပြီး အမြဲဘန်းအလျှော့ပေးကာ အလိုလိုက်ခဲ့သူ ဖြစ်သေးသည်။

ပေ့ပေ့က အကျိုးသင့် အကြောင်းသင် ပြောသည်နှင့် ညီမဖြစ်သူ၏ဆန္ဒကိုပယ်ရှားခြင်းမပြုဘဲ လက်ခံလိုက်လေတော့ သည်။

ပေ့ပေ့က...

‘အစ်ကို ဖေဖေ့ရှာဖွေဖတ်ခန်းအနားကိုသွားပြီး ဖေဖေ့တို့ ဘာတွေပြောဆိုနေကြသေး၊ တိုင်ပင် ဆွေးနွေးနေကြတယ် ဆိုတာကို နားထောင်ကြည့်ရအောင်’

ဟု ပြောလိုက်၏။

ပေ့လိ ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

‘ဟာ...မဖြစ်ဘူးဆင့်တယ်’

ဟု ကပျောက်သွားခြင်းလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့က...

‘ဘာဖြစ်လို့လဲအစ်ကို’

‘ဘာဖြစ်ရလဲ၊ ဖေဖေ ဘယ်လောက်စည်းကမ်းကြီးတယ်ဆိုတာ ညီမအသိပဲ၊ အရေးကြီး တိုင်ပင်ပြောဆိုနေကြတာ တွေကို မသိအောင် ခိုးနားထောင်ရင် စိတ်ဆိုးသွားလိမ့်မယ်’

ပေ့ပေ့က...

‘အို...အစ်ကိုကလဲ ဖေဖေမသိအောင် ခိုးနားထောင်ပါ တယ်ဆိုမှ ဖေဖေ ဘယ်လိုလုပ်သိနိုင်မှာလဲ’

‘မဖြစ်ပါဘူး ညီမရယ်’

ပေ့လိက ခေါင်းယမ်းကာ ညည်းတွားလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့က အားမလိုအားမရဖြင့်....

‘ဖေဖေတို့ ဘာတွေတိုင်ပင်ပြောဆိုကြတယ်ဆိုတာကို မသိဘဲ တယ်လိုလုပ်ပြီး ကူညီနိုင်မှာလဲ’

ဟု စောဒကတက်လိုက်လေသည်။

‘ခက်တာပဲညီမရယ်’

ပေ့လိက ညည်းညူနေဆဲ....

ပေ့ပေ့က...

‘အစ်ကို ဒီလိုတွေဝေနေလို့ ကျွန်မတို့ရဲ့ရည်ရွယ်ချက် ဘယ်
တော့မှ အောင်မြင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ နောက်ဆုံး ဖေဖေ
သိသွားတော့အောင် ဘာဖြစ်သလဲ၊ ကျွန်မတို့ ဖေဖေကိုကူညီ
ချင်လို့ ခုလိုလုပ်မိတယ်လို့ အမှန်အတိုင်းပြောပြလိုက်ရုံပေါ့’

ဖေဖေ မြို့ဝားကြီး ပေ့ထမ်းသည် သူတို့အား အလွန် ချစ်
မြတ်နိုးလေသည်။

လူဆိုးများကြောင့် စိတ်သောက ရောက်နေသော်လည်း
သူ၏သားသမီးများ စိတ်မချမ်းမသာမဖြစ်စေရန် ဂရုစိုက်ခဲ့
သည်။

ထို့ကြောင့် ဖေဖေကြီးအား မဖြစ်မနေ ကူညီသဖွယ်သည်ဟု
ပေ့ပေ့က ယုံကြည်ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

ပေ့လိ ခေါင်းကုတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ...ညီမလေးသွားချင်ရင်လဲ သွားကြတာပေါ့’

ဟု သဘောတူလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘အစ်ကိုက သိပ်လိမ္မာတာပဲ၊ ကဲ...မြန်မြန်သွားရအောင်
ဏာ’

ပေ့လိ၏လက်ကိုဆွဲကာ ပြေးလွှားသွားလေသည်။

ပေ့လိလည်း လိုက်ပါသွားလေသည်။

သူတို့သည် ကိုယ်ဖော့ပညာကို အသုံးပြုကာ စာဖတ်ခန်း
ခန်းသို့ ပြေးလွှားသွားလိုက်ကြလေသည်။

အခန်းအနီးသို့ရောက်လျှင် ဟိုဟိုသည်သည် အကဲခတ်ကြည့်
လိုက်ကြသည်။

‘ခေါင်မိုးပေါ်တက်ရအောင်’

ဟု ပေ့ပေ့ကပြောလိုက်ရာ...

‘ကောင်းသားပဲ’

ဟု ပေ့လိက ပြောလိုက်လေသည်။

သူတို့ ပြိုင်တူ လှုပ်ရှားလိုက်ရာ ခေါင်မိုးပေါ်ရောက်သွား
ကြသည်။

တံခွန်မြတ်တင်မြေကိုချိတ်ကာ လင်းနီငှက်များ နား
နေသည့်အသွင်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို အောက်သို့ လှန်ချလိုက်
သည်။

ထို့နောက်....

ပြတင်းပေါက်တံခါးကြားမှနေပြီးအခန်းတွင်းသို့ချောင်း
ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

* * *

မီးနဂါး

စာဖတ်ခန်းအတွင်း၌ မီးထိန်ထိန်လင်းနေသည်။
 စားပွဲတစ်လုံး၌ လူသုံးယောက် ခိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေကြသည်ကို
 တွေ့ရလေသည်။
 မြို့စားကြီးပေ့ထင်း၊ အိမ်ထိန်းကြီးနှင့် တပ်မှူးကောင်း
 ယုံတို့ ဖြစ်ကြလေသည်။
 တပ်မှူးကောင်းယုံသည် လူဆိုးများအား သွားရောက်
 တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် မြို့စားကြီး၏ လက်ရုံးခေါင်းဆောင်များ
 အနက် တစ်ဦးတည်းသော အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ခဲ့သူ ဖြစ်လေ
 သည်။

စိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံကြွယ်ဝပြီး သတ္တိအလွန်ကောင်းသူဖြစ်
သည်။

မြို့စားကြီး ပေ့ထင်းသည် ကောင်းယုံကိုကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ကောင်းယုံ...လူဆိုးတွေ အကြောင်းကို ဖော်ထုတ်နိုင်
ရင် မင်းကစီစဉ်ထားတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းယုံက....

‘ကျုပ်ရဲ့ သစ္စာရှိလူယုံတော်တစ်ယောက်ကို လူဆိုး တစ်
ယောက်အသွင်ဖန်တီးပြီး လူဆိုးတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ပူးပေါင်း
ခဲ့တာပါ မြို့စားကြီး’

ပေ့ထင်း အံ့သြသွားလေသည်။

‘ဟင်...ဒီကိစ္စကို ကျုပ်လဲဘာမှ မသိရပါလား’

ကောင်းယုံက ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

‘ဒီအစီအစဉ်ကို ကျုပ်ဘာသာလိုက်ပြီး အကောင်အထည်
ပြန်ခဲ့တာကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ တောင်းပန်ပါဦး မြို့စားကြီး’

ပေ့ထင်းက....

‘မင်းက လျှို့ဝှက်ချက်ပေါက်ကြားသွားရင် လူဆိုးတွေရဲ့
စာရင်းကို မရတဲ့အပြင် မင်းလွှတ်ထားတဲ့လူယုံတော်ရဲ့အသက်

အန္တရာယ် ထိခိုက်မှာ မီးရိမ်ရတယ်ဆိုတာ ကျုပ် သေ
ပေါက်ပါတယ်။ ဒီကနေ့ တင်ပြစရာရှိသေးသောက မင်း
လူယုံတော်ဆီက သတင်းရလားလို့လား။

ကောင်းယုံက....

‘ဟုတ်ပါတယ် မြို့စားကြီး’

‘ဘယ်လိုသတင်းမျိုးလဲ ပြောပါဦး’

ပေ့ထင်းက မေးလိုက်လေသည်။

ကောင်းယုံက တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်....

‘ကျုပ်ရဲ့လူယုံဆီက သတင်းတစ်ခု ရလားပါတယ်။
ဟာ လူဆိုးတွေရဲ့အဖွဲ့လဲကို ထည်ထည်ဝါဝါ ထိုးပောက်
ရောက်နိုင်ခဲ့ပြီး လူဆိုးတွေရဲ့ခေါင်းဆောင် ဘယ်သူဘယ်
ဆိုတာ စုံစမ်းနိုင်ခဲ့ပါတယ်’

ပေ့ထင်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

‘လူဆိုးခေါင်းဆောင် ဘယ်သူလဲဆိုတာ ပြောပါဦး’

ကောင်းယုံက....

‘မီးနဂါးဆိုတဲ့ သိုင်းသမားဆိုးတစ်ယောက်ပါ မြို့စား
ကြီး’

ထိုစကားကြားလျှင် ပေ့ထင်း ငိုငိုသွားလေသည်။

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) နက္ခတ် ၆၁

မီးနဂါး....

မီးနဂါးဆိုသော သိုင်းသမား လူဆိုးကြီးမှာ အလွန်
တက်စရာကောင်းသည့်ဟု ထင်ရှား ကျော်ကြားခဲ့သည်
ဟုလည်း။

ကောင်းယုံက ဆက်ပြောသည်။

‘မီးနဂါးဟာ မီးတောင်တန်းက လျှို့ဝှက်ဂူကြီးထဲမှာ
နီးချုပ်ဒုဗဗျီ နှစ်မူခွကျူးလွန်ဖို့ တပ်ညွှန်သားတွေကို
မိန့်ခေး ခိုင်းစေနေတယ်လို့ သိရပါတယ်’

‘မီးတောင်ခေန်း ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် မြို့စားကြီး’

မီးတောင်တန်းဟူသည်ကား တစ်နှစ်ပတ်လုံး ကနီတောင်
နီးများပွင့်သော ထစ်ပင်များဖုံးလွှမ်းနေသောကောင်တန်း
ပင်ဖြစ်သည်။

အမြဲတမ်းမြူနှင်းများ ဖုံးလွှမ်းနေသော အရပ်ဒေသသည်
ဖြစ်သည်။

လူသူကင်းဝေးပြီး တောနက်လှသည်။

သားရဲတိရစ္ဆာန်များသည် ပေါ့များလှသည်။

အလွန်အန္တရာယ်များသော ဒေသဖြစ်၍ လူသူများသား
သားရှောင်ခွာ ခဲ့ကြပေသည်။

တောင်တန်းတစ်ခုလုံးအား ဖုံးလွှမ်းနေသော အနီရောင်
ပန်းပွင့်သစ်ပင်များ ပွင့်ဝေဝဲကျဆင်းနေသော မြူနှင်းမျှ
ကြောင့် အဝေးမှကြည့်လျှင် တောင်တန်းတစ်ခုလုံး မီးမျှ
လောင်ကျွမ်းနေသည်ဟုပင် ထင်ရလေ၏။

ထို့ကြောင့်....

ဒွေသမီးများက မီးတောင်တန်းဟု တင်စားခေါ်ကြခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

ပေ့ထင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘မီးတောင်တန်းနဲ့ မီးနဂါး လိုက်ဖက်လှပါတယ်။ သူ့
ဖမ်းဆီးအရေးယူဖို့ မပြောနဲ့။ မီးတောင်တန်းကို အဆောက်
သွားဖို့တောင် မလွယ်ဘူး’

ကောင်းယုံက....

‘ဟုတ်ပါတယ် မြို့စားကြီး။ မီးနဂါးကို နှိမ်နင်းနိုင်
လူဆိုးတွေ ခေါင်းမထောင်ဝံ့ကြတော့မှာ ဖြစ်ပေမယ့် လက်
တွေ့ဖြစ်နိုင်ဖို့ ခက်ခဲလှပါတယ်’

ပေ့ထင်းက....

‘ဒီအတိုင်းဆို ကျုပ်တို့ လက်ပိုက်ကြည့်နေကြပြီး လူဆိုး
တွေ လုပ်ချင်ရာလုပ်သမျှကို ခေါင်းငွံခံနေကြဖို့ပဲ ရှိတော့တာ
ပေါ့’

ဟု ညည်းတွားလိုက်ပြန်သည်။

ကောင်းယုံက....

‘ကျုပ်မို့ လူယုံတော်ဆီက သတင်းကိုစောင့်ပြီး သာဆက်
လုပ်သင့်တယ်ဆိုတာ စဉ်းစားတာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်
မယ်။ လူဆိုးတွေကို လက်ပိုက်ကြည့်နေလို့တော့ မဖြစ်ပါဘူး။
လှမ်းလင်းဖယ်ရှားပစ်ရမှာပါ’

ပေ့ထင်းက....

‘မီးနဂါးဟာ သိုင်းသမားဆိုးကြီးတစ်ယောက်လဲ ဖြစ်နေ
တော့ ခက်တာပေါ့’

ကောင်းယုံက....

‘သိုင်းလောကက အဖြူရောင် သိုင်းသမားတွေဆီမှာ
အကူအညီတောင်းရင် ရနိုင်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ မီးနဂါးကို
ကျိန်းသေရင်ဆိုင်နိုင်ကြမှာပါ’

ထိုစကားကို အဓိပ္ပာယ်ရှိစွာပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပေ့ထင်းသည် သိုင်းပညာတတ်မြောက်သူ မဟုတ်သော်
လည်း သူ၏ အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေ ဟန်ချိုးသည် သိုင်း
လောက၌ ထင်ရှားသော အဖြူရောင်သိုင်းသမားကြီး တစ်
ယောက်ဖြစ်လေသည်။

ဟန်ချုံးသည် မြို့စားကြီး ပေ့ထင်းထံသို့ လာရောက်
လည်ပတ်ခဲ့ဖူးပြီး ပေ့ပေ့တို့ မောင်နှမ နှစ်ယောက်အား
သိုင်းပညာသင်ကြားပေးဖူးသည်။

မြို့စားဂေဟာတင် ငါးနှစ်နေ့ နေထိုင်သွားခဲ့ဖူးလေသည်။
ဟန်ချုံးသည် ပေ့ထင်း ရုက္ခဓမ္မာရုံသို့ ဆိုပါလျှင်
လက်ပိုက်ကြည့်နေလိမ့်မည်မဟုတ်ဘဲ ကောင်းယုံက ယုံကြည်
ထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းယုံ ဆိုလိုသည့် အဓိပ္ပာယ်ကို ပေ့ထင်းကလည်း
ကောင်းစွာ နားလည်ထားလေသည်။

‘အင်း...မီးကို ရေခဲငြိမ်းမှ ရတယ်ဆိုတာ ကျုပ် နားလည်
ပါတယ်။ သိုင်းသမားဆိုး တစ်ယောက်ကို သိုင်းသမား
ကောင်း တစ်ယောက်ကပဲ ဟန်တားနိုင်လိမ့်မယ်။ ကျုပ်က
ဟန်ချုံးကို အကူအညီတောင်းပြီး မီးနဂါးကို နှိမ်နင်းခိုင်းရ
တော့မှာပေါ့’

ဟု ပြောလေသည်။
ထိုစကားကြားလျှင် ကောင်းယုံ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘ဆရာကြီးဟန်ချုံးရှဲ့ သိုင်းပညာဟာ အင်မတန်အံ့မခန်း
လောက်အောင် တော်ပါပေတယ်။ ဆရာကြီးသာ ဆောက်လုပ်
ဖော်ဆောင် မီးနဂါးကို ဆုံးမနိုင်မှာပါ’

‘နေဦး’

ပေ့ထင်းက ဟန်တားလိုက်လေသည်။

‘သန့်ကျပ် အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားတာ ကြာပြီ။ ကျုပ်
က ဒီမြို့ကနေ တစ်ဖက်မှ မခွာနိုင်အောင် အလုပ်များနေ
ရတာ။ ဟန်ချုံးကလဲ သိုင်းလောကအကျိုးဆောင်ရွက်ရင်း
အလုပ်များနေမှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ဆီကို ရောက်မလာ
တာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကိစ္စမရှိစါဘူး။ မင်းက
တူ့ဆီကို သွားပါ။ ကျုပ် စာတစ်စောင်ရေးပေးလိုက်မယ်’

ကောင်းယုံက ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီ မြို့စားကြီး’

ပေ့ထင်းစားပွဲပေါ်တွင် အဆင်သင့်ရှိနေသော ဘဝရွက်
နှင့် မှင်တံကို ယူလိုက်သည်။

ထိုစဉ်...

‘ကျွ...’

ပြတင်းတံခါးပွင့်သွားပြီး လူတစ်ယောက်ခုန်ဝင်လာသည်
ကို တွေ့မြင်လိုက် ဤနေလေတော့သည်။

* * *

၇၄ နိဗ္ဗာန် အောင်

‘ပေ့ပေ့’

ပေ့ပေ့သည် အပြင်ဘက်မှချောင်း၍နားထောင်ရင်းပေ့
ထင်းနှင့် ကောင်းယုံတို့ပြောနေကြသည့်စကားများကို ကြား
ရလေသောအခါ စိတ်မထိန်းနိုင်အောင် ဖြစ်လာလေသည်။

နံဘေး၌ရှိနေသော အစ်ကိုဖြစ်သူအား....

‘အစ်ကို ဆရာ့ဆီကို သွားကြမယ်ဆိုရင် သွားတဲ့လူဟာ
ကောင်းယုံမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မတို့ပဲဖြစ်ရမယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ခန္ဓာကိုယ်ကို တစ်ချက်လှဲလိုက်ပြီး ပြတင်းပေါက်တံခါးကို
ထွန်းဖွင့်ကာ အခန်းတွင်းသို့ ခုန်ဝင်သွားခြင်းဖြစ်လေသည်။

ပေ့လိ ဟန့်ဘားဖို့ပင် အချိန်မရလိုက်တော့ချေ။

ပေ့ပေ့က မမျှော်လင့်ဘဲ ဝင်ရောက်လာသဖြင့် အခန်း
တွင်း၌ ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ဘယ်သူလဲ’

ဟု အော်ငေါက်ကာ ကောင်းယုံက ခုန်ထလာသည်။
သူ၏လက်ထဲ၌လည်း ဓားတစ်လက်ပါလာလေသည်။

အကျဉ်းတန်အမျက်(ပ) ၇၅

မြို့စားကြီးပေ့ထင်းနှင့် အိမ်ထိန်းကြီးတို့သည် ပြင်တူ
ထရပ်လိုက်ကြလေသည်။

ပေ့ပေ့ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြသည်နှင့်...

‘သခင်မလေးပါလား’

ဟု ကောင်းယုံတို့က ရေရွတ်လိုက်ကြသည်။

ကောင်းယုံသည် ဓားကို ချက်ချင်းပြန်လည်သိမ်းဆည်း
ထားလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့၏ရှေ့တွင် ဒူးထောက်ချလိုက်ပြီး....

‘ရုတ်တရက်မို့ သခင်မလေးကို ရန်သူထင်မှတ်ပြီး တိုက်ခိုက်
ဖို့ကြံရွယ်မိတာ ခွင့်လွှတ်ပါသခင်မလေး’

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးကလည်း....

‘သခင်မလေး၊ ဘယ်လိုအကြောင်းတူးများရှိသလဲ’

ဟု ပူပန်စွာမေးလေသည်။

ပေ့ပေ့သည် အခန်းတွင်းသို့ရောက်လာပြီးမှ ဖခင်ဖြစ်သူ
ရှေ့တွင် မည်သို့ပြောရမူန်းမသိ ဖြစ်နေ၏။

၇၆ နီဇီ ဝဏ္ဏအောင်

စည်းကမ်းကြီးလှသည့်ဖခင်ဖြစ်သူသည် ခွင့်ခေဘောင်းတံ သူမခင်ရောက်လာသည်ကို နှစ်သက်မည်မဟုတ်ကြောင်း နား လည်ခိုက်ခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။

မြို့စားကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သော ဖခင်အတွက် သူမ၏ အပြုအမူသည် ရှိမ်းပျသည့်အသွင်ဆောင်နေသည် မဟုတ်ပါ လား။

ပေ.ပေ. တွေးတင်သည့်အတိုင်းပင် ပေ.ထင်း၏မျက်နှာ တမ်းမာပြီး....

‘ဘယ်သူများလဲမှတ်တယ်၊ သမီးဖြစ်နေတာကိုး၊ ပြောစမ်း ပါဦး၊ ဘာကြောင့်များ ခွင့်ခေဘောင်းတံဝင်လာရတာလဲ၊ ဒီမှာ မေပေတို့ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနေကြ တယ်၊ အချိန်လဲ မရှိတော့ဘူး၊ တကယ်ဆိုရင် နေ့ချိန်မှာ သမီးဟာ အိပ်ရာထဲရောက်နေသင့်ပြီ’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ.ပေ.က ကြမ်းပြင်ပေါ်ခူးထောက်ကာ တောင်းပန် လိုက်လေသည်။

‘ပေ.ပေ. သမီးရဲ့အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါပေ.ပေ.၊ ခုအစ်လော လူဆိုးတွေရဲ့အရေးကိစ္စကြောင့် ညဉ့်နက်တဲ့အထိ မေပေ အိပ် မပျော်နိုင်ဆောင်ဖြစ်နေတာကို သမီးသိထားလို့ မေပေ.ကို စိတ်ပူပြီးလာချောင်းကြည့်မိတာပါ’

ပေ.ထင်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

ကောင်းယုံနှင့် အိမ်ထိန်းကြီးတို့က ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်လိုက်ကြလေသည်။

ပေ.ထင်းက....

‘ပေ.ပေ.အတွက် ဘာမှမပူနဲ့၊ သမီး ဒီလိုဝင်လာတာ ကျွန်တို့လူတွေကို အားနာဖို့ကောင်းတယ်၊ နောက်တစ်ခါ ဒီလိုလုပ်နဲ့၊ သမီးသွားပေအော့’

ပေ.ပေ.အား ပြန်ခိုင်းလိုက်လေသည်။

ပေ.ပေ.က ခူးထောက်ရာမှမထချေ၊

ပေ.ထင်း ‘မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီ....’

‘သမီးကိုကြည့်ရတာ အကြောင်းတစ်ခုခုရှိနေပုံရတယ်၊ ဟုတ်သလား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ပေ.ပေ.က....

‘ဟုတ်ပါတယ်ပေ.ပေ.’

ဟု ဝန်ခံလိုက်လေသည်။

ပေ.ထင်းက....

‘ဘယ်လိုအကြောင်းများရှိလို့လဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး’

ပေ့.ပေ့.က....

‘ဖေဖေ့ကို လာချောင်းကြည့်ရင်း ဖေဖေတို့ပြောနေတဲ့ စကားထဲမှာ ဆရာအကြောင်းပါလာလို့ပါ ဖေဖေ’

ပေ့.ထင်း မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

‘ဒါ လျှို့ဝှက်ထားရမယ့်ကိစ္စတွေပဲ၊ သမီးနဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ ကဲ...ကဲ... ပြန်ပေတော့’

ဟု နှင်လွှတ်လိုက်လေသည်။

ပေ့.ပေ့.က....

‘သမီးနဲ့ဆိုင်ပါတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် သမီးဟာ ဖေဖေ့သမီးဖြစ်နေလို့ပါပဲ’

‘ဟင်’

ပေ့.ထင်း အံ့သြသွားလေသည်။

‘သမီး ဘာနဲ့တွေ့ပြောနေတာလဲ’

ပေ့.ပေ့.က ခူးထောက်ရာမှထလိုက်ပြီး တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် သူမ၏သဘောထားကိုပြောလေသည်။

ပေ့.ပေ့.က....

‘ဖေဖေဟာ သမီးတို့ကို စိတ်မဆင်းရဲစေချင်ဘူး၊ ဒုက္ခရောက်စေချင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် သမီးတို့ရှေ့မှာ ပြီးခွင့်ရယ် မှာနေခဲ့တယ်၊ ဘာမှ အခက်အခဲမရှိသလို ဟန်ဆောင်နေခဲ့တယ်၊ ဖေဖေ့ရှဲ့မေတ္တာစေတနာ ကြီးမားလှပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သမီးတို့က ဒီအတိုင်းလက်ပိုက်ကြည့်နေကြမယ်ဆိုရင် ဘဝန်ကျပြီးမေတ္တာကြီးမားလှတဲ့ဖခင်အပေါ်မှာ ကျေးဇူးစိတ်တဲသားသမီးတွေ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်’

ထိုစဉ်....

‘ဟုတ်ပါတယ်ဖေဖေ၊ ညီမလေးပြောတာမှန်ပါတယ်’

ပေ့.လိလည်းမူနေနိုင်တော့တဲ့ အခန်းတွင်းသို့ ခုန်ဝင်လာလေသည်။

ပေ့.ထင်းက....

‘လက်စသတ်တော့ သားကြီးလဲပါလာတာကိုး’

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

ပေ့.လိက ဦးညွတ်ဂါရဝပြုလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်တို့ဟာ တတ်နိုင်တဲ့ဘက်က ပါဝင်ကူညီပြီး ဖေဖေ့ရှဲ့ကျေးဇူးကိုဆပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီး လာခဲ့ကြပါဖေဖေ’

ပေ့ထင်းက သာသနာ့မှ နားမလည်နိုင်တော့သည့်သဘော
ဖြင့် ကောင်းယုံတို့အား ပရီးတုန်ပြကာ....

‘ဒီမောင်နှမ တယ်လိုဖြစ်သလဲ၊ မပြောတတ်တော့
ပါဘူး’

ကောင်းယုံက ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘မြို့စားကြီးခင်ဗျာ.... သခင်လေးတို့မောင်နှမဟာ မိမိ
ကျေးဇူးကိုထိတတ်တဲ့ သားသမီးအလိုမှာလေးတော့ပါပဲ’

ပေ့ပေ့က....

ဦးလေးကောင်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ လူဆိုးတွေကို
နှိမ်နင်းရာမှ ဦးလေးကောင်းတို့လို ကျွန်ုပ်တို့လဲ တစ်တစ်
တစ်အား ပါဝင်ဆောင်ရွက်ဆင်တယ်မဟုတ်လား၊ လူဆိုး
တွေကိုဖယ်ရှားပစ်နိုင်မှ အေးချမ်းသာယာသွားပါလိမ့်မယ်၊
ဒီကိစ္စမှာ တေးဖယ်နေမယ်ဆိုရင်တော့ တာဝန်မဲ့တဲ့လူတွေ
ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ပြောတာ မှန်တယ်မဟုတ်လား၊
ဦးလေးကောင်း’

ကောင်းယုံက....

‘မှန်ပါတယ်သခင်မလေး’

ထိုသို့ပြောပြီးမှ စိုးရိမ်သောအကြည့်ဖြင့် ပေ့ထင်းအား
လှမ်းကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ပေ့ထင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

လူဆိုးများအားနှိမ်နင်းရာတွင် တစ်တစ်တစ်အား ပါဝင်
ဆောင်ရွက်လိုကြောင်း ပေ့ပေ့က မကြာခဏစကားခေါ်
သည်။

သူက မသိချင်ဟန်ဆောင်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ယခုတော့....

ပေ့ပေ့သည် သူမ၏သဘောထားကို ပြောင်စွာပြောလာ
လေသည်။

ပေ့လိကလည်း....

ဟုတ်ပါတယ်ပေမယ့်၊ တခြားလူတွေ ကျီးသန့်စာစားဖြစ်
တဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ လိုလေသေးမရှိဆောင်
အေးချမ်းချမ်း နေဘိုရ်ရတာ ကျေနပ်စရာ ကောင်းပေ
မယ့်၊ တစ်ဖက်ကတော့ပြန်ရင် တာဝန်မဲ့တဲ့လူတွေလို ထင်စရာ
မှာပါပေမယ့်၊ ဒါကြောင့် လူဆိုးတွေကိုနှိမ်နင်းတဲ့ကိစ္စမှာ
တော်တို့လဲ တစ်တစ်တစ်အား ပါဝင်ဆောင်ရွက်ဖို့ ခွင့်
တောင်းပန်ပါတယ်’

ပေ့ပေ့၏စကားကို စောက်ခံတာ ပြောလိုက်လေသည်။

ပေ့ထင်းဝိုင်းကျသွားတော့သည်။

ကောင်းယုံနှင့်အိမ်ထိန်းကြီးတို့က ငြိမ်နေကြ၏။

အတန်ကြာတော့မှ....

‘သားတို့ အဘော်ပုံစံကားတစ်ကြိမ်ပါသား’
ပေ့ထင်းက ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

പേ.പേ.ന...

‘သမီးတို့ကြောင့် ဖေဖေ့ ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်မှုစိုးရိမ်
စာကြောင့် တောင်းပန်တာပါ ဖေဖေရယ်’

ဟု လေသံပျံ့လွှားဖြင့် ပြောလေသည်။

နေ့ထင်းပြုံးလိုက်သည်။

‘သမီးတို့က ဖေဖေ့ကို ရုန်းမထွက်နိုင်အောင် စကား
ချုပ်နှောင်နေကြတာကိုး၊ ကောင်းပြီလေ သမီးတို့ဘယ်လို
လုပ်ချင်သလဲဆိုတာပြောပါ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ပေ ပေ တို့မောင်နှမနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို
 ယောက်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

සෙ, සෙ, ආ...

စောစောက ပေပေတို့ပြောဆိုနေကြတဲ့ စကားထဲမှာ
ညနာမည်ပါနေပါတယ်။

പ.ലിന...

တုတ်ပါတယ်။ မီးနဂါးကိုနှိမ်နင်းဖို့ ဆရာ့ဆီမှ အကူ
ခံရောင်းမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ပဲ ဆရာ့ဆီကိုသွားသင့်
လို့ဆင်ပါတယ် ဖေဖေ'

၅၂ ပြောကြလေသည်။

ထိုကားကြားလျှင် ပေ့ထင်း တောဝေသွားပြန်သည်။

စားသမီးနှစ်ယောက် အရွယ်ရောက်နေပြီဖြစ်သလို သိုင်း
လည်းကတ်မြောက်နေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သို့တိုင်...

ရန်ကုန်စိတ်ကလေးသူငယ်များဟု မြင်ယောင်နေဆဲ
မည်။

စစ်စုံကပ်ရဲဖြင့်သွားမည်ကို အမြဲစိုးရိမ်ပူပန်မိသည်။

...[E]...

ယ့်ကိုမှမလွှတ်ဘဲ မျက်စိအောက်၌ပင် ထားခဲ့လေသည်။

உணர்வு...

ပေ့ လိတို့က သူတို့တွင် အစွမ်းအစရှိကြောင်း ပြသခွင့် ရှိသော်လည်း ဆိုနေကြပြီဖြစ်လေသည်။

သူက မည်သူဆိုမည်မည်နည်း။

ပေ့ ထင်းတောဝေနေစဉ် မနေနိုင်တော့သည့်အိမ်ထိန်းကြီးက ဝင်ရောက်ပြောဆိုလာလေတော့သည်။

အိမ်ထိန်းကြီးသည် ပေ့ ထင်းအားဦးညွတ်လိုက်ပြီး...

‘မြို့စားကြီးခင်ဗျာ၊ ကလေးတွေဟာ စိတ်ဓာတ်တက်နေကြပါတယ်။ သူတို့ကို လျစ်လျူရှုထားလိုက်ရင် မဖြစ်သတော့တော့ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ လူဆိုးတွေနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်တိုင် ရင်ဆိုင်ကြတာထက်စာရင် သိုင်းလောကကို လွှတ်လိုက်တာပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောလာလေသည်။

ကောင်းယုံကလည်း...

‘အိမ်ထိန်းကြီးပြောတာ မှန်ပါတယ် မြို့စားကြီး၊ သလေးတို့ ခရီးမထွက်ဖြစ်တာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာနေပါပြီ။ ဆရာကြီးဟန်ချိုးဆီကိုသွားပြီး အကူအညီတောင်းမယ်ဆိုလို့ လူဆိုးတွေကိုနှိမ်နင်းရာမှာ တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရာထဲရောက်ပါတယ်။ ကျုပ်ကသွားရမယ်ဆိုရင် ကျန်းမာတဲ့ တပ်ဖွဲ့တွေကိုအုပ်ချုပ်မယ့်လူ လစ်ဟာသွားနိုင်ပါတယ်’

ကြောင့် သခင်လေးတို့ကိုပဲ ဖော်လှယ်လိုက်တာ အကောင်းဖြစ်ပါလိမ့်မယ်’

ပေ့ ထင်းက အားလုံးကို ကပ်ချက်ခေါ် ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ဟား...ဟား...ဟား’

သဘောကျစွာ ရယ်ခဲ့သလို ကံကောင်းသည်။

တစ်ဖန်...

‘တယ်လဲ အဘိုင်အဖောက်ညီနုကြပါသား’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ ပေ့က...

‘ဖေ...ဖေ...သမီးတို့ကို ခွင့်ပြုမယ် မကုတ်လားဟင်’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ပေ့ ထင်းက...

‘ဖေးဖေက ခွင့်မပြုဘူးဆိုရင်ကော’

ပေ့ ပေ့ ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်လေသည်။

ပေ့ ထင်းက ဆက်ပြောသည်။

‘ကယ်မိဘမဆို ကိုယ့်သားသမီး ကောင်းစားစားကို ကြီးကြပ်စောင့်ရှောက်ပါ။ ဖေးဖေရဲ့သားသမီးတွေဟာ ကျုပ်အမျိုး’

မရှိတဲ့လူတွေဖြစ်မှာကို သူတစ်ပါး ဝေဖန်ခံရမှာကို ဖေဖ
အကြောက်ဆုံးပဲ။ ဒါပေမယ့် တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်သွားမှာ
စိုးရိမ်လို့ ဖေဖေ့ရဲ့ မျက်စိခွေ့မှောက်မှာ ထားရတာပဲ
အခု သမီးတို့က တောင်းဆိုလာကြပြီဆိုတော့....'

စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်ထားလိုက်၏။

ပေ့.ပေ့. မရိုးမရွံ့ဖြစ်လာပြီး....

'ဖေဖေ ခွင့်ပြုမှာလားဟင်'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ပေ့.ထင်းက....

'ဖေဖေက အရင် ပြန်မေးရဦးမယ်၊ သမီးတို့ကော ကိုယ့်
ကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချမှုရှိကြရဲ့လား၊ အရေးကြီးတဲ့ တာဝန်
တွေကို ဘာကယ်လဲ ထမ်းဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိကြပြီလား'

ထိုစကားသည် စိတ်ဓာတ်ပျော့ညံ့သူများ ချက်ချင်းပြန်
ဖြေရန် ခက်ခဲပေသည်။

ပေ့.ပေ့.ကမူ ချက်ချင်း ပြန်လည်အဖြေပေးလိုက်လေ
သည်။

'သမီးတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်ပါတယ် ဖေဖေ'

ပေ့.လိက....

'ဟတ်ပါတယ် ဖေဖေ၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ အရွယ်ရောက်
နေကြပြီ၊ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတွေကို
ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိပါပြီ'

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့.ထင်း သဘောကျသွားလေသည်။

'အင်း....သားတို့သမီးတို့ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချ
မှုရှိကြတယ်ဆိုရင် ဖေဖေ အနေနဲ့ ခွင့်ပြုနိုင်စရာ အကြောင်း
မရှိပါဘူး၊ သားတို့ဆရာဆီကိုသွားဖို့ ခွင့်ပြုလိုက်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဖခင်ကြီးက ရှော့ရှော့ရှူရှူ သဘောတူ ခွင့်ပြုလိုက်
ခြင်းကြောင့် ပေ့.လိတို့ မောင်နှမ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွားကြ
လေတော့သည်။

အမှန်တော့...

ပေ့.ထင်းက ခွင့်ပြုလိုခြင်း မရှိပါ။

သူက ပိတ်ပင်တားမြစ်ထားမည် ဆိုပါလျှင် အကျိုးဆက်
ဖြစ်ရ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်ကို နားလည်ထားခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်။

ထမေးကျိုးဆက်မှာ ပေ့.လိတို့သည် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်း
ကာ လူနဲ့လူညံများအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၈၈ နန္ဒာ ဝဏ္ဏအောင်

ထိုသို့လျှင် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ခြင်းကြောင့် အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းကို ရွေးချယ်သည့် သဘောဖြင့် သိုင်းလောကသို့ လွတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုအချက်ကို ဝမ်းသာနေကြသော ပေ.ပေ. တို့မရိပ်မိလိုက် ကြပေချေ။

အခတ္တအကြံ ကြွယ်ဝနေပြီဖြစ်သော အိမ်ထိန်းကြီးနှင့် ကောင်းယုံတို့က သဘောပေါက်သွားကြလေတော့သည်။

ပေ.ထင်းက....

‘ကဲ...ပေဒေသတို့မှာ အခရီးကြီးတဲ့အချိန် ရောက်နေပြီ၊ ခရီးထွက်မယ်ဆိုရင် အမြန်ဆုံးပြင်ဆင်ကြပေစော့’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

* * *

ခရီးသည်

နေခြည်ဖြာကျနေသည်။

နေထောင်ခြည်အောက်တွင် ဝန်းကျင်ကပ်လုံး သာယာ လှပနေ၏။

ချူးပေနယ်မှ ပြည်ကြီးသို့သွားရာ လမ်းကြောင်းပေါ် တွင် ခရီးသည်တို့ယေဘုယျအားဖြင့် ခရီးနှင့်နေကြသည်။

ထိုခရီးသည် များသည်ကား မီးနဂါး ဦးဆောင်သော လူဆိုးများကို နှိမ်နင်းရန် သိုင်းဆရာကြီးတန်ချိုးထံ သွား ရောက် အကူအညီတောင်းကြမည့် ပေ.လိ၊ ပေ.ပေ.တို့ မောင်နှမနှင့် တပ်မှူးကောင်းယုံ၏ လက်ရုံးတစ်ဆူဖြစ်သော မားပင် ဆိုသူတို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

မားပင်သည် လက်ရွေးစင် တိုက်ခိုက်ရေးသမား တစ်ယောက်သည် ဖြစ်သည်။

ပေ့ လိတို့မောင်နှမအား ကူညီစောင့်ရှောက်ရန်နှင့် လိုအပ်သော ကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ရန် မြို့စားကြီးက အဖော်တင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

သုံးယောက်သား ခရီးပြင်းနှစ်လာခဲ့ကြရာ နှစ်ရက်အတွင်း မျှူးပေ ပြည်နယ် ပိုင်နက်ကို ဖြတ်ကျော် လာနိုင်ခဲ့ကြသည်။

နောက်နှစ်ရက်အတွင်း ပြည်မသို့ရောက်လာကြသည်။

ဤတုန်း....

ထူးခြားသောအဖြစ်အပျက်တစ်ခုနှင့် စတင်ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံခဲ့ကြရသေးတော့သည်။

*

*

*

စားသောက်ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်....

ပေ့ ပေ့ တို့သည် စားသောက်ဆိုင်လေး တစ်ဆိုင်၌ ဝင်ရောက် အနားယူလိုက်ကြလေသည်။

ဆိုင်လူလင်က စားသောက်ဖွယ်ရာများ လာရောက်ချပေးသောအခါ ဗိုက်ဆာနေပြီဖြစ်သော ပေ့ ပေ့ က ချက်ချင်း စားသောက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

‘သခင်မလေး၊ ခဏနေပါဦး’

စားသောက်ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်....

ပေ့ ပေ့ တို့သည် စားသောက်ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်၌ ဝင်ရောက်အနားယူလိုက်ကြလေသည်။

ဆိုင်လူလင်က စားသောက်ဖွယ်ရာများ လာရောက်ချပေးသောအခါ ဗိုက်ဆာနေပြီဖြစ်သော ပေ့ ပေ့ က ချက်ချင်း စားသောက်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

‘သခင်မလေး ခဏနေပါဦး’

မားပင်က ဟန့်တားလိုက်လေသည်။

ပေ့ ပေ့ က....

‘ဘာဖြစ်လို့လဲရှင်’

မားပင်က....

၉၂ နိဗ္ဗာန် ဝတ္ထုအောင်

‘အစားအစာတွေမှာ အဆိပ်ရှိမရှိ စမ်းသပ်ပြီးမှ စား
သောက်ကြတာ ကောင်းပါလိမ့်မယ် သခင်မလေး’

‘အဖြေ’

ပေ့ပေ့ ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်မတို့ကို ဘယ်သူက အဆိပ်ခတ်လုပ်ကြမှာတဲ့လဲ၊ ကျွန်မ
တို့မှာ ရန်သူမရှိဘူးဘာ’

မားပင်က ငွေအပ်ကလေးတစ်ချောင်းဖြင့် စားသောက်
ဖွယ်ရာများ၌ အဆိပ်ရှိမရှိ စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီးသွားလေသည်။

‘အဆိပ်မရှိပါဘူး၊ စားသောက်ဖို့ရပါပြီ သခင်မလေး’

ပေ့ပေ့က ပြုံးလိုက်၏။

‘ကျွန်မတို့ကို အဆိပ်ခတ်မယ်လို့ရှိရင်တော့ အတော်ကို
အံ့သြစရာကောင်းတာပဲ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မားပင်က....

‘သခင်မလေး သတိဆိုတာပိုတယ်လို့မရှိပါဘူး၊ မီးနဂါး
ဟာ ဘိုင်းလောကနဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတဲ့ လူဆိုးတစ်ယောက်
ပါ။ သိုင်းသမားဆိုးတွေကို အကြောင်းကြားပြီး ကျုပ်တို့ကို
လုပ်ကြံဖို့ကြံစည်ကောင်း ကြံစည်နိုင်ပါတယ်’

ဟု ပြော၏။

ပေ့ပေ့က....

‘မီးနဂါးက ကျုပ်တို့ကိုလုပ်ကြံနိုင်တယ်ဟုတ်သား’

မားပင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် သခင်မလေး၊ ကျုပ်တို့ကလဲ သူ့ကိုချေမှုန်း
နိုင်ဖို့ အကူအညီ ရွာယူရအောင် ထွက်လာခဲ့ကြတာ မဟုတ်
လား’

ပေ့ပေ့က သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့က....

‘အင်းလေ... ကျွန်မတို့ရဲ့ခရီးစဉ်ဟာ အပျော်ခရီးမဟုတ်ဘူး
ဆိုတာ ကျွန်မသိပါတယ်၊ နောက်ဆိုရင် သ... ဝားပြီးဆင်ခြင်
ပါ့မယ်’

ဟု ပြောလိုက်မှ မားပင်ကျေနပ်သွားလေသည်။

သူတို့သည် စားသောက်ပြီးလျှင် အချိန်ဖြုန်းမနေကြဘဲ
ခရီးဆက်ကြပြန်လေသည်။

သို့ဖြင့်....

မိုးချုပ်သွားသောအခါသိုင်းလောကသားများကျပ်လည်
ကျက်စားနေကြသော မြို့လေးတစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိသွားကြလေ
တော့သည်။

* * *

ည....

နေဝင်မိုးချုပ်သွားပြီဖြစ်သော်လည်း မြို့ကလေးမှာ စည်
ကားသိုက်မြိုက်နေဆဲဖြစ်လေသည်။

ပေ့.ပေ့.တို့သည် တည်းခိုခန်းဘစ်ခွံ၌ ဝင်ရောက်အနား
ယူလိုက်ကြလေသည်။

ပေ့.ပေ့.သည် တည်းခိုခန်းအပေါ်ထပ် လေသာဆောင်
ပေါ်မှနေ၍ စည်ကားသိုက်မြိုက်နေသော လမ်းမကြီးပေါ်သို့
ကြည့်ရင်း အနီးရှိ အစ်ကိုဖြစ်သူ ပေ့.လိအား ပြောလိုက်လေ
သည်။

‘အစ်ကို ဒီမြို့ဟာစည်ကားသိုက်မြိုက်လိုက်တာနော်၊ လူတွေ
ဟာ အေးအေးချမ်းချမ်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် လှုပ်ရှားသွား
လာနိုင်ကြတယ်’

ပေ့.လိ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

သူတို့၏မြို့၌ နေထိုင်ကြသူများကား ကျီးသန်စာစားဘဝ
ပျက်နေသည်မဟုတ်ပါလား။

ပေ့.ပေ့.က....

‘မီးနဂါးကို အမြန်ဆုံးသုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်နိုင်ရန် ကျွန်မ
ရှိမြို့လေးလဲ စည်ကားသာယာလာမှာပဲနော်’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့.လိက....

‘ဟုတ်တယ်၊ မီးနဂါးကို အမြန်ဆုံးသုတ်သင်ရှင်းသွင်းပစ်
နိုင်အောင် ကြိုးစားရလိမ့်မယ်’

မီးနဂါးအား သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်နိုင်မည် ဆိုပါလျှင်
ချူးပြည်နယ်မှာ အေးချမ်းသာယာသွားလိမ့်မည်ဖြစ်ပေသည်။

သူတို့ဆောင်ရွက်ရမည့်ကိစ္စသည် အရေးပါသောကိစ္စတစ်ခု
ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာနားလည်ထားကြလေတော့သည်။

ပေ့.ပေ့.က....

‘ဆရာကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး မီးနဂါးကို
သုတ်သင်ရှင်းလင်းပေးဖို့ အကူအညီတောင်းရမှာပေါ့၊ ဘာ
ဖြစ်လို့လဲညီမလေး’

ပေ.ပေ.က....

‘ကျွန်မက ဒါကိုဆိုလိုတာမဟုတ်ဘူး’

ပေ.လိက....

‘ဒါဖြင့် ညီမလေး၊ ဘာပြောချင်တာလဲဟင်’

‘ကျွန်တို့ အကူအညီတောင်းရင် ဆရာက လိုက်လာပြီး ကူညီမှာပေါ့ပါးတယ်၊ ဒါပေမယ့်’

‘ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲ’

‘ကျွန်တို့က အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ ဒီအတိုင်းနေကြ တော့မှလား’

ပေ.လိ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ပေ.ပေ.၏သဘောထားကို နားလည်သဘောပေါက်လိုက် လေသည်။

‘ဒါတော့ ဆရာကိုပဲ အကျိုးအကြောင်းပြောပြရမှာပဲ၊ ဆရာက တာဝန်ယူမယ်ဆိုရင် ဖေဖေကခွင့်ပြုမှာပါ’

ပေ.ပေ.က....

‘ဟုတ်ဘယ်နော်၊ ဆရာတစ်ယောက်လုံး ပါနေမှတော့ ဖေဖေက ခွင့်ပြုမှာပါ’

ဆရာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ဖြစ်လာသည်။

‘ကျွန်မတို့မှာ မျှော်လင့်ချက်ရှိလာပြီ’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ.လိ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဆရာ့ဆီကို အစ်ကိုတို့သွားခွင့်ပြုဖို့ တောင်းဆိုခဲ့တာကို ဖေဖေက သဘောတူလိုက်တာဆိုတော့ ပထမအဆင့် အောင် ခဲ့ပြီပေါ့၊ ဒုတိယအဆင့်အနေနဲ့ ဆရာနဲ့အတူ မီးနဂါးကို မှုန်းရာမှာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ဖို့လဲ ဖေဖေ ခွင့်ပြုအောင် ရှာရမှာပေါ့’

ပေ.ပေ.က....

‘ဘယ်လို့ ဖေဖေက ခွင့်မပြုဘူးဆိုရင်ကော’

ဟု စိုးရိမ်သောလေသံဖြင့် မေးလေသည်။

ပေ.လိ လက်ကပြလိုက်သည်။

‘ညီမလေး၊ ဘာမှမပူနဲ့၊ နောင်တစ်ချိန်မှာ အစ်ကိုဟာ ဖေ.နဲ့အချိန်အရာကို ဆက်ခံရမှာပဲ၊ ဒုချိန်ကတည်းက တွေ့အကြုံရှာဖွေမထားဘူးဆိုရင် နောင်အခါစီမံအုပ်ချုပ်ဖို့ မယ်၊ အစ်ကို့မှာ အရည်အချင်းရှိတယ်ဆိုတာ ခုကတည်း ပြသနိုင်မှ နောင်ရေးစိတ်အေးရမယ်ဆိုတာကို ဖေဖေ

၉၈ ဝတ္ထုအောင်

လက်ခံလာအောင် ရှမ်းပြနိုင်မယ်ဆိုရင် အားလုံးအဆင်ပြေ
သွားမှာပါ’

ပေ.ပေ. ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘ဆရာကိုယ် အကျိုးအကြောင်းပြောပြချဦးမယ်’

မောင်နှမနှစ်ယောက်သည် အများအကျိုးအဆောင်ရွက်ရ
အတွက် စိတ်တူကိုယ်တူရှိကြလေတော့သည်။

ထိုစဉ်...

ခြေသံများထွက်ပေါ်လာပြီး မားပင်က သူ့ဘို့အနီးသို့
ရောက်ရှိလာလေသည်။

မားပင်က ပေ.လိတို့အား ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး...

‘သခင်လေးကို ကျုပ် သတိပေးစရာရှိပါတယ်’

ဟုပြောလာလေသည်။

မားပင်သည် မြို့တစ်ပတ်ထွက်ကာ အခြေအနေကြည့်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

ပေ.ပေ.က....

‘ပြောပါဦး’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မားပင်က....

‘သခင်မလေး...မကြာသေးခင်ကတဲ ဒီမြို့က အချောဆုံး
ဆွဆိုဆိုတဲ့ မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ပျောက်ဆုံးသွားကြ
မယ်လို့ သိရပါတယ်’

ဟုပြောလာလေသည်။

ပေ.ပေ.က....

‘မိန်းမချောလေးတွေ ပျောက်ဆုံးသွားတယ်ဟုတ်လား၊
အကြောင်းများလဲ၊ ပြောပါဦး’

မားပင်က....

‘ဘာကြောင့်လဲဆိုတာတော့ ဘယ်သူမှမသိကြဘူး၊ ဒီမြို့
ပေးတာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အေးချမ်းနေခဲ့တဲ့မြို့လေးပါ၊
ခြားတာဆိုလို့ မိန်းမချောလေးနှစ်ယောက် ပျောက်ဆုံး
သွားတာပဲရှိပါတယ်၊ ဒီဘတင်းကို သခင်မလေးသိထားသင့်
မယ်လို့ လာပြောတာပါ’

ပေ.ပေ.က အစ်ကိုဖြစ်သူအား ကြည့်လိုက်လေသည်။

ပေ.လိက ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ညီမလေးက မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်မို့ သူက စိုးရိမ်
ပြောနေတာ’

ထိုကားကြားလျှင် ပေ.ပေ.သည် တခင်ခင်ရယ်မော
မိလေတော့သည်။

မားပင်ကိုကြည့်ကာ....

‘ဦးလေးမားပင်ရယ်....ကျွန်မကို ဒီလောက်လဲ စိုးရိမ်မစေစေပဲ ခန့်ချင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မားပင်မှာ သူတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်အတွက် အထူးအရာစိုးရိမ်နေကြောင်း သဘောပေါက်မိလေသည်။

မားပင်က....

‘ဤလဲနက်လှပြီ၊ သခင်လေးတို့အိပ်သင့်ပါပြီ။ မနက်စောစောထပြီး ခရီးဆက်ရဦးမယ်မဟုတ်လား’

ပေ့ပေ့က....

‘ဟုတ်ကဲ့ဦးလေးမား၊ ကျွန်မက မိုးလင်းတာနဲ့ ဗိုက်အတတ်အယ်နော်၊ ပြီးတော့ မုန့်လဲစားချင်တယ်၊ အဝတ်လဲလေးလဲ လိုချင်တယ်’

ဟု မိမိကိုယ်ကိုကလေးငယ်တစ်ယောက်ပမာ သဘောထားကာ ကျီစယ်နောက်ပြောင်လိုက်လေသည်။

‘ဟား....ဟား....ဟား’

ပေ့လိက ရယ်မောလိုက်သည်။

မားပင်လည်း မခန့်နိုင်တော့ဘဲ ရယ်မောလိုက်လေတော့သည်။

* * *

သိုင်းဆရာကြီးဟန်ချုံး....

ဟန်ချုံးထံသို့ ပေ့ပေ့တို့ အရောက်သွားကြရလိမ့်မည်လေသည်။

ဟန်ချုံးသည် တုံ့ထိန်ရေကန်တွင်နေထိုင်လျက်ရှိပေသည်။

တုံ့ထိန်ရေကန်သို့ ဦးတည်သွားနေကြသော ပေ့ပေ့တို့သည် လမ်းခရီး၌ မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့ကြရပြန်လေသည်။

ကြားခရီးတစ်ခု၌ ခရီးတစ်ထောင်နားစဉ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရခြင်းလေသည်။

ပေ့ပေ့တို့သည် ‘နေမုန်းတည့်အချိန်၌ ကြားစခန်းလေးသို့ ရောက်သောအခါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။’

၁၀၂ နိဗ္ဗာန် အောင်

ခေတ္တဆန်းယူကာ စားသောက်ကြပြီးမှ ခရီးဆက်ရမည် ဆုံးဖြတ်သားကြသေးသည်။

သူတို့ ရောက်ရှိလာချိန်တွင် တစ်ဆိုင်တည်းသာရှိသော စားသောက်ဆိုင်လေး၌ လူရွှင်နေပါသည်။

သို့သော်...

သူတို့ရောက်လာပြီးမကြာမီ အခြားသော ခရီးသည်များ ရောက်ရှိလာပြီး ဆိုင်ထဲ၌ ဆိုင်စရာနေရာ မရှိတော့သောကြောင့် အော်ဟစ် နေရာပြည့်ကျပ်သွားလေတော့သည်။

ခရီးသည်များလည်း ပါသည်။ ကုန်သည်ပွဲစားများလည်း ပါသည်။

ဘိုင်းလောကသားများလည်း ပါဝင်နေကြပေသည်။

ပေ့ပေ့နှင့်ပေ့လိတို့ကား ကျေနပ်နေကြသည်။

စားသောက်သံ ဆူဆူညူညူ၊ စကားပြောဆိုသံများဖြင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်သည့် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော်...

မားပင်ကား စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

အကျဉ်းတန်အမျက်(ပ) နိဗ္ဗာန် ၁၀၃

မားပင်သည် ဟိုဟိုသည်သည် ကျီးကန်းတောင်းမွှောက် ကြည့်နေ၏။

ပေ့ပေ့တို့အား ဒုက္ခပေးမည့်သူ ထွက်ပေါ်လာမည်ကို ရှိန်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထိုအချက်ကိုပေ့ပေ့တို့ရိပ်မိကာ ပြီးမိကြလေတော့သည်။

ပေ့ပေ့က...

‘ဦးလေး မားပင်၊ ဖြောင့်ဖြောင့် စားစမ်းပါ၊ ကျွန်မ ကို နှောင့်ယှက်ဝံ့တဲ့လူ မရှိပါဘူး။’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပေ့လိက...

‘ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေးမား၊ ကျွန်တော်တို့ကို နှောင့်ယှက်စော်ကားလာရင် ကျွန်တော်တို့က ပြတ်ပြတ်သားသား မလိုက်မူပါ။’

မားပင် ဆက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘သတိဆိုတာ မိုတယ်နေ့ဘူးပေါ့ကွယ်’

ဟု ပြောကာ စားသောက်လိုက်လေတော့သည်။

ထိုစဉ်...

‘ဟေ့... ဒါ သာလုပ်တာလဲ’

၁၀၄ နွဲ့ ဝဏ္ဏအောင်

ကျယ်လောင်သောအောင်ငေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်
ဆိုင်ထဲ၌ ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

* * *

ဆိုင်ထဲ ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားလေသည်။

မားပင် ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

‘သခင်မလေးတို့ သတိထားကြပါ’

ဟု တီးတိုးသတိပေးလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့တို့ကား မားပင်၏ စကားကိုပင် မကြားနိုင်
အောင် ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်နေသော နေရာဆိုသို့ လှမ်းကြည့်
လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် လူတစ်ယောက်၏ အင်္ကျီ
အား အတင်းဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူက....

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) နွဲ့ ၁၀၅

‘သရဲမ ငါ့ကို လွှတ်စမ်း’

ဟု အောင်ငေါက်မောင်းထုတ်နေ၏။

မိန်းကလေးက အင်္ကျီကိုလက်မလွှတ်ဘဲ အတင်းဆွဲထား၏။
ထိုလူက....

‘ဟေ့....သွားစမ်း၊ သွားစမ်း’

မည်သို့ပင် မောင်းဆုတ်ပါသော်လည်း မိန်းကလေးက
မလွှတ်ချေ။

ထိုလူသည် အတင်းရုန်းလိုက်ရာ....

‘ဗြ’

သုခီအင်္ကျီ စုတ်ပြဲသွားတော့သည်။

ထိုအခါ အောက်ခံအဝတ်အစားပေါ်လာသည်ကို တွေ့ရ
သဖြင့်....

‘ဟား....ဟား....ဟား’

‘ဟား....ဟား....ဟား’

ဆိုင်ထဲ၌ ရှိနေကြသူများက ဟားဘိုက်ရယ်မောလိုက်ကြ
လေတော့သည်။

ထိုသူ ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ဖြစ်သွားတော့သည်။

၁၀၆ နန်း ဝဏ္ဏအောင်

‘သရဲမ၊ နှိပ်က ငါ့ကို ခုက္ခပေးတယ်ပေါ့လေ၊ သေခံတော့’

ဟု အော်ငေါက်ကာ ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ကျောက်လိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း’

မိန်းကလေးမှာ အဝေးသို့ လွင့်သွားတော့သည်။

ထိုလူကား ဒေါသမပြေထားပဲ။

‘နင့်ကို မှတ်လောက်သားလောက်ဖြစ်အောင် ဆုံးမရမယ်’ ပြောရင်း မိန်းကလေးထံပြေးသွားပြီး ဆံပင်ဆွဲကာ ထိုးကြိတ်ကန်ကျောက်လိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးသည် ထိုးကြိတ်သမျှခံနေရသော်လည်း အော်ဟစ်ညည်းညူခြင်းမပြုချေ။

ထိုလူ၏လက်ချက်ကြောင့် ဘူမိ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံး သွေးခြင်းခြင်းနီရဲသွားလေသည်။

ထိုမြင်ကွင်းကိုမြင်လျှင် ပေ.ပေ. ဗိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

‘ဒီလောက်တောင်လုပ်ဖို့မကောင်းပါဘူး’

ဟု ရေခွက်ကာ ထိုင်ရာမှသရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) နန်း ၁၀၇

မားပပ် ရင်ထိတ်သွားသည်။

‘သခင်မလေး၊ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့ကိစ္စတွေကို ကြားမဝင်စဉ်ပါဘူး’

ဟု ဘားမြစ်လိုက်လေသည်။

ပေ.ပေ.က...

‘ကျွန်မနဲ့မဆိုင်ဘူးဆိုတာသိတယ်၊ ဒါပေမယ့် မတရားသဖြင့်လုပ်နေတာကိုတော့ လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်ဘူး’

သူမသည် မားပပ်ကို အမှုမထားတော့ဘဲ လှမ်းထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

‘တော်ပါးတော့ကွာ၊ မင်းရဲအင်္ကျီ စုတ်ပြသွားတာနဲ့ ဒီလောက်တောင်ရိုက်နှက်ရတာ မဟန်သေးပါဘူး’

စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပေ.ပေ. ခြေလှမ်းတုံ့ခနဲ ရပ်သွားတော့သည်။

စကားသံထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့သည်၊ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

ထိုအခါ...

၁၀၈ နိဗ္ဗာန် အစောင့်

အဘိုးအိုဘစ်ယောက်က ထိုင်ရာမှထလာပြီး ဟန်တား
လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုအဘိုးအိုမှာ အဖြူရောင်အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်
ထားလေသည်။

တည်ကြည်ခန့်ညားသော ဥပဓိရုပ်ရှိပြီး လက်ထဲ၌ ဆေးတံ
တစ်ချောင်းကိုင်ထား၏။

စာပေသမားတစ်ယောက် သို့မဟုတ် ကျောင်းဆရာတစ်
ယောက်နှင့်တူလှသူ ဖြစ်ပေတော့သည်။

မိန်းကလေးအား ရိုက်နှက်ခဲ့သူက....

‘သူက ကျုပ်ကို အရှက်ခွဲဘာကော ဘာပြောဦးမလဲ’

ဟု မကျေမနပ် ပြန်မေးလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘မင်းကသာ သူ့ကို နည်းနည်းလောက်လျှော့လိုက်ရင်
ဒီလိုဖြစ်လာမှမဟုတ်ဘူး’

‘ဘာဗျ’

‘မင်းလက်ထဲမှာ စားစရာအထုပ်တွေ ကိုင်ထားဘယ်ဟုတ်
သား’

မှန်ပေသည်။

ထိုလူသည် ဆိုင်ထဲမှ စားစရာများဝယ်ယူကာ ပြန်အထွက်
တွင် မိန်းကလေးနှင့်ရင်ဆိုင်တိုးမိခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

ယခု....

သူ၏စားစရာအထုပ်များသည် မြေပေါ်သို့ပြုတ်ကျနေပြီ
ဖြစ်သည်။

ထိုမျှမကသေး....

ထိုလူသိုးကြိတ်ထားသော မိန်းကလေးသည် နာကျင်မှုကို
ကရုဏာမရှိဘဲ မြေပေါ်ကျနေသည့် စားစရာအထုပ်တစ်ထုပ်
အားဆွဲယူကာ ထွက်ပြေးသွားသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ထိုလူက....

‘သရဲမ ငါ့စားစရာယူသွားပြန်ပြီ’

ဟု ငေါက်ကာ မြေပေါ်တံတွေးထွေးချလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးနောက်သို့မူ ဆိုက်မသွားချေ။

အဖြူရောင်ဝတ်အဘိုးအိုက....

‘စောစောကသာ သူ့ကို နည်းနည်းလောက်ကျွေးလိုက်
မယ်ဆိုရင် ခုလိုဖြစ်လာစရာအကြောင်းရှိမှာမဟုတ်ဘူး’

ဟု ပြောလေသည်။

ထိုလူက....

‘သုက စားရော့လိုချင်ဖို့လား’

‘မြေပေါ်ကျနေတာတောင် သူ့ကောက်ယူသွားတာ မင်း
အမြင်ပဲလေ၊ ယူက ဗိုက်ဆာလို့ကောင်းတယ်၊ မင်းကမလေး
တော့ ဆက်ပြီးကို အတင်းဆွဲသားတာပေါ့’

အတိုးအိုက ရွှင်းပြလိုက်သည်။

ထိုလူက....

‘အို....သူတောင်းထိုင်းပေးရမှာလား’

‘သနားဖို့ကောင်းပါတယ်ကွာ’

‘သနားတာက ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ကို ကောင်းကောင်း
မွန်မွန်တောင်းရင် မသေးဘဲနေမလား၊ ခုတော့ အတင်းလိုက်
ဆွဲနေတာဗျ’

အတိုးအိုက....

‘ဒီမိန်းကလေးက စကားမပြောတတ်ဘူး၊ ပြီးတော့
ရှုံးသွပ်နေတာကွ’

‘ဗျာ’

‘ဒီနေရာကိုရောက်ဖူးသူတိုင်း သူ့ကိုသိကြတယ်၊ ဘယ်
အရပ်ကရောက်လာမှန်းမဘူး၊ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ကြောက်
စရာကောင်းလိုက်တာ၊ စကားလဲမပြောတတ်ဘူး၊ ရှုံးလဲရှုံးနေ

သားကယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူ့ ကိုမှဒုက္ခမပေးဘဲ သူ့ ဘာသာ
နတ်ပါ၊ ဖြိုခွဲတာမှ ဆိုရဲ့ရှေ့ ကိုရောက်လာတတ်တာပဲ’

အတိုးအို၏ရှင်းပြမှုကြောင့် ထိုလူငိုင်းသွားလေသည်။

မိန်းကလေး၏ အမြင်အမျက်ကို တွေ့မြင်ရသူတိုင်းလည်း
စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားကြလေသည်။

ထိုလူသည်လည်း လက်လွန်ခြေလွန် ဆိုးကြိတ်မိသည်ကို
စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားပုံရှိလေသည်။

‘ဒီလိုမှန်းပေါ့သို့ပေါ့ဗျာ၊ ကဲ....ကျုပ်က သူ့အတွက်
စစ်လစာစားဖို့ငွေကို ပေးထားခဲ့ပါမယ်၊ သူ့ရောက်လာရင်
ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ကျေးလိုက်ပါ’

ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်အားခေါ်ကာ ငွေအချို့ ထုတ်
ပေးလိုက်လေသည်။

ပေ.ပေ. သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘သူမထိုင်ခုံ၌ ပြန်ထိုင်ချလိုက်သည်။’

ယခုမှ မေးပင် စိတ်အေးသွားရလေတော့သည်။

* * *

ပေ့ပေ့တို့ စားသောက်ဆိုင်ထဲမှထွက်လာကြပြီး တေး
လမ်းမှပြတ်လာကြသောအခါ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်၌ထိုင်
ကာ စားသောက်နေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား
တွေ့ရလေသည်။

အထိုးအကြိတ်ခံရသော မိန်းကလေးဖြစ်သည်။

ပေ့ပေ့သည် အရူးမလေးကိုလှမ်းကြည့်ရင်း...

‘သနားစရာကောင်းလိုက်တာ’

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

သူမသည် မြင်းကိုအချိန်လျော့လိုက်ပြီး ငွေတုံးကလေး
တစ်တုံးနှိုက်ယူကာ အရူးမလေး၏ရှေ့သို့ ပစ်ချပေးလိုက်လေ
သည်။

‘ဒေါက်’

ငွေတုံးကလေးသည် အရူးမလေး၏ရှေ့သို့ ကျသွားလေ
သည်။

အရူးမလေးက ငုံ့ကြည့်လိုက်၏။

ငွေတုံးလေးကိုမြင်လျှင် အရူးမလေးက ကောက်ယူလိုက်
သည်။

ပေ့ပေ့ ကျေနပ်သွားလေသည်။

အရူးမလေးအား သူမကူညီနိုင်လိုက်ပြီဟု ယုံကြည်မိလေ
သည်။

‘ဟိုသော်...’

တစ်မိတ္တူရှုသည့် မြင်ကွင်းကြောင့် ပေ့ပေ့ ပါးစပ်
ဟောင်းသားဖြစ်သွားလေတော့သည်။

အရူးမလေးသည် ငွေတုံးလေးအား ပါးစပ်ထဲကောက်
ဝါးလိုက်သည်ကိုတွေ့ရလေသည်။

‘ဟေ့...ဟေ့’

ပေ့ပေ့ရင်ထိတ်သွားပြီး အော်ပြောလိုက်လေသည်။

အရူးမလေးက ဂရုမစိုက်ပါချေ။

ငွေတုံးလေးအား ဝါးစား၍မရလျှင်...

‘ထွေ’

ပြေပေါ်ထွေးထုတ်လိုက်ပြီး သူမ၏ထမင်းကျန် ဟင်းကျန်
ကို ဆက်ပြီးစားသောက်နေလိုက်လေတော့သည်။

‘အေပါတော့ဟယ်’

ပေ့ပေ့ကညည်းတွားကာ နဖူးကိုလက်ဝါးဖြင့် ချိတ်ချ
က်မိလေတော့သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

၁၁၄ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

ပေ့လိက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

‘အစ်ကို ဘာရယ်တာလဲ’

ဟု ရန်တွေ့လိုက်သည်။

ပေ့လိက....

‘ညီမကိုသဘောကျလို့ပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်လျှင်....

‘အစ်ကိုနော်....အစ်ကို’

ပေ့ပေ့က နှုတ်ခမ်းစုစာ မြင်းကိုဒုန်းစိုင်းသွားတော့
သည်။

‘ဟား....ဟား....ဟား’

ပေ့လိနှင့် မားပင်တို့က ရယ်မောပြီး လိုက်သွားကြလေ
သည်။

ရယ်မောသံများသည် သူတို့၏အနောက်ဘက်တွင် လွင့်ပျံ့
လျက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

*

*

*

ပေ့ပေ့တို့ခရီးတွက်လာကြရာ တုဲထိန်ရေကန်နှင့် တစ်စ
ကံတစ်စ နီးကပ်လာကြလေတော့သည်။

သူတို့ မြို့ကလေးတစ်မြို့သို့ ရောက်လာကြသောအခါ....

‘သခင်လေးတို့ သတိထားကြပါ’

မားပင်က တီးတိုးသတိပေးလာလေသည်။

ပေ့ပေ့တို့အံ့သြသွားကြလေသည်။

ပေ့လိက....

‘ဘူဖြစ်လို့လဲ ဦးလေးမား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မားပင်က....

‘ကျုပ်တို့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က နောက်ယောင်ခံလိုက်
နေပါတယ် သခင်လေး’

‘ဟင်’

ပေ့လီတို့ ရင်ထိတ်သွားကြသည်။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိကြလေသည်။
တစ်ဖန်....

‘ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မတို့ကိုနောက်ယောင်ခံလိုက်နေတာလဲ
ဟု ပေ့ပေ့ကမေးလိုက်လေသည်။

မားပင် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘မသိသေးဘူး သခင်မလေး’

ပေ့လီက....

‘ဒါဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ’

စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိသော ပေ့ပေ့က....

‘ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ အဖြစ်မှန် သိရအောင် ဖော်ထုတ်
မှာပေါ့၊ သူတို့ဟာ မီးနဂါးရဲ့လူတွေ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်
တာပဲ၊ အခွင့်အရေးရတုန်းဆုံးမလိုက်ရင် မီးနဂါးဟာ ကျွန်

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) နိဗ္ဗာန်စာအုပ် ၁၁၇

ကို အထင်သေးလို့ မရဘူးဆိုတာ သဘောပေါက်သွား
မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

မားပင် ရင်ထိတ်သွားပြီး....

‘သခင်မလေး၊ အခြေအနေ စောင့်ကြည့်ပါဦး’

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ပေ့လီက....

‘ဦးလေးမား၊ ညီမလေးပြောတာ မှန်တယ်ဗျ၊ နောက်
ယောင်ခံလိုက်နေတဲ့သူတွေ ရှိနေမှတော့ ကျွန်တော်တို့ အေး
အေးချမ်းချမ်း နေရတာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ခုခုတော့
လုပ်ရလိမ့်မယ်’

မားပင်က တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

‘ရန်သူကို ရင်ဆိုင်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်ရင်ဆိုင်ပါမယ်၊ သခင်
မလေးတို့ဟာ တုံ့ထိခံရကန်ကို အပြန်ဆုံး အရောက်သွားကြ
မှားဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါ အရေးအကြီးဆုံးကိစ္စပါ’

ဟု ပြောလေသည်။

အထူးအကြံနည်းပါးသော ပေ့ပေ့တို့မောင်နှမ
တို့ ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

၁၁၈ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

မားပင်က....

‘သခင်လေးတို့ ရှေ့က သွားနှင်ကြပါ၊ ကျုပ် အချိန်
လိုက်လာခဲ့ပါ့မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့က လက်မခံပါ။

‘တုထိန်ရေကန်ကိုသွားဖို့အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်တယ်ဆိုတာ
ကျွန်မတို့ သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဦးလေးမားလဲ
နောက်ချန်မနေခဲ့ပါနဲ့၊ ရန်သူပေါ်ပေါက်လာရင်လဲ အတူတူ
ရင်ဆိုင်ကြတာပေါ့’

မားပင်က အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်သည်။

ပေ့ပေ့တို့အား သည်အတိုင်း လွှတ်ပေးလိုက်ဖို့လည်း သူ
စိတ်မချပြန်ပါချေ။

ထို့ကြောင့်....

ပေ့ပေ့ပြောသလို အတူတူသွားခြင်းသည်အကောင်းဆုံး
ဖြစ်သည်ဟု သဘောထားကာ....

‘ကောင်ပြီ သခင်မလေး၊ ကျုပ်တို့ အတူတူသွားကြတာ
ပေါ့’

ဟု သဘောတူလိုက်သည်။

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) နိဗ္ဗာန် ၁၁၉

ဆုံးယောက်သား သတိထား၍ ရှေ့ခရီး ဆက်သွားကြရာ
ချုပ်သွားသေအခါ တုထိန်ရေကန်နှင့်အနီးဆုံး မြို့ကြီး
အနီးရှိ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့သည်။

* * *

ည....

ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်သော်လည်း ပေ့ပေ့ အိပ်မပျော် နိပ်ပါ
သေးချေ။

သူမသည် အိပ်ရာထဲ၌ လူးလိပ်ကာ တွေးတောစဉ်းစား
နေမိလေသည်။

‘ငါတို့ကို နောက်ယောင်ခံလိုက်နေတာ ဘယ်သူတွေလဲ’
သူမတို့သည် ရှေ့ခရီးဆက်ရန်မိုးချုပ်သွားသဖြင့် တည်းခို
ခန်းတစ်ခုသို့ ဝင်ရောက်ကာ တည်းခိုလိုက်ကြခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ပေ့လိန့် မားပင်တို့ အခန်းများဘက်မှ အသံများ
တိတ်ဆိတ်နေသည်။

၁၂၀ နန္ဒီ ဝတ္ထုအောင်

အိပ်ပျော်နေကြပြီထင်ရလေသည်။

ပေ့ပေ့၏အတွေးများက အရှုံးမလေးထံ ဆောက်ရှိသွားပြန်သည်။

‘အရှုံးမလေး သနားစရာ ကောင်းလိုက်တာ၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ပဲ ရှိသေးတာ’

ဟိုဟိုသည်သည်တွေးတောရင်း တဖြည်းဖြည်းမျက်ခွံများလေးလံလာလေသည်။

ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ခရီးပြင်းနှင်လာခဲ့ရသည်မို့ တစ်ကိုယ်လုံးနာကျင်ကိုက်ခဲ့ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေပါသည်။

သူမ အိပ်ပျော်သွားလုဆဲဆဲ အချိန်လေးအတွင်းမှာပင်...

‘ချစ်’

မသဲကဲ့အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပေ့ပေ့ မျက်လုံးပြူးကျယ်သွားလေတော့သည်။

ကပျာကယာ လူးလိမ့်မလိုက်သည်။

တံခါးဝဆီသို့ ချဉ်းအပ်သွားပြီး နားစွင့်လိုက်လေသည်။

ထို့အတူ...

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) နန္ဒီ ၁၂၁

အပြင်ဘက်စင်္ကြံလမ်းမှ လှုပ်ရှားသံများ ထွက်ပေါ်နေသည်ကို ကြားရလေသည်။

ပေ့ပေ့ မနေနိုင်တော့ချေ။

တံခါးကိုအသာအယာတွန်းဖွင့်ကာ အပြင်ဘက်သွက်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

အမှောင်ရိပ်ထဲမှ လူချိပ်များ လှုပ်ရှားနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

မားပပ်နှင့် ပေ့လိတို့၏ အခန်းခရူ၌ ဖြစ်လေသည်။

ပေ့ပေ့ မနေနိုင်တော့ပါချေ။

ပေ့လိတို့က အန္တရာယ်ပြုတော့မည်ဟုထင်မှတ်မိသဖြင့်...

‘အယ်သူတွေလဲ၊ ခါးကလုပ်ကြတာလဲ’

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

တိတ်ဆိတ်နေသောညဉ့်ယံတွင် ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဤတွင်....

‘တို့ရှာနေတဲ့ မိန်းကလေးက ဟိုမှာပေါ့’

၁၂၂ နိဗ္ဗာန် အာဇာနည်

ဟု တစ်ယောက်၏အော်ပြောသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။
ထို့နောက်....

တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလွှားလာကြသောအသံများ ထွက်ပေါ်
လာသည်ကို ကြားရလေသည်။

ပေ့ပေ့က အသံအနေအထားဖြင့် ရပ်နေလိုက်၏။

သူမသည် ရန်သူနှင့်ရင်ဆိုင်ရမည်ဆိုသောအခါ ကြောက်ရွံ့
ထိတ်လန့်ခြင်းမျိုးမရှိဘဲ ပျော်ရွှင်နေလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

‘ဒါတာလုပ်တာလဲ’

အော်ငေါက်သံများနှင့်အတူ....

‘ဝုန်း... ဝုန်း’

အခန်းတံခါးများပွင့်သွားပြီး ပေ့လိနှင့် မားပင်တို့က
အခန်းများအတွင်းမှ ခုန်ထွက်လာကြသည်ကို တွေ့ရလေ
သည်။

ပေ့ပေ့ ဝမ်းသာသွားသည်။

‘အစ်ကိုနဲ့ဦးလေးမားမြန်မြန်လာ၊ ရန်သူတွေရောက်နေပြီ’

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။

အကျည်းတန်အမျက်(၁) နိဗ္ဗာန် ၁၂၃

ရန်သူများကလည်း တရကြမ်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာ
ကြလေသည်။

ပေ့ပေ့တို့က ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

* * *

တည်းခိုခန်းအပေါ်ထပ် စင်္ကြံလမ်းပေါ်တွင် ပြင်းထန်
သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ပေ့ပေ့၊ ပေ့လိနှင့် မားပင်တို့သုံးယောက်က တက်ညီ
လက်ညီ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြရာ....

‘ဝုန်း’

‘အား’

‘အမယ်လေး’

‘သေပါပြီဗျ’

၁၂၄ နိဗ္ဗာန် အဏ္ဏအောင်

ရှေးရူးသားအော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

ရန်သူများ မရှုမလှအရေးနိမ့်သွားကြလေသည်။

အခြေအနေမဟန်မှန်းသိလျှင်....

‘ပြေးဟ...ပြေး’

ဟု အော်ပြောကာ ထွက်ပြေးသွားကြလေတော့သည်။

ပေ့ပေ့က....

‘ရှင်တို့ လာချင်တိုင်းလာပြီး ပြန်ချင်တိုင်းပြန်လို့ ရမယ်များထင်နေသလား’

ဟု အော်ငေါက်ကာ ကြွေးလမ်းပေါ်မှရုန်ဆင်းကာ ရန်သူများအနက်သို့ ပြေးလိုက်သွားလေသည်။

ပေ့လိန့်နှင့်မုလ်ပင်တို့ ရပ်ထိတ်သွားကြလေသည်။

‘သခင်မလေး....မလှိုက်နဲ့’

‘ညီမ ပြန်လာခဲ့’

သူတို့ အော်ပြောလိုက်ကြသော်လည်း ပေ့ပေ့ကား နားမထောင်တော့ပါချေ။

ပေ့လိတို့မှနေနိုင်ကြတော့တဲ့ လိုက်သွားကြလေတော့သည်။

* * *

ရန်သူများသည် တည်းခိုခန်းမှ ထွက်ပြေးသွားကြလေသည်။

ရန်သူများ စုစုပေါင်းငါးယောက်ဖြစ်သည်။

ပေ့ပေ့ မကျေမနပ်ဖြစ်ပုံ လိုက်သွား၏။

ဒုက္ခပေးကြသည်ဟူ၍ သဘောထားကာ ရန်သူများအပေါ် ခေါ်သထွက်နေပါတော့သည်။

သူမက တစ်ဟုန်ထိုးလိုက်သွားရင်းမြို့ပြင်သို့ရောက်မှန်းမသိရောက်၍သွားလေသည်။

ရန်သူငါးယောက်သည် ပေ့ပေ့တစ်ယောက်တည်း လိုက်လာသည်ကိုမြင်လျှင် အားတက်သွားကြလေသည်။

ရှေ့ဆက်ပြေးသွားခြင်းမပြုတော့ဘဲ ခြေသွမ်းရပ်လိုက်ကြလေသည်။

ပေ့ပေ့ဆောက်သာသောအခါ ချက်ချင်းဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။

ပေ့ပေ့က....

‘ကောင်းတယ်၊ ကျွန်မတို့ ပြတ်ပြတ်သားသား ရပ်ဆိုင်းလိုက်ကြတာပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်၏။

ရန်သူငါးယောက်အနက် တစ်ယောက်က....

‘မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဘည်းဟေ့၊ သူ့ကိုဖမ်းနိုင်ရင် တို့အကြံအစည်မြင်ပြီ၊ ကြိုးစားကြ’

ဟု သူ၏လူများကိုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

‘ယား’

ငြာသံပေးကာ ပြေးဝင်ထိုက်ခိုက်လာကြလေသည်။

ပေ့ပေ့ကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

မြို့ပြင်တောအုပ်ထဲ၌ ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

ပေ့ပေ့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိကာ ရန်သူများသော်လည်းမကြောက်ချေ။

သူမသည် သိုင်းဆရာကြီးဟန်ချုံး သင်ကြားပေးထားသော လက်နက်မဲ့သိုင်းပညာကိုအသုံးပြုကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

တိုက်ပွဲပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သို့သော်....

ရန်သူအင်အားများသော်လည်း ပေ့ပေ့ကိုမယှဉ်နိုင်ဘဲ အရေးနိမ့်သွားကြလေသည်။

‘ဝုန်း’

‘အား’

‘အမယ်လေး’

‘သေပါပြီဗျ’

စူးရှကျယ်လောင်သောအသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ရန်သူငါးယောက်စလုံး ခြေပေါ်လဲကျသွားကြသည်။

သူတို့သည် အော်ဟစ်ညည်းတူးရင်း လူးလိမ့်ထလာကြသည်။

ထို့နောက်...

‘ခေါင်ကပ်ပါပြီဗျ၊ ကျုပ်တို့ထို့ မဆိုက်ပါနဲ့တော့’

‘ကျုပ်တို့ အရှုံးပေးပါပြီ’

ဟု တောင်းပန်လာကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

‘ညီမလေး’

ပေ့ လိနုနှင့်မားပင်တို့ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာကြလေတော့သည်။

* * *

ပေ့ ပေ့သည် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် သူရဲကောင်းကြီး တစ်ယောက်ပမာဖြစ်သွားလေသည်။

ရန်သူငါးယောက်သည် သူမအား ခွေးထောက်တောင်းပန်နေကြပြီ မဟုတ်ပါလား။

ပေ့ လီ ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ညီမလေးက ဘယ်ဆိုးလို့လဲ’

ဟု ချီးကျူးလိုက်လေသည်။

မားပင်သည်ကား တအံ့တသြဖြစ်နေ၏။

ပေ့ ပေ့အား မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်နေလေသည်။

ပေ့ ပေ့က ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဦးလေးမား၊ ဘာကြောင့် ကျွန်မတို့ကို ရန်ပြုနေရသလဲ ဆိုတာ စစ်ဆေးပေးပါလား’

မားပင် ချက်ချင်းသဘောတူလိုက်လေသည်။

‘ကောင်းပြီ၊ သခင်မလေး’

ခွေးထောက်နေသူ ရန်သူများအား တစ်ချက်ဝှေ့ကြည့်လိုက်ပြီ....

‘ကဲ...ပြောကြစမ်း၊ ငါတို့ကိုဘာကြောင့် ခုကွဲပေးရတာလဲ၊ မင်းတို့ဟာ မီးနဂါးရဲ့လူတွေမဟုတ်လား’

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

ထိုငါးယောက်အနက် တစ်ယောက်က....

‘မ...မဟုတ်ရပါဘူးဗျာ၊ မီးနဂါးဆိုတာကို ကျုပ်တို့မသိပါဘူး’

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလာလေသည်။

‘ဘာကွ’

မားပင် လက်ပြန်ချိန်ချရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ထိုလူက....

‘အမယ်လေး မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့တစ်ယောက်သိလို့ပါ’

‘မီးနဂါးကိုမသိဘူး ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဒါဖြင့် မင်းတို့ဘယ်သူတွေလဲ’

‘ကျုပ်ကစင်းဟိုပါ၊ သူတို့ကတော့....’

ထိုလူ၏စကားမဆုံးမီ ပေ့.ပေ့.ကကြားဖြတ်ပြောလိုက်၏။

‘ရှင်တို့ဟာ မီးနဂါးရဲ့လူတွေ မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ဘယ်သူတွေလဲ ပြောစမ်းပါဦး’

စင်းဟိုက....

‘ဒီမြို့ထဲကပါပဲဗျာ’

ပေ့.ပေ့.က....

‘ဪ...ဒီမြို့ကဒုစရိုက်သမားတွေကိုး’

သူမ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

မားပင်က....

‘နေပါဦး၊ မင်းတို့နဲ့ကျုပ်တို့ဟာ ရန်ငြိုးရန်မရှိဘဲ ဘာမှမရှိဘဲ ဒုက္ခပေးချင်ရတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စင်းဟိုက....

‘သူ့ကြောင့်ပါ’

ပေ့.ပေ့.အားညွှန်ပြကာ ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဟိ’

ပေ့.ပေ့. ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။

သူမသည် ချက်ချင်းပင်ရှေ့တိုးလာပြီး....

‘ပြောစမ်း...ကျွန်မကြောင့် ဟုတ်လား’

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

စင်းဟိုက....

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ’

‘နေပါဦး၊ ကျွန်မကဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘အစ်မလေးဟာ မိန့်မလှလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့ပါ’

‘ဘာ...ဘာပြောတယ်’

ပေ့ ပေ့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

ပေ့ လိန့်နှင့် မားပင်တို့ကား မျက်မှောင်ကုတ်သွားကြသည်။

ပေ့ ပေ့ က....

‘ရှင်တော်တော်စော်ကားပါလား’

ဒေါပူပူနှင့်တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

မားပင်က....

‘သခင်မလေး နေပါဦး’

ဟု တားမြစ်လိုက်လေသည်။

ပေ့ ပေ့ က နှုတ်ခမ်းစုကားခြေဆောင်ရင်း....

‘ဦးလေးမား၊ ကျွန်မကိုစော်ကားမော်ကား ပြောနေတာ မကြားဘူးလား၊ လူတို့ကို ဘာကြောင့်မဆုံးမရတာလဲ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မားပင်က တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်....

‘အကြောင်းရှိလို့ သူပြောတာ ဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မယ် သခင်မလေး’

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) ၁၃၃

စင်းဟိုက်ကန်သို့ လှည့်ကာ....

သခင်မလေးလှပချောမောတာဘာဖြစ်သလဲ၊ ပြောစမ်း’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စင်းဟိုက်က....

‘လူတစ်ယောက်က မိန်းမလှလေးတစ်ယောက် လိုချင်တယ် စလို့ပါဗျာ’

‘မကြာ...ဒီလိုသား၊ လူယုတ်မာတွေ’

မားပင်လည်း ဒေါပူသွားပြီး ပါးချိုက်ချလိုက်လေသည်။

‘ဖြန်း’

‘အား’

စင်းဟိုက်သည် နီရဲသွားသောပါးပြင်ကို လက်ဝါးဖြင့် ပွတ်ကာ နောက်ဆုတ်သွားလေသည်။

မားပင်က ...

‘မင်းတို့ကိုခိုင်းတဲ့လူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ပြောစမ်း’

ဟု ဒေါက်လိုက်သည်။

စင်းဟိုက် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့်...

၁၃၄ နိဗ္ဗာန် ဝတ္ထုအောင်

ကျုပ် ကျုပ်တို့မသိပါဘူး၊ ဟို အစ်မလေးကို ညွှန်ပြ
ဖမ်းပေးနိုင်မယ်ဆိုရင် ငွေတစ်သောင်းပေးမယ်လို့ ပြော
တယ်'

ပေ့ပေ့အား ညွှန်ပြကာ ပြောလေသည်။

ပေ့လိန့်မားပင်တို့ မျက်နှာပျက်သွားကြ၏။

သူတို့ထဲသလို မီးနဂါး၏လူများက လိုက်လံရန်ပြုကြခြင်း
မဟုတ်ချေ။

ပေ့ပေ့အား လိုချင်သူတစ်ယောက်က ခုစချိန်သမား
များအား ငွေပေး၍ ခိုင်းစေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပေ့ပေ့အား အဘယ်ကြောင့် လိုချင်ကြပါသနည်း။

ပေ့ပေ့က....

‘အဲဒီလူဘယ်သူလဲ ပြောစမ်း’

ဟု ခေါ်လိုက်၏။

စင်းဟိုက....

‘ကျုပ် တကယ်ကို မသိပါဘူးဗျာ’

ဟု ငိုသံပါကြီးဖြင့် ပြောလာလေသည်။

သူ့အား ပေ့ပေ့တို့ ရိုက်နှက်မည်ကို ကြောက်ရွံ့နေတော့
သည်။

အကျဉ်းတန်အမျက်(ပ) နိဗ္ဗာန် ၁၃၅

မားပင်က....

‘နေဦး၊ မင်းတို့ကသာ သခင်မလေးကို ဖမ်းမိသွားရင်
အဲဒီလူ့ဆီကို သွားပို့ရမှာပဲ မဟုတ်လား’

ဟုမေးလိုက်သည်။

စင်းဟို ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ’

မားပင်က....

‘ဒါဖြင့် သူက ဘယ်မှာ စောင့်နေမှာလဲ၊ ဘယ်ကို ပို့ပေး
ရမှာလဲ’

ပေ့ပေ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ပြောစမ်း’

စင်းဟိုက....

‘ယန့်ဘုံကျောင်းရှေ့ကို သွားရမှာပါ၊ မနက်ဖြန် မွန်း
တည့်ချိန်အရောက် ပို့ပေးရမှာပါ၊ ကျုပ်တို့ကမိန်းကလေးကို
ဖမ်းခေါ်သွားပြီး သွားစောင့်နေရပါမယ်၊ ဒီလိုပဲ ချိန်း
ထားပါတယ်’

၁၃၆ နို့စို့ ဝတ္ထုတောင်

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့ ကျေနပ်သွားလေသည်။

မားပင်ကို ပြုံးပြလိုက်ပြီး....

‘ကျွန်မတို့ ယန့်ဘု’ကျောင်းကို သွားကြတာပေါ့’

ဟု ပြောဆိုက်လေသည်။

မားပင် ရပ်ထိတ်သွားလေတော့သည်။

*

*

*

သေပြေးရှင်ပြေး

ယန့်ဘု’ကျောင်း....

ယန့်ဘု’ကျောင်းသည် မြို့ပြင်၌ရှိနေ၏။

ဘု’ကျောင်းတွင် မှီတင်းနေထိုင်ကြသော ဘုန်းတော်ကြီး

များ မရှိကြပါ။

ဘု’ကျောင်းစောင့် အီတိုးအိုဘစ်ယောက်တည်းသာ ရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့်....

ဘု’ကျောင်း ပတ်ဝန်းကျင်၌ ထိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းက မင်းမူနေပါစေတော့သည်။

ပေ့ပေ့၊ ပေ့လိန့် မားပင်တို့ သုံးယောက်သည် ကျောင်းအနီးသို့ ရောက်ရှိနေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့သည် ဘုရားကျောင်းဝဲတက်၍ သစ်ပင်များကြားမှ ရောက်ရှိနေပြီး အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားလေသည်။

နေဝန်းနီမ္မာ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ တစ်စထက်တစ်စ မြင့်တက်လာလေတော့သည်။

နေမုန်းတည့်အချိန်သို့ ရောက်လာလေသည်။

ပေ့ပေ့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာသည်။

‘နေမုန်းတည့်တော့မယ်’

မားပင်က....

‘ဟုတ်တယ်၊ တို့ကိုပြောတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ရောက်လာတော့မယ်’

ထိုစဉ်....

‘ဟိုမှာ....ဟိုမှာ’

ပေ့လိက တစ်နေရာဆီသို့ ညွှန်ပြလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့တို့က လှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအခါ....

‘ခွပ်... ခွပ်... ခွပ်... ခွပ်’

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

မြင်းလှည်းတစ်စီးက တရွေ့ရွေ့ မောင်းနှင်လာနေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ပေ့ပေ့က....

‘သူတို့လာနေကြပြီ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အားလုံး စိတ်လှုပ်ရှားလာကြသည်။

မြင်းလှည်းကို မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေလေသည်။

မြင်းလှည်းသည် တစ်စထက်တစ်စ ဘုရားကျောင်းရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာလေတော့သည်။

ပေ့ပေ့တို့ စောင့်ကြည့်နေစဉ်....

‘ဟေး’

မြင်းလှည်းမောင်းသူက မြင်းများကို ဆော်ငေါက်ကာ ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

၁၄၀ နတ်စင်္ကြာ

မြင်းလည်းမောင်းသမားမှ ငွေရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

ယိုးဒယားသမီးက မြင်းလည်းပေါ်မှ နှုတ်ဆင်းလာသည်။
ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ပေ့ ပေ့ က...

‘အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပါလား’

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

ပေ့ လိုက်...

‘ဟုတ်တယ်၊ သူဟာ ညီမကိုဖမ်းခိုင်းတဲ့လူ ဖြစ်နိုင်ပါ
မလား’

ဟု ပေ့ က...

‘စောင့်ကြည့်ကြတာပေါ့’

သူတို့ သဘောတူလိုက်ကြလေသည်။

အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေလိုက်ကြလေသည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ခေ့ကြည့်
လိုက်ပြန်သည်။

တစ်ဖန်...

‘ခုချိန်ထိတောင် ရောက်မလာကြသေးဘူးလား’

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

‘ငါ့ကိုဖမ်းခိုင်းတာ သူပဲဖြစ်မယ်’

ဟု တွေးလိုက်၏။

သူမသည် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ သစ်ပင်
နောက်ကွယ်မှ ခုန်ထွက်လိုက်လေသည်။

ရှုတ်တရက် လူတစ်ယောက်ထွက်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့
လိုက်ရသောအခါ ငွေရောင်အမျိုးသမီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်သွားလေသည်။

ပေ့ ပေ့ ကိုလှည့်ကြည့်ရင်း...

‘တယ်သူလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ပေ့ ပေ့ က သူမနှင့်မလွမ်းမကမ်းသို့ရောက်သွားပြီး သေ
သေချာချာ တွေ့မြင်လိုက်ရတော့မှ...

‘ဟင်... ညည်းကိုး’

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ပေ့ ပေ့ က...

‘ဟုတ်တယ်၊ ရှင်က ကျွန်မကို လိုချင်နေတယ်မဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ငွေ့ရောင်အမျိုးသမီးက....

‘ညည်း...ညည်း’

ပေ့ ပေ့ မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ရှင်လွတ်လိုက်တဲ့လူတွေနှစ်ခါမဆုံးမရဘူး၊ ရှင်အကြောင်းကို ထုတ်ပြောကြတာပဲ၊ ကဲ...ရှင်ပြောဖို့ပဲကျန်ခဲ့တာတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးက....

‘ဪ...ညည်းက ငါ့အကြောင်းသိနေပြီကိုး’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာကြောင့် ကျွန်မတို့ ဖမ်းခိုင်းရတာလဲ’

‘ညည်းကိုလိုချင်လို့’

ပေ့ ပေ့ က....

‘ကျွန်မကိုလိုချင်တယ်ဆိုတာ အကြောင်းရှိမှာပေါ့’

အမျိုးသမီး ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်’

‘ရှင် ပြောမယ်မဟုတ်လား’

‘ညည်း သိချင်တယ်မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

အမျိုးသမီးပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ငါ့ဟာ ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားပိုင်ရှင်ရဲ့အစေအပါးပဲ ဖြစ်တယ်၊ ဒီတော့ ဘာကြောင့် ညည်းကိုလိုချင်ရသလဲဆိုတာ ညည်းသိလောက်ပြီပေါ့’

ပေ့ ပေ့ မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

‘ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြား ဟုတ်လား’

ရေရွတ်ရင်း နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

အမျိုးသမီးက....

‘ဟုတ်တယ်’

ထိုစဉ်....

‘ညီမလေး’

‘သတိထား’

ပေ့ လိန့်မားပင်တို့က ရှေ့သို့ခုန်ထွက်လာကြလေသည်။

ပေ့ ပေ့ နီဝဲယာတစ်ဖက်တစ်ချက်၌ရပ်ကာ အကောအကွယ်မှ ထွက်လာလိုက်ကြလေသည်။

အမျိုးသမီး မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

၁၄၄ နို့ ဇွဲအောင်

‘သြော်... ညည်းက အဖော်တွေပါခေါ်လာတာကိုး၊ ငါ
ကန့်စိုက်မယ်များထင်နေသလား’

မားပင်က....

‘ခင်ဗျားဟာ ရှင်ပျော်ပျော်ဘောင်ကြားက ဟုတ်လာ
ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အမျိုးသမီးက....

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ကဲ....ရှင်တို့နှစ်ယောက် အေးအေး
ဆေးဆေးထွက်သွားကြပါတော့’

‘ကျုပ်တို့က ဘယ်တော့မှ ထွက်သွားမှာမဟုတ်ဘူး
ခင်ဗျားကိုဆိုးမပြီးမှသွားမယ်’

အမျိုးသမီးက ရယ်ခမာလိုက်လေသည်။

‘တကယ်ဆိုးမှ မလို့လား’

မားပင် ခံပြစ်သွားလေသည်။

‘စိတ်ချ၊ ခင်ဗျားသိစရာမယ်’

စကားဆုံးလျှင် အမျိုးသမီးက လျှပ်တစ်ပြက် တိုက်ခိုက်
လိုက်လေတော့သည်။

*

*

*

ပျော်ပျော်

ကွဲကျောင်းလေး....

အေးချမ်းသာယာနေသော ဘုံကျောင်းလေး ရွှေ့တွင်
ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ဝင်ရောက်ဝတ်အမျိုးသမီးသည် မားပင်နှင့် ပေ့ လိတို့အား
ခိုက်လိုက်သည်။

ပို့ကြောင့် ပေ့ ပေ့လည်း မနေနိုင်တော့ဘဲ ဝင်ရောက်
ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

တိုက်ပွဲပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

*

*

*

မင်းပင်သည် တပ်မှူးကောင်းလှ၏ လက်ရုံးဖြစ်သည်။

တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံကြွယ်ဝသူလည်းဖြစ်သည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက ခုက္ခပေးမည် မလွဲကေနဲ့ ပြကြောင်း သဘောပေါက်မိသဖြင့် ပေ့ပေ့တို့အား အကအကွယ်ပေးရင်း ပြုံးပြုံးထန်ထန် ထိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သို့တိုင်....

‘သွားစမ်း’

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက အော်ငေါက်ရင်း လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် တွန်းထုတ်လိုက်လျှင် မားပင် မခံနိုင်တော့ဘဲ....

‘ဝုန်း’

အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

ပေ့ပေ့နှင့် ပေ့ထင်းတို့ ခံပြင်းသွားကြလေသည်။

‘သိကြသေးဘာပေါ့’

ဟု ကြုံးဝါးကာ ငွေရောင်အမျိုးသမီးထံ ခုန်ဝင်ထိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘မင်းတို့လေးတွေ သိုင်းပညာမခံကြပါလား၊ ဒါမျိုးမှ ပျော်ပျော်တောင်ကြားပိုင်ရှင်က သဘောကျတာ’

ဟု ပြော၏။

သူမသည် ပေ့ပေ့အား ဖိ၍ ထိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လက်ဝါးချောင်းဖြင့် ပေ့ပေ့၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို တံဆွဲနိုင်ရန် ကြိုးစားလိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်လေသည်။

အကယ်၍....

ကုတ်ဆွဲခြင်းခံရပါက သွေးကြောပိတ်ကာ အဖမ်းခံရမည် ဖြစ်သည်။

ငွေရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော အမျိုးသမီးသည် ပေ့ပေ့အား လက်ရဖမ်းဆီးရန် ကြိုးစားလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ပေ့လိက....

‘ညီမလေး...သတိထား’

ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။

လက်သီးနှစ်လုံးဖြင့် ငွေရောင်အမျိုးသမီးအား ဝင်ရောက်
တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးသည် ပေ့လိက-နောက်ကျောဘက်မှ
ဝင်ရောက်လာသည်ကိုသိထားသော်လည်း မသိချင်ဟန်ဆောင်
ကာ ပေ့ပေ့အား ဆက်လက်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ပေ့လိ ဝမ်းသာသွားသည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးအား အနိုင်ရမည်ဟု ယုံကြည်လိုက်
လေသည်။

သို့သော်....

သူက ရှေ့တိုးပြီးမှ အမှားကြီးမှားသွားပြီဖြစ်ကြောင်းခံ
မိလိုက်လေသည်။

အမျိုးသမီးက လျှပ်တစ်ပြက် နောက်လှည့်ကာ လက်ဝါး
ဖြင့် ခိုက်ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပေ့လိ ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သော်လည်း
နောက်ကျသွားပြီဖြစ်လေသည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီး၏ လက်ဝါးသည် သူ၏ရင်ဝသို့တည့်
တည့်မတ်မတ် ခိုက်ချလိုက်မိလေတော့သည်။

“ဝုန်း”

“အား”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ပေ့လိမှာ အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

* * *

“ဟင်”

“ဟာ”

မှားပင်နှင့် ပေ့ပေ့တို့ အထိတ်တလန့် အော်သိုက်ကြလေ
သည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီး၏ လက်ချက်ကြောင့် ပေ့လိခံလိုက်ရ
မဟုတ်ပါလား။

“အစ်ကို”

၁၅၀ နို့ ဝဏ္ဏအောင်

‘သခင်လေး’

ပြိုင်တူခေါ်ကာ ပေ့လိကား ပြေး၍ပေ့ထူလိုက်ကြသည်။

ပေ့လိကား ဒဏ်ရာပြင်းစွာ ရသွားပြီဖြစ်လေသည်။

သွန်နုတ်ခမ်းထောင်မှ လည်းကောင်း၊ နှာခေါင်းထဲလည်းကောင်း၊ သွေးများလိုစီးကျလာလေသည်။

ခေါင်းမထောင်နိုင်ဘဲ မူးဒေ၍ နေလေသည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ရှင်တို့ အေးအေးဆေးဆေး သွားကြပေးတော့၊ မိမိကလေးကိုထားပြီး သွားဖော်ဆိုရင်ရှင်တို့ကိုခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်’

ဟုလည်း ပြောလိုက်လေသည်။

မားပင် ခံပြွမ်းသွားသည်။

ပေ့ပေ့တို့ခေါင်နှုဆေး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ သတိထားသန်၍သည် မဟုတ်ပါလား။

‘သခင်မလေး...သခင်လေးကိုကြည့်ထားပါ’

အကျည်းဘန်အမျက်(ပ) နို့ ၁၅၁

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တစ်ဖန်...

‘ယား’

ငွေရောင်အမျိုးသမီးထံသို့ ပြေးဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ငွေရောင်အမျိုးသမီးက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

‘ရှင်က ဘာတတ်နိုင်မှမို့လဲ’

ပြောရင်း လက်ငွေ့ယမ်းလိုက်လေသည်။

မားပင်မှာ တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုရမီ အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

‘ဝုန်း’

မားပင်ခံလိုက်ရသည်ကိုမြင်လျှင် ပေ့ပေ့ မနေနိုင်ပါ တော့ချေ။

‘သေဖို့သာပြစ်သား’

ဟု အော်ငေါက်ကာ ငွေရောင်အမျိုးသမီးထံ ပြေးဝင် သွားလိုက်လေသည်။

ငွေ့ရောင်အမျိုးသမီးကလည်း ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြ
လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

‘ဟိုမှာတွေပြီ’

‘မြန်မြန်လာကြဟေ့’

အော်ပြောသံများ ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာသည်
ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပေ့ပေ့ရင်ထိတ်သွားပြီး ကပျာကယာနောက်ဆုတ်သိုက်
၏။

ငွေ့ရောင်အမျိုးသမီးကလည်း လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူသုံးယောက် ပြေး လွှား လာ
နေကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူများသည် လက်နက်ကိုယ်စီကိုင်ဆောင်ထားကြပြီး
အနီးသို့ရောက်လာသည်နှင့် ငွေ့ရောင်အမျိုးသမီးအား ဝိုင်းရံ
ထားလိုက်ကြလေသည်။

ငွေ့ရောင်အမျိုးသမီး မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ဒါက ဘာသဘောလဲ’

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်သူငါးယောက်က...

‘ငွေ့မင်းသမီး၊ မင်းရဲ့မြင်းလည်းကို တွေ့လိုက်ရတယ်၊
ဆတင်းကြားလို့ ကျုပ်တို့လိုက်ရှာနေကြတာ၊ ခုတော့ မင်း
ဘယ်ပြေးမလဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

အမျိုးသမီး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘လက်စသတ်တော့ ချစ်တို့က ကျွန်မကိုလိုက်ရှာနေကြတာ
ကိုး’

‘ဟုတ်တယ်၊ သိုင်းလောကမှာ မိန်းမချောလေးတွေ
ပျောက်ပျောက်သွားတာကြာပြီ၊ မင်းတို့ ချစ်ပျော်ပျော်
တောင်ကြားရဲ့လက်ချက်ဆိုတာ ကျုပ်တို့သိတယ်’

‘ဘာပြောတယ်ရှင်၊ ရှိသမျှအပြစ်အားလုံး ကျွန်မတို့ကို
ပုံမချချင်ပါနဲ့၊ မိန်းကလေးတွေ ပျောက်သွားတိုင်း ကျွန်မတို့
ချစ်ပျော်ပျော်ဘောကြားရဲ့လက်ချက်မဟုတ်ပါဘူး’

၁၃၄ နိဗ္ဗာန် ဝတ္ထုအောင်

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူက....

‘အပိုးတူပြောမနေနဲ့၊ ရှုပ်ပျော်ပျော်ကောင်ကြားပိုင်ရှင်က မိန်းကလေးတွေကို ဖမ်းပြီး ကျေးကျွန် လုပ်ခိုင်းနေတာကို သယ်သူကမှလက်မခံဘူး၊ ကျုပ်တို့ကလဲ လက်ပိုက်ကြည့်နေမယ် မထင်နဲ့’

‘ခစ်... ခစ်... ခစ်’

ငွေရောင်အမျိုးသမီး (၀၇) ငွေမင်းသမီးဆိုသူက ရယ်မော လိုက်လေသည်။

‘ရှင်တို့က ဘာတတ်နိုင်ကြမှာမို့လဲ’

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူက....

‘ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်တို့ ဘာတတ်နိုင်လေဆိုတာ ကြည့်ကြ လေးတာပေါ့’

စကားဆုံးလျှင် ခံစားကိုခြင်ခနဲမြည်အောင် ဆွဲထုတ်ကာ ငွေမင်းသမီးလေးထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကျန်အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူများကလည်း....

‘ယား’

အကျည်းတန်အမျက်(၁) နိဗ္ဗာန် ၁၃၄

ခြာသံပေးကာ ပြေးဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့ သည်။

* * *

တိုက်ပွဲဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူများသည် ငွေမင်းသမီး နား ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ပေ့ပေ့သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူများ၏ ပြောစကားအရ ငွေမင်း သမီးသည် ရှုပ်ပျော်ပျော် ကောင်ကြားမူဖြစ်ပြီး အလုပ် အကျွေးပြုမည့်ကျေးကျွန်အဖြစ် အသုံးချရန် မိန်းမချော လေးများအား လိုက်လံဖမ်းဆီးနေသူဖြစ်ကြောင်း သိရလေ သည်။

ငွေမင်းသမီး၏လုပ်ရပ်ကို မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

၁၅၆ ❀ ဝဏ္ဏအောင်

‘သိုင်းပညာအားကိုးနဲ့ မိန်းကလေးတွေကို လိုက်ဖမ်းပြီး
ဒုက္ခပေးနေကြပါလား၊ အတော်ကို ရွံ့မုန်းစရာကောင်းတဲ့
လူတွေပါလား’

ဟုလည်း စိတ်ထဲရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ချက်ချင်းပင် မြေပေါ်မှလူးလိမ့်သလားလေသည်။

မားပင်ထံသို့ပြေးသွားကာ ပေးမလိုက်လေသည်။

မားပင်က နှုတ်ခမ်းထောင့်မှစီးကျသော သွေးများကို
သုတ်ရင်း....

‘ရတယ် သခင်မလေးရယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

သူတို့သည် ပေ့လိကိုဂရုစိုက်လိုက်ကြသောအခါ ပေ့လိမှာ
သတိလစ်မေ့မြောနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ပေ့ပေ့စိုးရိမ်သွားပြီ....

‘အစ်ကို....အစ်ကို’

ပေ့လိကို လှုပ်ကာလှုပ်ကာ ခေါ်လိုက်သည်။

ပေ့လိကား တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ချေ။

သူ၏တစ်ကိုယ်လုံးပျော့ခွေကာ ရေခဲတုံးပမာ အေးစက်
သည်ကို တွေ့ရ၏။

ပေ့ပေ့စိုးရိမ်သွားပြီ....

‘ဒုက္ခပါပဲ’

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

တတ်သမျှမှတ်သမျှ ကုစားပေးလိုက်လေသည်။

သို့သော်....

ပေ့လိ သတိပြန်လည်လာခြင်း မရှိပါချေ။

မားပင်က...

‘သခင်လေးရဲ့ဒဏ်ရာ အတော်ကိုပြင်းထန်တယ်၊ ကျုပ်တို့
အတိုင်းနေလို့မဖြစ်ဘူး သခင်မလေး’

ဟု စိုးရိမ်သောလေသံဖြင့် ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့က....

‘ဟုတ်တယ်... ကျွန်ုပ်တို့ သမားတော်တစ်ယောက်ယောက် ဆီကို ဆြန်ဆိုးသွားမှဖြစ်မယ်’

ထိုစဉ်...

‘ဝင်း’

‘အား’

‘အမယ်လေး’

‘သေပါပြီဗျ’

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပေ.ပေ. ရင်ထိတ်သွားသည်။

ကပ္ပာကယာလမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ငွေမင်းသမီး၏ လက်ချက်ကြောင့် အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူများ ဖရိုဖရဲဖြင့် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

‘ဟင်’

ပေ.ပေ. မျက်နှာပျက်သွားသည်။

ငွေမင်းသမီးသာအနိုင်ရလိုက်လျှင် သူမတို့ကိုလည်း ချမ်းသာပေးမည်မဟုတ်ကြောင်း နားလည်မိသည်မဟုတ်ပါသေး။

သူမတွေးဆင်သည့်အတိုင်းကြေမီဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားကြသူများသည် ခြေပေါ်မှလူးစိမ့်ကလေးပြုသည်။

ငွေမင်းသမီးအပေး ကြောက်လန့်စာကြား ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ငွေမင်းသမီးက မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့်...

‘ရှင်တို့မသွားကြသေးဘူးလား၊ သေချင်ကြပြီထင်တယ်’

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားကြသူများသည် ဆက်၍မနေဝံ့ကြတော့ဘဲ ချက်ချင်းထွက်ပြေးသွားကြလေတော့သည်။

ငွေမင်းသမီး နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

၁၆၀ နန်း ဝဏ္ဏအောင်

‘မခတက်တစ်ခေါက်ပညာလေးနဲ့ ရှင်ပျော်ပျော်ခတင်
ကြားကလူတွေကို လာစမ်းလို့ရမလား’

ဟုလည်း ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

တစ်ဖန်....

ပေ့ပေ့တို့ဘက်သို့လှည့်လိုက်လေသည်။

မားပင်က....

‘သခင်မလေး သတိထား’

ဟု အော်ပြောပြီး ပေ့ပေ့၏ရှေ့တွင် အကာအကွယ်ပြု
ထားလိုက်၏။

မည်သို့ဆိုစေ....

ငွေမင်းသမီး၏လက်ချက် ခံထားရသည့်ဖြစ်ရာ ဒုယီးဒုယိုင်
ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ပေ့လီလည်း သတိလစ်နေသည်။

ပေ့ပေ့ မခန့်နိုင်တော့ပါ။

‘သူ့ကို ကျွန်မရင်ဆိုင်မယ်’

ဟု ပြောရင်း ရှေ့သို့လှမ်းထွက်လာလေသည်။

ငွေမင်းသမီးက....

‘ညည်းက အေးအေးဆေးဆေးလိုက်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ညည်းလူ
တွေချမ်းသာပေးလိုက်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့ အားလုံး
သတ်ပြီး ညည်းကိုအမေ့ခေါ်သွားရမှာပဲ’

ဟု ခပ်ထန်ထန်ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့ အံ့ကြိတ်လိုက်၏။

‘ကျွန်မက ရွှင်ကိုကြောက်နေရမှာလား’

ပြောရင်း တိုက်ခိုက်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

မားပင်က....

‘သခင်မလေး နောက်ဆုတ်လိုက်ပါ၊ ကျုပ် သူနဲ့ရင်ဆိုင်
မယ်’

သူတို့သည် ငွေမင်းသမီးအားရင်ဆိုင်ဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်ကြ
လေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ....

ငွေမင်းသမီးအား အနိုင်ရဖို့မလွယ်မုန်း နှစ်ယောက်စလုံး
သိသားကြလေသည်။

‘ခစ်... ခစ်... ခစ်’

ငွေမင်းသမီးက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ကောင်းပြီ... ညည်းကို အဓမ္မ ခေါ်သွားရတော့မှာပေါ့’

စကားဆုံးလျှင် ပြောပေါ်ခြေဆောင့်ကာ ပေ့ပေ့ထိုးထိုး
လျှပ်ဘစ်ပြန် ခုန်ဝင်လာလေသည်။

‘သေဖို့သာပြင်ထား’

မားပင်က ဆီးကြွဲတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

‘သွားစမ်း’

ငွေမင်းသမီးက လက်ဝှေ့ယမ်းကော ခိုက်ထုတ်လိုက်၏။

‘ဝုန်း’

မားပင် ချက်ချင်းအဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားတော့သည်။

ဟေ့...

ပေ့ပေ့သည် ငွေမင်းသမီးနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလိုက်
ပြိုဖြစ်လေသည်။

ငွေမင်းသမီးက တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုသေးဘဲ ပေ့ပေ့အား
ဆုံးခေါင်းဆုံးအကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

တစ်ဖန် ကျောနပ်စွာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘မဆိုးဘူး၊ ငယ်လဲငယ်တယ်၊ ချောလဲချောတယ်၊ သခင်
မင်းကိုသဘောကျမှာ သေချာတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့က...

‘နေပါဦး၊ ရှင်တို့က ဘယ်သူတွေလဲ၊ ရန်ငြိုးရန်စလဲ
ဘာကြောင့် ကျွန်မတို့ကို ဒုက္ခပေးချင်တာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ငွေမင်းသမီး လက်ကာပြလိုက်လေသည်။

‘မလိုဘူး၊ သိစရာမလိုသလို ရန်ငြိုးရန်စရှိဖို့လဲ မလိုဘူး၊
ဟာ အသက်ငယ်ပြီး ချောမွော့လှပတဲ့မိန်းကလေး တစ်

ယောက်ဖြစ်နေတာဟာ ငါတို့ မျက်စိကျသွားရတဲ့ အမိ
အချက်ပဲ’

ပေ.ပေ.က....

‘ဘာဆိုလို့လဲရှင်’

ငွေမင်းသမီးက....

‘ဆိုတာပေါ့၊ တို့ခွဲသခင် ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြီး
ပိုင်ရှင်ဟာ မကြာသေးခင်ကပဲ သူ့သဘောကျတဲ့ နှင်းဆီဆီ
မိန်းကလေးကျေးကျွန်အပေါ် အမျက်ထွက်စရာ ကိစ္စတစ်
ကြောင့် လက်ဝါးနှံတစ်ချက်တည်းရိုက်သတ်ပစ်လိုက်မိတယ်
နှင်းဆီသေသွားပြီ၊ ခြေလှန်လက်လှန်လုပ်မိတယ်ဆိုပြီး
မကောင်းဖြစ်နေတာနဲ့ အထိန်းခံတင်ကြီးက နှင်းဆီနေရာ
အစားထိုးဖို့ မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်ကို အမြန်ဆုံး
ပေးဖို့ ငါတို့ကို အမိန့်ပေးထားလို့ပေါ့’

ဟု ရှင်းပြလေသည်။

ပေ.ပေ. မျက်နှာပျက်သွားလေတော့သည်။

ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားသည် မည်သို့သော နေ
တစ်ခုဖြစ်ကြောင်းလည်း သဘောပေါက်သလို ရှိလာ
သည်။

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) ၁၆၅

ငွေမင်းသမီးက....

‘ညည်းဟာ နှင်းဆီခွဲနေရာကို အစားထိုးဝင်နိုင်မယ့်မိန်း
ကလေးတစ်ယောက်လို့ ငါယုံကြည်တယ်’

ဟု ပြောလာလေသည်။

ပေ.ပေ. အံ့ကြိတ်ကာ....

‘ကျွန်မဟာ လူယုတ်မာတွေခွဲ ကျေးကျွန်မဘဝကို ဘယ်
တော့မှ အဆုတ်ခံမယ်လူမဟုတ်ဘူး၊ ထင်ရာစိုင်းနေတဲ့ ရွှင်
ပျော်ပျော်တောင်ကြားကို ဆုံးမမယ့် လူတစ်ယောက်ဆိုတာ
မရှိဘူးပါ’

စကားဆုံးလျှင် တိုက်ခိုက်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ငွေမင်းသမီးက....

‘ညည်း ဘာတတ်နိုင်မှာမို့လဲ၊ ‘ဆေးဆေးဆေးဆေးလိုက်
စမ်း’

သူမသည် လက်တစ်ဖက်ဆန့်ထုတ်ကာ ပေ.ပေ.၏ လက်
ကောက်ကို ဖမ်းဆွဲရန်ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

၁၆၆ ❀ ဝဏ္ဏ်အောင်

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေတော့သည်။

* * *

ရယ်သံထွက်ပေါ်လာသည်။

ရယ်သံဆုံးသွားသည်နှင့် နှလုံးတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုလူမှာ ခရမ်းရောင်အင်္ကျီရှည် ဝတ်ဆင်ထားသောအတိုင်း ခုတ်တစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ငွေမင်းသမီး ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

ပေ့ပေ့အား ဖမ်းဆီးရန်မကြိုးစားတော့ဘဲ အဘိုးအိုဘက်လှည့်ကာ ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက...

အကျဉ်းတန်အမျက်(ပ) ❀ ၁၆၇

‘ဟေ့...မိန်းမရွယ်၊ မင်းထွက်မပြေးသေးဘူးလား’

ဟု အော်ငေါက်လိုက်၏။

ငွေမင်းသမီး ခံပြင်းသွားလေသည်။

‘ရှင်က ကျွန်မကို မိန်းမရွယ်လို့ ခေါ်ဝံ့တယ်၊ ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မရှေ့မှာ ရှင်ခွေးထောက် တောင်းပန်ရလိမ့်မယ်’

ပြောပြောဆိုဆို အဘိုးအိုထံ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့ ရင်ထိတ်သွားသည်။

ငွေမင်းသမီးမှာ ကြောက်စရာကောင်းသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း သိထားပြီး သူမ၏လက်ချက်ကြောင့်အဘိုးအို ခုတ်ရောက်သွားနိုင်သည်ဟုတွေးကာ...

‘သတိထား’

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။

သို့သော်...

ခရမ်းရောင်အဘိုးအိုက လုံးဝအမှုမထားချေ။

၁၆၈ နိဗ္ဗာန် ဝတ္ထုအောင်

‘ကျုပ်အတွက် မပူပါနဲ့မိန်းကလေး၊ ရွှင်ပျော်ပျော်
တောကြားက လူတွေကို ဆုံးမဖို့ ကျုပ် လိုက်ရှာနေတာ
ခုမှပဲ ကျုပ်ဆန္ဒပြည့်ဝတော့မယ်’

ဒေဝ ပေ့အား စိတ်မပူရန်ပြောကာ ဝေ့မင်းသမီးနှင့် ရ
ဆိုင် ထိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဝေ့မင်းသမီးက မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ရှင်ဘယ်သူလဲ...ဘာကြောင့် ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့ကိစ္စထဲ ဝင်
ရှုပ်ရတာလဲ၊ သေချပ်ပြီတယ်’

ဟု ဝေါက်လိုက်သည်။

လက်ဝါးတစ်ဖက် ဆန့်ထုတ်၍လည်း ခရမ်းရောင်အတိုးဆို
အား ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘မင်းရဲ့ပန်းခြံသက်ဝါးသိုင်းက ဘယ်ဆိုးလို့လဲ’

ဟု ပြောကာ အသာအယာ မရှောင်တိမ်းလိုက်လေသည်။

ဝေ့မင်းသမီးသည် အဘိုးအိုအားတိမ်းအောင် မတိုက်ခိုက်
နိုင်သဖြင့် မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) ၁၆၉

‘ဒီတစ်ခါရွှင်နိုင်ရင် ရွှင်ပေတော့’

ပြောရင်း အဘိုးအိုအား ထပ်မံ ထိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူမသည် ပို၍ပြင်းထန်သော လက်ဝါးရိုက်ချက်ကို သုတ်
သုံးလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သူမက လက်ဝါးကိုသုံးချက်ဆင့်ကာ တွန်းထုတ်လိုက်ခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

‘ဟူး...ဟူး...ဟူး’

လေကိုးသံများထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လက်ဝါးရိပ်သုံးခုသည် အဘိုးအိုထံသို့တိုးဝင်သွား၏။

အဘိုးအိုက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဟေ...ဒါက ပန်းပွင့်လက်ဝါးသုံးကွက်ပါလား၊ ဘယ်ဆိုး
လို့လဲ’

ဟု ပြောကာ ရွှင်တိမ်းလိုက်ပြန်သည်။

သူ၏ပုံပန်းသဏ္ဌာန်သည် အလောတမျိုး အထိတ်တစွာ
ဖြစ်နေပုံမျိုးမဟုတ်ချေ။

၁၇၀ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

အေးအေးဆေးဆေး ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေးသာ ဖြစ်သည်။

ကစားစရာအသစ်အဆန်းရသည့် ကလေးငယ်တစ်ယောက် နှင့်တူနေသေးတော့၏။

ထို့အပြင်....

ငွေမင်းသမီး အသုံးပြုသည့် သိုင်းကွက်များကို လည်းကောင်းစွာသိနေသေး၏။

လက်ဝါးချိုက်ချက်များကို နောက်ဆုတ်ရှောင်တိမ်းခြင်းလည်းမဟုတ်ဘဲ ရွှေသို့ပင်တိုးလာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရိန်ခနဲလှုပ်ရှားလိုက်ပြီး ငွေမင်းသမီးအနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ငွေမင်းသမီး ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘မင်းမဆိုးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါ့ရဲ့အင်္ကျီစကိုတောင်ထိအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) နိဗ္ဗာန် ၁၇၁

ငွေမင်းသမီး ဒေါ်ပုသွားလေသည်။

‘စိတ်ချ၊ ဒီတစ်ခါ ရှင်သေဖို့သာပြင်ထား’

လက်ဝါးနှစ်ဖက်၌ အတွင်းအားစုဉှင်းကာ တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘ဘာလဲ၊ မင်းက အဆိပ်ပန်းသိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုတော့မလို့လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

‘ဟင်’

ငွေမင်းသမီး ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

သူမ အသုံးပြုမည့်သိုင်းကွက်ကို အဘိုးအိုက သိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

သူမသည် တိုက်ခိုက်ရန် မဝံ့ရဲဘဲကပျာကယာနောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

၁၇၂ အို ဝဏ္ဏအောင်

‘မင်းကို ယင်းကြိုင်က သိပ်ချစ်လို့ ဒီသိုင်းကွယ်ကို သင် ပေးထားတာပဲဖြစ်မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ငွေမင်းသမီး မျက်နှာပျက်သွားသည်။

အဘိုးအိုအား မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်ကာ....

‘ရှင်....ရှင်ဘယ်သူလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘ကျုပ်တယ်သူလဲတောင် မင်းမသိဘူးလား’

‘ရှင်....ရှင်’

‘ဟဲ...ဟဲ...ကျုပ်ကိုမသိတဲ့ လူနာကပေTမှာရှိနေသေး တာပဲ ဝမ်းသာစရာကောင်းလိက်တာ၊ နို့မဟုတ်ရှင်ကျုပ်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေမိဦးမှာပဲ’

ငွေမင်းသမီးသည် အဘိုးအိုအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့် လိုက်ပြေးလျှင်....

‘ရှင်ဟာ ပေဒါအဘိုးအိုသား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အဘိုးအို မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

‘ဘာ....ဘာပြောဘယ်၊ မင်းက ကျုပ်ကို သိနေတယ်ဟုတ် လား’

ထိုစကားကြောင့် အဘိုးအိုမှာ ပေဒါအဘိုးအိုဆိုသူဖြစ် ကြောင်း ထင်ရှားသွားလေသည်။

ပေ့ပေက အခြေအနေစောင့်ကြည့်နေလေသည်။

ပေဒါအဘိုးအိုဆိုသည့် အဘိုးအိုမှာ ထိပ်သီးသိုင်းသမား ကြီးသစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းလည်း နားလည်သဘောပေါက် လိုက်ကြလေသည်။

ငွေမင်းသမီး၏အသွင်ချက်ချင်းပြောင်းလဲသွားလေသည်။

သူမသည် အဘိုးအိုအား ဦးညွတ်လိုက်ပြီး....

‘ရှင်ဟာ ပေဒါအဘိုးအိုမှန်းမသိလို့ တိုက်ခိုက်မိတာကို ခုခံလွှတ်ဖို့ တောင်းပန်ပါဘယ်ရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

၁၇၄ ဝတ္ထုအောင်

ပေဒါအဘိုးအိုက....

‘ကျုပ်ကိုတောင်းပန်နေတဲ့လူကို ကျုပ်က မသိုက်ခိုက်ချင်ပါဘူး၊ မင်းသွားရင်ကောင်းမယ်’

ငွေမင်းသမီးက....

‘စိတ်ချပါ၊ ကျွန်မကိုသွားခွင့်ပြုတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

စကားဆုံးလျှင် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ချက်လှုပ်ရှားလိုက်ရာ မြင်းလည်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

‘ဟေး...ဟေး’

ငွေမင်းသမီးသည် မြင်းများကိုအော်ငေါက်ကာ ဗုန်းစိုင်းမောင်းနှင်ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ပေဒါအဘိုးအိုက....

‘ယင်းကြိုင်ကိုပြောလိုက်ပါ၊ အသက်တွေသဲကြီးပြီ၊ အေးအေးဆေးဆေးဆေးနေဖို့ စိတ်ကူးပါလို့ ကျုပ်မှာလိုက်ပါရစေ’

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။

ငွေမင်းသမီးက....

‘စိတ်ချပါရှင်၊ ကျွန်မဆက်ဆက်ပြောလိုက်ပါ့မယ်’

သူမ၏အသံသည် အဝေးမှပျံ့လွင့်လာလေသည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင်....

လူကောမြင်းလည်းပေါ် အဝေးသို့ရောက်သွားကာ မြင်းကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

* * *

ဟု မေးလာလေသည်။

ပေ့ပေ့ ကြောင်းအမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။

ပေဒါအဘိုးအိုက....

‘ငွေမင်းသမီးကို ငါက လွှတ်ပေးလိုက်လို့ မင်းကငါ့ကို ဆိုးမယ်လို့ ထင်နေတာ’

ဟု ပြောပြန်သည်။

ပေ့ပေ့က....

‘တကယ်တော့ သူ့ကိုလွှတ်ပေးဖို့မသင့်ဘူးရှင်’

ဟု ပြောလိုက်မိသည်။

ပေဒါအဘိုးအို ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ သူတို့ဟာ မိန်းမချောလေးတွေကို အဓမ္မ စွဲမိပြီး ကျေးကျွန်လုပ်နေတာကို သိုင်းလောကတစ်ခု က လက်မခံကြဘူး၊ တကယ်ဆို ပြတ်ပြတ်သားသား နှိမ့်စားဆုံးမသင့်တာပေါ့’

ပေ့ပေ့က....

‘ဒါဖြင့် ဦးက ဘာကြောင့် လွှတ်ပေးလိုက်ရတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်မိလေသည်။

တစ်ကိုယ်တော်ခရီး

ငွေမင်းသမီး ထွက်သွားပြီဖြစ်လေသည်။

ယခု ပေ့ပေ့ သက်ပြင်းချနိုင်လေသည်။

ပေဒါအဘိုးအိုသာ အချိန်မီထောက်မလာပါက သူမ၏ အခြေအနေမှာ မတွေးဝံ့စရာမဟုတ်ပါလား။

သူမသည် ပေဒါအဘိုးအိုအား ဦးညွတ်ဂါဝပြုလိုက်ပြီး....

‘ကျွန်မကိုကူညီတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပေဒါအဘိုးအိုက....

‘ငါ့ကို ကျေးဇူးတင်တယ်ဟုတ်လား’

ဗေဒါအဘိုးအိုက ...

‘ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကျုပ်လဲ ယင်းကြိုင်ရဲလုပ်ရပ်တွေ
သဘောကျပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ဟာ တစ်ချိန်
ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ကြတဲ့မိတ်ဆွေးတွေဖြစ်ခဲ့တာကြောင့် သူ့ကို
သူလို လောဘထားဖို့ခက်နေတယ်ကွယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

‘ဩတ်’

ပေ့ပေ့ ခေါင်းခါယမ်းသိုက်သည်။

‘မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းဆိုတဲ့သံယာဇဉ်က ရှိနေသေးတယ်
ဆိုတော့ ဘယ်ဘက်နိုင်ပါ့မလဲလေ’

ဗေဒါအဘိုးအိုက...

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က မဖြစ်သင့်တာ မဖြစ်စေချင်ဘူးလေ
ဆင်း...ကျုပ်အပေါ် မင်းက နားလည်သဘောပေါက်နိုင်
တာပဲ။ မင်းမဆိုးဘူး။ အခြားလူတွေကတော့ ယင်းကြိုင်
မကောင်းတာလုပ်နေမှန်းသိကြမယ်။ ပြတ်ပြတ်သားသားရင်
မဆိုင်ဘဲ မျက်နှာလိုက်တယ်လို့ ကျုပ်က အပြစ်တင်ကြတယ်။
ယင်းကြိုင်ရဲလုပ်ရပ်တွေဟာလဲ ဘယ်လိုမှ လက်မခံနိုင်စရာဆို
တာ ကျုပ်သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လဲ သူ့ကို
ပြတ်ပြတ်သားသား ဟန့်တားနိုင်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ လူတွေ
မသိကြဘူး’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့ စိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။

ဦးဟာ ထိပ်တန်းဆိုင်းပညာရှင် တစ်ယောက်ဆိုတာ
မနားလည်သားပါဘယ်၊ ဦးက ဘာကြောင့် ရှင်ပျော်
မီးတောင်ကြားပိုင်ရှင်ကို ပြတ်ပြတ်သားသား မဟန့်တား
တာလဲ’

ဗေဒါအဘိုးအိုက...

‘ရှင်းပါတယ်၊ ကျုပ်က ယင်းကြိုင်ကို အနိုင်ယူမှာမဟုတ်
ပါ။ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် ယှဉ်ပြိုင်ကြမယ်ဆိုရင် ရက်
ဂါးတစ်ရာကြာတာကောင် ပြိုင်ပွဲက ပြီးဆုံးသွားမှာမဟုတ်
တယ်သူမှလဲ အနိုင်ရကြမှာမဟုတ်ဘူး’

ပေ့ပေ့က...

‘ဒီအို ဦးတို့နှစ်ယောက် လက်ရည်တူးနေကြတဲ့အုပ်’

‘ဟုတ်တယ်’

ကျွန်မသာ ဦးနေရာဆိုရင် ရှင်းပျော်ပျော်ဘောင်ကြား
ရင်ကို အနိုင်ယူနိုင်မယ်နည်းလမ်းကို ရွာကြမှာပဲ။ ဒါမှ
မကောင်းတဲ့လုပ်ရပ်တွေကို ဟန့်တားနိုင်လိမ့်မယ်’

ဗေဒါအဘိုးအို မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး သူမအား ခြေခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့်နေလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့က....

‘မိန်းကလေးတွေကိုအမွေလိုက်ဖမ်းနေတယ်ဆိုတာကော၊ တဲ့ ကိစ္စမှမဟုတ်ဘဲ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သူမသည် ယခုမှ သိုင်းလောကသို့ ရောက်လာသည်ဖြစ်သိုင်းလောကသားတို့၏ ထူးခြားသောစိတ်နေသဘောထား သိနိုင်သိမ့်မည်မဟုတ်ပါချေ။

ဗေဒါအဘိုးအို သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး.....

‘ကျုပ်ကတော့ ယင်းကြိုင်ကိုအနိုင်ယူရမှာ မျက်နှာတယ်၊ ဒီကိစ္စကို သိုင်းလောကသားတွေပဲ ဖြေရှင်းပါတော့ဏယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ထိုစဉ်....

‘သခင်မလေး’

ခေါ်သံနှင့်အတူ မားပင်က အနီးသို့ရောက်လာလေသည်။

ပေ့ပေ့က လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ....

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) နိဗ္ဗာန် ၁၈၁

‘သခင်မလေး ဒဏ်ရာရထားပါတယ်၊ အချိန်မီဆေးကုနိုင်မှ ပီပီလိမ့်မယ် သခင်မလေး’

ဟု ပြောလာလေသည်။

‘အစ်ကို’

ပေ့ပေ့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

ချက်ချင်းပင် ပေ့လိသံသို့ပြေးသွားလိုက်လေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုကလည်း လိုက်လာလေသည်။

သဘိုလစ်နေသော ပေ့လိကိုမြင်လျှင်....

‘သူဟာ ဝေ့မင်းသမီးရဲ့ ပန်းလက်ဝါ၊ ရှိက်ချက်ကြောဒီဒဏ်ရာရသွားတာပဲ၊ သတိလစ်နေတာကိုကြည့်ရင် ဒဏ်ရာပြင်းတယ်သင်တယ်၊ မှန်းစမ်း’

ပြောရင်း ပေ့လိ၏လက်ကောက်ဝတ်ကို စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်သည်။

ပေ့ပေ့နှင့်မားပင်တို့က စိုးရိမ်တကြီး ကြည့်နေကြလေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုက အတန်ကြာစမ်းသပ်ပြီးလျှင်....

‘အတွင်းဒဏ်ပြင်းဘယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်နဲ့အတူမှာသော သာမဗုဒ္ဓပါနဲ့တော့’

၁၂၂ နီနီ ဝတ္ထုအောင်

ဟေ့ ပြောကြာ အသက်ကယ်ဆေးတစ်လုံးသုတ်ယူကာ ပေ့
ကို တိုက်ကျွေးလိုက်လေသည်။

တစ်ဖန် ပေ့ ပေ့ တို့အား ကြည့်ကာ...

‘သုဂ္ဂိုလ်သက်အန္တရာယ်အတွက် ဘာမှမစိုးရိမ်ရတော့ဘူး
ဒါပေမယ့် သုံးပေလောက် အေးအေးဆေးဆေး အနားယူ
လိလိမိမိမယ်၊ ဒီသုံးလအတွင်း သိုင်းပညာကိုအသုံးပြုရအောင်
ပေးပေးကြဦးနော်တဲ့ အလုပ်တွေ မလုပ်ရဘူး၊ တတ်နိုင်ရ
လျှင်လုပ်ရှားရှားမလုပ်ဘဲ အိပ်ရာထဲလှဲပြီး အနားယူနေတာ
အကောင်းဆုံးပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ ပေ့ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

ပေ့ လိင်အခြေအနေပဟန်သဖြင့် ဗေဒါအဘိုးအိုပြု
သည့်အဘိုး၊ လိုက်နာမှုဖြစ်မည်ဟုလည်း နားလည်လိုက်သ
သည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုက...

‘ငါ့တို့ အိမ်ပြန်ကြသောအကောင်းဆုံးဖြစ်မယ်၊ ကဲ...
ကျုပ်သွားတော့မယ်’

ကေးဆုံးလျှင် ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လှမ်းထွက်သွားလေ
သည်။

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) နီနီ ၁၈၃

ပေ့ ပေ့က ဟန်တားဖို့ဟန်ပြင်မိလေသည်။

သို့သော်...

မည်သို့သော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ဟန်တားရမည်ကို
တူးဖရတ် ငြိမ်နေလိုက်၏။

ဗေဒါအဘိုးအိုသည် တင်ကောအတွင်းမှာပင် အဝေးသို့
ထွက်ရှိသွားကာ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့
သည်။

* * *

ဗေဒါအဘိုးအို ထွက်သွားပြီဖြစ်လေသည်။

ပေ့ ပေ့ ငိုနေသည်။

‘ခေါင်ခင်...ခေါင်ခင်’

မလှမ်းမကမ်းရှိ တုံ့ကျောင်းမှ ခေါင်းလောင်းသံများ
ထွက်ပေါ်လာတော့မှ သတိဝင်လာလေသည်။

ပေ့ လိအား ဖေးဖောင်းသည့် မားပင်ကိုကြည့်ကာ...

၁၀၄ **အိမ်ပြန်ကြမယ်**

‘ဦးလေးမားပင် ကျွန်မတို့ သယ်လိုလုပ်ရင်ကောင်းမယ်
ဟု မေးလိုက်လေသည်။’

မားပင်က...

‘ကျုပ်တို့ အိမ်ပြန်တာအကောင်းဆုံးပဲ သခင်မလေး၊’
ဟု ပြောလာလေသည်။

ပေ့ပေ့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

‘အိမ်ပြန်ကြမယ် ဟုတ်သား’

‘ဟုတ်ပါတယ် သခင်မလေး၊ သခင်မလေးမှတ်ရာရထားပြီ
ဖြစ်လို့အိမ်ပြန်ပြီး ဆေးကုသနားယူတာ အကောင်းဆုံးဖြစ်
ပါလိမ့်မယ်’

‘ဒါဖြင့် ကျွန်မတို့ အိမ်ကထွက်လာခဲ့တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ
သဲထဲရေသွန်ဖြစ်ရပြီပေါ့’

မားပင်က...

‘ဆရာကြီးဟန်ချုံးဆီကို တစ်ယောက်ယောက် လွှတ်လိုက်
လို့ ဖြစ်ပါသေးတယ် သခင်မလေး၊ ခုချိန်မှာ သခင်လေး
အတွက် ပိုပြီးစိုးရိမ်ရပါတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့ ဝိုင်သွားပြန်သည်။

အကျည်းတန်အမျက်(ပ) **အိမ်ပြန်ကြမယ်** ၁၀၅

မီးနဂါးကခုကွပေးနေသဖြင့် ဆရာဟန်ချုံးထံ အကူအညီ
ကောင်းရန် သူတို့ခရီးထွက်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ယခုတော့...

သူမကြောင့် ပေ့လိခဏ်ရာရသွားခဲ့ပြီဟု တွေးကာ စိတ်
မကောင်းဖြစ်နေမိလေသည်။

ပေခါအဘိုးအိုနှစ်ဦးမားပင်တို့ပြောသကဲ့သို့ အိမ်ပြန်ခြင်းက
အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ဟု တွေးမိလေသည်။

ထိုစဉ်...

‘အင်း...အင်း’

ညည်းတွားသံနှင့်အတူ ပေ့လိ သက်ရလာလေသည်။

ပေ့ပေ့ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

ပေခါအဘိုးအိုနှစ်ဦး အသက်ကယ်ဆေးမှု အစွမ်းထက်သူ
သည် မကုတ်ပါသေး။

‘အစ်ကို သတိရပြီနော်’

သူမသည် ပေ့လိ၏နဖူးပြင်ကို ကြင်နာစွာ စမ်းသပ်ကြည့်
လိုက်လေသည်။

ပေ့လိ၏နဖူးပေါ်၌ ချွေးမျှားစို့လားပြီဖြစ်သည်။

၁၀၆ နန်း အောင်အောင်

ခန္ဓာကိုယ်ကပ်ရလုံးမှာလည်း အေးဝက် တောင့်တင်းနေခြင်းမျိုးမရှိတော့ဘဲ နွေးနွေးထွေးထွေး ဖြစ်လာလေသည်။

ပေ့လိက လူးလိမ့်သလိုက်သည်။

‘အစ်ကို သိပ်ပြီးလှုပ်လှုပ်ရှားရှားလုပ်နဲ့လေ၊ အစ်ကို့ရဲ့ ခုတ်ရာက အရှင်းပျောက်ကင်းသွားသေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ အိပ်ရာထဲ သုံးလလောက်လှဲနေပြီး ဆေးကူးဦးမှာ’

ပေ့ပေ့က စိုးရိမ်သကြီးပြောလိုက်လေသည်။

ပေ့လိ မျက်နှာညှိုးသွားသည်။

‘ဟိုအမျိုးသမီးရဲ့ သိုင်းပညာဟာ ကြောက်စရာကောင်းအောင် မြင့်မားနေတယ်၊ အစ်ကို့ရဲ့လိုခံလိုက်ရမယ် မထင်ဘူး၊ အခုကတော့ ဘယ်ဆရာကလေးပြောလဲ’

ဟု မေးလာလေသည်။

ပေ့ပေ့က အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြလိုက်လေသည်။

ပေ့လိက....

‘အင်း... အစ်ကို့ ကျေးဇူးရှင်ကို ဂရုစိုက်လိုက်ရတာ နာတာပဲ၊ သိုင်းလောကမှာ လူဆိုးတွေရှိနေသလို လူကောင်းတွေလဲ ရှိနေကြသေးတာပဲလေ’

ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

အကျည်းတန်အမျက်(၁) နန်း ၁၀၇

မားပင်သည်လည်း ပေ့လိသတ်ရလာသဖြင့် ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘သခင်လေး ကျုပ်တို့အိမ်ပြန်ကြမယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့လိက....

‘အိမ်ပြန်မယ် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် သခင်လေး’

‘ဟာ... ဘယ်ဖြစ်မလဲ’

ပေ့လိက ငြင်းလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့က သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ပေ့လိက....

‘ကျုပ်တို့က မီးနဂါးကိုနှိမ်နင်းဖို့ ဆရာ့ဆီမှာ အကူအညီ တောင်းဖို့ထွက်လာခဲ့ကြတာ၊ ဒီအသိုင်းပြန်လို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ’

ဟု ပြောလာလေသည်။

မားပင်က....

၁၀၈ နီနီ ဝဏ္ဏအောင်

‘မဖြစ်ဘူး သခင်လေး၊ သိုင်းလောကဟာ ရှုပ်ထွေးလွန်းလှပါတယ်၊ အန္တရာယ်များတယ်ဆိုတာလဲ လက်တွေ့ မျက်မြင်ပါ။ သခင်လေးဟာ အတွင်းဒဏ်ရာရသလိုဖြစ်လို့ အေးအေးဆေးဆေး အနားယူပြီး ဆေးကုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်’

ပေ့လိက....

‘ကျုပ်က အနားမယူနိုင်ဘူး’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့က....

‘အစ်ကို.... ဗေဒါအဘိုးအိုက မလိုအပ်ဘဲ အနားယူဖို့ပြောမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့စကားကို နားမထောင်ရင် ဘယ်သက်လုံး ဒုက္ခိတဖြစ်သွားမယ်၊ သိုင်းပညာကိုလဲ ဘယ်ဘေ့အသုံးပြုနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး’

ဟု ဝင်ပြောလိုက်လေသည်။

ပေ့လိ မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

‘ဒါ... တကယ်ပဲလား ညီမလေး’

ပေ့ပေ့က....

‘တကယ်ပြောတာပေါ့’

အမှန်ဘေ့...

ပေ့လိ၏ အခြေအနေ မည်သို့ရှိမည်ကို သူမလည်း မသိချေ။

အတွင်းဒဏ်ရာရခြင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဖြစ်ပျက်တတ်သည်ကို ချင့်ချိန်ကာ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူမတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက်လိုစိတ် ရှိသလို ပေ့လိအတွက်လည်း စိုးရိမ်မိလေသည်။

ပေ့လိ၏ စိတ်သားသည်လည်း သူမနှင့်အတူတူရှိနေသော အခါ ဝမ်းသာသွားခြင်းဖြစ်လေသည်။

ပေ့လိက အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

‘အစ်ကိုက အတွင်းဒဏ်ရာရလိုက်ပေမယ့် ရည်ရွယ်ချက်ကို တော့ ဘယ်တော့မှ အပျောက်ခံမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အစ်ကိုတို့ဟာ ကိုယ့်ဒေသကလူတွေ အေးချမ်းသာယာစွာ နေနိုင်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုပြီး ထွက်လာခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား၊ ဘာတစ်ခုမှ စွမ်းဆောင်မပြနိုင်ဘဲ ပြန်သွားကြမယ်ဆိုရင် ပြန်ရယ်ပြုစရာ ဖြစ်လာတော့မယ်၊ မြို့စားကြီးပေ့ထင်းရှဲ့ သားသမီးတွေဟာ ပညာအရည်အချင်း မရှိတဲ့လူတွေလို့ အပြောခံရတော့မယ်၊ အသက်သေချင်သေပါစေ ဒီလိုအပြစ်မျိုးကို ဘယ်တော့မှ အရောက်မခံနိုင်ဘူး’

ဟု ပြတ်သားစွာ ပြောလေသည်။

ပေ့လီသည် လူပုံပျော့ညိုသော်လည်း သံဃာစိတ်ဓာတ် ချိကာ ယေးကျိုးကောင်းပီသသူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေ ပါတော့သည်။

မားပင်က....

‘သခင်လေးရယ်၊ ကိုယ်ကစမ်းဆောင်ချင်ပေမယ့် ခဝဇနာ က ချီးသားတယ်မဟုတ်သေး၊ မီးနဂါးကိုနှိပ်နင်းဖို့ နောက် ထပ် တစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်လိုက်ရင် ရနိုင်တာပါပဲ၊ သိပ် လဲ စိတ်ပူပါနဲ့၊ သခင်လေး နေကောင်းသွားဖို့က အရေး ကြီးပါတယ်’

ဟု ပျောင်းဖျံ့လိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့က....

‘ဟုတ်ပါတယ်အစ်ကိုရယ်၊ ကျွန်မတို့ အိမ်ပြန်ကြပါနဲ့။’

ဟု တိုက်တွန်းလိုက်လေသည်။

ပေ့လီ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ညီမလေးတို့ ပြန်ချင်ပြန်ကြပါ၊ ကျုပ်ကဟော့ခဏ့ ဆက် သွားမှဖြစ်မယ်၊ ဆရာနဲ့တွေ့ပြီးမှ ပြန်မယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ထရပ်လိုက်လေသည်။

‘အစ်ကို’

‘သခင်လေး’

ပေ့ပေ့နှင့် မားပင်တို့ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားလေ သည်။

အကြောင်းကား....

အလောတကြီးသရုပ်လိုက်သောပေ့လီမှာ ခဝဇနာကြောင့် တန်ခိုက် ယိမ်းယိုကာ လဲကျမလို့ဖြစ်သွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

မားပင်က ပေ့လီကို ဖမ်းမရင်း....

‘သခင်လေးရယ်...စိတ်ချော့သိုက်ပါ၊ အိမ်ပြန်ကြပါနဲ့။’

ပေ့လီက....

‘ကျုပ်တို့....’

လူက ခဏီသတကြီးဖြစ်နေသော်လည်း မည်သို့မျှမဟန်နိုင် တော့သည်က အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။

ပေ့လီသည် မူးဝေကာ မောဟိုက်နေလေတော့သည်။

ပေ့ပေ့က....

‘ဦးလေးမားပင်၊ မြင်းလည်းတစ်စီးလောက်သွားရှာသိုက် ပါ၊ ကျွန်မတို့ အိမ်ပြန်ကြမယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

* * *

မားပင် သည် မြင်းလည်းရှာရန် ထွက်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ပေ့လီက ဘုန်းကျောင်းအနီးရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်ကို ကျော့မှိုကာ ထိုင်နေလေသည်။

မေ့ဟိုက်နေသဖြင့် အသက်ကို ခဲယဉ်းစွာ ရှူရှိုက်နေရ၏။

ပေ့ပေ့သည် အစ်ကိုဖြစ်သူအားကြည့်ကာ စိတ်မကောင်းဖြစ်လာလေသည်။

ပေ့ဒါအဘိုးအိုက လိုအပ်၍သာ အနားယူဖို့ပြောသွားခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း သဘောပေါက်လာလေသည်။

လက်ကိုင်ပဝါတစ်သည်ထုတ်ကာ ပေ့လီအား ချွေးသုတ်ပေးရင်း.....

‘အစ်ကိုရယ် ကျွန်မတို့ အိမ်ပြန်ကြပါစို့။’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပေ့လီက.....

‘ညီမလေးက တကယ်ပဲ အိမ်ပြန်ချင်နေပြီလား?’

ဟု မေးလေသည်။

ရှုတ်တရက်.....

ပေ့ပေ့ မည်သို့ အဖြေပေးရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။

ပေ့လီက.....

‘ညီမလေး..... အစ်ကိုမေးတာ ဖြေခမ်းပါ!’

ဟု တောင်းဆိုလာလေသည်။

ပေ့ပေ့ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး.....

ဟုတ်ပါသယ် အစ်ကို၊ ကျွန်မတို့ အိမ်ပြန်မှဖြစ်မယ်မဟုတ်နား’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပေ့လီက.....

‘အဲဒါ အစ်ကို့ကြောင့်မဟုတ်လား?’

‘အို.....မဟုတ်ပါဘူး’

‘အာကြောင့်မဟုတ်ရမှားလဲ၊ အစ်ကိုသာ ဘာမှမဖြစ်ဘူးနဲ့ အစ်ကိုတို့ရှေ့ဆက်သွားလို့ရမှားပဲ မဟုတ်လား?’

ပေ့ပေ့ ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

ပေ့လီက ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

‘ညီမလေး... မီးနဂါးရဲ့လက်ချက်ကြောင့် အစ်ကိုတို့ဒေသလူတွေ တယ်လောက်ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြသလဲ့၊ ဖေဖေက

အစဉ်အသားရှိတဲ့ မြို့စားကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့် လူ
စားပြုတွေရဲ့လုပ်ရပ်ကို ဟန့်တားခြင်းမပြုနိုင်ဘဲ လက်ပိုက်ကြ
နေရတယ်မဟုတ်လား၊ အစ်ကိုတို့ကလဲ လူဆိုးတွေကိုနှိမ်နင်း
အကူအညီရှာမယ်ဆိုပြီး လွှတ်လာခဲ့ကြတယ်။ အားလုံး
ဝမ်းပန်းတယာရှိခဲ့ကြတယ်။ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်းဖြစ်ခြော
အောင်မလုပ်နိုင်ဘဲ ပြန်သွားခဲ့ကြမယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်
မျက်နှာပြုရတော့မလဲ၊ ညီမလေး စဉ်းစားကြည့်ပါဦး။

ပေ့ပေ့ သက်ပြင်းချသိုက်ပြန်သည်။

‘ကျွန်မတို့က မကြိုးစားတာမှမဟုတ်ဘဲ၊ မတော်တဆ ဖြစ်
လာတာတော့ ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ အစ်ကိုရယ်’

ပေ့လိက လက်မခံပါချေ။

‘ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ဖြစ်အောင်မလုပ်နိုင်ရင် အ
ကြောင်းထူးမှလဲ၊ ဘယ်လိုအခက်အခဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်လူ
သွားနိုင်ရမှာပေါ့၊ ဒါမှလဲ အရည်အချင်းရှိတဲ့လူတွေ ဖြစ်
လာမှာပေါ့’

ပေ့ပေ့က....

‘အစ်ကိုက ဆရာ့ဆီကို ရောက်အောင်သွားမလို့လား၊
ဒါတော့မဖြစ်နိုင်ဘူး’

ပေ့လိက....

‘မဟုတ်ဘူး၊ အစ်ကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ မသွားနိုင်တော့ဘူး၊
မပြန်မှဖြစ်မယ်ဆိုတာ နားလည်ပါတယ်’

ပေ့ပေ့က....

‘ဒါဖြင့်....’

ပေ့လိသည် ပေ့ပေ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ညီမလေးက ဆရာ့ဆီကို ရောက်အောင်သွားပါလား’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားလေသည်။

ပေ့လိက....

‘ညီမလေးဟာ အစ်ကိုထက် သိုင်းပညာပိုသာတယ်၊ ညက်
ကောင်းတယ်၊ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ရှိတယ်၊ ဆရာကလဲပိုချစ်
တယ်၊ ဒီတော့ ညီမပဲ ဆရာ့ဆီကိုရောက်အောင်သွားပါ၊
ပါမှ’

ပေ့ပေ့က တည်ကြည်သောမျက်နှာသားဖြင့်....

‘အစ်ကို့ဆန္ဒပြည့်ဝပါစေ့ယေရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

* * *

‘ခုပ်... ခုပ်... ခုပ်... ခုပ်’

‘ဟီး... ဟီး... ဟီး’

မြင်းခွာသံ၊ မြင်းဟိသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မားပင်သည် မြင်းလှည်းတစ်စီးကို ခုန်းစိုင်းမောင်းနှင်ကာ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာလေသည်။

ဘုံကျောင်းရှေ့သို့ရောက်လျှင် မြင်းလှည်းကိုအရှိန်သက်စေရန်လိုက်ပြီး ကပျာကယာ ခုန်ဆင်းလာသည်။

‘ကျုပ်က မြင်းလှည်းတစ်စီးရှာလာခဲ့ပြီ’

ဟုလည်း ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့က....

‘အစ်ကို မြင်းလှည်းပေါ်တက်ရအောင်’

ဟု ပြောကာ မားပင်နှင့်အတူ ပေ့လို့ကိုဖေးမရင်း ပေ့လို့အား မြင်းလှည်းပေါ်တင်လိုက်လေသည်။

မြင်းလှည်းအိမ်ထဲ၌ ပေ့လို့သက်သောင့်သက်သာဖြစ်လာအောင် နေရာထိုင်ခင်းပြင်ဆင်ပေးပြီးလျှင်....

‘အစ်ကို့ ရွဲဝေဒနာ အမြန်ဆုံး သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါစေလို့ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်ရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပေ့လို့ အားယူကာပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ညီမလေးလဲ အဆင်ပြေချောမွေ့ပါစေလို့ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်ကွယ်’

‘ပေးတဲ့ဆုနဲ့ပြည့်ဝပါစေရှင်’

‘ကဲ... ကဲ... တံခါးပိတ်လိုက်တော့’

‘ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို’

ပေ့ပေ့က မြင်းလှည်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

‘သခင်မလေး၊ မြင်းလှည်းပေါ်တက်လေ’

မားပင်က ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျွန်မ မလိုက်တော့ဘူး’

‘ဟင်’

မားပင် အံ့သြသွားလေသည်။

‘တာဖြစ်လို့လဲ၊ သခင်မလေးက အိမ်မပြန်သေးဘူးလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဆရာ့ဆီကိုရောက်အောင် ကျွန်မသွားမယ်’

‘ဟာ’

မားပပ် အထိတ်ထလန့်ဖြစ်သွားလေသည်။

ပေ့ပေ့က....

ကျွန်မက ဆိပ်ပြန်ပြီးအနားယူစရာမှမလိုအပ်တာ၊ အစ်ကိုအိပ်ပြန်မယ်၊ ကျွန်မက ဆရာ့ဆီကိုသွားမယ်

‘တာ...မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး’

မားပပ် လက်မခံပါချေ။

ပေ့ပေ့က....

‘တာကြောင့်မဖြစ်ရမှလဲ၊ ကျွန်မတို့မောင်နှမဟာ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ဖြစ်အောင်ဆောင်ရွက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ။ ဘယ်လိုအခက်အခဲရှိရှိ နောက်မဆတ်ပါဘူး၊ ဒါမှ နေမေ့တဲ့ သားသမီးတွေ ပီသကြမှာပါ၊ ကိုယ့်ဒေသကလူတွေရဲ့ အကျိုးကို အယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်ကြမှာပါ’

ဟု စည်ကြည်လေးနက်သောမျက်နှာထားဖြင့် ပြောလိုက်၏။

မားပပ် ပါးစပ်အဖွင့်တောင်းသား ဖြစ်နေသည်။

‘ဦးလေးမေးပင်လဲ တာဝန်ကျေပါတယ်၊ အစ်ကို့ကို တာဝန်ယူပြီး ဇာန်အရောက် ပြန်ပို့ပေးလိုက်ပါရှင်’

မားပပ်သည် မြို့စားကြီးက စိတ်ပူနေမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဆိပ်ပြန်လိုက်ခဲ့လေကြောင်း၊ သူမအား တစ်ယောက်တည်း

ဆက်သွားခွင့်ပြုပါက အပြစ်တင်ခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပေ့သည်ပင် ဒဏ်ရာရရှိထားပြီဖြစ်ရာ ပေ့ပေ့အတွက် တစ်ယောက်တည်း ရှေ့ဆက်ရမည့်ခရီးသည်လည်း အန္တရာယ်မရှိဟု ဆိုနိုင်ကြောင်း၊ စိတ်မချနိုင်ကြောင်း အမျိုးမျိုးပြောလေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ...

ပေ့ပေ့က လက်မခံဘဲတုပါချေ။

နောက်ဆုံး....

မည်သို့မျှပြောမရသည့်အပြင် ပေ့လိကိုလည်းဦးရိမ်းနေရအပြင် ပေ့အားထားရစ်ခဲ့ကာ ထွက်သွားရသေးတော့သည်။

သို့ဖြင့်....

ပေ့ပေ့သည် တစ်ကိုယ်တော်ခရီးစဉ်လေတော့သည်။

* * *

ဟန်ချုံးနေထိုင်သောကျေးရွာလေးသို့ရောက်ခဲ့လေသည်။
လမ်းပေါ်တွင် ကလေးများ ဆော့ကစားနေကြသည်။

အချို့သော အိမ်များရှေ့တွင် အမျိုးသမီးအချို့ ဝိုင်းဖွဲ့
ထိုင်ကာ စကားပြောနေကြသည်။

ပေ့ပေ့ကိုတွေ့ရလျှင် အကဲခတ်ကြည့်လာကြလေသည်။

ပေ့ပေ့က ဘာကိုမှအမူမထားဘဲ ဟန်ချုံး၏အိမ်သို့
ဦးတည်လာခဲ့လေသည်။

ဟန်ချုံး၏အိမ်သို့ရောက်သောအခါ အိမ်တံခါးများပိတ်
ထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် အိမ်နီးပါးချင်းများထံ၌ စုံစမ်းလိုက်သော
အခါ....

‘ဪ...ဆရာဟန်ချုံးလား၊ မိန်းကလေးအလာကောင်း
ပေမယ့် အခါနှောင်းသွားပြီကွယ့်၊ ဆရာကြီးဟာ မနှစ်ကပဲ
ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါပြီ’

ဟု ပြောလာကြလေသည်။

ပေ့ပေ့မှာ မတ်တတ်ရပ်နေရာမှ လဲကျသွားတော့မတတ်
ခံစားလိုက်ရလေတော့သည်။

* * *

ပျောက်ဆုံးသွားသောအိပ်မက်

တုံထိန်ရေကန်....

တုံထိန်ရေကန်သည် သာယာလှပသောရေကန်ကြီး တစ်ခု
ဖြစ်ပါသည်။

တုံထိန်ရေကန်အနီးတွင် သိုင်းဆရာဟန်ချုံးနေထိုင်သဖြင့်
လူသိများ ထင်ရှားလေသည်။

ပေ့ပေ့သည် ခရီးဆက်လာရာ နောက်ထပ် အနီးရယ်
မတွေ့ရတော့ဘဲ တုံထိန်ရေကန်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

သိုင်းဆရာဟန်ချုံး၏အိမ်သို့ သူမရောက်ခဲ့ဘူးပါချေ။

ပေ့ပေ့အဖို့ အဆင်အတော်မရှိ အဆုတ်လာနိုင်ခဲ့ပြီ။

နေဝန်းမှာ အနောက်ဘက်တွင် ဝပ်သျှိုးသွားတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

အလင်းရောင်အားပျော့သွားကာ အမှောင်ရိပ်များနေရာ ယူလာကြလေသည်။

စားသောက်ဆိုင်လေးအတွင်း၌ မီးသွန်းညှိလိုက် ပြုပြင် ဆည်း။

စားသောက်နေကြသူများ ပြောဆိုနေကြသောစကားသံ များ ဟိုမှသည်မှ တွက်ပေါ်နေ၏။

ဆိုင်၏ချောင့်ကျကျထောင့်တစ်နေရာ၌ မိန်းကလေးတစ် ယောက် ရှိနေပါသည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ ပေ့ပေ့ဖြစ်လေသည်။

ပေ့ပေ့သည် တစ်ယောက်တည်းထိုင်ကာ စားသောက် နေသည်။

သူမသည် ဗိုက်ထဲဆာလောင်နေခြင်းမရှိသလို စားသောက် ဝိုင်းစိတ်လည်း မရှိချေ။

သူမသည် မည်သည့်နေရာသွားရမည်ကို ရုတ်တရက် စဉ်း စား၍မရသဖြင့် စားသောက်ဆိုင်သို့ဝင်ကာ အချိန်ဖြုန်းနေ ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သိုင်းဆရာဟန်ချုံးကား ကွယ်လွန်သွားခဲ့ချေပြီ။

သူမ ခဲလေသမျှ သဲဒရကျရပြီမဟုတ်ပါသေး။

မီးနဂါးအား ဆိုးမည်ဆိုသော အိပ်မက်သည် လွင့်ပါး ပျောက်ကွယ်သွားရပြီဖြစ်လေသည်။

‘ဝါတာဆက်လုပ်ရမလဲ’

ပေ့ပေ့ အကြိမ်ကြိမ်တွေးနေမိလေတော့သည်။

အချိန်များ တခွေ့ခွေ့ကုန်ဆုံးသွားလေသည်။

နေရောင် ပျောက်ကွယ်သွားကာ မိုးချုပ်သွား၏။

အပြင်တက်၌ အမှောင်ထုက လွှမ်းခြုံထားလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့က ငေးငိုနေဆဲ....

ထိုစဉ်....

သူမ၏စကားပဲ့သို့ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေသည်။

ပေ့ပေ့ သတိဝင်လာပြီး ခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်သော အခါ တည်ကြည်သော ရုပ်သွင်ရှိသည့်အသက်လေးဆယ်ခန့် ရှိသူတစ်ယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူက....

‘မိန်းကလေးမှာ အခက်အခဲတစ်ခုခုကြုံနေရပြီတစ်တယ်’

ဟု ပြောလာလေသည်။

၂၀၄ အို ဝဏ္ဏအောင်

‘ရှင်’

ပေ.ပေ. ရုတ်တရက် မည်သို့ ပြန်ပြောရမှန်းမသိဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုလူက....

‘ကျုပ်က မိန်းကလေးကို အကဲခတ်နေတာကြာပြီ၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်တည်းထိုင်နေတာကြာပြီဆိုတာကို အခက်အခဲတစ်ခုခုရှိနေလို့ပဲဖြစ်ရမယ် တွေးပြီး ကူညီနိုင်အောင် လာခဲ့တာပါ’

ဟု ပြောလာလေသည်။

ထိုစကားကြားလျှင် ပေ.ပေ. ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘ထိုင်ပါဦးရှင်’

ထိုလူအား နေရာထိုင်ခင်းပေးလိုက်လေသည်။

ထိုလူကလည်း ပေ.ပေ.နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ချလိုက်၏။

ပေ.ပေ.က....

‘ကျွန်နာမည်ပေ.ပေ. ညိုခေါ်ပါတယ်ရှင်၊ ဦးက’

‘ကျုပ်က ဖုံးစုအိမ်ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊ ခုလိုသိကျွမ်းရတာဝမ်းသာပါတယ်၊ ကျွန်တို့ ကူညီချင်စိတ်ရှိတယ်လို့ သိရလို့လဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်’

ပေ.ပေ.သည် အလွန်ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သည့် လေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုလူ(၀၇)ဖုံးစုအိမ်က ပြီးလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်ဟာ သိုင်းလောကသားတစ်ယောက်ပါ၊ မကောင်းဘူးဟု ကောင်းသူကယ်နေတဲ့လူတစ်ယောက်ဆိုရင် မမှားပါဘူး၊ မိန်းမကလေးတစ်ယောက်တည်း စားသောက်ဆိုင်မှာ ထိုင်ပြီး ငေးငိုနေတာ အခက်အခဲတစ်ခုခုရှိရမယ်လို့ တွေးပြီး လာမေးတာပါ၊ ကျုပ်ကို ဘယ်လိုမှတော့သဘောမထားစေချင်ပါဘူး’

ပေ.ပေ.က....

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ ဦးထင်သလိုကျွန်မမှာ အခက်အခဲကြုံနေရတယ်ဆိုတာ အမှန်ပါရှင်’

သူမ အားကိုးတကြီးပြောလိုက်လေသည်။

ဖုံးစုအိမ်က လက်ကာပြလိုက်သည်။

‘မပူနဲ့၊ ကျုပ်နဲ့တွေ့ရရင် ငိန်းကလေးရှဲ့ အခက်အခဲတွေ အားလုံးပြေလည်သွားပြီလို့ မှတ်လိုက်ပေတော့’

‘ကျေးဇူးတင်လိုက်တာရှင်’

၂၀၆ နတ်စင်္ကြာအောင်

ဖုံးစုအိမ်က ကာယံက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

တစ်ဖန်....

‘မိန်းကလေးများ တယ်လိုအက်အခဲတွေ ချိန်နုလို့လဲဆိုတာ ပြောပါဦး’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ပေ့.ပေ့.က....

‘ကျွန်မက ချူးလိန်မြို့ကလာခဲ့တာပါရှင်’

‘ချူးပေပြည်နယ်က ချူးလိန်မြို့လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

‘အို... အဝေးကြီးပါလား’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ဒီလောက်အဝေးကြီးက လာခဲ့ရတယ်ဆိုတော့ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စရှိနေပြီသင်တယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

ဖုံးစုအိမ်က....

‘ဘယ်လိုကိစ္စကြောင့်လဲဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး’

‘တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ လူဆိုးတွေကို နှိမ်နင်းဖို့ သိုင်းသမားတစ်ယောက် လိုချင်လို့ပါ’

အကျည်းတန်အမျက် (ပ) နှိမ့် ၂၀၇

ဖုံးစုအိမ် ဦးခေါင်းက ဆက်ဆက်ညှိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်ပြီ... ဟုတ်ပြီ ချူးပြည်နယ်မှာ လူဆိုးသားပြေးတွေ သောင်းကျန်းနေသလိုဆိုတဲ့သတင်းကို ကျုပ် ကြားဖူးထားပြီပဲ’

ပေ့.ပေ့. ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ မီးနဂါးဆိုတဲ့ လူဆိုးကြီးက သောင်းကျန်းနေပါတယ်၊ သူ့ဟာ သိုင်းလေးကတားဖြစ်နေလို့ နှိမ်နင်းဖို့ခက်နေပါတယ်၊ သိုင်းလေးကသား တစ်ယောက်ကို အကူအညီတောင်းပြီး မီးနဂါးကိုနှိမ်နင်းဖို့ပါ’

ဖုံးစုအိမ်က....

‘မိန်းကလေးတို့က အကူအညီလိုတယ်ပေါ့၊ ဟုတ်သား’

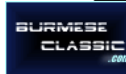
‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ဟုတ်ပါတယ်’

‘အင်း... ဒါဆိုရင် မိန်းကလေး ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့ဘာ၊ မိန်းကလေးကို ကျုပ်ကူညီမယ်’

‘အို... ဝမ်းသာလိုက်တာရှင်’

ပေ့.ပေ့.က ဖုံးစုအိမ်ကို ကျေးဇူးတင်သွားလေတော့သည်။

ချက်ချင်းပင် လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာဦးညှိတ်လိုက်လေသည်။

၂၁၈ နန်းတော်စင်

ဦးရဲကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းတောင် မသိတော့ပါဘူးရှင်

ဖိုးစုအိမ် လက်ကပြလိုက်လေသည်။

‘ကိုစွမရှိဘူး၊ ကျုပ်ကိုကျေးဇူးတင်စရာ မလိုသူး၊ အချိန်ရှိတုန်း သွားလိုက်ကြရအောင်’

ပေ့ပေ့က....

‘ကျွန်မတို့ ဘယ်ကိုသွားကြမှာလဲရှင်’

ဟဲ့ မေးလိုက်လေသည်။

ဖိုးစုအိမ်က....

‘ပိန်းကလေးကို ကူညီနိုင်မယ့်လူတွေဆီကို သွားကြမယ်လေ’

‘ကောန်းပေါ်ပြီလေ’

ပေ့ပေ့သည် ဖိုးစုအိမ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချသွားကာ စားသောက်ခံ ကျသင့်ငွေပေးချေကာ ဖိုးစုအိမ်နောက်သို့ လိုက်သွားလေတော့သည်။

ပထမပိုင်းပြီး၏။

(ဒုတိယပိုင်း ဇာတ်သိမ်း ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်)

ဝတ္ထုအောင်

အကျည်းတန်အမျက်

(ဒုတိယပိုင်း ဇာတ်သိမ်း)

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး ဒို့ အရေး
 တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ဒို့ အရေး
 အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့ အရေး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
 ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏
 ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

ဘက်ဆုံးသွားသောအိပ်မက်

တုံ့ထိန်ရေကန်နှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ရှိနေသော မြို့လေးတစ်
 နေရာကရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။
 စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ ဖုံးစုအိမ်နှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့ရခြင်း
 ဖြစ်၏။
 ဖုံးစုအိမ်က သူမအား အကူအညီပေးမည်ဆိုသောအခါ
 သူမအားရဖြင့် လိုက်ပါသွားလေသည်။
 ဆိုင်အပြင်ဘက်သို့ ရောက်သွားသောအခါ ဝန်းကျင်တစ်
 နားအမှောင်ရိပ် လွှမ်းမိုးနေပြီ ဖြစ်လေသည်။
 ဖုံးစုအိမ်က ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လှမ်းသွား၏။

ပေ.ပေ.က လိုက်သွားလေသည်။

တစ်စောအကြာတွင် လမ်းကြားလေးတစ်ခုသို့ ရောက်သွားကြလေသည်။

ဖိုးစုအိမ်သည် လမ်းကြားအတွင်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။

ပေ.ပေ.က လိုက်သွားရင်း...

‘ကျွန်တို့ ဘယ်လိုသွားကြမလဲဟင်’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဖိုးစုအိမ်က...

‘ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ သွားကြမယ်၊ သူမင်းကို ကူညီနိုင်လိမ့်မယ်’

‘အေး’

‘သူဟာ သိုင်းသမားတစ်ယောက်ပဲ၊ မကောင်းသူပဲ၊ ကောင်းသူကယ်ဖို့ အသက်စွန့်ဖို့ ဝန်ခံလေးဘူး၊ မင်းရဲ့အခဲအစကို ပြောပြရင် ကူညီမှာ သေချာတယ်’

ပေ.ပေ.က...

‘ဦးကော မကူညီနိုင်ဘူးသားဟင်’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဖိုးစုအိမ်က...

‘ကျုပ်လဲ ကူညီမှာပါ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ရဲ့မိတ်ဆွေ ငါ့မိတ်ဆွေ ဒေါ်သွားရင် ပိုးကင်းမလား တွေးမိလို့ပါ’

ပေ.ပေ. ကျေနပ်သွားလေသည်။

‘ဦးကို ကျေးဇူးတင်ပါကယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဖိုးစုအိမ်က ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်ကို ကျေးဇူးတင်စရာမလိုပါဘူးလို့ ပြောပြီးပါပြီ၊ သွားကြရအောင်’

‘မကောင်းပါပြီရှင်’

နှစ်ယောက်သား ရှေ့ဆက်လှမ်းသွားလိုက်ကြလေသည်။

အကြာပါချေ၊

၆ နို့ ဝဏ္ဏအောင်

အိမ်ကလေးတစ်လုံးရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

* * *

သေးငယ်သောလည်း သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိသော အိမ်ကလေးတစ်အိမ်ဖြစ်သည်။

ဖုံးစုံအိမ်က အိမ်တံခါးခေါက်လိုက်လေသည်။

‘ခေါက်...ခေါက်’

တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာပြီး မရှေးမနှောင်းမှ ပင်....

‘ဘယ်သူလဲ’

မေးမြန်းသံနှင့်အတူ အိမ်တံခါးပွင့်သွားလေသည်။

အရပ်ပိုနိပ်နည်ရှည်ရှိ သူတစ်ယောက် ထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

အကျည်းတန်အမျက်(၅) နို့ ?

ဖုံးစုံအိမ်က....

‘ကျင်းဝမ် ငါ့ဖုံးစုံအိမ်ပါ၊ အကူအညီလိုလို့ မင်းဆီကို ယာခဲတာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကျင်းဝမ်ဆိုသူသည် ဖုံးစုံအိမ်အား ချက်ချင်း မှတ်မိလိုက်လေသည်။

‘ဘယ်သူများလဲနို့၊ ဖုံးစုံအိမ်ကိုး’

သူ၏မျက်လုံးများသည် ပေ့ပေ့ထံသို့ တရစ်ဝဲဝဲဆုတ်နေ၏။

ပေ့ပေ့မှာ ထိုလူအား သဘောမကျနိုင်အောင်ဖြစ်သွားလေသည်။

ကျင်းဝမ်က....

‘မင်းက ဘယ်လိုအကူအညီများ လိုအပ်နေတာလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဖုံးစုံအိမ်က....

၈ ဝတ္ထုအောင်

‘အေးရူးကြီးတယ်၊ အိမ်ထဲရောက်မှပြောမယ်’

‘ကောင်းပြီ...အထဲဝင်ပါ’

ကျွန်းဝမ်က ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေသည်။

ဖိုးစုအိမ်က ပေ့ပေ့ အားပြုံးပြရင်း...

‘မိန်းကလေး လာပါ’

ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

သူတို့ အိမ်ထဲဝင်ရန် ဟန်ပြစ်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုစဉ်...

‘တယ်သူများလဲမှတ်တယ်၊ မိန်းကလေးကိုး’

စကားသံတစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပေ့ပေ့တို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသောအခါ အတိုးအတိတ် ယောက် လှမ်းထွက်လာနေသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုအတိုးအတိတ်ကို မြင်လျှင်...

အကျည်းတန်အမျက်(၄) ၃

‘ဟင်...ဗေဒါအတိုးအတိတ်’

ပေ့ပေ့ လူတစ်ဦး ချစ်ခင်လိုက်လေသည်။

ဗေဒါအတိုးအတိတ်ဟူသောအခေါ်ကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ဖိုးစုအိမ်နှင့် ကျွန်းဝမ်တို့ မျက်နှာ ပျက်သွားကြလေသည်။

ဖိုးစုအိမ်က...

‘မိန်းကလေး... အိမ်ထဲဝင်ချအောင်’

ဟု ခပ်သောသော ပြောလိုက်သည်။

ထိုစဉ်...

‘မိန်းကလေး...မင်းက ထောင်ချောက်ထဲကိုရောက်ဖို့ နည်းနည်းပဲ လိုပါတော့လား’

ဗေဒါအတိုးအတိတ် ပြောလာလေသည်။

ပေ့ပေ့ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေ၏။

သို့သော်...

ဤကံကောင်းသူပီပီတစ်စုံတစ်ရာများယွင်းနေပြီဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း ရိပ်မိလာလေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုသည် ထိပ်တန်း သိုင်းသမားကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဝေ့မင်းသမီး၏လက်မှ သူမအား တစ်ကြိမ်ကယ်တင်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်...

ဗေဒါအဘိုးအိုအား သူမက အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ထားလေသည်။

ကျင်းဝမ်၏အိမ်ထဲ မှဝင်ဘဲ နေလိုက်လေတော့သည်။

အမှန်ဆိုလျှင်....

ဖုန်းစုအိမ်နှင့် ကျင်းဝမ်တို့သည် မိန်းမနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် နာမည်ပျက်ရှိခဲ့ကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

ယခုလည်း ပေ့.ပေ့.အား လှည့်စားကာဒုက္ခပေးဖို့ကြံစည်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အတွေ့အကြုံနည်းပါးလှသော ပေ့.ပေ့. မှာ ဘာကိုမှမရှိမိဘဲ ဖုန်းစုအိမ်နောက်သို့ လိုက်လာမိခဲ့ခြင်းဖြစ်တော့သည်။

ဖုန်းစုအိမ်သည် သူ့အပေါ်တွင် ပေ့.ပေ့.ကသင်္ကာမကင်းဖြစ်သွားကြောင်း ရိပ်မိသွားပြီး နေပါ့သွားလေသည်။

‘ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့်ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့ ကိစ္စထဲ ဝင်၍ရတာလဲ’

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုက....

‘ဖုန်းစုအိမ်...မင်းတို့အကြောင်း မသိရင်ခက်မယ်၊ ဒီမိန်းကလေးကို ဒုက္ခပေးမယ်ဆိုရင် ငါက လက်ပိုက်ကြည့်နေမှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မင်းတို့သိကြပါတယ်’

ဟု တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်နှာသားဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

ဖုန်းစုအိမ် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားက တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဒီလမ်းကြားထဲရောက်လာတာကိုး၊ ကောင်းပြီ၊ မိန်းကလေးကို ခေါ်သွားနိုင်ပါပြီဗျာ’

ဟု အလျော့ပေးလိုက်လေသည်။

ပေ့.ပေ့. မကျမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ရှင်စာ ကျွန်မကို လိမ်ညာပြီးခေါ်လာတာပေါ့လေ’

၁၂ နို့စို့ ဝဏ္ဏအောင်

ဟု ရန်တွေလိုက်လေသည်။

ဖိုးစုအိမ်က....

‘ကျုပ်က လိမ်ပြောနေတယ်ဆိုတာ မင်း မရိပ်မိဘူးလား’

‘ရှင်...ရှင်လူ့ဘုတ်မာ’

‘တော်စမ်း၊ မင်းလောက်အယုံသွယ်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုးလဲ
မတွေ့ဖူးဘူး’

ဖိုးစုအိမ်က အော်ပြောလိုက်ပြီး အိမ်ထဲဝင်ကာ တံခါးကို
ဝှန်းခနဲမြည်အောင် ဆောင့်ပို့လိုက်လေတော့သည်။

* * *

အခြေအနေနှင့်ကို သိလိုက်ရသောအခါ ပေ့ပေ့ ဒေါသ
တက်သွားမိလေသည်။

သူမ၏အသားများ ဘဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေပါတော့
သည်။

ဖိုးစုအိမ်ထဲအား တိုက်ခိုက်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။
သို့သော်....

သူမသည် ဇူဇူကြီး ရပ်နေမိတော့သည်။

ထိုစဉ်....

‘ကျုပ်တို့သွားကြစို့’

ဗေဒါအတိုးအိတ် ပြောလာလေသည်။

ပေ့ပေ့က သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီရှင်’

သူမသည် ဗေဒါအတိုးအိတ်နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါ
အောင် လိုက်သွားလေတော့သည်။

* * *

ည....

ကောင်းကင်ပေါ်၌ လဝန်းထိန်ထိန်သာနေသည်။

လရောင်အောက်တွင် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေ
ပါတော့သည်။

ပေ့ ပေ့ နှင့် အဘိုးအိုတို့သည် မြို့စွန်တစ်နေရာသို့ ရောက်ရှိ
လာကြပြီးဖြစ်လေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုက ခြေလှမ်းရပ်လိုက်၏။

လရောင်အောက်တွင် နတ်မိမယ်လေးအလာ၊ ချောမော
လှပနေသော ပေ့ ပေ့ ကိုကြည့်ကာ သက်ပြင်းချလိုက်လေ
သည်။

‘မိန်းကလေး.....မင်း အိမ်မပြန်သေးဘူးလား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ပေ့ ပေ့ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘မပြန်နိုင်သေးပါဘူးရှင်’

ဗေဒါအဘိုးအိုက....

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ကျွန်မမှာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတစ်ခုရှိနေလို့ပါ’

‘မင်းရဲ့လူတွေကော’

‘သူတို့ကတော့ အိမ်ပြန်သွားကြပါပြီ။ ကျွန်မအစ်ကိုရဲ့
သက်ကိုကယ်တင်ခဲ့တဲ့အတွက် ဦးရဲ့ ကျေးဇူးကို ဘယ်တော့မှ
မေ့ပါဘူး’

ပေ့ ပေ့ က လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်၍ ဦးညွတ်ကာပြောလိုက်
လေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအို လက်ကပ်ပြလိုက်သည်။

‘ဒါက....အရေးမကြီးပါဘူး။ အရေးကြီးတာက မင်းမှာ
ဘယ်လိုကိစ္စရှိလို့ တစ်ယောက်တည်းလျှောက်သွားနေရတာလဲ၊
ပြောစမ်းပါဦး’

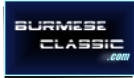
ဟု မေးလေသည်။

ပေ့ ပေ့ က....

‘ကျွန်မဟာ အကူအညီပေးနိုင်မယ့်လူတစ်ယောက်ကို လိုက်
နေတာပါ’

ဗေဒါအဘိုးအိုက....

‘လက် စ သတိ တော့ မင်းဟာ အကူအညီလိုတဲ့လူတစ်
ယောက်ဖြစ်နေတာကိုး’

ပေ.ပေ.က....

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

ဟု အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြလိုက်၏။

ယခုတစ်ကြိမ်....

ဆွမ်းမစားအခါနှင့် သိုင်းလောကသို့ ထွက်လာရသည့် အကြောင်းရင်းကို ရှင်းပြရသည်မှာ ကျေနပ်စရာကောင်းသည်ဟု သူမထင်မိလေသည်။

ပေဒါအဘိုးအို သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘မင်းဟာ သိုင်းဆရာဟန်ချိုးရဲ့တပည့် ဖြစ်နေတာကိုး’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

ပေဒါအဘိုးအိုက တည်ကြည်သောမျက်စိဖြင့်....

‘ဟန်ချိုးဟာသိုင်းသမားကောင်းတစ်ယောက်ပါ။ သူဟာ ဒုစရိုက်သမားတစ်ယောက်ရဲ့ လုပ်ရပ်ကို ဖော်ထုတ်ဖို့ကြိုးစားရင်း အသက်ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရတယ်။ တကယ်တော့ ရင်နာစရာကောင်းပါတယ်’

ဟု ပြောလာလေသည်။

ရှင်’

ပေ.ပေ. အံ့ဩသွားသည်။

ပေဒါအဘိုးအိုအား မယုံကြည်နိုင်စွာကြည့်ရင်း....

‘ဆရာဟာ ဒုစရိုက်သမားတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ သေသွားရတယ် ဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ပေဒါအဘိုးအိုက....

‘ဟုတ်တယ်...မင်းမသိဘူးလား’

‘ကျွန်မဟာ ဆရာနဲ့အဆက်အသွယ် ပြတ်နေတာ ခြောက်လောက်ရှိပြီ၊ တခုမှမသိလိုက်ရပါဘူးရှင်’

‘မင်းလေ...မင်းက ချိုးပြည်နယ်က ဘယ်မှမထွက်ဘူးဆိုတာ မသိတာမဆန်းပါဘူး၊ ဟန်ချိုးမှာ တပည့်တွေကျန်ခဲ့တယ်ဆိုတာသိရလို့ ဝမ်းသာစရာပါပဲ’

ပေ.ပေ.က....

‘ဆရာ့ကို ဘယ်သူကလုပ်ကြံသွားတယ်ဆိုတာသိရင် ပြောပါလားရှင်’

ဟု ထောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ပေဒါအဘိုးဆို ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျုပ်လဲ သေသေချာချာမသိဘူး၊ သိုင်းလောကသားတွေပြောနေကြတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားနဲ့ပတ်သက်နေလိမ့်မယ်’

ပေ.ပေ. ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားသွားလေတော့သည်။

သုမသည် ဟန်ချုံး၏နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

အိမ်တံခါးပိတ်ထားသဖြင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင် စုံစမ်းကြည့်သောအခါ ဟန်ချုံးသေဆုံးသွားပြီဟု သိခဲ့ရလေသည်။

အိမ်နီးပါးချင်းများထံ၌ စုံစမ်းကြည့်သော်လည်း မည်သူ့ကမူ သူမအား စကားဟဟမပြောကြချေ။

ဟန်ချုံးအကြောင်း ဘာမှစုံစမ်း၍မရခဲ့ပါ။

သူမ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့်ထွက်လာခဲ့ပြီး မြို့ကလေးတစ်မြို့သို့ရောက်လာချိန်တွင် ဖိုးစုံအိမ်နှင့်တွေ့ဆုံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဟန်ချုံး၏အကျေးရွာမှလူများက သူမအား မလိုလားသည့်အကြည့်ဖြင့် ကြည့်ခြင်း၊ စကားမပြောလိုကြခြင်းသည်

ယုံကြောစွာ ဖြစ်ကြောင်း သူမ နားလည်လာလေတော့သည်။

ပေ.ပေ.က ပေဒါအဘိုးအိုအား ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး...

‘ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲဟာ ပြောပြပါလားရှင်’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ပေဒါအဘိုးအိုက...

‘ကျုပ်သိရသလောက်တော့ မိန်းမလှလေးတွေကို ကျေးဇူးအဖြစ်လိုက်ဖမ်းနေတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ဟန်ချုံးရင်ဆိုင်မိတယ်၊ အဲဒီလူရဲ့လက်ချက်ကြောင့် မင်းရဲ့ဆရာသေဆုံးခဲ့ရတာပဲ’

ပေ.ပေ. အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

‘ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားကို ကျွန်မ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်စွပ်နိုင်ဘူး’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပေဒါအဘိုးအိုက ဘာမှမပြောဘဲ သက်ပြင်းအခါခါချနေတော့သည်။

ပေ.ပေ.လည် ပြောပြီးမှ ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြီး
ပိုင်ရှင်နှင့် ဗေဒါအတိုးအိုတို့ ပတ်သက်နေကြောင်း ဆင်
ကော ဗေဒါအတိုးအိုအား လှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ပေ.ပေ.က...

‘ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြီးဟာ မိန်းကလေးတွေကို အ
လိုက်ပြီး ဖမ်းဆီးနေတယ်ဆိုတာ မတရားတဲ့လုပ်ရပ်ပါ၊
ကြောင့် သူတို့ကိုသာ ခုခံရမည်ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးက ကျွန်
မိတ်ဆွေတွေပေါ့နော်။’

ဟု အတင်းပန်လိုက်လေသည်။

ဗေဒါအတိုးအို သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြီးရဲ့လုပ်ရပ်တွေဟာ မှားယွင်း
နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်ဆီပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိန်းကလေး
ပြောတာ ကျုပ် စိတ်မဆိုးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်စဉ်းစား
မိတာ တစ်ခုရှိပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့... ပြောပါရှင်’

‘မင်းရဲ့ဆရာမဆုံးသွားတဲ့ကိစ္စမှာ ရှင်ပျော်ပျော်တောင်
ကြီးရဲ့လက်ချက်လို့ လူတွေက ပြောနေကြပေမယ့် ကျုပ်က
တော့ မထင်ဘူး’

‘ရှင်... ဘာကြောင့်များလဲ’

ပေ.ပေ. ချုံ့သွားလေသည်။

‘ဟန်ချိုးဒေသသွားတာဟာ သူ့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့
အကြောတွေမောက်ပြန်ပြီး ကလေးတွေ ပျက်စီးသွားလို့
ဖြစ်တာ။ တခြားဘယ်လိုဒဏ်ဆက်ချက်မျိုးမှ မတွေ့ရဘူး
ပြောကြမယ်။ ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြီးရဲ့ လက်ချက်
ဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ဒဏ်ဆက်ချက်တစ်ခုခုတော့ မတွေ့ရ
ဘူး။ ကျုပ်က သံသယခံခဲ့ပေမယ့် ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောခဲ့
ပါဘူး။ မင်းဟာ ဟန်ချိုးရဲ့ဘဝနဲ့ဆိုလို့ ပြောပြတာပါ’

ပေ.ပေ. တော့ဝသွားလေသည်။

စဉ်းစားကြည့်လိုက်သောအခါ ဗေဒါအတိုးအိုသည် ရှင်
ပျော်ပျော်တောင်ကြီးဘက်မှလိုက်ကာ ကာကွယ်ပြောဆိုမည့်
သူတစ်ယောက်မဟုတ်ဟု ယုံကြည်မိလေသည်။

ဗေဒါအတိုးအိုကိုကြည့်ရင်း...

‘ကျွန်မဆရာမဆုံးသွားခဲ့ရတာဟာ ဘယ်သူ့လက်ချက်
ကြောင့်လို့ ဦးထင်သလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ငွေ 'အဘိုးအိုက....

‘ဘယ်သူ့လက်ချိုက်လဲဆိုတာတော့ ကျုပ်လဲမပြောတတ်ဘူး၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲကသွေးကြောတွေဖောက်ပြန်ပြီး ချက်ချင်းလဲကျသေဆုံးသွားအောင်လုပ်နိုင်တဲ့ပညာမျိုး သိုင်းလော့မှာ ရှားတယ်၊ ဒီပညာမျိုးတတ်ထားလူအချို့ သေကုန်ကြပြီ ကျန်တဲ့လူတွေလဲ လူဆိုးတွေ မဟုတ်ကြဘူး’

ဝေ့၊ ဝေ့ သက်ပြင်းချေလိုက်သည်။

မေတ္တာအစိုးအိုကိုယ်တိုင် ၁၈၀၀၀၇၇၇ ဖြစ်နေ၍ သူမအနေ
နဂါးမင်း မည်သူမျှသိနိုင်တော့မည်မဟုတ်ကြောင်း ဆင်ခြင်
မိလေသည်။

မေတ္တာတိုးတိုးမသိနိုင်သေးသော ရွှင်ပျော်ပျော် စောင့်ကြားမှု လူတစ်ယောက်၏လက်ချက်ဖြစ်ရမည်ဟုယုံကြည်ထားလိုက်လေတော့သည်။

ပေးအားတိုးတိုး...

‘တစ်နေ့တော့ အဖြေပေါ်လာမှပေါ့၊ ဒါပေမယ့် မှီခို
စားဆက်လုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားအလဲ’

ဟု မေးလျှောက်လေ့ရှိသည်။

GU GU 77...

‘ဆရာမရှိတော့ပေမယ့် မီးနဂါးကို နှိပ်နင်းနိုင်မယ့်လူတစ်
ယောက်ကို ရှာဖွေပြီး အကူအညီတောင်းမယ်လို့ စိတ်ကူးထား
ပါတယ်’

သုမသည် ဇေဒ်အတိုးအိုအား အားကိုးတကြီး ကြည့်
လှိုက်၏။

မေဒါအသိုးဒိုက ကူညီလျှင် မည်မျှကောင်းမည်နည်းဟု
 ကျွေးမိသည်။

ဟန်ချပြီးစီးကိစ္စသည် သူမ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စ ဖြစ်သည်။

မီးနဂါးအား နှိမ်နင်းဖို့သည် အများအတွက် ဖြစ်သည်။

$$1, 2, 3, \dots$$

မီးနဂါးအား နှိမ်နင်းဖို့ကိစ္စကို ဦးစားပေး ဆောင်ရွက်
ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

မေတ္တာအစဉ်းအိုက...

‘မိုးကလေးကို ကျပ်က ကူညီချင်ပါသည်။ ဒါပေမယ့် ကျပ်မှာ အားရကြီးတဲ့ကိစ္စတွေရှိနေသေးသလို မကူညီနိုင်ဘူး’
ကို ခွင့်လွှတ်စေချင်တယ်’

ဟု တောင်းပန်လေသည်။

ပေ.ပေ.က...စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသော်လည်း...

‘ကိစ္စမရှိပါဘူးရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပေဒါအတိုးအိုက...

‘ကျပ်ကိုယ်တိုင် မကူညီနိုင်ပေမယ့် မင်းကို ကူညီနိုင်မယ်’
လူတစ်ယောက်ဆိုတာ ယမ်းညွှန်ပေးလိုက်ပါ့မယ်’

ပေ.ပေ.က...

‘ဟုတ်ကဲ့...ကျေးဇူးပါပဲရှင်’

ပေဒါအတိုးအိုက...

‘ဟိုပေမြို့ကိုသွားပါ။ အဲဒီမှာ သိုင်းသမားတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူက မင်းကိုကူညီပါလိမ့်မယ်’

ပေ.ပေ.က...

‘အဲဒီလူဟာ’

‘သူဟာ မေတ္တာခြံဝင်းပိုင်ရှင်ပါ။ သိုင်းသမားကမူအစဉ်အလာရှိခဲ့တာမို့၊ တယ်သူမဆို အခက်အခဲ ကြုံလာရမိမယ့် မေတ္တာခြံဝင်းကိုသွားပြီး အကူအညီ တောင်းနိုင်ပါတယ်။ မေတ္တာခြံဝင်းပိုင်ရှင်ဟာ ရောက်လာသူတွေရဲ့ အခက်အခဲကို စစ်ပြတာတွေကို နားခံအားပေးပြီး ဆိုက်ဆင်လဲလို့ အကူအညီပေးလေ့ရှိတယ်။ သူတို့ဆီကို ရောက်သွားပြီး အကူအညီတောင်းရင် တယ်သူ့ကိုမှ ငြင်းပယ်လေ့ထုံးစံရှိသူ’

ပေ.ပေ.က...

‘ကျွန်မ မေတ္တာခြံဝင်းကို သွားသင့်တယ်။ ဦးက ဆိုလို့တာပေါ့ ဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ပေဒါအတိုးအို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်...သိုင်းသမားကမူ တယ်သူမဆို အခက်အခဲဒုက္ခကြုံတွေ့ရပြီးဆိုရင် မေတ္တာခြံဝင်းကိုသွားပြီး အကူအညီတောင်းကြတာပဲ’

၂၆ နဂါး ဝဏ္ဏအောင်

ပေ့ပေ့က....

‘ကျွန်မက မေတ္တာခြံဝင်းကို သွားပြီး အကူအညီတောင်းရင်ကော သူတို့ ကူညီကြပါ့မလား’

ဗေဒီအဘိုးအို ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ် ပြောပြီးပြီလေ၊ မင်းကိုငြင်းကြမှာ မဟုတ်ဘူး၊ နောက်ဆုံး သူတို့ကိုယ်တိုင် မင်းကိုအကူအညီမပေးနိုင်ကြဘူးလားဦး၊ ကူညီနိုင်မယ်လို့ဆိုကို လွတ်ပေးကြလိမ့်မယ်’

ပေ့ပေ့က....

‘ခုလိုလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အတွက် ဦးရဲကျေးဇူးကိုဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူးရှင်’

ဟု ဦးညွတ်ကာ ပြောလိုက်လေသည်။

ဗေဒီအဘိုးအိုက....

‘ကျုပ်ကလဲ မင်းရဲ့စိတ်နေသဘောထားကို ချီးကျူးပါတယ်၊ မင်းဟာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာထက် အများအကျိုးကို ဦးထိပ်ထား ဆောင်ရွက်နေတဲ့လူ မဟုတ်သေး’

ပေ့ပေ့က ပြုံးလိုက်လေသည်။

အကျည်းတန်အမျက်(၅) နိဗ္ဗာန် ၂၇

ဗေဒီအဘိုးအိုက....

‘မင်းက မေတ္တာခြံဝင်းကို သွားမယ်မဟုတ်လား’

ဟု မေးလေသည်။

ပေ့ပေ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့....ကျွန်မ သွားမှာပါ’

‘ကောင်းပြီ’

မေတ္တာခြံဝင်းသို့ မည်သို့မည်ပုံသွားရမည်ဆိုသည်ကိုသမီးညွှန်ပေးလေသည်။

ပေ့ပေ့က သေသေချာချာမှတ်ထားလိုက်၏။

ဗေဒီအဘိုးအိုက....

‘ဒီညတော့ ကျုပ်မိတ်ဆွေ ကပ္ပိယကြီးရှိတဲ့ဘုံကျောင်းမှာသွားပြီး အနားယူကြတာပေါ့၊ မနက်မှလိုဆုခရီး ဆက်ပေါ့၊ မကောင်းဘူးလား’

ပေ့ပေ့က သဘောတူလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

နှစ်ယောက်သား ခပ်သွက်သွက် ထွက်သွားကြလေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာခြံဝင်းသည်လည်း လူတိုင်းအား ကူညီနေသော
ခြံဝင်းတစ်ခုဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်...

သိုင်းလောက၌ လျှမ်းလျှမ်းဘောက်ကျော်ကြားနေမည်
ဖြစ်သလို ခမ်းနားသည်ဝါမှ အပေါင်း ခညောင်းနေမည်ဟု
ပေ.ပေ.ယုံကြည်ထားလေသည်။

မေတ္တာခြံဝင်းသို့ သွားရောက် အကူအညီအောင်းသူတို့
သည်ပင် မဝံ့မရဲဖြစ်ရလေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ...

မီးနဂါးငွေ့ သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ဖို့ အရေးကြီးနေသည်
မို့ မေတ္တာခြံဝင်းသို့ အစုစုန့်လာရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေတော့
သည်။

ဘူမသည် ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်လာရှင်း မေတ္တာခြံဝင်း
ရှေ့သို့ ရောက်လာသောအခါ ခြေလှမ်းတုံ့ ခနဲရပ်သွားလေ
သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း တစ်ချက်ဝေ ကြည့်လိုက်၏။

ဘူမသည် အလွန်ချောင်ကျသောနေရာတစ်ခုသို့ ရောက်
နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိလိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေ
သည်။

မေတ္တာခြံဝင်း

ဘုရားသည် မေတ္တာခြံဝင်းသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။
ဝတ်စုံကောင်းများ ခင်းထားသော ခြေနီကမ်းကမ်းများကို
ဖြတ်ကျော်ပြီးလျှင် သစ်ပင်များအောက်တွင် ဆိုင်းဆိုင်း၍ နေသော
ခြံဝင်းတစ်ခုအား တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ပေ.ပေ. ဝမ်းသာသွားသည်။

လူမသည့် မေတ္တာခြံဝင်းသို့ အရောက်လာနိုင်ခဲ့ပြီဟုတ်ပါ
လား။

မေတ္တာခြံဝင်းသည် သိုင်းလောကသားများ အခက်ကြုံ
တိုင်း လာရောက်အကူအညီအောင်းကြသော နေရာတစ်ခု
ဖြစ်လေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်၌ လူနေအိမ်ခြေမရှိဘဲ သစ်ပင်ချုံနှံယ်များ ကြီးစိုးနေပါသည်။

လူသွားလူလာမဆိုထားနှင့် လေလွင့်ခွေးများပင် မတွေ့ရချေ။

ကျေးငှက်ကလေးများ၏ဘာသာတာဝံတေးဆိုသံကိုလည်း ကြားနေရလေသည်။

လောကကြီးနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်နေသော သီးခြားခရီးမှတစ်ဆင့် သို့ရောက်လာခြင်းဟုပင် ထင်ရလေသည်။

ထိုမျှမကသေး....

ပေ့ပေ့က မေတ္တာခြံဝင်းဆိုသောခြံဝင်းကြီးအား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ခြံဝင်းမှာ ကြီးမားကျယ်ဝန်းလှပသည်။

မေတ္တာခြံဝင်းအတွင်း၌ သစ်ပင်ချုံနှံယ်များ ဖုံးလွှမ်းနေ၏။

လူသူအရိပ်အယောင်မတွေ့ရဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။

ကြီးမားခန့်ညားသော အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခု၏ခေါင်မိုးကို တွေ့မြင်နေရသည်။

သိုင်းလောကသားတိုင်းကို အကူအညီပေးနိုင်တဲ့ နေရာတစ်ခုဟာ သူ့သင်္ဃာတစ်ခုဖြစ်လို တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေတာဟာသဘောလဲ။

ဟု တိုးတိုးရှေ့တလှိုက်သည်။

ရှေ့ဆက်သွားသင့် မသွားသင့် ဝေခွဲမရ ဖြစ်သွားလေသည်။

အဘန်ကြာအောင် ငြိမ်သက်နေပြီးမှ....

‘မဖြစ်သေးပါဘူးလေ၊ ဗေဒါအဘိုးအိုကိုယ်တိုင် စေလွှတ်လိုက်တယ်ဆိုတော့ ငါသွားတာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မယ်’

ဟု တွေးပြီး ရှေ့ဆက်လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

မကြာပါချေ။

ခြံဝင်းရှေ့သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

ခြံဝင်းအုတ်နံရံများ ပြိုကျနေသည်။

အုတ်တံတိုင်းပေါ်၌ ရေညှိများတက်နေသကဲ့သို့ ချုံနှံယ်များလည်း နွယ်တက်နေ၏။

၃၂ နှစ်ဝတ္ထအောင်

ထိုက်ကလေးတစ်ခုကပ်သည့် ပေ့ပေ့ကိုမြင်လျှင်အဝေးထဲမှ ရွှေတန်းသွားလေသည်။

ခြံဝင်းတံခါးမကြီးမှလည်း ပိတ်၍မရအောင် တွဲလွှဲကျနေသည်။

ထိုသံချေးဘက်နေပြီဖြစ်သော သံတံခါးပေါ်၌ ..

‘ဧတ္တာခြံဝင်း’

ဟု ရေးထားသော ကြေးဆိုင်းဘုတ်ကြီးရှိနေ၏။

ထို့ကြောင့် ဆိုင်းဘုတ်သည် အရောင်အဆင်းမွေ့နုက ကြေးညိုများ တက်နေပြီဖြစ်ပါသည်။

ပေ့ပေ့၏သွားသည်။

‘ခြံဝင်းပျက်ကြီးတစ်ခုဖြစ်နေပြီ၊ ငါဘာဆက်လုပ်ရမလဲ’

သူမ တွေးနေသည်ဖြစ်သော်လည်း ခြေလှမ်းများက ခြံဝင်းအတွင်းသို့ လှမ်းဝင်သွားပြီး ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကျိုးပဲ့ပျက်စီးကာ ချိုင့်ခွက်များ ဖြစ်နေပြီဖြစ်သော ကျောက်ပြားလမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားရင်း သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားမှ ဖြတ်သွားရင်း တစ်ခဏကြာတွင် ဟောင်းနွမ်း

သွားပြည့်နေပြီဖြစ်သော အဆောက်အအုံကြီး တစ်ခုအား တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ဆေးကပ်လုပ်ခဲ့ပုံရှိလေသည်။

ယခုတော့....

ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းခြင်းမရှိသဖြင့် ယိုယွင်းပျက်စီးနေပြီ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ပေ့ပေ့က အဆောက်အအုံကြီးကို ဝေးကြည့်နေစဉ် ပုပ်....

‘မိန်းကလေး၊ ဧတ္တာခြံဝင်းက ကြုံဆိုပါတယ်’

စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

ပေ့ပေ့ ရင်ထိတ်သွား၏။

ကပျာကယာလှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

မလှမ်းမကမ်း၌ အဘိုးအိုတစ်ယောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

အတိုးအိမ်မှာ ချွန်ကြမ်းအင်္ကျီချားဝတ်ဆင်ထားပြီး အသံ
ခြောက်ဆယ်ခန့် ရှိလေသည်။

ဥပဒ်ချုပ်ကည်ကြည်ခန့်ညားသည်။

ကြည်ညိုသေးစားဖွယ်ကောင်းသော အသံ ရှိလေသည်။

ပေ.ပေ. ဝမ်းသာသွားလေသည်။

မေတ္တာခြံဝင်းမှ လူကပ်ယောက်အား တွေ့လိုက်ရပြီမဟုတ်
ပါလား။

ပေ.ပေ.က ဦးညွတ်ဂါဝရပြုလိုက်ပြီး....

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ဦးဟာ မေတ္တာခြံဝင်းကပါသားရှင်’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အတိုးအို ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ဟာ မေတ္တာခြံဝင်းက အိမ်ထိန်းကျိ
ချိုပါ၊ မိန်းကလေးက....’

ပေ.ပေ.က....

‘ကျွန်မမှာ အခက်အခဲဘစ်ခုရှိနေလို့ မေတ္တာခြံဝင်းကို
လာပြီးအကူအညီတောင်းတာပါရှင်’

လာရင်းကိုစွဲကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

အတိုးအို(ဝါ) အိမ်ထိန်းကြီးကျီးချို မျက်နှာပျက်သွား
စုံကို ပေ.ပေ. အမှတ်မထင် သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

သို့သော်....

ကျီးချိုသည် ချက်ချင်းပင် လူနဲ့ဆည်းလိုက်၏။

ထက်ပြင်းတစ်ချက်ကို လေးလေးပင်ပင်ချလိုက်ပြီး....

‘ဪ...မိန်းကလေးက မေတ္တာခြံဝင်းမှာလာပြီး အကူ
အညီတောင်းနေတာကိုး၊ ဒီလိုကိစ္စဟာ တကယ်ပဲတစ်ကျေခွဲ
ပြီးဖြစ်ပေါ်လာပြီလား’

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ပေ.ပေ. ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

ကျီးချိုပြောသည့် စကားကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်
လေသည်။

ကျီးချိုက....

‘မေတ္တာခြံဝင်းကို အကူအညီတောင်းတဲ့လူတွေ နောက်
တော ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုးမကတော့ဘူး၊ အားလုံးက မေ့

အားလုံးကြိုက်ကြလေသည်။ အင်း...လင်းကြီးကို မရှိကြသေး
ကတည်းကပေါ့လေ’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ.ပေ.က ခင်းကြည့်နေ၏။

ကျီးချိုက ဆက်ပြောလေသည်။

‘မေတ္တာခြံဝင်းကို အကူအညီကောင်းမယ်လူတွေ ဖော်
လောသလို မေတ္တာခြံဝင်းကလဲ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ အကူအ
ပေးခဲ့တာကြာပါပြီ’

ပေ.ပေ. ရင်ထိတ်သွားသည်။

‘ခွင့်’

သူမ လွှတ်ခနဲရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ကျီးချိုက....

‘အထဲကိုကြွပါ မိန်းကလေး’

ဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေသည်။

ဆဆောက်အအုံကြီးဆီသို့ လှမ်းသွား၏။

အကျည်းတန်အမျက်(၁) နှစ် ၃၇

ပေ.ပေ. မနေနိုင်တော့ဘဲ လိုက်သွားရလေသည်။

အဆောက်အအုံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်မိသည်နှင့် ပေ.ပေ.
ချက်ချင်း ပြန်သည်ထွက်သွားလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာ
လေသည်။

အကြောင်းကား....

အဆောက်အအုံကြီးမှာ ရှေးဆန်လွန်းလှသည့်အပြင် ပရိ
ဘောဂပစ္စည်းများမှာလည်း ရှေးကျသုသည်။

ဖုန်များ၊ ပင်ကူအိမ်များအည်း ပြည့်နှက်နေသည်။

ထို့အပြင်....

အနံ့အသက်မကောင်းဘဲ မှိုစက်နေ၏။

လူသူမနေဘဲ မကောင်းဆိုးဝါးများနေထိုင်သည့် နေရာ
တစ်ခုကဲ့သို့ ထင်ရအံ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

‘ထိုခါ’

ကျီးချိုက ထိုင်ခုံတစ်လုံးအား ညှန်ပြကာ ပြောလေသည်။

‘ကျေးဇူးပါပဲရှင်’

၃၀ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

ပေ.ပေ.က ထိုင်ခုံ၌ ဖုန်ခါးပြီးထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ကျီးချိုသည် ပေ.ပေ.၏လှုပ်ရှားပုံကို မျက်ခြည်မပြတ်ကြည့်နေ၏။

ပေ.ပေ.က ဖုန်ခါးပြီးထိုင်လိုက်သည်ကိုမြင်လျှင် သူ့မျက်လုံးများ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပလာလေသည်။

‘ခဏလေးနော်’

ဟု ပြောကာ ထွက်သွားလေသည်။

ပေ.ပေ.က ထိုင်စောင့်နေလိုက်သည်။

ကျီးချိုကား တော်တော်နှင့် ပြန်ရောက်မလာတော့ချေ။

ပေ.ပေ. စိတ်ပျက်လာသည်။

‘ဘယ်လိုလူတွေ့မှန်းလဲမသိဘူး’

သူမစိတ်ထဲမှ ညည်းတူးလိုက်မိသည်။

သို့သော်....

မီးနဂါးကြောင့် ဒုက္ခရောက်နေရသူများအား ကူညီရန် ကြိုးစားဖို့ သူမ ခရီးထွက်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိုင်းလောက

အကျဉ်းတန်အမျက်(၄) နိဗ္ဗာန် ၃၉

အန္တရာယ်များပြီး အကူအညီပေးမည့်သူအား တွေ့ရဖို့မလွယ်ကူကြောင်းတွေးမိလျှင် စိတ်ပျက်မှုအပေါင်းသည် သူမထဲမှ စယ်ခွာသွားတော့သည်။

အကူအညီရဖို့ သည်းခံရမည်၊ စိတ်ရှည်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သည်း နားလည်လာသည်။

ပေ.ပေ.၏ဦးခေါင်း ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြစ်လာသလို စိတ်ထဲရှင်ရှင်ပျပျဖြစ်လာလေသည်။

ထိုစဉ်....

‘မိန်းကလေး စောင့်နေရတာ အားနာစရာကောင်းလိုက်တာ’

စကားသံနှင့်အတူ ကျီးချိုက ပြန်ရောက်လာလေသည်။

သူ၏လက်ထဲ၌ လင်ဗန်းတစ်ချပ်ကိုင်ထားပြီး ရေနွေးကြမ်းကရားနှင့် မုန့်အချို.ပါလာသည်ကို တွေ့ရ၏။

‘သုံးဆောင်လိုက်ပါဦး မိန်းကလေး’

ကျီးချိုက ညှော်ဝတ်ပြုလာလေသည်။

ပေ.ပေ.က....

၄၀ 'အို' ဝတ္ထုအောင်

'ကျေးဇူးပါပဲရှင်'

ကျီးချိုပေးသော ရေခန်းကြမ်းကိုသောက်ကာ မုန့်တကိုစားလိုက်လေသည်။

ကျီးချိုက သူမအား အကဲခတ်ကြည့်နေပါသည်။

ပေ့.ပေ့.က....

'ကျွန်မက....'

သူမသည် လားရှင်းကိစ္စကို စကားစရန်ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ကျီးချိုက....

'မိန်းကလေး၊ မေတ္တာဒေဟာမှာ အကူအညီလာအောင် တာကို မေတ္တာဒေဟာက ဝမ်းပမ်းဘာသာကြိုဆိုပါတယ်ကွယ်၊ ဒါပေမယ့် မေတ္တာဒေဟာအကြောင်းကို အရင်ဆုံးပြောပြပါရစေလား'

ဟု ပြောလာသည်။

ပေ့.ပေ့.က....

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မ နားထောင်နေပါသိရဲ့'

အကျည်းတန်အမျက်(၃) ၄၁

ကျီးချိုက....

'ဒီလိုပါမိန်းကလေး၊ ကျုပ်တို့မေတ္တာဒေဟာဟာ သိုင်းလောကမှာ ထည်ဆည်ဝါဝါ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ပြီး အများအကျိုးသိုင်းလောကအကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ခဲ့တာ လူတိုင်းသိကြပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သွန်ခဲတဲ့ဆယ်နှစ်လောက်က ရင်နာစရာအဖြစ်ဆိုးတစ်ခုနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ် မိန်းကလေး'

ပေ့.ပေ့.က....

'ဘယ်လိုအဖြစ်များလဲရှင်'

ဟု မေးလိုက်မိလေသည်။

ကျီးချိုက ...

'မေတ္တာဒေဟာမှာ မဆက်တဆမီးလောင်မှုဖြစ်ပွားခဲ့တာပါပဲ မိန်းကလေး'

'ဟြေ့'

'မီးဟာ ဘယ်ကဘယ်လိုလောင်ဘယ်ဆိုတာ မပြောနိုင်ခဲ့ကြပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မီးလောင်လိုက်တဲ့အတွက် မေတ္တာဒေဟာရဲ့ အရှေ့ဘက်အဆောင်တစ်ခုလုံး မီးသလိပ်ပြာကျသွားခဲ့ရပါတယ်ကွယ်'

၄၂ နိဗ္ဗာန် အာရုံ

ပြောရင်း ကျီးချို၏အသံ တုန်ခါလာလေသည်။

ဝမ်းနည်းကြေကွဲသည့်အရိပ်အယောင်များမျက်နှာပေါ်၌ ထပ်ဟပ်သွားလေတော့သည်။

‘မေတ္တာဂေဟာပိုင်ရှင် ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်စလုံးဟာ အရှေ့ဘက်အဆောင်မှာ နေကြတာဆိုတော့ မီးထဲကိန္ဒာန် ယောက်စလုံးပါသွားပြီး အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရတာပါပဲကွယ်’

‘အို...ဖြစ်မှဖြစ်ရလေရှင်’

ပေ့ပေ့ လွှတ်ခနဲခရရွတ်လိုက်လေသည်။

မေတ္တာဂေဟာသည် ဒုက္ခရောက်နေသူတိုင်းအား လာရောက်အကူအညီတောင်းသူတိုင်းအား ကူညီနေသော နေရာတစ်ခုဖြစ်လေသည်။

မေတ္တာဂေဟာကြီးမားလှသော မေတ္တာဂေဟာပိုင်ရှင် ဇနီးမောင်နှံ မီးထဲပါသွားသည့်အဖြစ်မှာ စိတ်မကောင်းစရာပင်။

ကျီးချိုက ပေ့ပေ့အား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘သခင်ကြီးတို့ဇနီးမောင်နှံ ကွယ်လွန်သွားကြပြီးတဲ့နောက် ပိုင်းမှာ ဘယ်သူကမူ မေတ္တာဂေဟာကို လာပြီးအကူအညီ

အကျဉ်းတန်အမျက်(၅) ၄၃

မတောင်းကြတော့ပါဘူး၊ အခု မိန်းကလေးရောက်လာတာဟာ ပထမဦးဆုံးပါပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့က ဦးညွတ်လိုက်၏။

‘မေတ္တာဂေဟာမှာ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာကို ကျွန်မလုံးဝမသိခဲ့ပါဘူးရှင်၊ ဒါကြောင့်လဲ အကူအညီလာတောင်းမိတာကို ခွင့်လွှတ်ဖို့တောင်းပန်ပါတယ်’

ကျီးချိုက...

‘မေတ္တာဂေဟာရဲ့အဖြစ်အပျက်ကို မိန်းကလေး တကယ်ပဲ မသိဘူးလား’

‘ကျွန်မ မသိပါဘူးရှင်’

ကျီးချိုက ပေ့ပေ့အား သေသေချာချာ အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။

သူမ လိမ်ပြောနေခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ နားလည်မိတော့မိ...

‘မိန်းကလေးက ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလံဆိုတာပြောပါဦး’

၄၄ ဝဏ္ဏအောင်

ဟု မေးလာလေသည်။

ပေ့ ပေ့ က....

‘ကျွန်ဟော ချူးလိန်မြို့က လာခဲ့တာပါ’

ဟု အစချီကာ လာရင်းကိစ္စကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

ကျီးချိုက စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေပါသည်။

ပေ့ ပေ့ ၏ကား ဆုံးသွားတော့မှ....

‘လက်စသတ်တော့ မိန်းကလေးဟာ ခုကွေ့ထောက်နေသော အတွက် အလှူအညီ ဖာရှာကားကို’

ဟု ပြောသေးသည်။

ပေ့ ပေ့ က....

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ မေတ္တာဂေဟာမှ စိတ်မကောင်းစရာ တွေ ကြီးထွားခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ကျွန်မက အလိုက်မသိဘူး ဖြစ်နေပါပြီ၊ ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်ဖို့အတွက် ပန်ပီကယ်’

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ကျီးချို ခက်ကဲပြလိုက်လေသည်။

‘ကိစ္စမရှိဘူး၊ မေတ္တာဂေဟာရဲ့ စည်းကမ်းကို ပြောမပြရသေးဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့....ပြောပါရှင်’

‘မေတ္တာဂေဟာဟာ တစ်စုံတစ်ယောက်က အားကိုးစာကြီး လာပြီးအကူအညီတောင်းတယ်ဆိုရင် အဲဒီလူကို မဖြစ်မနေ ကူညီရမယ်ဆိုတာပါပဲ’

‘အဲ့’

ပေ့ ပေ့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

ဟူမသည့် ကပျာကယာ လက်ကဲပြလိုက်ပြီး....

‘နေပါခစရှင်၊ ကျွန်မကိုကူညီဖို့ မလိုပါဘူးရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကျီးချို မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီး....

‘မိန်းကလေးဟာ အကူအညီ မလိုဘူးလား’

ဟု မေးလာသည်။

ပေ့ ပေ့ က....

‘အကူအညီဆိုပါဘယ်နှစ်၊ ဒါပေမယ့် မေတ္တာဂေဟာကို ခုက္ခမပေးချင်လို့ပါ’

ကျီးချို ပြုံးလိုက်သည်။

‘မိန်းကလေးရောက်လာတာဟာ မေတ္တာဂေဟာကို ခုက္ခ ပေးရာမရောက်တဲ့အပြင် ကူညီရာရောက်ဘယ်ဆိုရင်ကော’

‘ရှင်’

ပေ.ပေ. ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။

ကျီးချိုအား မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

ကျီးချိုက....

‘မေတ္တာဂေဟာ မီးလောင်သွားပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ဘယ်သူကမှ လာပြီးအကူအညီမတောင်းကြတော့ဘူး၊ အား လုံးဟာ မေတ္တာဂေဟာကို လျစ်လျူရှုထားလိုက်ကြတော့ ဘယ်၊ တကယ်ဆိုရင် သိုင်းလောကအကျိုး အများအကျိုးကို ထမ်းရွက်ခဲ့တဲ့ ခုက္ခရောက်နေသူအပေါင်းကို ကူညီခဲ့တဲ့မေတ္တာ ဂေဟာကို အားလုံးပေးမသင့်တယ် မဟုတ်လား၊ မီးလောင် ခံရပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ဘယ်သူကမှ လာပြီးအကူအညီမတောင်း ကြတော့တာဟာ မေတ္တာဂေဟာကို အထင်သေးတဲ့အတော၊ စော်ကားတဲ့အတော မဟုတ်ဘူးလား’

ပေ.ပေ. မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။

ကျီးချိုက....

‘မေတ္တာဂေဟာရဲ့ အဖြစ်ဟာ အတော်ကို ဝမ်းနည်း ကြကဲ့မို့ကောင်းပါတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိန်းကလေးကခုလို ဟာပြီးအကူအညီတောင်းတာ ကျုပ်တို့အတွက် ဝမ်းသာစရာ ပါပဲ၊ မေတ္တာဂေဟာကို လေးစားတဲ့လူ၊ အားကိုးတဲ့လူ လာကပေါ်မှာ ရှိနေသေးတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိလိုက်ရ ပါပြီ’

ပေ.ပေ. သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

သူမ၏ ခရီးစဉ်သည် သာယာချောမွေ့ခြင်းမရှိဘဲ တစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု အဆင်မပြေ အထစ်အဒဏ်ဖြစ်နေသည် မဟုတ် ပါလား။

ကျီးချိုက....

‘မိန်းကလေး ဘာမှအားမငယ်ပါနဲ့၊ မေတ္တာဂေဟာရဲ့ ဆောင်ပုဒ်အတိုင်း အကူအညီတောင်းဖို့ရောက်လာသူကို ကျုပ် တို့က ကူညီမှာပါ၊ ကဲ....သခင်လေးနဲ့ သွားတွေ့ရအောင်’

‘ရှင်’

‘သခင်လေးနဲ့ သွားတွေ့ရအောင်လေ’

ပေ.ပေ.ထိုင်ရာမှထလိုက်ပြီး....

‘သခင်လေးဆိုတာ’

‘သခင်လေးဟာ မေတ္တာဂေဟာပိုင်ရှင်ရဲ့ တစ်ဦးတည်း
သောသား မုထင်းရိုကို ပြောတာပါ’

‘ဪ...မေတ္တာဂေဟာပိုင်ရှင်မှာ သားတစ်ယောက်ကျန်
ရင်ခဲသေးတာကိုး’

ပေ.ပေ. တီးတိုးချခွတ်လိုက်လေသည်။

ကျီးချိုက....

‘မေတ္တာဂေဟာ မီးလောင်လို့ သခင်ကြီးသေဆုံးသွားခဲ့
ပေမယ့် သခင်လေးမုထင်းရိုကတော့ ကံကောင်းထောက်မပြီး
အသက်ဘေးက လွတ်မြောက်ခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်’

သူ၏ စကားမဆုံးမီ....

‘ခေါင်’

မောင်းသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ
လေသည်။

ကျီးချိုက....

‘ဟော ...သခင်လေးခေါ်နေပြီ၊ သွားတွေ့ကြရအောင်’

ဟု ပြောကာ ခပ်သွက်သွက် လှမ်းသွားလိုက်၏။

ပေ.ပေ.လည်း လိုက်ပါသွားလေသည်။

စကြိုလမ်းတစ်ခုကို ဖြတ်ကျော်ပြီးလျှင် အခန်းငယ်လေး
ခပ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့သည်။

*

*

*

သခင်လေး

အခန်းငယ်လေးဟစ်ခု ဖြစ်သည်။
အခန်းတွင်း၌ ဟာလာဟမ်းလမ်းဖြစ်နေသည်။
ပရိဘောဂစွဲစွဲစွဲစွဲ လုံးဝမရှိပါ။
အခြား လူအသုံးအဆောင်စွဲစွဲစွဲစွဲ ဟူ၍သည်။
ဘာဆိုတာမှမရှိသော အခန်းငယ်လေးဖြစ်နေသည်။
အကယ်၍...
ထိုအခန်းငယ်လေးအတွင်း၌ လူတစ်ယောက်သာ ခိုမနေ
ခဲ့ပါလျှင်...
ယခု...

အခန်းငယ်လေးအတွင်း၌ အခန်းငယ်လေးတစ်ခု
လေးခုရှိနေပါသည်။

ထိုလူသည် ပြတင်းပေါက်အောက်တွင် ခုတ်
ခွေးခိုနေသည်။

ထိုလူအား နောက်ထပ် ခုတ်ခွေးခိုနေသည်။
ခွေးတစ်ကောင်ဖြင့် ခုတ်ခွေးခိုနေသည်။

အကယ်၍ လူတစ်ယောက် ခိုနေသည်။

ထိုလူသည် အခန်းငယ်လေးတွင် ခိုနေသည်။
ခွေးတစ်ကောင်ဖြင့် ခိုနေသည်။

ထိုလူသည် အခန်းငယ်လေးတွင် ခိုနေသည်။

သခင်လေး၊ အခန်းငယ်လေးတွင် ခိုနေသည်။

ထိုလူသည် အခန်းငယ်လေးတွင် ခိုနေသည်။

အခန်းငယ်လေးတွင် ခိုနေသည်။

ထိုလူသည် အခန်းငယ်လေးတွင် ခိုနေသည်။

ထိုလူသည် သခင်လေး

ကျီးချိုက ထိုင်ခုံတစ်လုံးကို ချက်ချင်းသွားယူရန် ဟန်
လိုက်လေသည်။

သို့သော်....

ပေ့ပေ့က တားမြစ်လိုက်၏။

‘ကိစ္စမရှိပါဘူးရှင်၊ ဒီအတိုင်းပဲ ကျွန်မရပ်နေပါ့မယ်။’

သူမ၏စကားသံကြားလျှင် အစိမ်းရောင်ဝတ်ဆင်ထား
လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

‘မိန်း....မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါလား၊’

ဟု အထိတိတလန့် ရေရွတ်လိုက်သောအသံကို ပေ့ပေ့
ကြားလိုက်ရလေသည်။

သူမ အံ့သြသွား၏။

အစိမ်းရောင်ဝတ်ထားသူက....

‘ဘာ...ဘာကြောင့် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ခေါ်လာ
တာလဲ’

ဟု ကျီးချိုအား အပြစ်တင်လိုက်လေသည်။

ကျီးချို ပျာပျာသလဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

‘သ....သခင်လေး၊’

အစိမ်းရောင် ဝတ်ထားသူက လှည့်မကြည့်ဘဲ လက်ခုပ်
မီးပြလိုက်လေသည်။

‘ဘာ မကောင်းဘူး၊’

သူမ၏အသံ တုန်ခါနေသည်။

ဂနာမငြိမ်ဖြစ်ကာ အခန်းတွင်းမှ ချက်ချင်းထွက်ပြေး
သွားတော့မည့်အသွင် သဏ္ဌာန်ရှိလေသည်။

ပေ့ပေ့ ပိုပြီးအံ့သြသွားလေသည်။

ကျီးချိုသည်လည်း ဗျာများနေပါးတော့သည်။

‘သခင်လေး၊ ကျုပ်...ကျုပ်ကမေတ္တာဂေဟာရဲ့စည်းကမ်း
အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့တာပါ။ ကျုပ်မှာအပြစ်ရှိတယ်လို့ထင်
ရင် အပြစ်ကို ကျုပ်ခံယူပါ့မယ်၊ သခင်လေးကို ဒုက္ခပေးဖို့
မည်ရွယ်ပါဘူး’

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

အစိမ်းရောင်ဝတ်ထားသူက....

သကျည်းတန်ဖျက်(၅) နံပါတ် ၅၅

ကျီးချိုသည် တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ရှိ၏။

သူ၏အသွင်သည် ခြေထောက်လှမ်းနေသည်။

ရုပ်ရည်အသွင်ရှိသည်။

ဆန်ကျွတ်ကန်အသွင် မဆာန်နေပါတော့သည်။

သမီးသားက ဆွတ်လှည့်ပါ။

ဆွတ်နေ့ကငိုယ် တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေသည်။

ဘယ်ရယ်၊ ကျွန်တော့်ကိုသာ သတ်ပစ်လိုက်ပါတော့ဗျာ

ဟု ညည်းတောင်းလိုက်လေသည်။

ကျီးချိုက...

သခင်လေး၊ မေတ္တာငှာဟောဟော သိုင်းလောကမှာ
နာမည်တစ်လုံးနဲ့နေခဲ့တာပါ။ ဘယ်လိုအကြောင်းပဲရှိပါစေ၊
မေတ္တာငှာဟောနာမည်ကို အပျက်မခံနိုင်ပါဘူး၊ ဂုဏ်သိက္ခာ
အထိခိုက်မခံနိုင်ပါဘူး၊ ကွယ်လွန်သွားကြပြီဖြစ်တဲ့ သခင်ကြီး
ထို့ဇနီးမောင်နှံသမီးရှိနေကြမယ်ဆိုရင် ခုကိစ္စမှာ ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့
အကူအညီပေးနိုင်ဖို့ ကြိုးစားကြမှာပါပဲ

www.burmeseclassic.com

လုပ်ရက်လိုက်

ကသည်။

မထင်ရဲက

ရိပ်မိလိုက်သော

ကျွန်တို့ကို

ဟု ပြောလေသည်။

ပေသာ၊ မည်သို့မျှ နားမမည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေသည်။

သူမသည် သခင်လေးကိုတစ်လှည့်၊ ကျီးချိုအားတစ်လှည့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

သခင်လေး ပိုပြီးလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လာသည်။
 ‘ကျုပ်’
 တစ်စုံတစ်ခုပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။
 သို့သော်....
 ရှေ့မည်သို့ ဆက်ပြောရမှန်းမသိဖြစ်သွားပုံရသည်။
 ထို့အပြင်....
 တစ်ခဏအတွင်း ငြိမ်ကျသွားလေတော့သည်။
 အခန်းတွင်း၌ အပ်ကျသံကြားရလောက်အောင်ပင် တိတိဆိတ်ငြိမ်သက်သွားလေတော့သည်။

* * *

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးသွားလေသည်။
 သခင်လေးနှင့် ကျီးချိုဘို့ကား ကျောက်ရုပ်များပမာ
 မလှုပ်မယှက်ရပ်နေကြလေသည်။
 ပေ့ပေ့သည်လည်း သူ့ဘို့အား ခေးကြည့်ရင်း မလှုပ်
 မယှက်ရပ်နေမိလေတော့သည်။

မည်မျှကြာသွားမှန်းမသိ။
 ‘ဘာ၊ ကျုပ်အရက်သောက်ချင်တယ်’
 သခင်လေး၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
 ကျီးချိုက....
 ‘ကောင်းပါပြီ သခင်လေး’
 အခန်းတွင်းမှ ချက်ချင်းထွက်သွားလေသည်။
 သခင်လေးနှင့် ပေ့ပေ့တို့နှစ်ယောက်တည်းသာ ကျန်ရစ်
 ခဲ့ကြ၏။
 ပေ့ပေ့က မလှုပ်မယှက်ရပ်နေ၏။
 သခင်လေးကလည်း တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ပါ။
 ပေ့ပေ့ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။
 ‘ကျွန်မကြောင့် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားတယ်ဆိုရင်
 စောင်းပန်ပါတယ်ရှင်’
 ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

၁၁။ ကြားရသောစကားကို ဟိတိဆိတိစကား ဟု
ခေါ်သည်။ သို့သော်လည်းကောင်း၊ ဟိတိဆိတိစကားသည်
စကားတစ်ခု

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့၊ နံနက် ၈ နာရီခန့်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊

ဘုရားရှိခိုးပြောင်း

2. 5. 2.

၁၂- သန္ဓေသမီးတို့၏ မိခင်များ၏ ပြန်ပါရေးရာများ
 ၁၃- သန္ဓေသမီးတို့၏ မိခင်များ၏ ပြန်ပါရေးရာများ

ဟု ပြောလေသည်။

ပြန်တုန်း...

သစ်လေး၏အသံ အက်ကဲ့စွာ ထွက်ပေါ်လာလေတော့
ဆယ်။

‘မင်းက...ထောက်လှမ်းပြီးမှပြန်သွားမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့
မေတ္တာလေးကို စော်ကားတာပဲ’

‘

သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

အစပြုပြီးမှ နေ့စဉ်ဆုတ်၍ ရေခွံပိစောပူကြမ်းစားရဦးမည်။
အသေဝေဝါက်လိက်စားရမည်။

2 of 20000

ဟကယ်ဆိုမှင် မေတ္တာစာအကြောင်းကို စာရေး
ချုပ်ချုပ်စုစုစိမ်းပြီမှ မင်းလာခဲ့ဖူးကော၊ ကောင်း

၁၇၂၃။ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

ကျွန်တော့် ဆခက်ကြိုခန့်ရသော နတ်ပေးကံမြှောက်ပါဟန်၊
သို့သော်လည်းကောင်း၊ မရသေးရန်ကံပေးကံပေးပါ။ သူ့ကံပေးကံပေး
လမ်းညွှန်မှုအရ စေတနာတော်အားဖြင့် သိရှိပြီး အားကိုး
ကကြီးလာခဲ့တာပါပဲ။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ အသိပိတ်ဆွေဆိုလို့ရှိပါ
ဘူး။ အကူအညီပေးမယ့်လူလဲ ရှိပါဘူး။

သစ်လေး၊ ငြိမ်သွားလေသည်။

ॐ नमः

ဒြေသံများထွက်ပေါ်လာပြီး ကျီးချိုက အခန်းတည်းသို့
ဝင်ရောက်လာ၏။

၆၀ နိဗ္ဗာန် ဝတ္ထုအောင်

သုခိလက်ထဲ၌ အရက်တစ်မျိုးဖါလာပြီး သခင်လေးအား ချီသေခွာပေးလိုက်လေသည်။

သခင်လေးသည် အရက်အိုးကိုယူကာ တစ်ရှိုင်းထိုးမော့ သောက်လိုက်၏။

ပေ့.ပေ့.က မျက်မှောင်ကုတ်ကာကြည့်နေ၏။

မေတ္တာဂေဟာသခင်လေးသည် အရက်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်လော။

သခင်လေးသည် အရက်အိုးတစ်ဝက်ခန့် သောက်ချလိုက် ပြီးမှ....

‘အစဉ်အလာ ဂုဏ်သိက္ခာ ဒါတွေတကယ်ပဲလား’

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

‘ကျီးချိုက....’

‘ဒါအမွန်ပါပဲ သခင်လေး၊ မေတ္တာဂေဟာဟာ လူသား အကျိုး၊ သိုင်းလောကအကျိုး၊ သယ်ပို့ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်၊ အကူအညီသာဘောင်းညှိမှုနဲ့သမျှကို မငြင်းဘဲကူညီခဲ့ပါတယ်၊ သခင်ကြီးရဲ့မျိုးဆက်ဖြစ်တဲ့ သခင်လေးဟာ မေတ္တာဂေဟာရဲ့

အစဉ်အလာနဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို စောင့်ထိန်းရပါလိမ့်မယ်၊ ဒါဟာ အမွန်တရားပါပဲ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

သခင်လေးသည် ကောက်ကင်ကာ ရယ်ချလိုက်လေ သည်။

ပေ့.ပေ့.နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်မိလေသည်။

ကျီးချိုသည်လည်း မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

သခင်လေးသည် အတန်ကြာရယ်မောလိုက်ပြီးလျှင်....

‘မေတ္တာဂေဟာဟာ အယုတ်အလတ်အမြတ်မရွေး ကူညီ ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် အားလုံးက မေတ္တာဂေဟာကို မေ့ပစ် လိုက်ကြတာပဲ မဟုတ်လား’

ခံပြင်းနာကြည်းသောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

ကျီးချို ကပျာကယာ လက်ကပြလိုက်လေသည်။

‘သခင်လေး ဒီလိုယူဆရင် မှားသွားပါလိမ့်မယ်’

ဟုလည်း မပြောလိုက်သေးဘဲ။

ဘဝဇနက... နောက်ထပ် အချက်မော့မသောက်ရက်
ကလေး

တစ်ဆင့် ငိုကြွေးရင်း အာရုံစောက်ပြီးသောအခါ အောက်
ကို ခြေချောက်တို့ အားကျော်လွန်စွာ ခိုက်သွားသည်။

‘ရှိုးချိုက...

‘သခင်လေး... ကျုပ်ရှမ်းပြာ’ရဲ့စေ၊ မေတ္တာဒေဝဟာကို
ဆုတောင်းပြီး နှုတ်ခွင့်တာ အစဉ်အလုံးတစ်ရပ်ပါပဲ။ သူ့အတွက်
ကလေး မေတ္တာဒေဝဟာကို တယ်ဒေတာမှ မေ့သွားကြရုံသာမက
ပါဘူး။ ရှေးတောင် အကူအညီတောင်းပယ်လူတစ်ယောက်
နောက်သို့ပြန်ဟုတ်လား။ ဒါဟာသက်သေခံပါပဲ’

‘ဒါ... ဒါ...’

‘သခင်လေး... တယ်ဆူနေတုန်း မေတ္တာဒေဝဟာကို ပေးပို့
ကလေးတစ်ခုဖြစ်စေ၊ ဒုက္ခရောက်ရင် အကူအညီတောင်းဖို့ မေတ္တာ
ဒေဝဟာကို သတိရတဲ့လူတွေ ရှိနေစေအောင်ဆိုတာ သက်သေ
နေပါလား။ မေတ္တာဒေဝဟာဆိုတာနဲ့စပ်တယ်ဟာ တယ်ဒေဝဟာ
ပျောက်ကွယ်သွားမှာမဟုတ်ပါဘူး’

‘သခင်လေး ပြန်ကျသွားရဲ။

‘ရှိုးချိုက...

‘သခင်လေးဟာ မေတ္တာဒေဝဟာနဲ့အစဉ်အလုံးတစ်
ရပ်နဲ့ချောက်သွားသင့်ပါတယ်’

သူ၏စကားသည် ‘...’ မှတ်တမ်း အကူအညီ ပေးရန် ခိုက်
သွားသည့်သဘောဖြစ်နေသည်။

‘သို့သော်...

‘သုမ္မဏ်သီလိကက... ပြောဆိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ အတ္တ
ဒေဝဟာ၏အကျိုးကိုချော့ဆီးကာ ပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်သည်။
...’ နှင်းလည်း ပြန်သေသည်။

‘သခင်လေးက...

‘အကူအညီတောင်းကလေးတဲ့လူဟာ’

‘သုမ္မဏ်သီလိကက... (ရှိုးချိုက ကြားဖြတ်ခွင့်လိုက်ပါ
သည်။’

‘ယောက်ျားပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မိန်းမပဲဖြစ်ဖြစ် အကူအညီတောင်း
တဲ့လူဟာ အကူအညီတောင်းတဲ့လူပါပဲ’

‘သခင်လေး သက်ပြင်းချီလိုက်သေသည်။

‘ကောင်းပြီ...မိန်းမဟာ မိန်းမဆိုတာလဲ ဘာဘဲရမှားပေါ့’

ကျီးချိုက ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

သခင်လေးက....

‘မင်းက ကျုပ်ရဲ့အကူအညီကို တကယ်ပဲ လိုချင်သလား’

ဟု ပေ့.ပေ့.ကို မေးလာလေသည်။

ပေ့.ပေ့.က....

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သခင်လေးက....

‘ကျုပ်က မင်းကို ကူညီနိုင်မယ်များ ထင်နေသလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

‘ကျုပ်ဟာဘယ်လိုလူစားလဲ ဆိုတာကော မင်းသိသလား’

ပေ့.ပေ့.က....

‘ရှင်ဟာ သခင်လေးတစ်ယောက်ဖြစ်သလို ဒုက္ခရောက်သူတွေကို ကူညီလေ့ရှိသူတစ်ယောက်ဆိုတာ ကျွန်မသိထားပြီးပြီ’

‘ဟား...ဟား...ဟား’

သခင်လေးက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘မင်းက ကျုပ်အပေါ် ဘယ်လောက် ယုံကြည်အားကိုးထားဆိုတာ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့’

စကားဆုံးလျှင် ပေ့.ပေ့.ဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်းချင်းလှည့်လာလေတော့၏။

* * *

သခင်လေး....

မေတ္တာဝေဟာရှင် သခင်လေးသည် ထူးခြားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ပေ့.ပေ့. ရိပ်မိထားလေသည်။

ထို့ကြောင့်....

၆၆ နိဗ္ဗာန် ဝတ္ထုအောင်

အကျဉ်းတန်အမျက်(၃) ၆၇

သခင်လေးအား မျက်နှာတင်မခတ် ကြည့်နေလိုက်၏။

သခင်လေးသည် ပေ့ပေ့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်
လေသည်။

ဤတူင်...

* * *

အဖြူရောင် အနီရောင် အမည်းရောင် ရေယုက်နေသော
အမာရွတ်များ....

ရှုံ့တူနေသော အရည်ပြားများ....

လောကပေTတိုင် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာအကောင်းဆုံး ရုပ်
သွင်တစ်ခု။

မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်၏အသွင်....

သခင်လေးသည် မျက်နှာတစ်ခြမ်းလုံး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်
ဖြစ်နေသူ တစ်ယောက်တည်း။

ပေ့ပေ့မှာ သခင်လေး၏မျက်နှာကို ခွဲတူပြင်လိုက်ရသွင်း
မေ့လျော့မတတ် ခံစားလိုက်ရလေတော့သည်။

* * *

သခင်လေးသည် လူတစ်ယောက်နှင့် မတူဘဲ မကောင်းဆိုး
ဝါးတစ်ကောင်နှင့် တူနေပါ၏။

သူ၏ရုပ်သွင်ကို တွေ့လိုက်ရသူတိုင်းက အထိတ်တလန့်အော်
တစ်ကာ တွက်ပြေးသွားနိုင်လောက်ပေသည်။

သို့သော်....

ပေ့ပေ့က တွက်မခံပြီးဘဲ မလှုပ်မယှက် ရပ်နေ၏။

သူမအားကူညီနိုင်မည့်သူမှာ သခင်လေးတစ်ယောက်တည်း
သာ ရှိသည်မဟုတ်ပါသေး။

ကျီးချိုက မလှုပ်မယှက်ရပ်နေ၏။

ပေ့ပေ့နှင့် သခင်လေးတို့၏ အခြေအနေအား စောင့်
ကြည့်နေသည့်သဘော ဖြစ်လေသည်။

သခင်လေးက ပေ့ပေ့အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြို
လိုက်ပြီး....

‘မင်းဟာ အတော်ကို ချောမောသတဲ့မိန်းကလေးတ
ယောက်ပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့ ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သခင်လေးက....

‘တော်ရုံတန်ခိုးမိန်းကလေးတွေဟာ ကျုပ်ရဲ့ရုပ်သွင်ကိုတွေ့
မြင်လိုက်ရတာနဲ့အထိတ်တလန့်အော်ဟစ်တတ်ကြတယ်၊ တချို့
ကျတော့ ကြောက်လန့်ပြီး သတိလစ်မေ့မြောသွားတဲ့အထိ
ဖြစ်ရတယ်၊ မင်းကကော ကျုပ်ကို မကြောက်ဘူးလား’

ဟု မေးလေသည်။

ပေ့ပေ့ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်မ မကြောက်ပါဘူးရှင်’

အကျည်းတန်အပျက်(၅) နက္ခတ် ၆၉

‘ဘာ’

သခင်လေး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

ပေ့ပေ့၏စကားကို မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားပုံ
လေသည်။

ပေ့ပေ့က....

‘သခင်လေးရဲ့ရုပ်သွင်ဟာအတော်ကိုကြောက်စရာကောင်း
တာ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ မကြောက်တာက ဘယ်
လို အရာမျိုးဟာ ကြောက်သင့်တယ်၊ ဘယ်လိုအရာမျိုးဟာ
မကြောက်သင့်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မခွဲခြားတတ်လို့ပါရှင်’

ကျီးချို၏မျက်လုံးများတွင် အပြုံးရိပ်များ ဖြစ်ပေါ်လာ
လေသည်။

သခင်လေးက....

‘မင်းစကားက အဆန်းပါလား၊ ကျုပ်ကို ရှင်းပြခန်း
ပါဦး’

ဟု မေးလေသည်။

ပေ့ပေ့က....

၇၀ နို့ ဝဏ္ဏအောင်

‘အဖို့လူတွေဟာ ရုပ်ရည်ချောမော ခန့်ညားကြ
လယ်၊ စကားပြောချိုသာယဉ်ကျေးကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
သူတစ်ပါးကိုကြင်နာသနားဖို့ အကူအညီပေးဖို့ သတိမရ
ပါဘူး။ တချို့ဆိုရင် နိုင်ငံထက်စီးနင်းလုပ်ဖို့ မတရားလုပ်
ဝန်ခံလေးကြပါဘူး။ ဒီလိုလူစားမျိုးတွေသာလျှင် ကြောက်
ဖို့ကောင်းတဲ့ လူတွေဖြစ်ကြပါတယ်ရှင်’

သခင်လေး၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားလေသည်။
‘ဟေ့ဟေ့က ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။’

‘သခင်လေးဟာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အရုပ်ဆိုး
အကျည်းတန်တဲ့ဘဝကို ရောက်ခဲ့ရပေမယ့် ဒုက္ခရောက်သူက
ကူညီတယ်ဆိုတာ ကြောက်စရာမကောင်းတဲ့အပြင် အားကို
အားထားပြုထိုက်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်
ကျွန်မအနေနဲ့ သခင်လေးကိုကြောက်စရာမလိုဘူးလို့ ယုံကြည်
မိပါတယ်ရှင်’

သခင်လေး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဒါ...ဒါ...တယ်နည်းနဲ့မှမဖြစ်နိုင်ဘူး’

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ဟေ့ဟေ့က....

အကျည်းတန်အမျက်(၃) နို့ ၇၁

‘ဘာကြောင့်မဖြစ်နိုင်ရမှားလဲရှင်၊ တကယ်တော့ ရုပ်ရည်
ချောမောလှပတာ အရုပ်ဆိုးတာမျိုးဟာ ပြစ်ပပုံငါးသံသာန်
ပါ။ အရေးကြီးတာက အတွင်းစိတ်ပါ။ ရုပ်လှဖို့ထက် စိတ်
နုလုံးလှဖို့ပါရှင်’

ကျိုးချိုက သူမ၏စကားကို ထောက်ခံလိုက်လေသည်။

‘ဒါဟာ အဓိကအကျဆုံးကိစ္စပဲ’

ရုတ်တရက်....

သခင်လေးသည် ဒုက္ခရာရထားသော တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်
ပမာ ဂူးဂူးဝါးဝါးအော်ဟစ်ကာ အခန်းတွင်းမှတစ်တုန်ထိုး
ပြေးထွက်သွားလေတော့၏။

ပေ့ပေ့က....

‘သခင်လေးဟာ စိတ်ထားကောင်းတဲ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်
တယ်ဆိုတာ ကျွန်မယုံကြည်ပါတယ်ရှင်’

ဟု အလိုက်သင့်ပြောလေသည်။

ကျီးချိုက....

‘မိန်းကလေး ဒီလိုသဘောထားတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်ကွယ်၊ ခေတ္တခဏဟာကို မီးလောင်တဲ့အခါ သခင်
ကြီးတို့ဇနီးမောင်နှံ သေဆုံးသွားခဲ့ရပြီ၊ သခင်လေးကကောင်း
လို့ သွတ်မြောက်လာခဲ့ပေမယ့် သူ့ရဲ့မျက်နှာ တစ်ခုလုံးဟာ
မီးလောင်ခံရလို့ ခုလိုရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်သွားခဲ့ရတာပါပဲ’

ပေ့ပေ့က....

‘သခင်လေးရဲ့အဖြစ်ကို ကြားရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး
ရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကျီးချိုက....

‘သခင်လေးဟာ အဲဒီအချိန်ကစပြီး လူ့ကောသလ်အစိုးရ
အောင် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊ သိုင်းလောကကိုလဲ မဆင်းမောဘူး၊

အတိတ်၏ခါးသီးမှု

ပေ့ပေ့သည် ညှော်ခန်းအတွင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး
ဖြစ်သည်။

ကျီးချိုက သူမအား ကောင်းမွန်စွာ ဆက်ဆံလေသည်။

နေရာထိုင်ခင်းပေးသည်။

စားသောက်ဖွယ်ရာများ ပြင်ဆင်ပေးလေသည်။

တစ်ဖန်....

‘မိန်းကလေးကတော့ သခင်လေးအပေါ်မှာ နားမလည်
နိုင်အောင်ဖြစ်နေမှာပဲနော်’

ဟု ပြောလာလေသည်။

၇၄ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

နေတ္တာဂေဟာမှပဲ အထီးကျန်ဆန်စွာ နေထိုင်ခဲ့ပါဘေ
တယ်။ သခင်လေးရဲ့ဘဝကို မိန်းကလေး နားလည်ပြီး ခွဲ
လွှတ်စေချင်တယ်'

ပေ့ပေ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ကျွန်မ သဘောပေါက်ပါတယ်ရှင်၊ ဒါထက် သခင်လေး
ဟာ မိန်းကလေးတွေကို မုန်းတီးနေပုံရတယ်လို့ ကျွန်မရိပ်မိ
တယ်၊ အဲဒါ ဘာကြောင့်များလဲဆိုတာ ပြောပြနိုင်ရင် ပြော
ပြပါလားရှင်'

ဟု အောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ကျီးချို မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

'အို...မိန်းကလေးထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး'

ဟု ကပျာကယာငြင်းဆန်လိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့ ပြုံးလိုက်သည်။

'ကျွန်မဟာ သခင်လေး အပေါ် နားလည်တဲ့လူတစ်
ယောက်ဆိုတာ ဦးလက်ခံစေချင်ပါတယ်'

ကျီးချို ထက်ပြင်းချလိုက်သည်။

အကျည်းတန်အမျက်(၄) ၇၅

'အင်း...ကျုပ်ပြောမပြဘဲ သိုင်းလောကထဲကိုဆုတ်လို့
မိန်းကလေးစုံစမ်းကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် သခင်လေးအကြောင်း
ကို သိသွားမှာပါပဲ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်ပြောပြပါ့မယ်'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်'

ပေ့ပေ့သည် ကျီးချိုပြောလာမည့်ခံကားကို နားစွဲ
လိုက်လေသည်။

ကျီးချို၏မျက်နှာတင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲသော အရိပ်
အယောင်များ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သခင်သေး၏အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်လေတော့သည်။

* * *

'ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်'

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်နေပါသည်။

မြင်းလှည်းတစ်စီးသည် ဂမုန်းဂေဟာသို့အားထု လမ်း
ကြောင်းပေါ်၌ ခရီးနှင်နေသည်။

မြင်းလှည်းစောင်းနှင်လာသူမှာ ကျီးချိုဖြစ်လေသည်။

၇၆ နို့ ဝဏ္ဏအောင်

ကျီးချိုသည် ဂမုန်းဂေဟာသို့လှမ်းပြီး တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင်....

‘သခင်လေး.....ဂမုန်းဂေဟာကို ရောက်ပါစော့မယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မြင်းလှည်းအိမ်ထဲ၌ သခင်လေးမုတင်းရီ လိုက်ပါလာပါသည်။

သခင်လေးက....

‘ဘာ.....ကျပြီတို့ သွားလို့ဖြစ်ပါလား’

ဟု မေးလာလေသည်။

ကျီးချိုက....

‘ဘာကြောင့် သွားလို့မဖြစ်ရမှလဲ’

‘ကျပြီက....’

‘သခင်လေးနဲ့ ဂမုန်းဂေဟာပိုင်ရှင်ချာစိမ်းရဲ့သမီး ချာနနီတို့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းသားကြိုတာ လူတိုင်းသိကြတာပဲ’

သခင်လေးက....

‘ဒါဟာ အရင်တုန်းကကိစ္စတွေပါ။ ခုတော့ ဖေဖေနဲ့ မေမေလဲ မရှိတော့ဘူး၊ ကျွန်တော်လဲ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေပြီ’

‘ဘာဆိုလို့လဲ သခင်လေးရယ်၊ ချာစိမ်းဟာ ကတိတည်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ လူဆိုတာ ကတိတစ်လုံးပေးပြီးရင် ဘယ်တော့မှ ပြန်မဖျက်ရပါဘူး၊ မေတ္တာဂေဟာမီးလောင်သွားပြီး သခင်ကြီးတို့ အဖြစ်ဆိုးကြုံခဲ့ရတာကို ချာစိမ်းကသိပြီး သားပဲ၊ သခင်လေးကိုလာခဲ့ဖို့လဲ သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့တယ်မဟုတ်လား’

သခင်လေးက....

‘သူ့ရဲ့သမီးဟာ နတ်မိမယ်လိုချောမောလှပတယ်၊ ကျပြီက အရပ်ဆိုးအကျည်းတန်နေပြီ၊ ပြီးတော့ ဥတစ်လုံးတစ်ကောင်ကြွက်ဘဝရောက်ရပြီ၊ ဒီတော့’

ကျီးချိုက....

‘ချာစိမ်းက ဒီလောက်ထိရှိုင်းစိုင်းမယ်မထင်ပါဘူး၊ ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်တဲ့ တခင်ကြီးရဲ့မျက်နှာကိုလဲ ထောက်ထားရစဉ်းမယ်မဟုတ်လား’

‘ကျပြီလဲ ဘာမှမပြောတတ်တော့ပါဘူး ဘာဘယ်’

သခင်လေးက ညည်းတွားလိုက်လေသည်။

ကျီးချိုက....

‘သခင်လေး စိတ်အေးအေးသာထားပါ၊ အားလုံးအဆင်ပြေသွားမှာပါ’

ဟု ပြောကာ မြင်းလည်းကို ဆက်၍မောင်းနှင်သွားလေသည်။

သခင်လေး သာမုမေးပြာသာတော့ဘဲ လိုက်ပါသွားရလေသည်။

မကြာပါချေ။

ဂမုန်းဂေဟာသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိသွားကြလေတော့သည်။

*

*

*

မေတ္တာဂေဟာမှ သခင်လေးရောက်လာသည်ဆိုလျှင် ဂမုန်းဂေဟာမှ ပျာပျာသလဲ ကြိုဆိုလာကြလေသည်။

ကျီးချိုနှင့်သခင်လေးတို့အား ညှော်ခန်းအတွင်း၌ နေရာချပေးကာ စားကေခင်းသောက်ဖွယ်များဖြင့် ညှော်ခံခဲ့လေသည်။

ဂမုန်းဂေဟာပိုင်ရှင် ချာစိမ်းလည်း ချက်ချင်းထွက်လာသည်။

သခင်လေးက ထိုင်ရာမှထကာ ဦးညွတ်ဂါရဝပြုလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်တော်မုထင်းရိက ရှိသောဂါရဝပြုပါကယ်ခင်ဗျာ’

ချာစိမ်းသည် အသက်ငါးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိပြီဖြစ်သည်။

ထင်ရှားသောသိုင်းဆရာကြီးတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လေသည်။

သိုင်းလောကပြဿနာတစ်ရပ်ဖြင့် ချာစိမ်းက မေတ္တာဂေဟာပိုင်ရှင်ထံ၌ အကူအညီတောင်းခဲ့ဖူးသည်။

မေတ္တာဂေဟာပိုင်ရှင်ကကူညီသဖြင့် ချာစိမ်း၏ပြဿနာများ ပြေပြေလည်လည်ဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်မှစပြီး ချာစိမ်းနှင့် မေတ္တာဂေဟာပိုင်ရှင်တို့မှာ မိတ်ဆွေရင်းနှီးသောမိတ်ဆွေများ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် သခင်လေးနှင့် ဂမုန်းဂေဟာသခင်မလေး
ချာနန်တို့အားစေ့စပ်ကြောင်းလမ်းသည်အထိဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ယခု....

ချာစိမ်းသည် သခင်လေးအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အက
ခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

သူ၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်နေပါတော့သည်။

‘မင်းက ကျုပ်ရဲ့ ဖိတ်ခေါ်ချက်အတိုင်း ရောက်လာတဲ့
အတွက် ချီးကျူးပါတယ်၊ ကျုပ်အနေနဲ့ အရေးကြီးတဲ့စကား
ပြောစရာရှိလို့ မင်းကို ခေါ်ယူခဲ့တာပဲဖြစ်တယ်’

သခင်လေးက....

‘ဟုတ်ကဲ့ အမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ’

ချာစိမ်းက....

‘မေတ္တာဂေဟာမီးလောင်ခံရတုန်းက မင်းလဲမီးလောင်ခဲ့
တယ်လို့ သတင်းကြားမိတယ်’

သခင်လေးက....

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ခြောက်လလုံးလုံး ဆေးကုသခံယူခဲ့
ရပါသေးတယ်’

သခင်လေးမိဘများ၏ ဈာပနအား ကျီးချိုကပင် တာ
ယူ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင်....

သခင်လေးမှာ အခြေအနေဆိုးနေသဖြင့် သမားတော်
များကထံသို့ပို့ကာ ဆေးကုသနေရ၏။

ခြောက်လခန့်ကြာပြီးမှ သခင်လေးသက်သာသွားခြင်းဖြစ်
သည်။

ထိုအချိန်ဝယ် အရာအားလုံးပြီးဆုံးနေပြီဖြစ်လေသည်။

ချာစိမ်းတို့သည် ဈာပနအခမ်းအနားသို့ တက်ရောက်ခဲ့
သော်လည်း သခင်လေးဆေးကုနေသော နေရာဆီသို့ကား
တက်မလာခဲ့ကြပါ။

မိဘများမရှိတော့သည်နှင့် မိမိအပေါ်ဆက်ဆံရေးပြောင်း
သွားသည်ဟု သခင်လေး နားလည်ထားလေတော့သည်။

ချာစိမ်းက....

‘မေတ္တာဂေဟာဟာ သွိုင်းလောကမှာ အတော်ပဲကျော်
ကြားခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မိဘတွေနဲ့ထက်ထက်ဆဲ ကျော်

၈၂ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

ကြားမှုကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းသွားဖို့ မင်းကြီးစားနိုင်ဖို့
မလား၊

‘ဗျာ’

သခင်လေး အံ့သြသွားသည်။

ချာစိမ်းက သူ့အား အသစ်သေးနေသည်မဟုတ်ပါဘူး။

ချာစိမ်းက ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

‘မင်းဟာ မျက်နှာပုံးစုပ်ပြီး ဒီနေရာကို ဝင်လာခဲ့တာ
အံ့သြစရာပဲ။ ကျုပ်ရဲ့သားမက်ဟာ မျက်နှာပုံးစုပ်ပြီးရပ်ဖျက်
ထားရတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိပ်ပြီးသဘောမကျဘူး။ မျက်နှာ
ပုံးကို ချွတ်လိုက်ပါ’

မုန်ပေသည်။

သခင်လေးသည် မျက်နှာပုံးတုတ်ခုံကိုစုပ်ကာ လာခဲ့ခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

ချာစိမ်း၏စကားကြားရသောအခါ သခင်လေးထိတ်လန့်
သွားလေသည်။

ချာစိမ်းသည် သူ၏ဘဝကိုကြားသိထား၍ လက်တွေ့
စစ်ဆေးရန် ခေါ်ယူခံစားရခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း သဘော
ပေါက်လာလေတော့သည်။

အကျည်းတန်အမျက်(စု) နိဗ္ဗာန် ၈၁

သခင်လေးက ဦးညွတ်လိုက်ပြီး....

‘ကျွန်တော် ရဲ့မျက်နှာပုံးကို မချွတ်ပါရစေနဲ့ဗျာ’

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ချာစိမ်းက လက်ခံပဲ။

‘မင်း ယောက်ျား မဟုတ်လား၊ မင်းရဲ့ မျက်နှာကို
ခွာကြောင့်မပြရဲရမ္မာလဲ’

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

ကျီးချိုသည် ချာစိမ်းမှာ ထင်ရှားသော သိုင်းဆရာတစ်
ယောက်ဖြစ်၍ လောကသဘာဝအား နားလည်မှုအပြည့်အဝ
ရရှိသူတစ်ယောက်ဟု ယုံကြည်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့်....

‘သခင်လေး မျက်နှာပုံးစုပ်ကိုချွတ်ပြသင့်ပါတယ်’

ဟု ထိုက်တွန်းလိုက်လေသည်။

မဝံ့မရဲဖြစ်နေသော သခင်လေးမှာ ကျီးချို၏စကား
ကြောင့် သဘောပေါက်သွားလေသည်။

ထိုစဉ်....

ညွှန်းအတွင်းသို့ ချာစိမ်း၏သမီး ချာနန်ဝင်ရောက်
လေသည်။

သခင်လေးက မျက်နှာပုံးစုပ် ချွတ်လိုက်သောအချိန်
တိုက်ဆိုင်သွားပြီး အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသည့် ချာ
နန်လေး တွေ့မြင်သွားလေတော့သည်။

ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေသော သခင်လေး၏ မျက်နှာ
မြင်လျှင်....

‘အမယ်လေး’

ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာ အော်ဟစ်လိုက်သည်။

သူမ မူးမေ့လဲကျမလိုဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

‘သမီး’

ချာစိမ်း ကပျာကယာပေးမလိုက်ရလေသည်။

သခင်လေးသည်လည်း ပျာကယာခတ်သွားပြီး မျက်နှာပုံး
စုပ်ကို မြန်မြန်စုပ်ချလိုက်ရလေသည်။

ချာနန်က....

‘ဖေဖေ၊ သူ...သူက ဘယ်သူလဲ’

ဟု မေးလာလေသည်။

ချာစိမ်းက...

‘သူဟာ မုထင်းရီလေ သမီးရဲ့’

‘အမယ်လေး’

ချာနန် စူးစူးဝါးဝါး ချွတ်ဟစ်လိုက်လေသည်။

‘အမယ်လေး၊ ဒီဘီလူးသဘက်လို ရုပ်ရည်မျိုးနဲ့ သမီး
ကိုဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်မထပ်နိုင်ဘူးဖေဖေ၊ မကောင်းဆိုး
ဝါးကောင်ကြိုကို သမီးယူပါရစေနဲ့’

သူမသည် ပြောရင်း ချိုက်ကြီးအဝင် ငိုကြွေးသေးစွာ
သည်။

ချာစိမ်းသည် သမီးဖြစ်သူအား အလွန်ချစ်မြတ်နိုးသူဖြစ်
လေသည်။

‘သမီး ဘာမှပူနဲ့၊ သမီးစိတ်မဆင်းရဲစရာဘူး၊ ဒီကောင်
နဲ့ လက်ထပ်ပေးဖို့ ဖေဖေ့ကိုယ်တိုင်လဲ သဘောမချင်ဘူး
ဘူး’

ထိုစကားကြားလျှင် ချာနန်ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘ဟေဟေ၊ ဒီလူ့တိရစ္ဆာန်ကြီးကိုကြည့်ရတာ အော့နာလို့ နာလှပါတယ်၊ မြန်မြန်သာမောင်းထုတ်လိုက်ပါတော့’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ချာစိမ်းသည် သခင်လေးဘက်သို့လှည့်ကာ ဒေါသတကြီး အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

‘ခွေးကောင်၊ မင်းကြော့ငါ့ ငါ့သမီး စိတ်ဆင်းရဲနုရပြီ ငါ့အိမ်ထဲက မြန်မြန်ထွက်သွားစမ်း၊ မင်းတို့ချင်း စေ့စပ် ထားတဲ့ကိစ္စကိုလဲ ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီ၊ နောက်နောင် ဘယ် တော့မှ ငါနဲ့ပတ်သက်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့လေ’

သခင်လေး အကြီးအကျယ် ချက်သွားလေသည်။

ဘာမှမပြောဘဲ အခန်းတွင်းမှ ပြေးထွက်သွားလေတော့ သည်။

‘သခင်လေး’

‘သခင်လေး’

ကျီးချိုက အော်ဟစ်ခေါ်ရင်း ပြေးလိုက်သွားလေတော့ သည်။

* * *

ကျီးချိုသည် အဖြစ်အပျက်များကို ရှင်းပြလိုက်ပြီဖြစ် သည်။

ပေ့ပေ့ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

ကျီးချိုက...

‘သခင်လေးဟာ အဲဒီအချိန်ကစပြီး အိမ်ထဲကနေ အပြင် မထွက်တော့ဘူး၊ လူတွေအားလုံးကို စိတ်နာသွားတယ်၊ အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးတွေကိုပေါ့’

ပေ့ပေ့က...

‘ကျွန်မနားလည်သဘောပေါက်ပဲ ပြီရှင်’

ကျီးချိုက...

‘သခင်လေးဟာ သူ့ရဲ့ရုပ်သွင်ကို တွေ့မြင် လိုက်ရရင် ကြောက်လန့်သွားတဲ့လူတွေကို ပိုပြီးမုန်းတီးတယ်၊ မင်းက သူ့ကိုမကြောက်ဘဲ ရုပ်ရည်ဟာအဓိကမဟုတ်ဘူး၊ စိတ်နှလုံး လှဖို့သာ အဓိကလို့ပြောလိုက်တော့ သူကျေနပ်သွားတယ်၊ တို့မေတ္တာဂေဟာရဲ့ စည်းကမ်းကို ထူထောင်စောင့်ထိန်း လိုက် နာမှာပါ၊ သူဟာ မင်းကိုကူညီပါလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့က...

၈၈ ဝတ္ထုအောင်

‘ကျွန်မ တစ်ခုပြောပါရစေရင်’

ကျီးချို ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ပြောပါ မိန်းကလေး’

ပေ့ ပေ့ က....

‘သခင်လေးရဲ့ ဘဝကိုကြားသိရလို့ အဘော် စိတ်မခံကား ဖြစ်မိပါဘယ်၊ ကျွန်မဟာ သခင်လေးကို ဒုက္ခပေးသလို ဖြစ်နေပါပြီ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို ပြန်ပြီး ရုပ်သိမ်းပါရစေရင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကျီးချိုက....

‘မိန်းကလေးက’

‘ကျွန်မက တခြားဘစ်နေရာမှာသွားပြီး အကူအညီရှာပါ့မယ်၊ သခင်လေးကို ဒုက္ခပေးချင်တော့ပါဘူး၊ ခုတောင်မှ ကျွန်မကြောင့် သခင်လေး စိတ်သောက ရောက်နေတာကိုစိတ်မကောင်းပါဘူးရှင်’

ထိုစဉ်....

အကျည်းတန်အမျက်(၈) ၈၉

‘မင်းဘယ်မှ သွားစရာမလိုဘူး’

အေးတို့အေးစက်စကားသွယ်တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပေ့ ပေ့ နှင့် ကျီးချိုတို့ လမ်းကြည့်လိုက်ကြသောအခါ အခန်းကဲ့သို့ ဝင်ရောက်လာသည့် သခင်လေးအား တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

* * *

သခင်လေးသည် မျက်နှာဖုံးဘစ်ခု တပ်ဆင်သွားပြီး ဖြစ်လေသည်။

သူ၏ မျက်နှာသည် သွေးရောင်ကင်းမဲ့ကာ ခံစားချက်ကင်းသော လူသေအသေကင်းကောင်တစ်ခု၏ မျက်နှာမျိုးဖြစ်နေ၏။

သို့တိုင်....

၉၀ နိဗ္ဗာန် ဝတ္ထုအောင်

မီးလောင်ထားသဖြင့်ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေသောအသံ
နှင့်စာလျှင် များစွာတော်ပေးသေးတော့သည်။

ပေ့ပေ့ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘သခင်လေး’

ကျွန်းချိုက ထိုင်ရာမှ ထလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့...အ....

‘သခင်လေး စိတ်မကောင်းဖြစ်အောင်လုပ်မိတာကျွန်မကို
ခွင့်လွှတ်ပါရှင်’

ဟု အလေးအနက်ထားကာ တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

သခင်လေးက....

‘ကျုပ်ကို တောင်းပန်စရာမလိုပါဘူး’

ဟု ပြောလာလေသည်။

သူ၏လေသံမှာ အလွန်ညစ်ညာပျော့ပျောင်း နေတော့
သည်။

ပေ့ပေ့က....

အကျည်းတန်အမျက်(၉) နိဗ္ဗာန် ၉၁

‘ကျွန်မ’

သူမ ထိုင်ရာမှထရန် ဟန်ပြင်လိုက်သောအခါ....

‘ထိုင်ပါ....ထိုင်ပါ’

သခင်လေးက ထိုင်ခိုင်းလေသည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ပေ့ပေ့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဝင်ထိုင်
လိုက်၏။

ပေ့ပေ့သည်သခင်လေးအား စိတ်မကောင်းစွာဖြင့်ကြည့်
ရှုမိလေသည်။

သခင်လေး၏အဖြစ်သည် ရင်နာစရာကောင်းလှသည်မဟုတ်
ပါသေး။

မည်သူမဆို....

သခင်လေး၏နေရာတွင် နေရမည်ဆိုလျှင်ယင်းသို့ပင်ခံစား
ကြရမည်ဖြစ်လေသည်။

သခင်လေးက....

‘မင်းသားစရာမလိုတော့ပါဘူး၊ ကျုပ်က မင်းကိုအကူ
အညီ ပေးပါ့မယ်’

၉၂ နေ့ ဝတ္ထုအောင်

ဟု ပြောလာလေသည်။

ပေ့ ပေ့ က...

‘သခင်လေးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ ဒါပေမယ့်’

သူမ၏စကားမဆုံးမီ သခင်လေးက ကြားဖြတ်ပြောလေသည်။

‘မေတ္တာဂေဟာကိုလာပြီး အကူအညီ တောင်းခံပြီး အကူအညီမယူဘဲ ပြန်သွားမယ်ဆိုရင် စော်ကားရာ ကျမလေးလား’

‘ကျွန်မ’

‘ကျုပ်ကမ်းကို ကူညီမယ်လို့ ပြောပြီးပါပြီ’

ပေ့ ပေ့ ဆက်ပြင်းချကာ...

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သခင်လေးက...

‘ကောင်းပြီ...ကျုပ်က ဘယ်လိုအကူအညီပေးရမလဲ’

ပေ့ ပေ့ က...

သူမ သိုင်းလောကသို့ ရောက်လာရသည့်အကြောင်းရင်းကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

သခင်လေးက ငြိမ်၍နားထောင်နေသည်။

ပေ့ ပေ့ ၏စကား ဆုံးသွားမှ...

‘မီးနဂါးကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီးရင် မင်းရဲ့ဆန္ဒပြည့်ဝသွားပြီပေါ့!’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

‘ကောင်းပြီ...မီးနဂါးကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပေးဖို့ ကျုပ်က ဝန်ဟူပါမယ်’

ပေ့ ပေ့ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘သခင်လေးရဲ့ ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုပြန်ဆပ်ရမှန်းတောင် မသိဘဲပဲပဲ ဘူးရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သခင်လေး လက်ကပြလိုက်လေသည်။

၉၄ ❀ ဝဏ္ဏအောင်

‘နေဦး၊ မင်းကိုမေးစရာရှိတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့...မေးပါရှင်’

‘မင်းက ကျုပ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချမှုရှိလို့လား’

‘ရှင်’

‘ကျုပ်က မီးနဂါးကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်နိုင်မယ်လို့
မင်းယုံကြည်လို့လား’

ပေ့ ပေ့ ရှုတ်တရက်အဖြေမပေးနိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေ
သည်။

သံခင်လေးက....

‘ကျုပ်မေးတာ ဖြေပါဦး’

ဟု ပြောလာသည်။

ပေ့ ပေ့ မတတ်နိုင်တော့ပါ။

‘ကျွန်မယုံကြည်ပါတယ်’

သံခင်လေးက....

စာကျည်းတန်အမျက်(၃) ❀ ၉၅

‘မင်းတကယ်ပဲ ယုံကြည်ခဲ့လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

‘ကောင်းပြီ...ကျုပ်ကူညီမယ်၊ မီးနဂါးကိုကျုပ်တာဝန်
ယူမယ်၊ မင်းကျေနပ်ပြီလား’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်’

သံခင်လေးက ကျူးချိုတက်သို့လှည့်ကာ....

‘ဘာ...ကျုပ်ခရီးထွက်ဖို့ ပြန်လိုက်ပါတော့’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

*

*

*

နေ့ဝက်ခန့်ခရီးနှင်လာပြီးသောအခါ အရှေ့ဘက်တွင် မြို့
လေးတစ်မြို့ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သခင်လေးက ပေ.ပေ.ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ပေ.ပေ.မှာ နဖူးပေါ်တွင် ချွေးများစို၍ကော မောပန်း
နည်ကိုတွေ့ရသဖြင့်...

‘မင်း ပင်ပန်းနေပြီလား’

ဟု ပြောလာလေသည်။

ပေ.ပေ.က...

‘ရပ်တယ်ရှင်’

သခင်လေးက...

‘အင်းလေ...ရှေ့ကမြို့ကလေးကို ဆောက်ရင် ခဏနားပြီး
ဝန်ခိုစားသောက်ကြတာပေါ့’

‘ကျွန်မက...’

သခင်လေးသည် သူမအားအမှုမထားဘဲ မြင်းကိုရှေ့ဆက်
မောင်းနှင်သွားလေသည်။

မမေ့လင့်သောဖြစ်ရပ်

‘ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်’

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်နေလေသည်။

မြင်းနှစ်ကောင်သည် ဘောလမ်းကလေးအတိုင်း ခရီးနှင်
နေကြသည်။

မြင်းစီးသမားနှစ်ယောက်မှာ ပေ.ပေ.နှင့် သခင်လေးတို့
ဖြစ်ကြလေသည်။

သူတို့သည် ချူးပြည်နယ်သို့ဦးတည်ကာ ခရီးထွက်လာခဲ့
ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

ပေ့ပေ့လည်း မနေနိုင်ဘဲ လိုက်ပါသွားရလေသည်။
သို့ဖြင့်....

မြို့လေးတစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့သည်။

* * *

စားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ လူစည်ကားနေသည်။

ပေ့ပေ့နှင့် သခင်လေးတို့သည် ဆိုင်ထဲ၌ ရောက်ရှိကာ
စားသောက်နေကြလေသည်။

ထိုစဉ်....

ဆိုင်ထဲရှိနေသူများသည် ငှက်တို့အား အကဲခတ်ကြည့်ကာ
စီးတိုးပြောဆိုနေကြလေသည်။

ထိုအခြင်းအရာကို ပေ့ပေ့ကသတိပြုမိသဖြင့် ဆက်လက်
စားသောက်လိုစိတ်မရှိအောင် ဖြစ်သွားလေသည်။

သခင်လေးကလည်း သတိပြုမိသွားဟန်ရှိသည်။

‘ဘယ်သူ့ ကိုမှအမှုမထားနဲ့၊ စားစရာရှိတာစားပြီးရင် ခရီး
မကြမယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

‘ကောင်းပါပြီရှင်’

ပေ့ပေ့က ခေါင်းငုံ့ကာစားသောက်နေလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

လူသုံးယောက်က စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကြ
သည်။

ထိုလူသုံးယောက်သည် စားပွဲတစ်လုံး၌ နေရာယူကာ စား
သောက်ဖွယ်ရာများ မှာကြားစားသောက်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်သည် စားသောက်ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်
အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ ပေ့ပေ့နှင့်သခင်လေးကို
မိမိသွားကြလေသည်။

တစ်ယောက်က....

‘ထူးခြားလိုက်တာ’

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

အခြားတစ်ယောက်က....

‘ဟုတ်တယ်... မိန်းကလေးက ချောလိုက်တာ၊ သူ့နဲ့
ယှဉ်နေတဲ့လူက မျက်နှာဖုံးစုပ်ထားတယ်၊ ဒါကသေတော့’

ကျန်တစ်ယောက်က....

‘သို့လိုက်ပြီး စုံစမ်းနေတဲ့ကိစ္စနဲ့များ ပတ်သက်နေမလား
မသိဘူး’

သူတို့ကအကဲခတ်နေသဖြင့် ပေ.ပေ. အနေကျပ်လာနေ
သည်။

‘ကျွန်မတို့ သွားကြပါဖို့ရှင်’

သခင်လေးအား ပြောလိုက်လေသည်။

သခင်လေးက....

‘ကောင်းပြီ’

စားသောက်ကျသင့်ငွေကို ပေးချေလိုက်လေသည်။

တစ်ဖန် နှစ်ယောက်သုံးဆိုင်ထဲမှထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်သည် လည်း ချက်ချင်းထိုင်ရာမှသကာ
ကန်ယောင်ခံလိုက်လာကြလေသော့သည်။

*

*

*

ပေ.ပေ. နှင့်သခင်လေးတို့သည် ခရီးဆက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်
ကြလေသည်။

ထိုခဏ....

‘ခဏနေကြပါဦးဗျာ’

ဟန်တားသိနှင့်အတူ သင်္ကာမကင်းဖြစ်နေသူသုံးယောက်
လိုက်လာကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်သည် ပေ.ပေ. တို့၏ သွားရာလမ်းကို ပိတ်
ဆို့ ဟန်တားထားလိုက်လေသည်။

ပေ.ပေ. က....

‘ဘာကိုစွဲများ၍လို့လဲရှင်’

၁၀၂ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်အနက် တစ်ယောက်က...

‘ဒိန်းကလေးက ဘယ်သူလဲ၊ သူနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်သလဲ’

ဟု မေးလာလေသည်။

ပေ့ပေ့က...

‘ကျွန်မနာမည် ပေ့ပေ့လို့ခေါ်ပါတယ်၊ ကျွန်မဟာ...

သူမ၏စကားမဆုံးမီ သခင်လေးက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

‘မင်းတို့ကော ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘာလာရှုပ်မလို့လဲ’

သူ၏အသံမှာ ခက်ထန်နေပါတော့သည်။

ထိုလူသုံးယောက်သည် ပေ့ပေ့ထက် သခင်လေးအား ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားနေကြသည့်သဘောရှိလေသည်။

သခင်လေးအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်ကြသည်။

တစ်ယောက်က နှာခေါင်းရှုံ့ကာ...

အကျဉ်းတန်အမျက်(၃) နိဗ္ဗာန် ၁၀၃

‘မင်းကကော ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့် မျက်နှာဖုံးစုပ်ပြီး ရုပ်ဖျက်ထားရတာလဲ၊ ပြောစမ်း’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သခင်လေးက...

‘မင်းတို့နဲ့မဆိုင်ပါဘူး’

ထိုလူတစ်ယောက်က...

‘ဆိုင်တယ်ကွ၊ သိုင်းသောကမှာ မိန်းမချောလေးတွေ ပျောက်ဆုံးသွားနေခဲ့တာကြာပြီ၊ မင်းကကော ဒီမိန်းကလေးကို သွေးဆောင်ဖြားယောင်းပြီး ခေါ်လာတာမဟုတ်လား’

ဟု စွပ်စွဲလိုက်လေသည်။

သခင်လေးမှာ ဒေါသထွက်ကာ အသံမြှားပင် တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်လာလေတော့သည်။

ပေ့ပေ့ မနေနိုင်တော့ပါချေ။

‘ရှင်တို့ ဘာတွေလာပြောနေတလဲ၊ ဒါ ကျွန်မရဲ့ကျေးဇူးရှင်၊ ရှင်တို့ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားကြရင် ကောင်းမယ်’

ထိုလူသုံးယောက် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားကြလေသည်။

၁၀၄ စန္ဒာစာအုပ်

သို့သော်...

ပေ.ပေ.ကိုယ်တိုင်က သခင်လေးဘက်မှ ကာကွယ်ပြောနေခြင်းကြောင့် အာမခံပတ်သက်ကြတော့ချေ။

တစ်ယောက်က....

‘မိန်းမချောင်းလေးတွေ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့အန္တရာယ် သိပ်လောကမှာဖြစ်ပေါ်နေတယ်၊ မိန်းကလေး အစစအရာရာ သတိထားပါ’

ဟု ပြောသည်။

ထို့နောက် သုံးယောက်သား ထွက်ခွာသွားကြလေတော့သည်။

* * *

ပေ.ပေ.နှင့်သခင်လေးတို့ ဈေးခရီးဆက်လာကြလေသည်။ သခင်လေးသည် တစ်လမ်းလုံးနှုတ်ဆိတ်နေ၏။

အကျဉ်းတန်အမျက်(၅) ၁၀၅

အကဲခတ်ကြည့်သောခဲသော ပေ.ပေ.က အန္တရာယ်အယုတ်ပေးလာသူသုံးယောက်ကြောင့် သခင်လေး မကျေမနပ်ဖြစ်နေကြောင်း အတိပြုမိခဲ့လေသည်။

တစ်လမ်းလုံး တိတ်ဆိတ်စွာခရီးနှင်ခဲ့ကြပြီး တစ်နေရာသို့ အရောက်တွင်....

‘ဟေ့...မပြေးနဲ့’

ကျယ်လောင်သော အော်ငေါက်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားသိုက်ရလေသည်။

ပေ.ပေ. ရင်ထိတ်သွားသည်။

ကယားကယာ မြင်းကို အရှိန်သတ်ချပ်လိုက်လေသည်။

သခင်လေးလည်း မနေသာတော့ဘဲ ရပ်တန့်လိုက်ရလေတော့သည်။

အသံပလံ့များ ထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသောအခါ....

‘မပြေးနဲ့၊ ရပ်လိုက်စမ်း’

၁၀၆ နိဗ္ဗာန် အောင်

တောအုပ်ထဲမှ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဒုတိယသောပါ
ပြေးထွက်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

‘မပြေးနဲ့’

လူနှစ်ယောက်ကလည်း လိုက်လာကြသည်ကို တွေ့ရလေ
သည်။

ပေ့.ပေ့. မနေနိုင်တော့ပါ။

မိန်းကလေးများအား လိုက်လံဖမ်းဆီးနေကြသည့် လူဆိုး
များရှိနေကြောင်း သူ့ခေါ်ဝေါ်တိုင် လက်တွေ့သိထားပြီးပြီမဟုတ်
ပါလား။

ထို့ကြောင့်....

‘ရပ်လိုက်စမ်း’

ဟု ဆော်ငေါက်တာ မြင်းပေါ်မှခုန်ဆင်းလိုက်လေသည်။

သခင်လေးက ဟန့်တားရန် ဟန့်ပြင်လိုက်သော်လည်း
နောက်ကျသွားပြီဖြစ်လေသည်။

ပေ့.ပေ့.သည် မိန်းကလေးနှင့် လိုက်လာသူနှစ်ယောက်
ကြားသို့ တစ်ပတ်ကျမ်းပစ်ကာ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

အကျဉ်းတန်အမျက်(၄) နိဗ္ဗာန် ၁၀၇

လိုက်လာသူနှစ်ယောက် ရပ်တန့်လိုက်ကြ၏။

ပေ့.ပေ့.ကို မကျေမနပ်ကြည့်ကာ....

‘ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ရင် ဝင်မရှုပ်နဲ့’

‘ဘေးဖယ်လိုက်စမ်း’

ဟု ဆော်ငေါက်လိုက်ကြလေသည်။

ပေ့.ပေ့.က....

‘မဖယ်နိုင်ဘူး၊ ရှင်တို့ မတရားတာလုပ်လို့မရဘူး’

ဟု ခပ်တည်တည်ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက် ခံပြင်းသွားကြလေတော့သည်။

‘ကျုပ်တို့က ဘာကြောင့် မတရားတာလုပ်ရမှလဲ’

‘ကျုပ်တို့ငွေအိတ် လုပြေးသွားတာ မင်း မမြင်ဘူးလား’

သူတို့၏ကားကြောင့်....

‘ရှင်’

၁၀၈ နို့စို့ ဝဏ္ဏအောင်

ပေ့ပေ့ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

ထွက်ပြေးလာသော မိန်းကလေးကိုလည်းလှမ်းကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ထိုအခါ....

‘ခပ်... ခပ်... ခပ်’

မိန်းကလေးက မနို့တချို့ရယ်ရင်း ရယ်မောနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သူမ၏လက်ထဲ၌ အဝါရောင်အဝတ်အိတ်တစ်ခု ကိုင်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

မိန်းကလေးသည် အဝါရောင်အိတ်ထဲ လက်နှိုက်ကာ ရှာဖွေကြည့်နေ၏။

စားစရာကပ်ခဲ့ရမည့်အထူးကလေးများကိုသာတွေ့ရလေသောအခါ....

‘ဝူ... ဝူ’

တစ်စုံတစ်ခုပြောရင်း အဝေးသို့ လှည့်ပစ်လိုက်လေသည်။

‘ပေး... ပေး’

‘မလုပ်နဲ့’

ထိုလူနှစ်ယောက်သည် ငွေအိတ်ကလေးကို ပြေးကောက်လိုက်ကြလေတော့၏။

ငွေအိတ်ရလျှင် တစ်ကိုမူဂရုမခိုက်ဘဲ ထွက်သွားကြသောတော့သည်။

ပေ့ပေ့က မိန်းကလေးကို ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်သေးဖြစ်သည်။

ခန္ဓာကိုယ်အချို့အစားသည်ချောမောလှပသဖြင့်ကြောင်းထင်ရှားနေသည်။

သို့သော်....

သူမ၏ မျက်နှာသည်ကား ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်နေပါတော့သည်။

ပေ့ပေ့က....

‘ညီမလေး... ဘာဖြစ်လို့ သူများခွဲငွေအိတ်ကို လုယူတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက ပေ့ပေ့အား မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် တဟီးဟီးရယ်မောကာ ထွက်ပြေးသွားလေတော့သည်။

‘ဟေ့...ဟေ့’

ပေ့ပေ့က ဟန့်တားလိုက်သော်လည်း မရတော့ချေ။

ပေ့ပေ့ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘သူက ရူးသွပ်နေတာပါလား’

ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ကာ ရူးသွပ်နေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား သူမတွေ့ခဲ့ဘူးပါသည်။

ယခုတစ်ဖန် တွေ့ရပြန်ပြီဖြစ်လေသည်။

ထိုစဉ်...

‘ခုပ်...ခုပ်...ခုပ်...ခုပ်’

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ပေ့ပေ့ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့်လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ သခင်လေးက မြင်းခုန်းစိုင်းကာ ထွက်သွားသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

‘သခင်လေး...သခင်လေး’

ပေ့ပေ့က အော်ခေါ်လိုက်သော်လည်းသခင်လေးက ဂရုမစိုက်တော့ချေ။

ပေ့ပေ့ မနေနိုင်တော့ပါချေ။

အရူးမလေးအား လျစ်လျူရှုကာ မြင်းပေါ်သို့ ကပျာကယာ ခုန်တက်ကာ သခင်လေးနောက်သို့ လိုက်ပါသွားရလေတော့သည်။

* * *

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်တွင် ငုပ်လျှိုးမျောက်ကုန်းသွားတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

ပေ့ပေ့သည် လမ်းပေါ်၌ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသော
မျှားအား ငေးမေးကြည့်ရင်း သက်ပြင်းအကြိမ်ကြိမ်ချနေ
လေသည်။

သခင်လေးကား ပျောက်ဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။

သူမက လိုက်လံရှာဖွေပါသော်လည်း မတွေ့ရဘော့ချေ။

သခင်လေးသည် သူမအားထားရစ်ခဲ့ကာ အဘယ်ကြောင့်
ထွက်သွားရပါသနည်း။

ထူးခြားမှုတစ်ခုခုရှိရမည်ဟု တွေးမိသည်။

သခင်လေးအား ရှာမတွေ့နိုင်တော့သည့်နောက်ဆုံး...

‘မထူးတော့ပါဘူး၊ ငါ့ဘာသာ တခြားကူညီနိုင်ဖို့လူ
တစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာဘော့မယ်’

ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

သူမ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင်...

‘ခွပ်... ခွပ်... ခွပ်... ခွပ်’

မြင်းခွာသံ၊ မြင်းလှည်းဘီးလိမ့်သံများ ထွက်ပေါ်လာ
သည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပေ့ပေ့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မြင်းလှည်းတစ်စီး
ရုန်းစိုင်း မောင်းနှင်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုမြင်းလှည်းကိုမြင်လျှင် ပေ့ပေ့ ပါးစပ်အဖောက်
အား ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

‘ဟင်... ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားက မြင်းလှည်းပါ
သား’

မှန်ပေသည်။

ထိုမြင်းလှည်းမှာ ငွေမင်းသမီးမောင်းနှင်လာသော မြင်း
လှည်း ဖြစ်လေသည်။

ငွေမင်းသမီးသည် ရွှင်ပျော်ပျော် တောင်ကြားအတွက်
ချော့မောလှပသော မိန်းကလေးများအား လိုက်လံဖမ်းဆီး
နေသူ ဖြစ်လေသည်။

‘ငွေမင်းသမီးပါလား၊ သူက အလောတကြီး မောင်းနှင်
သွားပုံထောက်ရင် မကောင်းမှုတစ်ခုခု ကျူးလွန်တော့မယ်
ဆင်တယ်’

ဟု တွေးပြီး စိတ်လှုပ်ရှားလာလေသည်။

ပေ့ပေ့က ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

၁၁၄ နွဲ့ ဝဏ္ဏအောင်

‘သူးနောက်ကို ငါလိုက်သွားမယ်’

ထို့နောက်....

ငွေမင်းသမီး၏ မြင်းလည်းနောက်သို့ ပြေးလွှားလိုက်ပါ သွားလေတော့သည်။

* * *

‘ခွပ်....ခွပ်....ခွပ်....ခွပ်’

မြင်းခွာသံမြင်းလည်းဘီးလိမ့်သံများ ထွက်ပေါ်နေသည်။

ငွေမင်းသမီးက မြင်းလည်းကို ဒုန်းစိုင်းမောင်းနှင်နေ၏။ သို့ဖြင့် တစ်နေရာသို့ ရောက်လာသောအခါ....

‘ရပ်လိုက်စမ်း’

အော်ငေါက်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အကျည်းတန်အမျက်(ခ) နွဲ့ ၁၁၅

လူတစ်စု ပြေးထွက်လာကြပြီး မြင်းလည်းအား ပိုတ်ဆိုးရဲထားလိုက်ကြလေသည်။

ပေ့ပေ့ ရင်ထိတ်သွားသည်။

ရှေ့ဆက်မသွားသေးဘဲ သစ်ပင်တစ်ပင် နောက်ကွယ်သို့ ကွယ်၍ အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေလိုက်လေသည်။

‘ဟေး....ဟေး’

ငွေမင်းသမီးသည်လည်း ရှေ့ဆက်မောင်းနှင်သွား၍ မရတော့သဖြင့် မြင်းလည်းကိုရပ်တန့်လိုက်ရလေသည်။

ဝိုင်းရဲထားသူများကို တစ်ချက်ဝေကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ဒါက ဘာသဘောလဲ’

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

ဝိုင်းထားကြသူများအနက် အဘိုးအိုတစ်ယောက်ကရှေ့သို့ ရောက်လာလေသည်။

အဘိုးအို၏လက်ထဲ၌ တောင်ငွေးတစ်ချောင်း ကိုင်ဆောင် လာလေသည်။

အဘိုးအိုသည် တောင်ငွေးကိုငှ့ယမ်းလိုက်ပြီး....

‘ငွေမင်းသမီး၊ ခုတော့ မင်းဘယ်ပြေးမလဲ’

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

ငွေမင်းသမီးက ထိုအဘိုးအိုကိုမြင်လျှင် ရယ်မောလို့
၏။

‘ဘယ်သူများလဲမှတ်တယ်၊ နဂါးကျေးရွာပိုင်ရှင်တင်းက
ကိုး၊ ကျွန်မက နဂါးကျေးရွာကိုသွားမလို့၊ ရှင်က ကြိုတင်
စောင့်ပြီး လာကြိုနေတာကိုး’

ဟု ခနဲလိုက်လေသည်။

တင်းကူးဆိုသော အဘိုးအိုက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘မင်းက နဂါးကျေးရွာကို နောင်ယွက်မို့ လာတယ်
တာ ကျုပ်သိတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ရှင်ရှင်မြေးဟာ မကြာခင် မင်္ဂလာ
ဆောင်တော့မယ်မဟုတ်လား၊ ရှင်မြေးဟာ ချောမောလှပ
မိန်းကလေးတစ်ယောက်မို့၊ ရှင်ပျော်ပျော် တောင်ကြား
သဘောကျနေပါပြီရှင်’

တင်းကူးက တောင်ဝှေးကို မြေပေါ် ခြေဆောင်လို့
လေသည်။

‘ကျုပ်က ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားကို ဂရုစိုက်မယ်များ
စင်သလား’

ဟု အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

ငွေမင်းသမီးက...

‘ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မကို ဘယ်သူဟန့်တားနိုင်မလဲ၊ ကြည့်
သေးတာပေါ့’

စကားဆုံးလျှင် မြင်းလည်းပေါ်မှ လျှပ်ကန်ပြန်ခုန်ထွက်
လာ တင်းကူးထံသို့ ခုန်ဝင်သွားလေသည်။

တင်းကူးက...

‘ကျုပ်က မင်းကိုကြောက်နေရမှာ ပား’

ဟု ကြုံးဝါးကာ တောင်ဝှေးကိုခွေယမ်းကာ ဆီးကြို
စိုက်လိုက်လေ၏။

ကျန်လူများကလည်း...

‘ဟား’

‘တို့ကံကြမ္မာ’

ငြာသံပေးကာ တက်ညီလက်ညီဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြ
ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေလော့စေတော့သည်။

* * *

ပေ.ပေ.သည် သစ်ပင်နှောက်ကွယ်မှုနေပြီး တိုက်ပွဲက
အကဲခတ်ကြည့်နေလေသည်။

တင်းကူးတို့မှာ ဆယ်ယောက်ခန့်ရှိပြီး အားလုံးလိုလို
ထိပ်ဘန်းသိုင်းသမားများချည်း ဖြစ်ကြလေသည်။

သူတို့လူစုတွင် ငယ်ရွယ်နုပျိုပြီး ချောမောလှပသော မိန်းမ
ကလေးတစ်ယောက် ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဆိုမိန်းကလေးမှာ နဂါးကျေးရွာပိုင်ရှင် တင်းကူး၏မြေ
တင်းတင်းဖြစ်လေသည်။ တင်းတင်းသည် ချောမောလှပသော
သေးငယ်ပြီး မကြာခင် မင်္ဂလာဆောင်တော့မည့်သူ ဖြစ်သ
သည်။

သူမသတင်းကြားကိုကြားရသဖြင့် ငွေမင်းသမီးက လာ
ရောက်ဖမ်းဆီးခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ငွေမင်းသမီး လာရောက်နှောင့်ယှက်မည့်သတင်း ကြား
ထားသဖြင့် တင်းကူးတို့က ကြိုတင်စောင့်ဆိုင်းကာ ရင်ဆိုင်
ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

နဂါးကျေးရွာ၌ တိုက်ပွဲဖြစ်လျှင် ရွာသူရွာသားများ
အထိတ်တလန့်ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်ကာ လမ်းခရီးမှထွက်၍စောင့်
နေကြခြင်းလည်း ဖြစ်လေသည်။

နဂါးအသိုးအိုတင်းကူးသည် သိုင်းလောက၌ နာမည်ရှိ
သူဖြစ်ရာ ငွေမင်းသမီးအား ယှဉ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထား
လေတော့သည်။

ပေ.ပေ.က တိုက်ပွဲကိုချောင်းကြည့်နေ၏။

တိုက်ပွဲမှာ တစ်စထက်တစ်စ ပြင်းထန်လာလေသည်။

ငွေမင်းသမီးသည် အများနှင့်တစ်ယောက် ရင်ဆိုင်နေရ
သော်လည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိပါချေ။

သူမသည် ပန်းဝတ်ရည်စုပ်ယူရန် ပျံသန်းနေသော လိပ်
ပြာလေးတစ်ကောင်ပမာ တင်းကူးတို့ လူစုကြား၌ ခုန်ပျံ
၍ တိုက်ခိုက်နေ၏။

တင်းကူးတို့လူစု၏တိုက်ခိုက်မှုကို ကိုယ်ဖော့ပညာအသုံး
ပြုကာ ရှောင်တိမ်းရင်း အနီးသို့ရောက်လာသူများအား လက်
ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

၁၂၀ နို့တိုက် အေးအောင်

တစ်ဖန်....

ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ရှိနေသူများအား လက်နက်ပုန်းသုံးက
တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ထိုမျှမကသေး၊ တင်းတင်းအားဖမ်းရန် ကြိုးစားလိုက်
သေး၏။

တင်းကူးတို့မှာ လူများသော်လည်း ငွေမင်းသမီးအား
အနိုင်မရသည့်အပြင် ပျားများနေကြလေတော့သည်။

ပေ့ပေ့ စိုးရိမ်သွားသည်။

‘ဒီအတိုင်းဆိုရင် နဂါးကျေးရွာကလူတွေတောင် အရေ
နိမ့်သွားနိုင်တယ်၊ မဖြစ်ဘူး သူတို့ဘက်က ဝင်ပြီးကူမယ့်’

ဟု စတုန်းလိုက်လေသည်။

သူမ၏ သိုင်းပညာမှာ ထိပ်သီးအဆင့်ရှိသည်တော့ မဟုတ်
ပါ။

သို့သော်....

အခက်ကြုံနေသည့် နဂါးကျေးရွာမှလူများအား တစ်ကပ်
တစ်အားကူညီနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။

အကျည်းတန်အမျက် (၅) နို့တိုက် ၁၂၁

သူမ လှုပ်ရှားချန်ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် မလှမ်းမကမ်းတစ်နေ
ရာမှ ထူးခြားသောလှုပ်ရှားမှုတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့
မြင်လိုက်ရလေသည်။

ပေ့ပေ့ ရင်ထိတ်သွားသည်။

အသေချာချာကြည့်လိုက်သောအခါ ဘာကိုမှ မတွေ့ရ
တော့ပါ။

ပေ့ပေ့ မျက်မှောင်ကုတ်သွားလေသည်။

‘လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသလိုပဲ’

မွန်ပေသည်။

သူမသည် လက်ဝင်များကြား၌ လူရိပ်တစ်ခုတွေ့မြင်လိုက်ရ
သည်ဟု ထင်မိလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

‘ဝုန်း’

‘အာ’

‘အမယ်လေး’

၁၂၂ နီနီ ဝတ္ထုအောင်

‘သေပါပြီဗျ’

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြား
လိုက်ရ၏။

ပေ့ ပေ့ က တိုက်ပွဲဖြစ်ပေါ်နေသောနေရာဆီသို့ လှမ်း
ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ....

ငွေမင်းသမီး၏လက်ချက်ကြောင့် နဂါးအဘိုးအိုတင်းကုန်း
ဖရိပ်ရံဖြစ်သွားကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုမျှမကသေး....

‘ညည်းလာခဲ့စမ်း’

ငွေမင်းသမီးကအော်ငေါက်ရင်း နဂါးအဘိုးအိုတင်းကုန်း
၏မြေးမလေး တင်းတင်းအနီးသို့ ရောက်ရှိသွားသည်ကို တွေ့
လိုက်ရ၏။

မည်သူကမှ ဟန့်တားခြင်းမပြုလိုက်နိုင်ကြပါချေ။

ငွေမင်းသမီးသည် တင်းတင်းအား သွေးကြောပိတ်ကာ
ဖမ်းဆီးထားလိုက်လေသည်။

အကျည်းတန်အမျက်(၅) နီနီ ၁၂၃

ထိုအဖြစ်အပျက်ကိုမြင်လျှင် နဂါးအဘိုးအိုတင်းကုန်းကို
ထိတ်လန့်သွားကြလေသည်။

‘သေပေတော့’

ဟု အော်ငေါက်ကာ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်ရန် ဟန့်ပြင်လိုက်
ကြ၏။

‘ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း’

ငွေမင်းသမီးက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ရှင်တို့ရှေ့တိုးလာတာနဲ့ သူ့ကိုသတ်ပစ်လိုက်မယ်’

ဟုလည်း ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။

‘မင်း’

တင်းကုန်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။

ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်လေတော့သည်။

ငွေမင်းသမီးက....

‘နဂါးအဘိုးအို၊ ရှင်မြေးမလေး မသေစေချင်ဘူးဆိုရင်
ရှင် အေးအေးဆေးဆေးနေပါ’

၁၂၄ နန္ဒာ ဝဏ္ဏအောင်

ဟု ပြောကာ တင်းသင်းအား ခေးစာခံပြုလုပ်ပြီး မြင်း
လည်းဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

ထို့နောက်....

တင်းသင်းအား မြင်းလည်းပေါ်တင်ကာ မြင်းလည်းအား
စွမ်းစိုင်းမောင်းနှင်သွားလိုက်လေတော့သည်။

‘ခုပ်...ခုပ်...ခုပ်...ခုပ်’

‘ဟီး...ဟီး...ဟီး’

မြင်းခွာသံ၊ မြင်းလည်းဘီးလှိုမ့်သံများ ကျယ်လောင်စွာ
ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

နဂါးအတိုးအိုတင်းကုံး ခေါ်သခြောင်းခြောင်း ထွက်နေ
ပါသည်။

သို့သော်....

အကျည်းတန်အမုက် ၃၄ ၁၂၅

ငွေမင်းသမီးနောက်သို့ လိုက်မသွားရဲပါချေ။

ထူထို့က လိုက်လံတိုက်ခိုက်မည်ဆိုပါလျှင် ငွေမင်းသမီးက
တင်းသင်းအား အချိန်မရွေးသတ်မည်လိုက်နိုင်သည် မဟုတ်
ပါသေး။

တင်းကုံးတို့သည် မကျေမနပ်ဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့စဉ်မှာပင်
တစ်ယောက်ကအော်ပြောလိုက်လေသည်။

‘မြင်းလည်းနောက်မှာ လူတစ်ယောက်ပါသွားတယ်’

ထိုအသံကြောင့် အားလုံးလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားကြကာ
လှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအခါ....

မြင်းလည်းအိမ်အနောက်ဘက်မှ လူတစ်ယောက်က ထွက်
လာပြီး လိုက်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

တို့လူကိုမြင်လျှင် တင်းကုံး ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား
သည်။

‘သူကတယ်သူလဲ’

ဟု ရေရှတ်လိုက်၏။

၁၂၆ နိဗ္ဗာန် ဝတ္ထုအောင်

ထိုလူမှာ ပေ.ပေ.ဖြစ်ပါသည်။

ပေ.ပေ.သည် ငွေမင်းသမီးက ကျောက်ယာဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားသော တင်းတင်းအား ကယ်တင်ရန်ဆုံးဖြတ်ကာ မြင်းလည်းအနောက်ဘက်မှတွယ်ကပ်ပြီး တိတ်တဆိတ်လိုက် သွားခြင်းဖြစ်လေသည်။

တင်းတင်းက....

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့မြေးကို ရန်သူ့လက်ထဲအပါမခံနိုင်ဘူး၊ နောက်ယောင်ခံလိုက်သွားပြီး အခွင့်အရေးရတာနဲ့ ကယ်တင်ရမယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အကယ်၍....

သူတို့၏အဖြစ်အပျက်ကို တိတ်တဆိတ်ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုနေခဲ့သူမှာ ပေ.ပေ.သာမဟုတ်ဘဲ တခြားတစ်ယောက်ရှိနေခဲ့သေးသည်ဆိုပါလျှင်....

ထိုလူသည်လည်း ငွေမင်းသမီး၏မြင်းလည်းနောက်သို့ တိတ်တဆိတ်လိုက်သွားသည်ကိုသာ တင်းတင်းတို့သိနိုင်ခဲ့မည်ဆိုပါလျှင်....

* * *

စူးထူးဆန်းဆန်း

‘ခွပ်....ခွပ်....ခွပ်....ခွပ်’

မြင်းလည်းသည် အချိန်ပြင်းစွာဖြင့် မရပ်မနားမောင်းနှင်နေသည်။

ပေ.ပေ.က မြင်းလည်းအိမ်အနောက်ဘက်မှ တွယ်ကပ်ပြီး စိုက်လာလေသည်။

ခလုတ်ကန်သင်း ချိုင့်ဝှမ်းပေါ်သောလမ်းကြမ်းကို ဖြတ်သန်းသွားသောအခါ မြင်းလည်းအိမ်မှာ တဝန်းဝန်းမြည်အောင်လှုပ်ယမ်းနေပြီး သူမ မြင်းလည်းပေါ်မှပြုတ်ကျမသွားလေအောင် မနည်းတွယ်ကပ်ထားလိုက်ရလေသည်။

ထို့အပြင်...

မရပ်မနားပောင်းနှင်နေသဖြင့် ကြာသော် ခြေလက်များ
အံ့သေကာ ညောင်းညာလာတော့သည်။

‘သူက ဘယ်အထိများသွားနေမှာပါလိမ့်’

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးသွားလေသည်။

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်တွင် ဝှပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်
သွား၏။

နေခြည်ကွယ်ပျောက်သွားပြီး အမှောင်ထုလွှမ်းခြုံသွား
သည်။

မကြာပါချေ။

ကောင်းကင်ပေါ်၌ လဝန်းထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လရောင်ဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပလာလေ
တော့သည်။

ငွေမင်းသမီးက မြင်းလည်းကို ဆက်လက်မောင်းနှင်သွား
၏။

ပေ့ပေ့မှာ ညောင်းညာလာကာ ပြတ်ကျလှမတတ်ဖြစ်
လာသည်။

‘ဒုက္ခပါပဲ’

သူ့မစိတ်ထဲမှ ညည်းတူးမိလိုက်သည်။

တိုအချိန်မှာပင်...

‘ဟေး...ဟေး’

အော်ဝေါက်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ငွေမင်းသမီးက မြင်းလည်းအား ရပ်တန့်လိုက်လေတော့
သည်။

* * *

ကောင်းကင်ပေါ်တွင် လဝန်းထိန်ထိန်သာနေသည်။

လရောင်ဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေသည်။

ငွေမင်းသမီးက မြင်းလည်းကို ရပ်တန့်လိုက်ပြီ ဖြစ်လေ
သည်။

သူမသည် မြင်းလည်းပေါ်မုန့်ဆင်းလာသည်။

ဖမ်းဆီးလာသော တင်းတင်းကိုလည်း မြင်းလည်းပေါ်မုန့်ဆင်းကာ ပခုံးပေါ်ထမ်းပြီး အရှေ့စူးစူးဆီသို့ထွက်ခွာသွား၏။

ပေ.ပေ. တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ရဲပါချေ။

သူမသည် တင်းတင်းအား ကယ်တင်လို၍ လိုက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သို့သော်....

လက်တွေ့တွင် ငွေမင်းသမီးအား ရင်ဆိုင်နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်ထားပြီး ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရန် မဝံ့မရဲဖြစ်နေပါတော့သည်။

သူမသည် မြင်းလည်းပေါ်မုန့် ကပျာဏယာခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

အမွှောင်ရိပ်ကို အကာအကွယ်ယူကာ ငွေမင်းသမီးနောက်သို့ လိုက်သွားလေသည်။

ငွေမင်းသမီးမှာ ပေ.ပေ.လိုက်လာသည်ကို မသိပါချေ။

တင်းတင်းအား ပခုံးပေါ်ထမ်းကာ ခပ်သွက်သွက်လှမ်းဝေးနေ၏။

အတော်ကလေးကြာလျှင် တောင်ကုန်းကလေးတစ်ခုအနီးရောက်ရှိလာလေသည်။

ငွေမင်းသမီးက ခြေလှမ်းချပ်လိုက်လေသည်။

တစ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး....

ဘယ်သူလဲ’

မေးလိုက်လေသည်။

ငွေမင်းသမီး၏အသံ ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာပါသည်။

ပေ.ပေ. ရင်ထိတ်သွားသည်။

ငါလိုက်လာတာကို သူသိသွားလို့များလား’

ငွေမင်းသမီးက မေးလိုက်သည်။

ငွေမင်းသမီး၏အသံက ထပ်မံထွက်ပေါ်လာပါသည်။

‘မြန်မြန်ထွက်လာခဲ့စမ်း’

ဟုဆို....

၁၃၂ နှစ် ဝဏ္ဏအောင်

အေးစက်သော ရယ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသ
ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပေ့ပေ့ အံ့ဩဘူးသည်။

သူမသည် အမှောင်ရိပ်ထဲမှထွက်ကာ ဝေ့မင်းသမီးနဲ့
ဆိုင်ခေါ် ဟန်ပြင်နေစဉ်မှာပင် အေးစိမ့်သောရယ်သံ
ပေါ်လာခြင်းမဟုတ်ပါလား။

ရယ်သံနှင့်မရှေးမနှောင်းမှာပင် လူရိပ်တစ်ခုက သူ
နောက်ကွယ်မှနေ၍ ခုန်ထွက်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်
သည်။

ပေ့ပေ့မှာ ကပျာကယာ အမှောင်ရိပ်ထဲ တိုးဝ
ပုန်းအောင်းနေလိုက်လေသည်။

ထွက်ပေါ်လာသော လူရိပ်ကိုလည်း အကဲခတ်ကြည့်
သည်။

တို့အခါ....

အစိမ်းရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူတစ်ယောက် ရောက်
သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

လရောင်ဖြင့် ထိုလူ၏မျက်နှာကို ကောင်းစွာ
သည်။

အကျည်းတန်အမျက်(၃) နှစ် ၁၃၃

ထိုလူမှာ မင်းသားသားတစ်ယောက်ပမာ ချောခမာခန့်
သားသူဖြစ်ပေတော့သည်။

ဝေ့မင်းသမီး မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘ရုပ်တယ်သူလဲ၊ ကျွန်မနောက်ကို တိတ်တဆိတ် လိုက်နေ
တာသဘောလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ထိုလူက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ကျုပ်က ခင်ဗျားနောက်ကို လိုက်ချင်တိုင်းလိုက်နေတာ
ဟုတ်ဘူး၊ သတို့သမီးလိုက်ရှာနေတာဗျ’

ဟု ပြောလာလေသည်။

ဝေ့မင်းသမီးက....

‘ဘာပြောတယ်၊ သတို့သမီးလိုက်ရှာနေတယ် ဟုတ်လား၊’

ထိုလူက....

‘ဘုတ်ဘီတယ်ဗျာ’

ဝေ့မင်းသမီးသည် သူမဖမ်းခေါ်လာသည့် တင်းဆင်း ကို
စံလှည့် ထိုလူကိုတစ်လှည့် ကြည့်လိုက်ပြီး...

၁၃၄ နို့စို့ ဝဏ္ဏအောင်

‘ရှင်က ကျွန်မခေါ်လာတဲ့ မိန်းကလေးကိုလိုချင်လို့လဲ
ဟု မေးလိုက်လေသည်။’

ထိုလူက....

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ’

ငွေမင်းသမီး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘လက်စသတ်တော့ ကျွန်မခေါ်လာတဲ့မိန်းကလေးကို
က လိုချင်နေတာကိုး’

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ’

‘ကျွန်မဟာ ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားက လူတစ်ယောက်
ဆိုတာ ရှင်မသိသေးဘူးထင်တယ်’

ထိုလူက....

‘ခင်ဗျားကို ခွေးချီသွားတောင် လူတိုင်းသိကြပါတယ်
ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အကျဉ်းတန်အမျက်(၄) နို့စို့ ၁၃၅

ထိုစကားကြောင့် ငွေမင်းသမီး အောင်သက်သက်ဖြစ်သွား
လေတော့သည်။

‘ရှင်က ကျွန်မကိုသိလျက်နဲ့ နှောင့်ယှက်ချင်တာ ကိုယ့်
ဒုက္ခ ကိုယ်ရှာနေတာနဲ့ မတူဘူးလား’

ထိုလူက....

‘ဒီလိုထင်ရင် မင်းမှားသွားမှာပေါ့’

‘နေပါဦး....ရှင်ကဘယ်သူလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး’

ငွေမင်းသမီး၏ အမေးကားအဆုံးတွင် ထိုလူက....

‘ကျုပ်ကို သိုင်းလောကသားတွေက နတ်ဆိုးသို့ခေါ်ကြ
တယ်ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

နတ်ဆိုးဆိုသောအမည် ကြားလျှင် ပေ့.ပေ့.တုန်လှုပ်သွား
လေသည်။

နတ်ဆိုးသည်လည်း ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားမှ လူများ
ကဲ့သို့ မိန်းမချောလေးများအားလိုက်လံဖမ်းဆီးနေသူမဟုတ်
ပါလား။

www.burmeseclassic.com

၁၃၆ နန္ဒာ အောင်

ငွေမင်းသမီးလည်း အံ့ဩသွားလေသည်။

‘လက်စသတ်တော့ ဣတ္ထိယမုန်း နတ်ဆိုးဆိုတာ ရှင်ကိုး

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူက....

‘ဟုတ်တယ်....ကျုပ်က မိန်းမချောလေးတွေကို လိုက်ဖမ်း
နေတဲ့ ရှင်ပျော်ပျော်ဘောင်ကြားကလူတွေလိုဘဲ မသုတ်
ဘူးပေါ့ဗျာ’

ငွေမင်းသမီးက....

‘တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကျွန်မခေါ်လာတဲ့ မိန်းကလေးကို ရှင်
ခေါ်သွားလို့ မရဘူး’

နတ်ဆိုးက....

‘သုဟာ နဂါးအဘိုးအိုခွဲ မြေးဆိုပြီး ဝင်ကြားတယ်၊
အလှအပရုဏ်ကြောင့် မောက်မာတယ်၊ ကော်ရုံတန်ရုံလူမထင်
ဘူး၊ မာနကြီးတယ်၊ သူ့ရဲ့ အလှပအောက်မှာ ယောက်ျား
တိုင်း ချီးတောက်ရလိမ့်မယ်ဆိုယုံကြည်သားတယ်၊ ဒါကြောင့်
ကျုပ်ကသူ့ကို အတောအကျမိတာပေါ့’

ငွေမင်းသမီးက....

အကျည်းတန်အမျက် ၁၃၇

‘အပိုတော့ပြောမနေနဲ့၊ ရှင် ဒီနေရာကနေ မြန်မြန်ထွက်
သွားရင် ကောင်းမယ်’

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

နတ်ဆိုးက....

‘စိတ်ချ၊ ကျုပ်က သူ့ကိုခေါ်ပြီးထွက်သွားမယ်’

သွေးကြောပိတ်ခံနေရသော ဆင်းတုကို ညွှန်ပြကာ
ပြောလေသည်။

ငွေမင်းသမီး ဒေါ်ပူသွားလေသည်။

‘ကောင်းပြီ...ရှင်တယ်လောက် အစွမ်းအရှိသလဲကြည့်ကြ
သေးတာပေါ့’

စကားဆုံးလျှင် လက်ငွေ့ယမ်းကာ စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်
လေသည်။

‘ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်’

လေဘိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဝင်းလက်ကောက်ပသော အဟင်းအစားများလည်းထွက်
ပေါ်လာလေသည်။

၁၃၈ နှစ် ဝဏ္ဏအောင်

လက်နက်ပုန်းလေးများသည် နတ်ဆိုးထံသို့တစ်ဟုန်ထိုးပစ်
လွင့်သွားလေသည်။

ပေ.ပေ.က တိုက်ပွဲကို အကဲခတ်ကြည့်နေသည်။

ငွေမင်းသမီးသည် လည်းကောင်း၊ နတ်ဆိုးသည် လည်း
ကောင်း လူကောင်းများမဟုတ်ကြောင်းသဘောပေါက်ထား
သည်။

ထို့ကြောင့်....

ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရင်းနှစ်ယောက်စလုံး ဒုက္ခရောက်သွား
ပါစေဟုပင် ဆုတောင်းနေမိလေတော့သည်။

လူဆိုးများ ဒုက္ခရောက်သွားမှသာ လူကောင်းများ သက်
သာကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား။

ငွေမင်းသမီးက လက်နက်ပုန်းဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်သော
အခါ....

‘ဟား...ဟား...ဟား’

နတ်ဆိုးက ဟားထိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ခင်ဗျားပညာ ဒါအကုန်ပဲလား’

အကျည်းတန်အမျက်(၅) နှစ် ၁၃၉

ဟုလည်း ပြောလိုက်သည်။

သူ၏လက်တစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်သောအခါဝင်းလက်
တောက်ပသော အလင်းရောင်များ ပျောက်ကွယ်သွားလေ
တော့သည်။

ငွေမင်းသမီး မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

‘ဝှံ့...ဝှံ့’

နတ်ဆိုးက....

‘ခင်ဗျား၊ ဘာမှတတ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်ပြော
ပြီးသားပါ’

ငွေမင်းသမီးက အံ့တင်းတင်းကြိတ်လိုက်လေသည်။

‘စိတ်ချ၊ ရှင်ကိုဆုံးမပြမယ်’

ဟု ပြောကာ မြေပေါ်ခြေဆောင့်ပြီးလျှင် လျှပ်တစ်ပြက်
ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

‘ဟူး...ဟူး’

လေတိုးသံများ တဟူးဟူးမြည်ကာ ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

၁၄၀ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

ငွေမင်းသမီးသည် နတ်ဆိုးအနီးသို့ လျှပ်ဘစ်ပြန် ရောက်
ချီသွားပြီး လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ထိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူမ၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းအောင်
ပြင်းထန်နေပါတော့သည်။

ပေ့ပေ့ ပဝံသက်ရှိက်လိုက်လေသည်။

ငွေမင်းသမီး၏လက်ချက်ကြောင့် နတ်ဆိုးခုကွရောက်တော့
မည်ဟု ထင်မိလေသည်။

သို့သော်....

သူမ၏ အထင်နှင့်အမြင် လွဲမှားသွားလေတော့သည်။

နတ်ဆိုးက....

‘သွားစမ်း’

ဟု ဇက်ကာ လက်ခံယူယမ်းလိုက်သည်။

ဤတွင်....

‘ဝုန်း’

‘အမှတ်မသား’

အကျဉ်းတန်ဖျက်(၅) ၁၄၁

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ငွေမင်းသမီးအဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်
ရလေတော့သည်။

တိုက်ပွဲသည် ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ရုတ်ခြည်းပင်
ပြီးဆုံးသွားလေသည်။

ငွေမင်းသမီးသည် ငယ်မလှိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်လာပြီး....

‘ဖုတ်’

မြေပေါ်ကျသွားလေသည်။

သို့သော်....

သူမသည် ချက်ချင်းပြန်လည်ခုန်ထလိုက်လေသည်။

သူမ၏ နှုတ်ခမ်းထောင့်၌ သွေးများစီးကျနေသည်။

နတ်ဆိုးအား မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်ကာ....

‘ရှင်....ရှင်’

စကားထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြစ်ကာ သာမ္မ မပြောနိုင်ချေ။

နတ်ဆိုးက....

‘တင်းတင်းကို ကျုပ်ခေါ်သွားတော့မယ်’

ဟု ပြောကာ ရှေ့တိုးလာလေသည်။

ငွေမင်းသမီးက ...

‘ရှင်....ရှင်’

နတ်ဆိုးက....

‘ဘာလဲ၊ ခပ်ဗျားက ဟန့်တားဦးမလိုလား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

သူ၏အသံ အေးတိအေးစက် ဖြစ်နေသည်။

ငွေမင်းသမီးကဟန့်တားလျှင် ပြတ်ပြတ်သားသား တိုက်
ခတ်သွားတော့မည့်သဘော ဖြစ်လေသည်။

ငွေမင်းသမီးက နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

သူမသည် နတ်ဆိုးအား ဟန့်တားခြင်း မပြုဝံ့တော့သည့်
အပြင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေပြီ မဟုတ်ပါလား။

နတ်ဆိုးက မြေပေါ်လဲနေသည့် တင်းတင်းအား ဆွဲယူကာ
ပုခုံးပေါ်ထမ်းလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ငွေမင်းသမီးအား ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့်
ထွက်သွားလေတော့သည်။

* * *

နတ်ဆိုးထွက်သွားပြီဖြစ်လေသည်။

ငွေမင်းသမီး ဧေါသခြောင်းခြောင်း ထွက်နေသည်။

သို့တိုင်....

၁၄၄ ❀ ဝဏ္ဏအောင်

သူမ ဘာမျှ မထတ်နိုင်တော့ပါချေ။

နတ်ဆိုး၏လက်ချက်ကြောင့် အတွင်းခွက်ရာ ရထားပြီးပြီ
မဟုတ်ပါလား။

နတ်ဆိုးမြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားလျှင် မြေပေါ်သို့
ကယျာကယာထိုင်ချလိုက်သည်။

လို့နောက်....

အတွင်းအား ဖော်ထုတ်ကာ အတွင်းခွက်ကို ကုသနေလိုက်
လေတော့သည်။

ပေ့ ပေ့ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ငွေမင်းသမီးခွက်ရောက်သွားသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် ကျေနပ်
မိသွားသော်လည်း နတ်ဆိုးသည် အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ်
ကောင်းသူဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်သဖြင့် ရင်လေး
လာလေသည်။

တင်းတင်းအတွက်လည်း စိုးရိမ်လာသည်။

ထို့ကြောင့်....

အကျဉ်းတန်အပျက်(၃) ❀ ၁၄၅

အခြေအနေကို အကဲခတ်ပြီး နတ်ဆိုးနောက်သို့ နောက်
တင်ခံလိုက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

* * *

ဉာဏ်တစ်စထက်တစ်စ နက်ရှိုင်းလာလေသည်။

လဝန်းသည် စောင်းကင်အလယ်ဗဟိုသို့ပင် ရောက်ရှိနေပြီ
သည်။ ‘

အေးမြသော ဉာဏ်များက တဟူဟူ တိုက်ခတ်နေ၏။
မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့သော ပန်းရနံ့များ လွှင့်ပျံ့လာစေ
၏။

ဉာဏ် ပိုးကောင်များကောင်လေးများ၏ အော်မြည်သံကို
၏။ ကြားနေရလေသည်။

ဉာဏ် သာယာလှပနေပါတော့၏။

ဆိုတိုင်း....

လ ပေ့ သည် ဉာဏ်သဘာဝအလှအပများကို သိမြင်ခံစား
ရမ်းမရှိပါချေ။

သုပဇ်ရင်ထဲ ပူလောင်နေ၏။

နတ်ဆိုး၏လက်ထဲရောက်သွားသော တင်းတင်း ဒုက္ခဒုက္ခ သွားနိုင်သည်ကို တွေးမိထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ပေ့ ပေ့ သည် ဘောအုပ်ကိုဖြတ်သန်းခင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကျိုးကန်းစတန်းမှောက် အကဲခတ်ကြည့်ခဲ့လေသည်။

နတ်ဆိုးနှင့်တင်းတင်းတို့၏ အချိပ်အယောင်ကိုပင် မတွေ့ရသေးပါချေ။

နတ်ဆိုးကား ရွာမတွေ့မည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်လှစဉ်မှာပင်...
'ကယ်တော်မူကြပါ'

ဝဲဘက်တစ်နေရာမှ စူးရှသောအော်ဟစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပေ့ ပေ့ ရင်ထိတ်သွားသည်။
အော်ဟစ်သံ ထွက်ပေါ်လာရာသို့ ဦးတည်ပြေးလွှားလိုက်လေသည်။

မကြာပါချေ။
သစ်ပင်များကြား၌ ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ပေ့ ပေ့ သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သောအခါ နတ်ဆိုးနှင့် တင်းတင်းတို့ဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

တင်းတင်းမှာ သွေးကြောပွင့်နေပြီဖြစ်ပြီး နတ်ဆိုးက သူ့မကား တစ်စုံတစ်ခုကို အတင်းတိုက်ကျွေးနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်ရလေသည်။

တင်းတင်းက အုတ်တင်းတင်းနှင့်...
'လွတ်...လွတ်...ကျွန်မကိုလွတ်'

သို့သော် နတ်ဆိုး၏လက်မှ မည်သို့မျှ မလွတ်နိုင်ပါတော့ချေ။

နတ်ဆိုးက...
'ငြိမ်ငြိမ်နေ ဝမ်း'

ဟု ငေါက်ကာ လက်ပြန်ချိုက်ချလိုက်လေသည်။
'ဖြန်း'

'အမယ်လေး'
တင်းတင်း မြေပေါ်ပုံလျက်သား လဲကျသွားလေတော့သည်။

နတ်ဆိုးက မုန်းတီးစက်ဆုပ်သောလေသံဖြင့်...
'မင်းဟာ ချောမောလှတဲ့အိမ်ဆိုးပါ မှန်မော့တက်နေပါက ငါ့မသိဘူးတင်သလား၊ ချောလှတဲ့မိန်းမတွေကို ငါတိုင်းတယ်၊ မင်းဟာ အလှသဘာဝတရားကြောင့် တစ်ကမ္ဘာလုံး နောင်တရစေမယ်'

www.burmeseclassic.com

စကားဆုံးလျှင် လက်တွေ့ယမ်းလိုက်သည်။
 သူ၏လက်ထဲ၌ ဆေးပုလင်းလေးတစ်လုံး ပါလာသည်။
 ထိုဆေးပုလင်းလေးထဲမှ အစိမ်းရောင် 'ဆေးရည်များဖြင့်
 တင်းတင်း၏မျက်နှာကို လောင်းချလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။
 'အမယ်လေး'
 တင်းတင်း အထိတ်တလန့်အော်လိုက်လေသည်။
 သူမ၏မျက်နှာပေါ်တွင် အငွေ့ထောင်းထောင်းထသွား
 ၏။
 အစိမ်းရောင်အရည်များသည် မျက်နှာအရေပြားနှင့် ထိ
 တွေ့မိလျှင် ပွက်ပွက်ဆူကာ အမြှုပ်များ ထွက်လာ၏။
 ငရဲမီးပမာ မျက်နှာအရေပြားများကိုစားကာ ဖျက်ဆီး
 ပစ်လိုက်လေတော့သည်။
 ပေ့ပေ့သည် ထိုမြင်ကွင်းကိုတွေ့ရလျှင်....
 'အမယ်လေး'
 အထိတ်တလန့်အော်ဟစ်လိုက်မိလေသည်။
 ဤတွင်....
 နတ်ဆိုးသည် သူမ၏အသံကိုကြားသွားပြီ....
 'ဘယ်သူလဲ'

ဟု အော်ငေါက်ကာ ပေ့ပေ့ရှိရာသို့ လျှပ်တစ်ပြက်
 ခုန်ဝင်လာလေတော့သည်။
 * * *
 ပေ့ပေ့က မလှုပ်မယှက်ရပ်နေ၏။
 သူမ၏ရှေ့သို့ ခိုပ်ခနဲရောက်လာသည့် နတ်ဆိုးကို မျက်လုံး
 ပြူးကာ ကြည့်နေမိသည်။
 နတ်ဆိုးသည် ပေ့ပေ့အား လျှပ်တစ်ပြက် တိုက်ခိုက်ရန်
 ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။
 သို့သော်....
 ပေ့ပေ့၏မျက်နှာကို သေသေချာချာတွေ့မြင်ရလျှင်တိုက်
 ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ ကပျာကယာနောက်ဆုတ်သွားလေသည်။
 'မင်း....မင်း'
 ဟုလည်း ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ရေရှုတ်လိုက်လေသည်။
 ပေ့ပေ့သည် ကြောက်ရွံ့စိတ်ကို မောင်းထုတ်ကာ အံ့
 ကြိတ်ပြီး ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။
 'လူယုတ်မာ၊ ရှင့်ကိုချမ်းသာမပေးဘူး'
 ဟု အော်ငေါက်ရင်း တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

၁၅၀ နှိမ့် ငွေအောင်

နတ်ဆိုးက....

‘မင်း...မင်း’

ကယျာကယာနောက်ဆုတ်လိုက်၏။

ဟို၊ နောက်....

ချာခနဲလှည့်ကာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ပေ့.ပေ့. အံ့ဩသွားသည်။

ဆူမသည် ငွေခင်းသမီးကိုပင် မယှဉ်နိုင်ပါ။

• ငွေခင်းသမီးအား လွယ်လင့်တကူအနိုင်ယူခဲ့သည့်နတ်ဆိုးအား ခုတ်သည့်နည်းနှင့်မျှ အနိုင်ယူနိုင်မည် မယုတ်ကြောင့် နားသည်သားလေသည်။

ယခု....

ဇော်စက်ကြမ်းကြုတ်လှသော နတ်ဆိုးသည် သူမအား တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ နောက်ဆုတ်သွားသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

‘ငြိမ် ထွက်ပြေးဖို့မကြိုးစားနဲ့’

ပေ့.ပေ့.က အော်ဝေါက်လိုက်လေသည်။

နတ်ဆိုးကား အငူမထားချေ။

အကျည်းတန်အမျက်(၅) နှိမ့် ၁၅၁

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည့် ကိစ္စတစ်ခုခုနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရသည့်အသား၊ နောက်သို့ တရွေ့ရွေ့ ဆုတ်သွားပြီး ချာခနဲလှည့်ကာ သစ်ပင်များကြားသို့ ခုန်ဝင်သွားလေတော့သည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် မြင်ကွင်းမူပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

* * *

နတ်ဆိုး ထွက်ပြေးသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ပေ့.ပေ့. ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်နေမိလေသည်။

အဖြစ်အပျက်ကို မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေမိလေသည်။

နတ်ဆိုးသည် ချောမော့လှပသော မိန်းကလေးများအား လိုက်လံဖမ်းဆီးနေကြောင်း သတင်းကြားထားပြီး ဖြစ်သည်။

တင်းတင်းကိုလည်း ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားသေးသည် မဟုတ်ပါလား။

သူ့မကိုလည်း ခုမ်းသားပေးမည်ဟုတ်ဟု ယုံကြည်ထား၏။

သို့သော်....

၁၅၂ နန္ဒ ဝဏ္ဏအောင်

နတ်ဆိုးသည် သူမအား လုံးဝဒုက္ခပေးဘဲ ထွက်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

‘ဒါ...ဒါတကယ်ပဲလား’

ပေ့ပေ့ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

‘အင်း...အင်း’

ညည်းတွားသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ၏။

ပေ့ပေ့က တင်းတင်းကိုသစ်ရလာလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

တင်းတင်းလဲကျနေသောနေရာဆီသို့ ပြေးလွှားသွားလိုက်လေတော့သည်။

* * *

တင်းတင်း မြေပေါ်တွင် လဲကျနေသည်။

‘မမ’

ပေ့ပေ့က ပြေး၍ပေးမလိုက်လေသည်။

အကျည်းတန်အပျက်(၅) နန္ဒ ၁၅၃

သို့သော်...

‘ဝူး...ဝူး’

တင်းတင်းသည် တဝူးဝူးတဝါးဝါးအော်ဟစ်ကာ ရုန်းကန်လိုက်လေသည်။

သူမ၏ပါးစပ်ထဲမှ အမြုတ်များထွက်နေသည်။

သူမ၏မျက်နှာတွင် အစိမ်းရောင်အရည်များ စိုခွဲနေ၏။

ထိုမျှမကသေး။

အစိမ်းရောင်အရည်များ၏အရေပြားကိုစားသွားမှုကြောင့် သူမ၏ချောမောလှပသောမျက်နှာလေးမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေပြီတကား။

‘အမယ်လေး’

ပေ့ပေ့သည်ပင် အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်လိုက်မိလေသည်။

‘ဝူး...ဝူး’

တင်းတင်းသည် တဝူးဝူးတဝါးဝါး အော်ဟစ်လိုက်သည်။

ပေ့ပေ့အား တွန်းထုတ်လိုက်သည်။

၁၅၄ နိဗ္ဗာန် အာဇာနည်

ထို့နောက်...

အဝေးသို့ပြေးသွက်သွားလေသည်။

* * *

နေ့ဝင်းနီမှာ အရှေ့ဘက်မှထွက်ပေါ်လာပြီဖြစ်ပါသည်။

ပွင့်လင်းစနေရောင်ခြည်အောက်တွင် ဝင်းကျင်တစ်ခုလုံး ထာယာလုပ်နေလေသည်။

ပေ့ပေ့သည် နှမ်းလျှော့သောခြေလှမ်းများဖြင့် လှမ်းစားခဲ့ရင်း...

စည်ကားသိုက်မြိုက်သော မြို့လေးတစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူမသည် တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့ပါချေ။

အလွန်ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်မဟုတ်ပါလား။

တင်းတင်း...

ချောမောလှပသော တင်းတင်းသည် လောကပေါ်တွင် အကျည်းတန်အရှုပ်ဆိုးဆုံးမိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သွားချေပြီ။

အကျည်းတန်အမျက် (၄) နိဗ္ဗာန်

ထိုမျှမကသေး...

သူမသည် စကားမပြောနိုင်တော့သလို စိတ်နောက်သွားရှာပြီဖြစ်လေသည်။

နတ်ဆိုးသည် တင်းတင်း၏ဘဝကို ပြောင်းပြန်လှုပ်ပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါစေ့သည်။

ထိုသို့ဖြစ်ပျက်လာမည်ဟု မည်သူက ထင်မှတ်ကြမည်နည်း။

ပေ့ပေ့သည်လည်း ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရခြင်းကြောင့်သာ လျှင် လက်ခံယုံကြည်မိခြင်းဖြစ်လေသည်။

နတ်ဆိုး၏လုပ်ရပ်ကြောင့် အူတုန်အသည်းတုန် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ယခုအထိ ထိတ်လန့်မှုပျောက်ကွယ်မသွားသေးချေ။

ပေ့ပေ့သည် မည်မျှအတွေးလွန်နေမိမှန်းမသိ၊ လူတစ်ယောက်ကို ဝတ်တိုက်လိုက်မိခြင်းကြောင့် အော်ခေါက်ခံလိုက်ရမှ သတိဝင်လာသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကိုအကဲခတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ မြို့ထဲသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ရလေသည်။

လမ်းများပေါ်၌ အရောင်အသွေးစုံလင်စွာ ဝတ်ဆင်ထားကြသူများ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြပြီဖြစ်ပါသည်။

၁၅၆ နန္ဒာ ဝတ္ထုအောင်

ပျေးဆိုင်များ၊ စားသောက်ဆိုင်များလည်း ဖွင့်ထားပြီဖြစ်သည်။

ပေ့ပေ့ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ကြောက်လန့်ဖွယ်ကောင်းသောကိစ္စတစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရခြင်းကြောင့် သူမ၏ရည်ရွယ်ချက်များပင် ပျောက်ကွယ်သွားမလို ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

သူမသည် မီးနဂါးအားနှိမ်နှင်းဖို့ အကူအညီရှာဖွေရန် သိုင်းလောကသို့ထွက်လာခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါလား။

သူမအား ကူညီမညီသခင်လေးက သူမအားစွန့်ခွာပြီ ထွက်သွားသည်။

ထို့ကြောင့်...

နောက်ထပ်တစ်ယောက်အား ရှာဖွေကာ အကူအညီ တောင်းရလိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။

ပေ့ပေ့ စဉ်းစားတွေးတောနေစဉ်မှာပင်....

မလှမ်းမကမ်းရှိ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်အတွင်းသို့ လှမ်းဝင်သွားသည့်လူတစ်ယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ပေ့ပေ့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

‘သခင်လေးပါလား’

ဟုလည်း လွတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

အကျည်းတန်အမျက်(၃) ၁၅၇

သူမသည် သခင်လေးနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့လိုက်ရပြီဖြစ်သည်။

သခင်လေးသာကူညီမည်ဆိုလျှင် မီးနဂါးအား သုတ်သင်ချေမှုန်းနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ထား၏။

သို့ဖြစ်၍...

‘သခင်လေး...သခင်လေး’

ဟု ခေါ်ကာ ပြေးလိုက်သွားမိလေတော့သည်။

* * *

မွန်ပေသည်။

ထိုလူသည် အစိမ်းဆောင်ဝတ်ဆင်သားပြီး နောက်ကျော
ဘက်မှကြည့်လျှင် သခင်လေးနှင့် ခွဲခြားမရအောင်တူလေ
သည်။

သို့သော်....

ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်! အစိမ်းဆောင်အဝတ်အစားနှင့်သွား
စာလုပ်ရွာပုံချင်းတူသော်လည်း မျက်နှာပေါက်ချင်း လုံးဝ
မတူဘဲ ကွဲပြားခြားနားနေပါသည်။

ထိုလူမှာ ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် သခင်လေးနှင့်တူသဖြင့်
ပေ.ပေ.လူများသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ထင်မှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေ
တော့သည်။

လူခွေးသွားပြီဖြစ်ကြောင်းသိလိုက်ရလျှင် ပေ.ပေ.အကြီး
အကျယ် စိတ်ပျက်သွားတော့သည်။

ထိုစဉ်....

‘အစ်မလေး...ထိုင်ပါဗျာ၊ ဘာများဆုံးဆောင်မလဲဆိုတာ
အမိန့်ရှိပါ’

ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်က ပျူပျူငှာငှာ ပြောလာလေ
သည်။

ပေ.ပေ. အကျပ်ချိတ်သွား၏။

ပွဲကြီးပွဲကောင်း

စားသောက်ဆိုင်လေး....

စားသောက်ဆိုင်လေးအတွင်းသို့ ပေ.ပေ. ဖောက်ရှိသွား

ပြီဖြစ်လေသည်။

ဆိုင်ထဲ၌လူချင်းနှစ်ဦး။

ထို့ကြောင့်လည်း ဆိုင်ထဲထောက်သွားသောသခင်လေးကို

ပေ.ပေ. သေသေချာချာ တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ပေ.ပေ. မျက်နှာပျက်သွားလေတော့သည်။

‘သခင်လေးလဲ မဟုတ်ပါသား’

ဟု ညည်းစွာလိုက်မိတော့၏။

၁၆၀ နို့ ဝတ္ထုအောင်

သုမအား စားသောက်ရန် ဆိုင်ထဲဝင်လာသူတစ်ယောက်
ဟု ဆိုင်လုလင်က ထင်မှတ်နေပြီ မဟုတ်ပါလား။

ပေ.ပေ. မတတ်သာတော့ဘဲ....

‘အင်းလေ... ငါက ရွှေခရီးဆက်ရဦးမှာဆိုတော့ စော
စောစီးစီး ဗိုက်ဖြည့်ထားလိုက်တာ ကောင်းပါတယ်’

ဟု တွေးကာ စားပွဲတစ်လုံး၌ နေရာယူပြီး စားသောက်
ဖွယ်ရာများ မှာကြားစားသောက်လိုက်လေသည်။

နေပွင့်လာသည်နှင့်အမျှ စားသောက်မည့်သူတစ်ယောက်
စန္ဒာစံယောက်စ ဖောက်လာလေရာ များမကြာမီ ဆိုင်ထဲ၌
စည်စည်ကားကား ဖြစ်လာလေတော့သည်။

ထိုစဉ်....

‘ခွပ်....ခွပ်....ခွပ်....ခွပ်’

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး မြင်းလည်းတစ်စီးမှာ
ဆိုင်ရှေ့သို့ ဖောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

မြင်းလည်းပေါ်မှ ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်ဆင်ထား
သော လူရွယ်တစ်ယောက်ဆင်းလာတာ ဆိုင်ထဲဝင်လာသည်
ကိုတွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ဆိုင်လုလင်များက ထိုလူရွယ်အား ပျာပျာသလဲ ကြိုဆို
လိုက်ကြလေသည်။

‘သူဌေးလေး ချန်ဖုံး၊ ကြွေထောက်လာတာကို ဂုဏ်ယူပါ
တယ်ဗျာ’

ဆိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင် ဖောက်ရှိလာပြီး ညှော်ဝတ်ပြုလေသည်။

စားသောက်ဖွယ်ရာများကိုလည်း အလှူပယ်ပြင်ဆင်ပေး
လိုက်လေသည်။

ထိုလူရွယ်မှာ လူရန်မြို့မှ နာမည်ကျော်သူဌေးကြီးချန်ရှုး
၏ သား ချန်ဖုံး ဖြစ်လေသည်။

“ချန်ဖုံးသည် ပြိုင်ဘက်ကင်း အလှူတစ်ပါးဖြစ်သော ဆေး
ဆရာသမီး ယဉ်ယဉ်နှင့် လက်ထပ်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။

သို့သော်....

ယဉ်ယဉ် ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ဆုံးသွားခြင်းကြောင့်
မင်္ဂလာပွဲအစီအစဉ် ပျက်ပြားသွားကာသူဌေးသားလေးချန်ဖုံး
သည် စိတ်လေလွင့်သွားပြီး စိတ်ပြေပက်ပျောက် ဆိုသလို
နေရာဒေသအနှံ့အပြားသို့ လှည့်လည်သွားလာနေခြင်း ဖြစ်ပေ
တော့သည်။

သူဌေးအားချန်ဖုံးအား ဆိုင်ရှင်က သိရှိထားသဖြင့်လိုလေ
သေးမရှိ ညှော်ခံနေခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

ပေ.ပေ.သည် ဆိုင်ရှင်၏ အရေးပေးနေသဖြင့် ချန်ဖုံး
အား သတိပြုမိသွားလေသည်။

ချန်ဖုံးကား အကဲခတ်ကြည့်နေမိတာသည်။

ချန်ဖုံးက ဆိုင်ရှင်၏ ညှော်ဝတ်ကျောပုဒ်မှ အပေါ်ကျော့နှိုး
တစ်ခွက် ပြောကာ ဆိုင်ရှင်နှင့် စကားသက်ဆုံ ကျနေ
တော့သည်။

ထိုစဉ်...

ထူးခြားသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေ
သည်။

‘ဟေ့...ဟေ့၊ သွားစမ်း’

ဆိုင်လုလင်၏အော်ငေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ဆိုင်တံခါးပေါက်ဝ၌ ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားလေသည်။

ပေ့ပေ့လည်း လှမ်းကြည့်မိလိုက်၏။

ထိုအခါ...

အရူးမလေးတစ်ယောက်က ဆိုင်လုလင်များ တားမြစ်နေ
သည့်ကြားမှ အတင်းတိုးဝင်လာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ
လေသည်။

ထိုအရူးမလေး၏မျက်နှာမှာ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်း
အောင် အရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်နေပါသည်။

ပေ့ပေ့သည် နတ်ဆိုး၏သက်ချက်ကြောင့် အဖြစ်ဆိုးကြုံ
သွားရသည့် တင်းတင်းအား ဖျတ်ခနဲ သတိရလိုက်လေသည်။

အရူးမလေးသည် တဟ်ခိုးတိုးရယ်သောကား ဆိုင်ထဲသို့
အတင်းဝင်လာလေသည်။

‘ဟေ့...ဟေ့၊ ဒါဘာလုပ်တာလဲ’

‘ထွက်သွားစမ်း’

ဆိုင်လုလင်များက အော်ငေါက်လိုက်ကြသည်။

အရူးမလေးအား ဆွဲထုတ်ရန်ကြိုးစားလိုက်ကြလေသည်။

ပေ့ပေ့ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

သူမသည် ဆိုင်လုလင်များအား တားမြစ်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်
လေသည်။

ထိုစဉ်...

‘နေပါစေ၊ သူ့ဗိုက်ဆာလို့ ဝင်လာတာဖြစ်မှာပါ၊ သူ
ကို စားသောက်စရာတစ်ခုခု ပေးလိုက်ပါ’

သူဌေးသား ချန်ဖုံးက တားမြစ်လိုက်လေသည်။

ဆိုင်လုလင်များသည် ချန်ဖုံး၏အမိန့်ကို မလွန်ဆန်ငုံကြ
ချေ။

အရူးမလေးအား လွှတ်ပေးလိုက်ကြသည်။

စားသောက်စရာအချို့ ပေးရန် ဟန်ပြင်လိုက်ကြလေသည်။

သို့သော်...

အရူးမလေးက တားဆီးမည်သူမရှိတော့သဖြင့် ချန်ဖုံးက စားပွဲဆီသို့ပြေးလာပြီး ချန်ဖုံးအတွက် ပြင်ဆင်ပေးထားသော စားသောက်ဖွယ်ရာများမှ ပေါက်စီတစ်လုံးအား နှိုက်ယူလိုက်လေသည်။

ချန်ဖုံးက အနီးရှိ ဆိုင်ရှင် မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

‘ဟေ့... ဒီလိုမလုပ်ရဘူး’

ကပျာကယာ တားမြစ်လိုက်လေသည်။

အရူးမလေး၏ လက်ကိုလည်း လှမ်းဆွဲထားလိုက်လေသည်။

ဤတူရိ...

‘ဟင်’

ချန်ဖုံးက လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

‘နေပါဦး... သူ့ကိုလွှတ်လိုက်ပါ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဆိုင်ရှင်က...

‘သူဌေးလေး... သူဟာ’

‘လွှတ်လိုက်ပါဗျာ’

အကျဉ်းတန်အမျက်(၃) ၁၆၅

ချန်ဖုံးက လွှတ်ခိုင်းနေသဖြင့် ဆိုင်ရှင်လည်း ဘာမှမတတ်နိုင်ဘဲ လွှတ်ပေးလိုက်ရလေတော့သည်။

ချန်ဖုံးက...

‘ထိုင်ပါ မိန်းကလေး၊ မင်းကြိုက်သလောက် စားနိုင်ပါသည်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အရူးမလေးက ရယ်မောနေသည်။

ပေါက်စီသာမက အခြားသော စားသောက်ဖွယ်ရာများကိုပါ နှိုက်ယူကာ အားရပါးရ စားသောက်လိုက်လေသည်။

ချန်ဖုံးက သူမ၏ဝဲဘက်လက်ကို ဂရုစိုက်ပြီး ကြည့်နေ၏။

အရူးမလေး၏ ဝဲဘက်လက်တွင် စာနီအမှတ်ကြီးတစ်ခု ထပ်ထင်ရှားရှားရှိနေပါသည်။

ချန်ဖုံးက...

‘မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ၊ မင်းရဲ့ မိဘတွေကော ဘယ်သူတွေလဲ’

ဟု စူးစမ်းလိုက်သည်။

အရူးမလေးက ဂရုမစိုက်ချေ။

ပေါက်စီတစ်လုံးကို ပလုတ်ပလောင်း စားနေ၏။

www.burmeseclassic.com

၁၆၆ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏဓာန်

ချန်ဖုံးက...

‘ခိန်းကလေးရဲ့လက်က အနီအမှတ်အသားကကော မေ့
ရာပါလား’

ဟု ခေးပြန်သည်။

ယခုတစ်ကြိမ်...

အရှုမလေးက မျက်လုံးလှန် ကြည့်လာလေသည်။

ရုတ်တရက်...

သူ့၏ မျက်ဝန်းအစုံမှ မျက်ရည်များ ကျဆင်းလာသည်။

မဝိမသ ဗလုံးဗထွေးဖြင့် တဝှူးဝှူး တဝါးဝါး အော်ဟစ်
လိုက်သည်။

သို့ နောက် ဆိုင်ထဲမှ ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

* * *

အရှုမလေး ထွက်ပြေးသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဆိုင်ရှင်က...

‘သူဌေးလေးအတွက် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားတာကို
ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ’

အကျည်းတန်အယုက်(ဒု) နိဗ္ဗာန် ၁၆၇

ဟု တောင်းပန်လာလေသည်။

ချန်ဖုံးက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ ဒီအရှုမလေးရဲ့လက်က စာနီအမှတ်
အသားဟာ အတော်ကို ထူးခြားတာဗျ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဆိုင်ရှင်က...

‘သူဌေးလေးက သူ့ကိုသိလို့လား’

ချန်ဖုံး ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။

‘မသိပါဘူးဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်နဲ့လက်ထပ်မယ့် သတို့
သမီးယဉ်ယဉ်ရဲ့လက်မှတ်လဲ အဲဒီလို စာနီအမှတ်အသား ရှိတယ်
လေ၊ ယဉ်ယဉ် ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့တာ ကြာပါပြီ၊ ခုထိ ပြန်
မတွေ့ရတော့ဘူး’

ဟု ဆွေးမြည့်ကြေကဲ့သောစေ့သံဖြင့် ပြောလေသည်။

ဆိုင်ရှင်က ချန်ဖုံးကိုကရုဏာသက်သွားလေသည်။

ချန်ဖုံးက သတို့သမီးယဉ်ယဉ်အား စွဲလန်းစိတ်ဖြင့် ထင်
ယောင်ဆင်မှားဖြစ်နေခြင်းဟု ယူဆထားလေသည်။

ချန်ဖုံးကိုယ်တိုင်လည်း ထိုအရှုမလေးမှာ ယဉ်ယဉ် ဖြစ်
မည်ဟု မယူဆပါ။

အရူးမလေးတို့ ယဉ်ယဉ်ကဲ့သို့ စာနီအမှတ်မျိုးရှိနေသည်။
ဟုသာ နားလည်ထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အကယ်၍သာ....

ထိုအရူးမလေးသည် သတို့သမီးယဉ်ယဉ် အမှန်တကယ်
ဖြစ်နေသည်ကိုသာ သိနိုင်ကြမည် ဆိုပါလျှင်....

ယဉ်ယဉ်သည် နတ်ဆိုး၏ လက်ချက်ကြောင့် ရုပ်ပျက်ဆင်း
ပျက်ဖြစ်ကာ အရူးမလေးဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရလေသည်။

နတ်ဆိုးသည်အဘယ်ကြောင့်ထိုသို့ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ
ပြုမူခဲ့ရပါသနည်း။

* * *

နေ့မှန်းတည့်တော့မည် ဖြစ်လေသည်။

ပေ့ ပေ့ က ရှေ့ခရီးဆက်လာခဲ့ရာ လမ်းဆုံလမ်းခွတစ်ခုသို့
ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

သူမ ပပ်ပန်းနှမ်းနယ်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အရိပ်ကောင်းသော သစ်ပင်ကပ်ပင်အောက်၌ ရပ်နား
ရင်း သူမ၏ဖြစ်အင်ကို ပြန်လည်ခဝမန်သုံးသပ်ခံလေသည်။

‘ငါ့အိမ်ကထွက်လာတာ အဘော်ကြာသွားပြီ၊ ဒါပေ
မယ့် ငါ့ရဲ့ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်းဖြစ်မြောက်အောင်မြင်အောင်
မဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သေးဘူး၊ ဦးတည်ချက်မရှိဘဲ ဒီလိုလျှောက်
သွားနေလို့ သင့်တော်ပါ့မလား’

ရှေ့မည်သို့ ဆက်လက်သုပ်ဆောင်ရမည်ကို ဝေခွဲမရ ဖြစ်
သွားလေတော့သည်။

ထိုစဉ်....

‘မြန်မြန်လာကြဟေ့’

ကျယ်လောင်သော အော်ပြောသံများ ထွက်ပေါ်လာ
သည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပေ့ ပေ့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီဝတ်
ဆင်ထားကြသူများ ပြေးလွှားလာကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ
လေသည်။

‘သိုင်းသမားတွေပါလား’

ပေ့ ပေ့ လွှတ်ခနဲရေရွတ်လိုက်လေသည်။

မှန်ပေသည်။

လက်နက်ကိုယ်စီဆောင်ထားကြသော သိုင်းသမားများ
သည် လျင်မြန်စွာ ပြေးလာကြပြီး ဘောအုပ်သစ်ခရောက်
ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

၁၇၀ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

ပေ့ပေ့ အံ့ဩသွားလေသည်။

‘ဟိန်ခုခုတော့ ဖြစ်နေပြီထင်တယ်’

သူမ တွေးနေစဉ်....

‘မြန်မြန်လာကြဟေ့’

နောက်ထပ်အော်ပြောသံများနှင့်အတူ လူတစ်စုလျှောက်လှမ်းလာကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူစုသည်လည်း တောအုပ်ထဲ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားကြလေသည်။

ပေ့ပေ့ စိတ်ဝင်စားသွားလေတော့သည်။

‘ဘာများ ဖြစ်တာပါလိမ့်’

ဟု တွေးပြီး လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

တောအုပ်ထဲ ရောက်သွားပြီး မကြာမီ....

‘မိန်းကလေးပါလား’

စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပေ့ပေ့ ရင်ထိတ်သွားပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ လူချိတ်တစ်ခု ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

အဘိုးအိုတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

အကျည်းတန်အမျက်(ခု) နိဗ္ဗာန် ၁၇၁

‘ပေဒါအဘိုးအိုပါလား’

ပေ့ပေ့ လူတစ်ခုခုရေရွတ်လိုက်လေသည်။

မှန်ပေသည်။

ပြေးလွှားရောက်ရှိလာသူမှာ ပေဒါအဘိုးအိုဖြစ်လေသည်။

ပေဒါအဘိုးအိုက....

‘မိန်းကလေး မင်းကအိမ်မပြန်သေးဘူးလား’

ဟု မေးလာလေသည်။

ပေ့ပေ့က....

‘မပြန်ဖြစ်သေးပါဘူးရှင်’

ပေဒါအဘိုးအိုက....

‘မင်းကို မေတ္တာခြံဝင်း သခင်လေးက အကူအညီမပေးဘူးလား’

ဟု မေးပြန်သည်။

ပေ့ပေ့က....

‘သခင်လေးက အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို ကူညီဖို့....’

သူမ ရှေ့ဆက်မပြောနိုင်ဘဲဖြစ်သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

၁၇၂ နို့စို့ ဝဏ္ဏအောင်

ပေဒါအဘိုးအို သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ သူက မင်းကိုအကူအညီမပေးနိုင်ဘူးဆိုရင်လဲ ကျုပ်ကကူညီပါ့မယ်၊ ဒါပေမယ့် တို့ဒီမှာအရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ရှိနေသေးလို့ အရင်ဖြေရှင်းပါရစေဦး’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ.ပေ. ဝမ်းသာသွားလေတော့သည်။

ချက်ချင်းပင် လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်သိုက်ပြီး....

‘ဦးရှဲ့ကျေးဇူးကို မမေ့ပါဘူးရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပေဒါအဘိုးအိုက....

‘ခုလောလောဆယ်တော့ ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားပိုင် ရှင်နဲ့ သိုင်းလောကသားတွေရဲ့ကိစ္စကို အရင်ဆုံး သွားပြီး ဖြေရှင်းရဦးမယ်၊ ငွေမင်းသမီး သေဆုံးသွားတာကြောင့် ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားပိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင် သိုင်းလောကထဲ ဆင်းလာပြီ’

ထိုစကားကြားလျှင် ပေ.ပေ. လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

ငွေမင်းသမီးသည် နတ်ဆိုး၏လက်ချက်မိသွားကာ ဆေး ကိုသပါသော်လည်း မရနိုင်ဘဲ သေဆုံးသွားရခြင်းဖြစ်မည်ဟု တွက်ဆမိလေသည်။

ငွေမင်းသမီး သေဆုံးသွားခြင်းကြောင့် ရွှင်ပျော်ပျော် တောင်ကြားပိုင်ရှင်သည် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ကိုယ်တိုင် သိုင်း လောကသို့ ဆင်းလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပါတော့ သည်။

မိန်းမချောလေးများအား အမွေဖမ်းဆီးကာ အခြွေအရံ ပြုလုပ်တတ်သည့် ရွှင်ပျော်ပျော် တောင်ကြားပိုင်ရှင်အား သိုင်းလောကသားများကလည်း မကျေမနပ်ဖြစ်နေကြရကာ ပွဲကြီးပွဲကောင်းဖြစ်ပေါ်လာတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား နေပါတော့သည်။

ပေဒါအဘိုးအိုက....

‘တော်ကြာ နောက်ကျနေမယ် သွားကြရအောင်’

ဟု ပြောတာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ပေ.ပေ.လည်း မနေနိုင်ဘဲ ပြေးလွှားလိုက်ပါသွားရလေ တော့သည်။

* * *

လက်နက်မျိုးစုံ ကိုင်ဆောင်ထားကြသော သိုင်းလောက
သားများသည် မြင်းလည်းအား ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြပြီဖြစ်
လေသည်။

မြင်းလည်းမောင်းသားနရာ၌ ထိုင်နေသူမှာ ရွှေ့ထပ်ဝတ်
ဆင်ထားသောအမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှာ ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားပိုင်ရွှင်
ညာလက်ရုံး ရွှေမင်းသမီးဖြစ်လေသည်။

ပေ့ ပေ့ ထိုထောက်ရုံသွားချိန်၌ အခြေအနေမှာ အလွန်
တင်းမာနေပြီဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသေးသည်။

ရွှေမင်းသမီးသည် မြင်းရိုက်သည့်ကျားပုတ်ကိုဆုပ်ကိုင်ကာ
ဝိုင်းရံထားသောသိုင်းလောကသားများအား မျက်ထောင့်နီ
ကြီးဖြင့်ကြည့်နေသည်။

သိုင်းလောကသားတစ်ယောက်ကရှေ့သို့လှမ်းထွက်ကာ...

‘ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားကလူတွေ ဖီကနေ ခင်ဗျားတို့
ထွက်သွားလို့မရဘော့ဘူး’

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။

ကျန်သိုင်းသမားများက ထောက်ခံလိုက်ကြလေသည်။

‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်’

လောကသစ္စာ

စိမ်းလန်းနေသော တောအုပ်များသည် ဝန်းကျင်ဆစ်ခု
လုံး ဖုံးလွှမ်းထားလေသည်။

တောအုပ်ကြီးတစ်ခုထဲ၌ မြေကွက်လပ်တစ်ခုရှိသည်။

ထိုမြေကွက်လပ်တစ်ခု၌ မြင်းဖြူလေးကောင် တပ်ဆင်ထား
သည့် မြင်းလည်းတစ်စီး ရပ်ဘန်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရမည်
ဖြစ်သည်။

ထိုမြင်းလည်းမှာ ရွှင်ပျော်ပျော် တောင်ကြားပိုင်ရွှင်
စီးနင်းလိုက်ပါလာသော မြင်းလည်းဖြစ်လေသည်။

ယခု...

‘မိန်းကလေးတွေကိုမမ်းပြီးကျေးကျွန်လုပ်နေတာကို ကျွန်
တို့ လက်မခံနိုင်ဘူး’

‘ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားကို အလွတ်မပေးနဲ့’

‘လူယုတ်မာတွေကို ချေမှုန်းပစ်ကြ’

မြေကွက်လပ်တွင် ဆူဆူညံညံဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ပေ့ပေ့က ဗေဒါအဘိုးအိုအားကြည့်လိုက်သည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုနှင့် ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားပိုင်ရှင်တို့မှာ
မိတ်ဆွေရင်းခြာများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်မဟုတ်ပါလား။

ဗေဒါအဘိုးအိုကား တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်
မလှုပ်မယှက်ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုစဉ်....

‘ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားကို ချေမှုန်းကြ’

ကြွေးကြော်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သိုင်းလောကသားများသည် တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်ရောက်
တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

‘သေချင်ကြပြီတင်တယ်’

ရွှေမင်းသမီးလည်း အော်ငေါက်ရင်း မြင်းလည်းပေါ်မူ
ဆင်းလာကာ ကျောပွတ်ကိုဝှေ့ယမ်းရင်း ပြန်လည်တိုက်
ခိုက်လိုက်လေသည်။

တစ်မူဟုတ်ချင်း ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာလေ
တော့သည်။

* * *

ပေ့ပေ့သည် ပြင်းထန်လှသောတိုက်ပွဲအား ငေးကြည့်နေ
မိပါသည်။

ရွှေမင်းသမီးသည် ကျောပွတ်ကိုဝှေ့ယမ်းကာ ပြေးဝင်
လာကြသော သိုင်းသမားများအား ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်နေ၏။
သူမ၏ကျောပွတ်သည် သိုင်းသမားအချို့၏ဗည်ပင်းကို ရစ်
ကတ်မိသွားပြီး တအားဆောင့်ဆွဲလိုက်လျှင် ထိုလူမှာ အသက်
ရှူကျင်ကာ မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူးဖြင့် လကျသွားတော့
သည်။

ထို့အတူ....

‘ယား’

သိုင်းသမားများကလည်း ခားလုံလက်နက် ကိုယ်စီကို
ဆောင်ကာ တရကြမ်းတိုက်ခိုက်လေသောအခါ....

‘အမယ်လေး’

ရွှေမင်းသမီး၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌ ဒဏ်ရာသုံးလေးချက်မှာ
ရှိသွားလေသည်။

တိုက်ပွဲ၏အခြေ မည်သို့ရှိမည်ကို မသိနိုင်သေးသော်လည်း နှစ်ဖက်စလုံးအထိနာမည်မှာ ထင်ရှားနေပါတော့သည်။

ဗေဒါအဘိုးအို သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘ဒီအဘိုးဆိုရင် ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားပိုင်ရှင် ထွက်လာတဲ့အခါ လွယ်မှာမဟုတ်ဘူး’

ပေ့ ပေ့ က....

‘သူဟာ လူ့ဘဝကတစ်ယောက်မဟုတ်မှန်း သိပါလျက်နဲ့ ဦးက ဘာကြောင့် သူ့ကို မဟန်တားချင်တာလဲ’

‘ကျုပ်က’....

ဗေဒါအဘိုးအို စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ပါချေ။

‘ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သောအသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

မြင်းလည်းတံခါးပွင့်သွားသည်။

လူရိုက်တစ်နေရာထွက်လာပြီး သိုင်းသမားများထံသို့ ခုန်ဝင်

တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားပိုင်ရှင် ထွက်လာပြီ ဖြစ်လေ

သည်။ ဤကွင်း....

* * *

‘ဝုန်း’

‘အား’

‘အမယ်လေး’

‘သေပါပြီဗျ’

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သိုင်းသမားများသည် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အခဝ်သို့လွင့်စဉ်သွားကြလေသည်။

ခရမ်းရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်က စိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအဘိုးအိုမှာ ရွှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြားပိုင်ရှင် ယင်းဖြစ်ပုံဖြစ်သည်။

ယင်းကြိုင်သည် သိုင်းသမားတစ်ယောက်၏ငယ်ထိပ်ပေါ်သို့ ဝက်ဝါးဖြင့်ရိုက်ချလိုက်သည်။

‘ကျန်သိုင်းသမားတစ်ယောက်အားထိုလူ၏လက်ထဲမှစားကို ဖယ်ကာ ထိုလူ၏ရင်ဝဲသို့ ပြန်လည်ထိုးစိုက်ချလိုက်လေသည်။

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သိုင်းသမားများ လဲကျသွားပြန်သည်။

ယင်းကြိုင်ထွက်ပေါ်လာသည့် တစ်ခဲနက်အချိန်လေးတွင်းမှာပင် သိုင်းသမားနှစ်ဆယ်ခန့် ပြေးပေါ်လဲကျကာ အသက်ပျောက်သွားကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကျန်သိုင်းသမားများ သွေးပျက်သွားကြလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

၁၀၀ နို့ ဂန္ဓာဓာင်

ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ရန် မငဲ့ရဲတော့ဘဲ ဒုစရာသောပါး
နောက်ဆုတ်သွားကြလေသည်။

သို့နောက်....

ဝရန်းသုန်းကာ၊ ထွက်ပြေးသွားကြလေတော့သည်။

* * *

တိုက်ပွဲမှာ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ပြီးဆုံးသွားလေသည်။
သိုင်းသမားများ မရှုမလှ ခံလိုက်ရလေတော့သည်။

ယင်းကြိုင်ကာ၊ ကျေနပ်ပုံရေသေးပါချေ။

‘ငါတပည့်ကို ဘယ်သူ့ဘတ်သွားသလဲဆိုတာ ဖော်ထုတ်ရ
မယ်၊ သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးကို မီးလောင်တိုက် သွင်းပစ်ရ
မယ်’

‘ဟု ကြုံးဝါးလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ရယ်မောသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ
လေသည်။

ယင်းကြိုင် လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ရယ်မောနေသော
ဗေဒါအဘိုးအိုအား တွေ့မြင်သွားလေသည်။

‘လက်စသတ်တော့ မင်းကိုး’

ဗေဒါအဘိုးအိုက....

‘ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ’

‘မင်းက ကျုပ်ရဲ့ကိစ္စသေဝင်ရှုပ်မလို့လား’

‘ဟုတ်ဘယ်’

‘မင်း...မင်း’

ယင်းကြိုင် ခေါ်ပူသွားလေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုက....

‘ဟပ်ကြိုင်၊ မင်းရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို အယ်သုကမ္မ လက်မခံ
နိုင်ဘူး၊ မှားယွင်းတဲ့ လုပ်ရပ်လဲဖြစ်ဘယ်၊ ဒါကြောင့် မိတ္တူ
ဆွေဆိုတာကို အေးဖယ်ထားပြီးဟန်ကားဖို့ ငါလာခဲ့တာပဲ’
ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပေ့ပေ့ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအို စိတ်ထားပြောင်းလဲသွားပြီ မဟုတ်ပါ
လား။

အမှန်တရားတစ်ခု ရပ်တည်ရန် ပြတ်ပြတ်သားသား ဆုံး
ဖြတ်လိုက်ပြီ မဟုတ်ပါလား။

ယင်းကြိုင်သည် ဗေဒါအဘိုးအိုအား မျက်လုံးဖြူးကာ
ကြည့်ရင်း နံဘေး၌ ရပ်နေသည့် ပေ့ပေ့ကိုတွေ့မြင်သွား
လေသည်။

ယင်းကြိုင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

ရွှေခင်းသမီးအား လက်ရပ်ခေါ်လိုက်ပြီး ပေ့ပေ့အား
ညှို့ပြကာ....

‘ငါလိုချင်တာ ဒီမိန်းကလေးမျိုးပဲ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ရွှေခင်းသမီးက ဦးညွတ်လိုက်သည်။

‘စိတ်ချပါ၊ သခင်ကြီးနဲ့ဆန္ဒပြည့်ဝပါရစေမယ်ရှင်’
 ဟုပြောကာ ရွှေ့သို့လှမ်းထွက်လာလေသည်။
 ဗေဒါအဘိုးအိုက....
 ‘ယင်းကြိုင် မင်းတို့အချိန်ထိ မကောင်းမှုတွေလုပ်ချင်နေ
 တုန်းပဲလား၊ ကျုပ်ကတော့ လက်ပိုက်ကြည့်နေမှာ မဟုတ်
 ဘူးနော်’
 ဟု ပြောလိုက်လေသည်။
 ယင်းကြိုင်က....
 ‘စိတ်ချ၊ မင်းနဲ့မတွေ့တာ အတော်ကြာပြီဖြစ်လို့ မင်းနဲ့
 ပညာ တယ်လောက်တိုးတက်လာသလဲဆိုတာ ကျုပ် သိချင်
 သေးတယ်’
 စကားဆုံးလျှင် ရွှေ့သို့ရန်ထွက်လာကာ ဗေဒါအဘိုးအို
 နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။
 ဗေဒါအဘိုးအိုက....
 ‘ချစ်နီကစပြီး မင်းနဲ့ငါဟာ မိတ်ဆွေတွေ မဟုတ်တော့
 ဘူး’
 ဟုပြောကာ စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။
 ယင်းကြိုင်ကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။
 ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့
 သည်။

* * *

ဗေဒါအဘိုးအိုနှင့် ရွှေ့ပျော်ပျော် တောင်ကြားပိုင်ရှင်
 ယင်းကြိုင်တို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။
 သူတို့၏ တိုက်ပွဲမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ပြင်း
 ထန်နေပါတော့သည်။
 ထိုစဉ်....
 ‘ညည်းကော ဘယ်ပြေးမလဲ’
 ရွှေ့မင်းသမီးက ပေ့ပေ့ထံသို့ ခုန်ဝင်လိုက်လေသည်။
 ပေ့ပေ့ ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။
 ရွှေ့မင်းသမီး ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။
 ‘သခင်ကြီးကညည်းကို သဘောကျနေပြီဆိုမှတော့ ညည်း
 ထွက်ပြေးလို့ မရတော့ဘူး’
 စကားဆုံးလျှင် လက်တစ်ဖက်ဆန့်ထုတ်ကာ ဖမ်းဆီးရန်
 ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။
 ထိုဘဒဂီအချိန်လေးအတွင်းမှာပင်....
 ‘ဝုန်း’
 ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
 ရွှေ့မင်းသမီးနှင့် ပေ့ပေ့တို့က လှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေ
 သည်။
 ထိုအခါ....
 ဗေဒါအဘိုးအို၏ လက်ချက်ကြောင့်ရွှေ့ပျော်ပျော်တောင်
 ကြားပိုင်ရှင် ယင်းကြိုင်မှာ နောက်ဆုတ်သွားရသည်ကိုတွေ့
 လိုက်ရလေသည်။
 ရွှေ့မင်းသမီး မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

၁၈၄ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

ပေဒါအဘိုးအိုက အသာစီးရသွားပြီး ယင်းကြိုင် အခြေ
အနေ မဟန်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသည် မဟုတ်ပါ
လား။

ယင်းကြိုင်သည် ခံပြင်းခေါ်သ ထွက်သွားလေသည်။

‘အင်း...ဒီကနေတော့ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် ပြတ်ပြတ်သား
သား ဖြေရှင်းမှု ဖြစ်တော့မယ်၊ ဟိုဘက်က တောင်ကုန်းခလား
ပေါ်မှာ သွားပြီး ယှဉ်ပြိုင်လိုက်ကြရန် မကောင်းဘူးလား’
ပေဒါအဘိုးအိုက မငြင်းပါချေ။

‘ကောင်းသားပဲ၊ သွားကြတာပေါ့’

ထို့နောက်....

နှစ်ယောက်သား ခပ်သွက်သွက် ပြေးထွက်သွားကြလေ
တော့သည်။

*

*

*

ယင်းကြိုင်နှင့်ပေဒါအဘိုးအိုတို့ ထွက်သွားကြပြီ ဖြစ်လေ
သည်။

ပေ.ပေ.က ထိတ်သွားလေသည်။

ပေဒါအဘိုးအိုထွက်သွားပြီဖြစ်ရာ သူမအား ကူညီစောင့်
ရှောက်မည့်သူ မရှိတော့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

ရွှေမင်းသမီးက....

‘ညည်း...သက်သာလား’

အကျည်းတန်အမျက်(၅) နိဗ္ဗာန် ၁၈၅

ဟုပြောကာ လက်ရဖမ်းဆီးဖို့ ကြိုးစားလာလေသည်။

ပေ.ပေ.က....

‘ရှင်...ရှင်ကတာကြောင့် ရှင်ရဲ့ဆရာနောက်ကို လိုက်မသွား
ရတာလဲ၊ ရှင်ဆရာ အခြေအနေမဟန်ဘူးဆိုတာ ရှင် မသိဘူး
လား’

ရွှေမင်းသမီး မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

သို့သော်....

‘သခင်ကြီးက ညည်းကို ဖမ်းဆီးဖို့ ငါ့ကို အမိန့်ပေးထား
တယ်၊ ဒါကြောင့် ငါက အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရလိမ့်
မယ်’

စကားဆုံးလျှင် ပေ.ပေ.ကနီးသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ချဉ်းကပ်
လာပြီး သွေးကြောထိုးပိတ်လိုက်လေသည်။

ပေ.ပေ.က ရွှေမင်းသမီးရန် ကြိုးစားလိုက်၏။

ထိုအချိန်မှာမင်....

‘ဟူး’

လေဘိုးသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်
ရသည်။

လူရိပ်တစ်ခုသည် အနီးသို့ ရောက်လာလေသည်။

www.burmeseclassic.com

၁၀၆ နို့စို့ ဝဏ္ဏအောင်

ရွှေမင်းသမီး ရင်ထိတ်သွား၏။

‘ဘယ်သူလဲ’

ဟု အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

ရောက်လာသည့်လူရိပ်ကို လှည့်ကြည့်ရန် ကြိုးစားလိုက်၏။
သို့သော်....

သူမ လှည့်မကြည့်လိုက်ရမီ ပြင်းထန်လှသောလက်ဝါးရှိက်
ချက်သည် သူမ၏ဦးခေါင်းပေါ်သို့ ကျရောက်လာလေတော့
သည်။

‘ခွင့်’

‘အမယ်လေး’

ရွှေမင်းသမီးတစ်ချက်အော်လိုက်ပြီးမြေပေါ်ပုံလျက်သား
လဲကျသွားလေတော့သည်။

ရွှေမင်းသမီး၏ အဖြစ်ဆိုးကိုမြင်လျှင် ပေ.ပေ. ပါးစပ်
အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

*

*

*

ပေ.ပေ. ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေသည်။

ရွှေမင်းသမီးမှာ မြေပေါ်လဲကျနေပြီဖြစ်သည်။

အကျည်းတန်အပျက်(၅) နို့စို့ ၁၀၇

သူမ၏ ဦးခေါင်းမှာ ကွဲအက်ကြွေမှုကား သေဆုံးသွားပြီ
ဖြစ်လေသည်။

ပေ.ပေ.သည် ရွှေမင်းသမီးအား သတ်ပစ်လိုက်သူကို
ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုလူအား သေသေချာချာ တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင်....

‘နတ်ဆိုး’

ဟု အထိတ်တလန့် ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

မွန်ပေသည်။

ပေ.ပေ.အား အချိန်မီကယ်တင်လိုက်သူမှာ နတ်ဆိုး ဖြစ်
ပါသည်။

ပေ.ပေ. မျက်နှာပျက်သွားသည်။

ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်ပြီး....

‘ရှင်....ရှင်’

နတ်ဆိုးက....

‘မင်း....ကံကောင်းတယ်မှတ်ပါ’

ဟု ပြောလာလေသည်။

ပေ.ပေ.က....

၁၀၀ နတ်အောင်

‘ဘာရှင်၊ ရှင်လို့ လူယုတ်မာနဲ့တွေ့ရတာ ကျွန်မကံအောင်း
တယ် ဟုတ်လား’

နတ်ဆိုးက....

‘ကျုပ်ဘာ အချိန်မီရောက်မသွားရင် မင်းဒုက္ခရောက်သွား
မှာပေါ့’

ပေ့ပေ့က....

‘ဘာထူးလို့လဲ၊ ရှင်က ကျွန်မကိုဖမ်းပြီး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်
ဖြစ်အောင် လုပ်မှာပဲမဟုတ်လား’

နတ်ဆိုး ခေါင်းခါဟမ်းလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်က မင်းကို ဒုက္ခပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

ပေ့ပေ့က....

‘အံ့ဩရာ ကောင်းလိုက်တာ၊ ရှင်က သူတော်ကောင်း
တစ်ယောက်မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းကို ချမ်းသာပေးလိုက်မယ်၊ ဒီနေရာက
အမြန်ပြန်သွားပေစော့’

ပေ့ပေ့ ခေါင်းခါဟမ်းလိုက်သည်။

‘ကျွန်မ မသွားဘူး’

‘ဘာ’

၁၀၁

အကျဉ်းတန်အမျက်(၅) ၁၀၉

‘ရှင်ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို ဟန့်တားဖို့ ကျွန်မ ကြိုးစားရမှာပဲ’
ထိုစကားကြားလျှင် နတ်ဆိုး၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်နေ တုန်ခါ
သွားလေသည်။

ပေ့ပေ့က....

‘ရှင်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရတဲ့ မိန်းကလေးတွေ မနည်း
တော့ဘူးဆိုတာ ကျွန်မသိတယ်၊ ရှင်ရဲ့ရက်စက်ယုတ်မာတဲ့ လုပ်
ရပ်တွေကို တားဆီးရမယ်’

ဤကဲ့သို့....

‘မင်း သေသွားချင်သလား’

နတ်ဆိုးက ခေါ်သတကြီး အော်ငေါက်လာလေသည်။

ပေ့ပေ့ အံ့ကြိတ်တာ....

‘ကျွန်မသေချပ်သေပါစေလို့ ပြောပြီးပြီပဲ၊ ရှင် သတိသာ
ထားရစော့’

စကားဆုံးလျှင် နတ်ဆိုးထံ ပြေးဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်လေ
သည်။

နတ်ဆိုးက အသာအယာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီး....

‘နောက်တစ်ခါဆို ကျုပ်က မင်းကိုချမ်းသာပေးစော့မှာ
မဟုတ်ဘူး’

၁၉၀ နိဗ္ဗာန် ဝတ္ထုအောင်

ဟုပြောပြီး အခင်းသို့ ပြေးထွက်သွားလေသည်။
ပေ့ ပေ့ က....

‘မပြေးနဲ့’

ဟု အော်ငေါက်ကာ ပြေးလိုက်သွား၏။
ထိုစဉ်...

‘မိန်းကလေး’

ခေါ်သံနှင့်အတူ ဗေဒါအဘိုးအို ရောက်ရှိလာလေသည်။
ပေ့ ပေ့ ဝမ်းသာသွားသည်။

‘ဦး...ရှင်ပျော်ပျော်တောင်ကြား ပိုင်ရှင်ကော’

ဟု အလောတကြီး မေးလိုက်၏။

ဗေဒါအဘိုးအို၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲ
သည့် အရိပ်အယောင်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သူက ခေါင်းခါးဖမ်းလိုက်ပြီး....

‘သူက ဒေါသကြီးတဲ့ အများလုပ်မိလိုက်တယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

အခင်းကြီးသောအချိန်၌ အများပြုလုပ်မိသူသည် ရှုံးနိမ့်
သွားရစမြဲမဟုတ်ပါလား။

အကျဉ်းတန်အမျက်(၃) နိဗ္ဗာန် ၁၉၁

ရှင်ပျော်ပျော် တောင်ကြား ပိုင်ရှင်ကား အမိုက်ဖတ်
သိမ်းသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထို့အတွက် ဗေဒါအဘိုးအိုစိတ်ထိခိုက်နေမည်ဖြစ်ကြောင်း
ပေ့ ပေ့ ကိုယ်ချင်းစာမိလေသည်။

ရှင်ပျော်ပျော် တောင်ကြားပိုင်ရှင်အား ဆုံးမပြီးနောက်
နတ်ဆိုးအား ဆုံးမရန်သာ ရှိတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ပေ့ ပေ့ က....

‘ကျွန်မက နတ်ဆိုးကို တွေ့လိုက်တယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဗေဒါအဘိုးအို လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

‘နတ်ဆိုး’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဘယ်မှာလဲ’

‘ဟိုဘက်ကို ပြေးသွားတယ်’

ပေ့ ပေ့ က နတ်ဆိုးထွက်ပြေးသွားရာဘက်သို့ ညွှန်ပြကာ
ပြောလိုက်လေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုက....

‘နတ်ဆိုးကို ဒီအတိုင်း လွှတ်ထားလို့ မဖြစ်ဘူး’

၁၉၂ နှစ် ဝဏ္ဏအောင်

ဟု ပြောကာ ပြေးထွက်သွားသည်။

ပေ့ပေ့လည်း လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

ဘောအုပ်အပြင်ဘက်သို့ ရောက်လျှင်....

‘ရပ်လိုက်စမ်း’

ဗေဒါအဘိုးအို၏အသံကို ပေ့ပေ့ ကြားလိုက်ရလေသည်။

လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ အဘိုးအိုသည် နတ်ဆိုးအား
အမိလိုက်ကာ ဟန့်တားတိုက်ခိုက်လိုက်သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ
လေသည်။

ပေ့ပေ့လည်း တစ်ဟုန်ထိုးပြေးလိုက်သွားကာ နတ်ဆိုး
အား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

‘သွားစမ်း’

နတ်ဆိုးကလည်း ကြိုးဝါးရင်းလက်ဝှေ့ယမ်းကာ ပြန်လည်
တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း...ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ပေ့ပေ့နှင့် ဗေဒါအဘိုးအိုတို့ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားကြ
လေသည်။

နတ်ဆိုးသည် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ခြင်းမှပြုတော့ဘဲ ထွက်
ပြေးသွားရန် ဟန့်ပြင်လိုက်၏။

ဗေဒါအဘိုးအိုက ခုန်ထလာပြီး....

‘သခင်လေး၊ မပြေးပါနဲ့ကော့၊ သခင်လေးအကြောင်းကို
ကျုပ် သိနေပါပြီ’

ပြောလိုက်လေသည်။

သူ၏ အသံကြောင့် နတ်ဆိုး၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲတုန်ခါ
သွား၏။

ခြေလှမ်း တုံ့ခနဲရပ်သွားလေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုက....

‘သခင်လေးက အချိန်မီလက်သိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုလိုက်
ပြီးတဲ့နောက် ဟန့်ဆောင်နေလို့မရတော့ပါဘူး’

ဟု ပြောလိုက်၏။

၁၉၄ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

ပေ့ပေ့ မယ့်နိုင်အောင်ဖြစ်နေ၏။

‘သူ...သူဟာ မေတ္တာဂေဟာကသခင်လေး ဟုတ်လား’
ဟု မေးလိုက်လေသည်။
ဗေဒါအဘိုးအိုက....

‘ဟုတ်တယ်... မိန်းမချောလေးတွေ ပျောက်ဆုံးသွားကြ သလို မင်းရဲ့ဆရာဟာ အရိပ်မဲ့လက်သိုင်းကြောင့်သေဆုံးသွား ခဲ့ရတယ်။ သိုင်းလောကမှာ အရိပ်မဲ့လက်သိုင်း အသုံးပြု တတ်တဲ့ သိုင်းသမား တချို့ရှိတယ်။ ဒီပြိုင်ဘက်ကင်းပညာ ရပ် တတ်မြောက်ထားတဲ့ လူတွေထဲမှာ မေတ္တာဂေဟာရဲ့ သခင်လေးလဲပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကမင်းကို မေတ္တာ ဂေဟာကို သွားဖို့ တိုက်တွန်းခဲ့တာပဲ’

ပေ့ပေ့က နတ်ဆိုးကိုကြည့်ကာ....

‘ရှင်...ရှင်ဟာ တကယ်ပဲ သခင်လေးလား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

နတ်ဆိုးက....

‘ဟုတ်တယ်ဆိုရင်ကော’

ဟု ပြန်မေးလာလေသည်။

အကျည်းတန်အပျက်(၃) ၁၉၅

ပေ့ပေ့က....

‘သ...သခင်လေး ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ’

နတ်ဆိုးက အဖြေမပေးပါ။

ဗေဒါအဘိုးအိုက....

‘သခင်လေးဟာ မီးလောင်ခံရပြီး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ် သွားတယ်။ သူနဲ့စေ့စပ်ထားတဲ့ မိန်းကလေးက သူ့ကိုနှိပ်ခွာ သွားတယ်။ ဒီတော့သူဟာ မိန်းမတွေကို အကြီးအကျယ် မုန်း စားနာကြည်းသွားပြီး လက်စားချေဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပဲ’

ဟု ကြားဝင်ပြောလိုက်လေသည်။

ဤတွင်....

‘ဟား...ဟား...ဟား’

နတ်ဆိုးက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေတော့သည်။

* * *

နတ်ဆိုးဆိုသူမှာ သခင်လေးဖြစ်ပါသည်။

သခင်လေးသည် စေ့စပ်ထားသောမိန်းကလေးက ခါးသီးသီး ငြင်းဆန်ပြီး မောင်းထုတ်ခြင်းခံရလေသောအခါ အရှက်ကြီးရှက်သွားခဲ့လေသည်။

မိဘများ သေဆုံးသွားကြသည်။

ပစ္စည်းဥစ္စာများ ဆုံးရှုံးကုန်သည်။

မီးလောင်ခံရသဖြင့် လူဘောမတိုးဝံ့အောင် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

စေ့စပ်ထားသောမိန်းကလေး၏ မောင်းထုတ်ခြင်း ခံရသည်။

ထိုသို့သော ခါးသီးချက်ဖြစ်ရပ်များနှင့်ဆက်တိုက်ကြုံတွေ့လိုက်ရသောအခါ မိန်းမလှများအား မုန်းတီးသူတစ်ယောက် ဖြစ်လာလေရတော့သည်။

မိန်းမလှဟူသောအသံကြားသည်နှင့်လိုက်လံဒုက္ခပေးတော့သည်။

မိန်းမလှလေးပေ့ပေ့က သူ့ထံသို့ရောက်လာသောအခါ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါသည် အဓိကမဟုတ်ကြောင်း စိတ်နှလုံး ဖြူစင်

အကျည်းတန်အမျက်(၄) ၁၉၇

ဖို့သာ အဓိကကျကြောင်း ရှင်းပြခဲ့ရသည်မှစ၍ သခင်လေး (၀၇)နတ်ဆိုးသည် ပေ့ပေ့အား လေးစားသွားပြီး ဒုက္ခမပေးဘဲ နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ယခုအခါ အဖြစ်မှန်များ ပေါ်ပေါက်လာပြီ ဖြစ်လေသည်။

နတ်ဆိုး(၀၇)သခင်လေးက ပေ့ပေ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘မင်းကသာ ကျုပ်ရဲ့ ရုပ်ရည်ကို တွေ့တော့ချင်း အလန့်တကြား ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် မင်းကိုလဲ ချမ်းသာပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းနဲ့တွေ့မှ အရေးပြားအလှဆန် စိတ်နှလုံးလှပ ပိုပြီးအရေးကြီးတယ်ဆိုတာကို ကျုပ်သဘောပေါက်လာတယ် ဒါကြောင့် မင်းကိုချမ်းသာပေးလိုက်တာပဲ’

ဟု ရှင်းပြလိုက်သည်။

အမှန်တော့....

ပေ့ပေ့၏စိတ်ထားကိုလေးစားသွားပြီး ပေ့ပေ့အသံပါ သံသယခံ၍ငြိတူသွားခဲ့သည်ဆိုမှု ဖွင့်မပြောပါ။

တုယ်သောအခါမှလည်း ဖွင့်ပြောမည် မဟုတ်ပါချေ။

၁၉၈ နတ်ဆိုး ဝဏ္ဏ်အောင်

နတ်ဆိုးက....

‘ကျုပ်ကို တားဆီးဖို့မကြိုးစားနဲ့၊ ကျုပ်က ချမ်းသာပေးမှာမဟုတ်ဘူး’

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုက....

‘ရပ်သိုက်’

ဟု ဆော်ငေါက်ကာ တရကြမ်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

နတ်ဆိုးက ရှောင်ထိမ်းခြင်းမပြုဘဲ....

‘သွားစမ်း’

ဟု ငေါက်ကာ လက်ပြန်ခိုက်ထုတ်လိုက်သည်။

‘ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုမှာ အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

အကျည်းတန်အမျက်(ဒု) ၁၉၉

‘ဦး’

ပေ့ ပေ့က ပြေး၍ပေးမလိုက်လေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအို၏ နှုတ်ခမ်းထောင့်၌ သွေးများစီးကျပြီး ခုတ်ရာရသွားပြီဖြစ်သည်။

ပေ့ပေ့က လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ နတ်ဆိုးသည် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ချက် လှုပ်ရှားလိုက်ပြီး အဝေးသို့ရောက်ရှိကာ မြင့်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

* * *

နတ်ဆိုး(ဝါ)သခင်လေး....

သခင်လေး ထွက်သွားပြီဖြစ်လေသည်။

ပေ့ ပေ့အား လုံးဝဒုက္ခမပေးခဲ့ပါချေ။

ပေ့ပေ့ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ဦး... ဦး ဘယ်လိုနေသလဲဟင်’

၂၀၀ ဝတ္ထုအောင်

ဟု စိုးရိမ်တကြီးမေးလိုက်လေသည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုက နှုတ်ခမ်းထောင်မှ စီးကျလာသောသွေး
များကို သုတ်လိုက်သည်။

တစ်ဖန်....

အသက်ပြင်းပြင်းရှူရှိုက်လိုက်လေသည်။

‘မိန်းကလေး၊ မင်းအိမ်ပြန်ပါစော့၊ ကျုပ်က ဒဏ်ရာ
ရထားလို့ ဆေးကုလိုက်ဦးမယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ဒဏ်ရာ သက်သာ
ပျောက်ကင်းသွားရင် မိန်းကလေးဆီကို လာခဲ့ပါ့မယ်၊ မီး
နဂါးကို နှိမ်နင်းပေးပါ့မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ပေ့ပေ့က....

‘ဦး...သခင်လေးကိုကော ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုပြုံးလိုက်ပြီး....

‘မဇ္ဈပါနဲ့ကွယ်၊ ဓမ္မတ္တာဝေဟာဟာ အစဉ်အလာရှိတဲ့
နေရာတစ်ခုပါ၊ သခင်လေးရဲ့အကြောင်း ပေါ်ပေါက်သွား

အကျဉ်းတန်အမျက်(၃) ၂၀၁

ပြီဆိုရင်၊ သူ့အကြောင်းကို သိုင်းလောက တစ်ခုလုံးက
သိသွားကြပြီဆိုရင်’

စကားဆုံးအောင်မပြောနိုင်ဘဲ တစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်
လိုက်၏။

ပေ့ပေ့ရင်ထဲ တင်းကျပ်လာသည်။

သခင်လေး၏နောက်ဆုံးကံဉာဏ်ကို သိမြင်သလို ဖြစ်သာ
သည်။

ဗေဒါအဘိုးအိုက....

‘ကျုပ်နားမာညှိနိုင်တာတစ်ခုပဲရှိတယ်၊ သခင်လေးဟာ
သူ့အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ရလေအောင် ကျုပ်နဲ့ မင်းကို
တာကြောင့် နှုတ်ပိတ်မသွားသလဲဆိုတာပါပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

သူတို့အား နှုတ်ပိတ်လိုက်လျှင် သခင်လေးအကြောင်း
မည်သူမျှ သိနိုင်ကြစော့မည် မဟုတ်ချေ။

သူတို့အား အသက်ရှင်ခွင့်ပြုလိုက်ခြင်းဖြင့် သခင်လေး
အကြောင်းကို သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး သိသွားကြစော့မည်
ဖြစ်လေသည်။

သခင်လေးသည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သိုင်းလောက၌ ဆက်လက်အသက်ရှင်နေနိုင်တော့မည်မဟုတ်ပါ။ မည်သည့် နည်းနှင့် မျှရပ်တည်နိုင်တော့မည်မဟုတ်ပါ။

‘သူက ဘာကြောင့် ငါတို့ကို အသက်ရှင်ခွင့်ပြုခဲ့ရတာလဲ’

သူမသည်လည်း ဗေဒါအဘိုးအိုကဲ့သို့တွေးလာမိလေတော့သည်။

သို့သော်....

အဖြေမှန်ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သိရနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

* * *

ချူးပေပြည်နယ်....

မေ.ပေ.သည် ချူးပေပြည်နယ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်သည်။

ဖခင်မြို့စားကြီးရှိရာ ချူးပေပြည်နယ်သို့ ဦးတည်လာရင်း လမ်းခရီး၌ခရီးသည်များ၊ ကုန်သည်ပွဲစားများ ဥဒဟိုသွားလာ နေကြသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရလေသည်။

ထိုမျှမကသေး....

အချို့သော နေရာများ၌ ပွဲလမ်းသဘင်များ ခင်းကျင်းကာ စည်စည်ကားကား ရှိနေကြသည်ကိုလည်းကောင်း။

လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ဝတ်စောင်းစားလှ ဝတ်ဆင်ကာ သွားလာနေကြသည်ကိုလည်းကောင်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ယခင်အဆိုလျှင်....

ဘယ်နေရာကိုကြည့်ကြည့် ကျီးနှင့်ဖုတ်ဖုတ်ရှိခဲ့ပြီး လူတိုင်း လူတိုင်းသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေကြသည့် အသွင် ရှိနေကြသည်ကိုသာ တွေ့ရမည်ဖြစ်လေသည်။

အခြေအနေမှာ အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲနေရကား ထူးခြားမှုတစ်ခုခုဖြစ်နေပြီဟု ပေ.ပေ. သဘောပေါက်လိုက်လေတော့သည်။

သူမသည် အိမ်ပြန်ရောက်သည်အထိပင် မစောင့်နိုင်တော့ပါ။

၂၀၄ နိဗ္ဗာန် ဝဏ္ဏအောင်

လူအများကြားသိဝင်ကာ သတင်းစုံစမ်းလိုက်၏။

ဤကွင်း....

မျိုးပြည်နယ်တွင် သောင်းကျန်းနေသော မီးနဂါးနှင့် အပေါင်းပါ များအား သုတ်သင်ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ အေးချမ်းသာယာသွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိလာရလေတော့သည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ဆိုးသွမ်း သောင်းကျန်းနေခဲ့သော မီးနဂါး ဦးဆောင်သော လူဆိုးများအား မည်သူ့နှိမ်နင်းပေးလိုက်ပါသနည်း။

ပေ.ပေ. သိလိုက်ရသည်မှာ....

* * *

မီးနဂါးသည် သူ့အား မြို့စားကြီးပေ.လင်းက နှိမ်နင်းနိုင်စွမ်းမရှိကြောင်းသိရလျှင် ပို၍သောင်းကျန်းလာလေတော့သည်။

နောက်လိုက်နေသူကပါများဖြင့် မျိုးလိန်မြို့အားသိမ်းပိုက်ရန်ဦးစည်ချီတက်လာကြလေသည်။

တပ်မှူးကောင်းယုံ ဦးဆောင်သော မြို့စားတပ်ဖွဲ့များကလည်း မီးနဂါးတို့အား ခုခံရင်ဆိုင်ရန် ပြင်ဆင်ထားကြလေသည်။ ၁၃

ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲကြီး ပေါ်ပေါက်သောတော့မည် ဖြစ်ပြီး တစ်မြို့လုံး မီးလောင်တိုက်သွင်း ခံရတော့မည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်လာသောကြောင့် မြို့သူမြို့သားများ ပူးဆွေးသောက ရောက်ခဲ့ကြရလေသည်။

အိုးအိမ်များကို စွန့်ခွာကာ ထွက်ပြေးကြရလေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ စုရုံးချီတက်လာသော မီးနဂါးတို့ လူစုအား ဟန့်တားမည့် သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

ထိုသူရဲကောင်းသည် မြို့စားကြီးထံ၌ မီးနဂါးအား ချေမှုန်း ခုခံပြုရန် ခွင့်ပန်သည်။

တပ်မှူးကောင်းယုံနှင့်အတူ မြို့စားတပ်ဖွဲ့များကို ဦးစီးကွပ်ကဲပြီး မီးနဂါးအား ရင်ဆိုင်ခဲ့လေသည်။

သို့သော်ရဲကောင်း၏ စွမ်းရည်ကြောင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တွေ့ရသော တိုက်ပွဲများတွင် မြို့စားတပ်ဖွဲ့များ အနိုင်ရရှိခဲ့ကြလေသည်။

၂၀၆ ဓမ္မအောင်

ချူးမြို့တော်အနီး၌ သုံးရက်သုံးညတိုင်တိုင် တိုက်ပွဲများ
ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီးနောက် မီးနဂါးတို့လူစု လုံးဝ
အရေးနိမ့်သွားခဲ့တော့သည်။

လူဆိုးကြီး မီးနဂါးကိုလည်း သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်နိုင်ခဲ့
ကြလေသည်။

ထို့အတူ....

သူရဲကောင်းလေးသည်လည်း တိုက်ပွဲတွင် အသက်စွန့်သွား
ခဲ့ရရှာလေတော့သည်။

* * *

သူရဲကောင်းလေးမှာ မြို့စားသမီး ပေ.ပေ.၏မိတ်ဆွေဟု
သိရ၏။

သူ၏မျက်နှာတွင် မီးလောင်ရာ အမာရွတ်များပြည့်နှက်
နေကာ ကြောက်စရာကောင်းအောင် အရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်
နေသည်။

အကျည်းတန်အပျက်(၅) နံနက် ၂၀၇

ထို့ကြောင့်....

အများက ရုပ်ဆိုးသူရဲကောင်းလေးဟု တစ်စားခေါ်ဆို
ခဲ့ကြလေသည်။

ရုပ်ဆိုးသူရဲကောင်းလေး သေဆုံးမသွားမီ ပေ.ပေ.၏
အမည်ကို ညည်းတွားလွှားခဲ့သည်ဟု သိရ၏။

* * *

လေခဝ.ယမ်းတိုက်ခတ်လာသည်။

ရော်ရွက်ကလေးများ ကြွေကျလာသည်။

အချို့သော သစ်ရွက်များကလည်း လေနှင့်အတူ မျော
ပါသွားပြီး အချို့က မြေပေါ်ရှုပ်တိုက်ပြေးသွားသည်။

အချို့ကား အသစ်စက်စက်မြေပုံလေးပေါ်သို့ကျရောက်
သွားလေသည်။

မြေပုံရှေ့၌ ပေ.ပေ.ရှိနေ၏။

သူမသည် မြေပုံလေးကို ငေးမောကြည့်နေ၏။

မြေပုံထဲ၌ ကိန်းအောင်းနေသူကား ရုပ်ဆိုးသူရဲကောင်း
လေး (၁၇) မေတ္တာဂေဟာမှ သခင်လေး မှုထင်းရုံ ဖြစ်လေ
သည်။

ပေ.ပေ.သည် မြေပုံကိုငေးကြည့်ရင်း....

‘ရုပ်ချောတာ ရုပ်ဆိုးတာထက် စိတ်နှလုံးလှပို့ အရေး
အကြီးဆုံးဆိုတာကို ရှင်မိတ်ကပ်ပိုစောပြီး နားလည်သဘော
ပေါက်ခဲ့ရင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်လေမလဲရှင်’

ဟု တဖူဖူ ရေရွတ်နေမိပါတော့သည်။

မွန်ပေသည်။

သခင်လေးသည် မိမိ၏စိတ်ကိုထိန်းသိမ်းကာ အမွန်တရား
ကို နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့မည်ဆိုပါလျှင်....

BURMESE
CLASSIC
COM

(ပြီးပါပြီ)